

Dokument nr. 15:3

(2015–2016)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 301–450

4. desember 2015–19. januar 2016

Innhold

Spørsmål

301.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. beredskapslagring av matkorn, besvart av landbruks- og matministeren	11
302.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. tiltakspakke for å sikre arbeid for entreprenører i Rogaland, besvart av samferdselsministeren	12
303.	Fra stortingsrepresentant Ola Elvestuen, vedr. utslipp fra smoltanlegg, besvart av klima- og miljøministeren	12
304.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. Nordfjord sjukehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	13
305.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. Nordfjordmodellen, besvart av helse- og omsorgsministeren	13
306.	Fra stortingsrepresentant Ove Trellevik, vedr. bompengesøknad, besvart av samferdselsministeren	14
307.	Fra stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg, vedr. flommen i Egersund, besvart av olje- og energiministeren	15
308.	Fra stortingsrepresentant Anna Ljunggren, vedr. hydrogenperoksid, besvart av klima- og miljøministeren	16
309.	Fra stortingsrepresentant Lisbeth Berg-Hansen, vedr. flyseteavgiften, besvart av finansministeren	16
310.	Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. stabilitet i nødnettet, besvart av justis- og beredskapsministeren	17
311.	Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. flyktningbarn, besvart av kunnskapsministeren	18
312.	Fra stortingsrepresentant Tone Merete Sønsterud, vedr. profilskolene, besvart av kunnskapsministeren	19
313.	Fra stortingsrepresentant Marianne Aasen, vedr. friskoleloven, besvart av kunnskapsministeren	20
314.	Fra stortingsrepresentant Rannveig Kvifte Andresen, vedr. Vest-Sahara, besvart av utenriksministeren	20
315.	Fra stortingsrepresentant Martin Henriksen, vedr. søknad om opprettelse av profilskoler, besvart av kunnskapsministeren	21
316.	Fra stortingsrepresentant Martin Henriksen, vedr. fastsette de økonomiske satsene for profilskoler og privat yrkesfagopplæring, besvart av kunnskapsministeren	21
317.	Fra stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold, vedr. budsjett for Familievernet, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	22
318.	Fra stortingsrepresentant Christian Tynning Bjørnø, vedr. profilskoler som søker godkjenning til skoleåret 2016/2017, besvart av kunnskapsministeren	22
319.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. nytt fengsel i Agder, besvart av justis- og beredskapsministeren	23
320.	Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. politiattest, besvart av justis- og beredskapsministeren	23
321.	Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. kompetanse for barnehageansatte, besvart av kunnskapsministeren	24
322.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. psykiatritilbudet, besvart av helse- og omsorgsministeren	25
323.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. donorregister, besvart av helse- og omsorgsministeren	26
324.	Fra stortingsrepresentant Anna Ljunggren, vedr. Nyhamna, besvart av olje- og energiministeren	27

	side
325. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. ledelsen ved Oslo Universitetssykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	28
326. Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. salg av Rjukan sykehus, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	28
327. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. asylsøkere uten beskyttelsesgrunn, besvart av justis- og beredskapsministeren	29
328. Fra stortingsrepresentant Guri Melby, vedr. forretningsmodeller basert på delingsøkonomien innenfor transportfeltet, besvart av samferdselsministeren	29
329. Fra stortingsrepresentant Abid Q. Raja, vedr. vern av matjord i forbindelse med utbygging av nytt dobbelspor fra Sandbukta til Såstad inkl ny stasjon i Moss, besvart av samferdselsministeren	30
330. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. behandlingen av immigrantene som kommer over grensen fra Russland, besvart av justis- og beredskapsministeren	31
331. Fra stortingsrepresentant Tove Karoline Knutsen, vedr. Helse Sør-Øst, besvart av helse- og omsorgsministeren	32
332. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. den offentlige tannhelsetjenesten, besvart av helse- og omsorgsministeren	32
333. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. overgrep mot barn, besvart av helse- og omsorgsministeren	34
334. Fra stortingsrepresentant Kristin Vinje, vedr. SSB og forskning, besvart av finansministeren	35
335. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. sivilsamfunnsorganisasjonane sine 2015-søknader om midlar under kapittelpost 164.72, Utvikling og nedrusting, besvart av utenriksministeren	36
336. Fra stortingsrepresentant Trond Giske, vedr. yrkesfagopplæring, besvart av kunnskapsministeren	36
337. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. Rjukan sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	37
338. Fra stortingsrepresentant Stine Renate Håheim, vedr. asylsøkeres rettssikkerhe, besvart av justis- og beredskapsministeren	38
339. Fra stortingsrepresentant Stine Renate Håheim, vedr. å hurtigreturnere 226 asylsøkere tilbake til Russland, besvart av innvandrings- og integreringsministeren	39
340. Fra stortingsrepresentant Marianne Aasen, vedr. ulik engelskeksamen på studieforberedende og yrkesfaglige studieretninger i den videregående skolen, besvart av kunnskapsministeren	40
341. Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. Borgestadklinikken, besvart av helse- og omsorgsministeren	41
342. Fra stortingsrepresentant Tone Merete Sønsterud, vedr. Jordskifteretten i Kongsvinger, besvart av landbruks- og matministeren	43
343. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. ordninga med statleg kjøp av regionale flyruter, besvart av samferdselsministeren	44
344. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. ordlyden i informasjonsskriv om migrasjonsstraumen over Storskog, besvart av justis- og beredskapsministeren	45
345. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. Regelrådet, besvart av næringsministeren	45
346. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. refusjonssystem for flyseteavgift ved reiser som består av flere sammenhengende flyturer med forskjellige flyselskaper, besvart av finansministeren	46
347. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. Johan Svedrup-feltet, besvart av olje- og energiministeren	47
348. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. Utsira-høyden, besvart av olje- og energiministeren	47
349. Fra stortingsrepresentant Geir Sigbjørn Toskedal, vedr. Kongsgårdsprosjektet, besvart av klima- og miljøministeren	48

	side
350. Fra stortingsrepresentant Jan Böhler, vedr. pass- og førerkortregistrene, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	49
351. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. EG-turbin, besvart av olje- og energiministeren.....	50
352. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. kraftpriser, besvart av olje- og energiministeren.....	50
353. Fra stortingsrepresentant Sonja Mandt, vedr. barnehageplasser, besvart av kunnskapsministeren.....	51
354. Fra stortingsrepresentant Helga Pedersen, vedr. dimensjonering av asylmottak, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	63
355. Fra stortingsrepresentant Jonas Gahr Støre, vedr. karbonnøytralitet, besvart av klima- og miljøministeren.....	64
356. Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. Reinøya, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren.....	65
357. Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. hesteraser, besvart av landbruks- og matministeren.....	66
358. Fra stortingsrepresentant Kåre Simensen, vedr. bygging av et nytt administrasjonsbygg og flerbrukshaller til Marinejegerkommandoen, besvart av forsvarsministeren.....	66
359. Fra stortingsrepresentant Dag Terje Andersen, vedr. dagpengemottakere, besvart av arbeids- og sosialministeren.....	67
360. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. handteringa av Schengen si yttergrense, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	67
361. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. barnefamilier som har søkt asyl og fått avslag i Norge og sendes tilbake over grensen til Russland, besvart av innvandrings- og integreringsministeren.....	68
362. Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. nødnett Nord-Trøndelag, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	69
363. Fra stortingsrepresentant Svein Roald Hansen, vedr. energielskaper, besvart av utenriksministeren.....	69
364. Fra stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen, vedr. instruksjer til helseforetakene, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	70
365. Fra stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen, vedr. ordningen Fritt Behandlingsvalg, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	71
366. Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. støyskjerming langs jernbanestrekninger, besvart av samferdselsministeren.....	73
367. Fra stortingsrepresentant Sveinung Rotevatn, vedr. foreldrepengereordninga, besvart av barne- og likestillingsministeren.....	73
368. Fra stortingsrepresentant Kjell-Idar Juvik, vedr. krav til utrusting av tunge kjøretøy, besvart av samferdselsministeren.....	74
369. Fra stortingsrepresentant Helga Pedersen, vedr. asyltilstrømminga til Norge, besvart av statsministeren.....	75
370. Fra stortingsrepresentant Marianne Aasen, vedr. IKT-kompetansen i Forsvaret, besvart av forsvarsministeren.....	77
371. Fra stortingsrepresentant Svein Roald Hansen, vedr. utgifter for Forsvaret til Rygge Sivile Lufthavn, besvart av forsvarsministeren.....	78
372. Fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen, vedr. felles europeisk kvalifikasjonspass for flyktninger, besvart av kunnskapsministeren.....	79
373. Fra stortingsrepresentant Jorodd Asphjell, vedr. nasjonal operasjonssentral, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	80
374. Fra stortingsrepresentant Martin Henriksen, vedr. foreldrepengereordningen, besvart av barne- og likestillingsministeren.....	81
375. Fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen, vedr. feriepengrutbetalinger, besvart av arbeids- og sosialministeren.....	81

	side
376. Fra stortingsrepresentant Sonja Mandt, vedr. foreldrepermisjon, besvart av barne- og likestillingsministeren	82
377. Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. fedrekvoten, besvart av barne- og likestillingsministeren	83
378. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. sysselsettingsgrad, besvart av arbeids- og sosialministeren	83
379. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. mosjonskrav for ku, besvart av landbruks- og matministeren	85
380. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. Nordfjord sjukehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	85
381. Fra stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås, vedr. immigranter ved Storskog, besvart av utenriksministeren	87
382. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. strukturering av fiskeflåten under 11 meter, besvart av fiskeriministeren	87
383. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. opphevelse av konsesjonsloven, besvart av landbruks- og matministeren	88
384. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. retur av asylsøkere, besvart av innvandrings- og integreringsministeren	88
385. Fra stortingsrepresentant Kjell-Idar Juvik, vedr. kutt i Ambulansetjenesten, besvart av helse- og omsorgsministeren	89
386. Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. nytt inntektssystem for kommunene, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	90
387. Fra stortingsrepresentant Kirsti Bergstø, vedr. sjøsamiske kultur, fisket i Tanavassdraget, besvart av klima- og miljøministeren	90
388. Fra stortingsrepresentant Kirsti Bergstø, vedr. likestilling, besvart av statsministeren	91
389. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. økning av botidskravet, besvart av innvandrings- og integreringsministeren	93
390. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. naturmangfoldsloven, besvart av klima- og miljøministeren	93
391. Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. taxfree-ordningen, besvart av helse- og omsorgsministeren	94
392. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. KVV/KS1-prosesser, besvart av samferdselsministeren	95
393. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. omdisponering av matjord, besvart av landbruks- og matministeren	97
394. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. matsikkerheit, besvart av klima- og miljøministeren	98
395. Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. å omdanne det statseide foretaket AIM Norway til aksjeselskap, besvart av forsvarsministeren	99
396. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. mva-kompensasjon for private skoler, besvart av finansministeren	100
397. Fra stortingsrepresentant Helga Pedersen, vedr. inntektssystem for kommunene, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	100
398. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. konsekvensutgreinga for vegalternativa rv 52 Hemsedalsfjellet og rv 7 Hardangervidda, besvart av samferdselsministeren	102
399. Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. opprydding og forsvarlig handtering av forurenset og farlig avfall i Sydvaranger, besvart av klima- og miljøministeren	102
400. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. skatteloven § 14-81, 6. ledd, besvart av finansministeren	103

401.	Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. uførereformen, besvart av arbeids- og sosialministeren	104
402.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. bompengeneinnkrevjing i 2015, besvart av samferdselsministeren	106
403.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. kutt i ambulansetenesta ved både Nordlandssykehuset og Helse Bergen, besvart av helse- og omsorgsministeren	106
404.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. praksisfinansiering, besvart av helse- og omsorgsministeren	107
405.	Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. eiendom på Sandane i Gloppen, besvart av innvandrings- og integreringsministeren	108
406.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. prosjektet Grindgut, besvart av samferdselsministeren	108
407.	Fra stortingsrepresentant Marianne Aasen, vedr. kontroll med russebusser, besvart av samferdselsministeren	109
408.	Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. bortfall av GPS-signaler, besvart av samferdselsministeren	109
409.	Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. videre utvikling av sivil lufttrafikk i Bodø, besvart av forsvarsministeren	110
410.	Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. enslige mindreårige asylsøkere, besvart av innvandrings- og integreringsministeren	111
411.	Fra stortingsrepresentant Heikki Eidsvoll Holmås, vedr. tiltak mot luftforurensing, besvart av samferdselsministeren	112
412.	Fra stortingsrepresentant Heikki Eidsvoll Holmås, vedr. vedfyring, besvart av klima- og miljøministeren	113
413.	Fra stortingsrepresentant Abid Q. Raja, vedr. Spikkestadbanen, besvart av samferdselsministeren	114
414.	Fra stortingsrepresentant Helga Pedersen, vedr. instruksjonen om asylsøkere, besvart av innvandrings- og integreringsministeren	114
415.	Fra stortingsrepresentant Bård Vegar Solhjell, vedr. atomvåpen, besvart av utenriksministeren	115
416.	Fra stortingsrepresentant Hårek Elvenes, vedr. utveksling av informasjon for å sikre effektivt politisamarbeid, besvart av justis- og beredskapsministeren	116
417.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen, vedr. antall som venter på spesialisthelsetjenester, besvart av helse- og omsorgsministeren	117
418.	Fra stortingsrepresentant Åse Michaelsen, vedr. byluft, besvart av samferdselsministeren	118
419.	Fra stortingsrepresentant Tone-Helen Toften, vedr. reetablering av Vefsnvassdraget, besvart av klima- og miljøministeren	119
420.	Fra stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg, vedr. jernbanebroen på Launes, besvart av samferdselsministeren	119
421.	Fra stortingsrepresentant Ola Elvestuen, vedr. Olje for utvikling-programmets rådgivning i Uganda, besvart av utenriksministeren	120
422.	Fra stortingsrepresentant Ola Elvestuen, vedr. Mr. Creosote, besvart av klima- og miljøministeren	121
423.	Fra stortingsrepresentant Helga Pedersen, vedr. antivoldskurs i asylmottak, besvart av innvandrings- og integreringsministeren	122
424.	Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. belegg i asylmottak, besvart av innvandrings- og integreringsministeren	123
425.	Fra stortingsrepresentant Sveinung Stensland, vedr. legemidler på blå resept, besvart av helse- og omsorgsministeren	126
426.	Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. mva.-satsen for kultur, transport og overnattingsjenester, besvart av finansministeren	126

	side
427. Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. skatteoppkrevingen, besvart av finansministeren.....	127
428. Fra stortingsrepresentant Iselin Nybø, vedr. utbyttepolitikken til Statoil, besvart av olje- og energiministeren.....	128
429. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. tiltakspakke, besvart av finansministeren.....	129
430. Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. kunnskapssenter for helsetjenester, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	131
431. Fra stortingsrepresentant Marit Arnstad, vedr. nødstrømbereidskapen, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	132
432. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. E134 Haukelifjell, besvart av samferdselsministeren.....	132
433. Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. nakenbading i Forsvaret, besvart av forsvarsministeren.....	133
434. Fra stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien, vedr. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	134
435. Fra stortingsrepresentant Marianne Aasen, vedr. evaluering av databasen CRISTin, besvart av kunnskapsministeren.....	135
436. Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. fengselsplasser, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	136
437. Fra stortingsrepresentant Line Kysnes Vennesland, vedr. barnefattigdom, besvart av arbeids- og sosialministeren.....	136
438. Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. utredning om historien om den kalde krigen, besvart av kulturministeren.....	137
439. Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. reduksjon av månedskort og årskort på NSB, besvart av samferdselsministeren.....	138
440. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. prevensjonsmidler for kvinner som starter opp i LAR, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	139
441. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. LAR-retningslinjene for gravide, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	139
442. Fra stortingsrepresentant Sveinung Stensland, vedr. tilgangen på psykiatere og psykologer i Helse Fonna, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	140
443. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. politiets prioriteringer av saker, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	141
444. Fra stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås, vedr. asylsøkere/flyktninger, besvart av innvandrings- og integreringsministeren.....	142
445. Fra stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien, vedr. konkurransevilkår mellom løyvehavere i taxi-næringa, besvart av samferdselsministeren.....	142
446. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. barn født med rusabstinenser, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	143
447. Fra stortingsrepresentant Jonas Gahr Støre, vedr. politiske utviklingen i Polen, besvart av utenriksministeren.....	145
448. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. politiske vurderinger av politiet, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	145
449. Fra stortingsrepresentant Hårek Elvenes, vedr. tjenesteinstruks for politiet, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	146
450. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. jordvernstrategi, besvart av samferdselsministeren.....	147

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (151 - 300) for sesjonen 2015-2016.**

Partibetegnelse:

A Det norske Arbeiderparti

FrP Fremskrittspartiet

H Høyre

KrF Kristelig Folkeparti

Sp Senterpartiet

SV Sosialistisk Venstreparti

V Venstre

MDG Miljøpartiet De Grønne

Andresen, Rannveig Kvifte (SV)	314
Arnstad, Marit (Sp)	431
Asphjell, Jorodd (A)	373
Aukrust, Åsmund (A)	399
Bekkevold, Geir Jørgen (KrF)	317
Berg-Hansen, Lisbeth (A)	309
Bergstø, Kirsti (SV)	387, 388
Bjørnø, Christian Tynning (A)	318
Bollestad, Olaug V. (KrF)	326, 341, 430
Böhler, Jan (A)	350
Christoffersen, Lise (A)	372, 375
Elvenes, Hårek (H)	416, 449
Elvestuen, Ola (V)	303, 421, 422
Fylkesnes, Torgeir Knag (SV)	356, 357
Giske, Trond (A)	336
Grande, Arild (A)	310, 362
Grande, Trine Skei (V)	325
Greni, Heidi (Sp)	311, 386, 405
Grung, Ruth (A)	332, 333, 446
Hansen, Svein Roald (A)	363, 371
Hansson, Rasmus (MDG)	366
Henriksen, Kari (A)	424, 436
Henriksen, Martin (A)	315, 316, 374
Hjemdal, Line Henriette (KrF)	400, 450
Holmås, Heikki Eidsvoll (SV)	411, 412
Huitfeldt, Anniken (A)	433
Håheim, Stine Renate (A)	338, 339
Juvik, Kjell-Idar (A)	368, 385
Kjerkol, Ingvild (A)	322, 323
Klinge, Jenny (Sp)	319, 360
Knutsen, Tove Karoline (A)	331
Lauvås, Stein Erik (A)	381, 444
Leirstein, Ulf (FrP)	448
Liadal, Hege Haukeland (A)	377, 426
Ljunggren, Anna (A)	308, 324
Lundteigen, Per Olaf (Sp)	320, 321, 378, 379, 390
Mandt, Sonja (A)	353, 376
Melby, Guri (V)	328
Micaelsen, Torgeir (A)	364, 365, 417

Michaelsen, Åse (FrP)	418
Myrli, Sverre (A)	391, 395
Navarsete, Liv Signe (Sp)	343, 344, 394, 398
Nybø, Iselin (V)	428
Pedersen, Helga (A)	354, 369, 397, 414, 423
Pollestad, Geir (Sp)	301, 302, 345, 346, 382, 383, 392, 393, 402,
Raja, Abid Q. (V)	329, 413
Ropstad, Kjell Ingolf (KrF)	347, 348, 351, 352, 401, 410
Rotevatn, Sveinung (V)	367
Simensen, Kåre (A)	358
Sivertsen, Eirik (A)	408, 409, 438, 439
Solberg, Torstein Tvedt (A)	307, 420
Solhjell, Bård Vegar (SV)	415
Stensland, Sveinung (H)	425, 442
Støre, Jonas Gahr (A)	355, 447
Syversen, Hans Olav (KrF)	396
Sønsterud, Tone Merete (A)	312, 342
Toften, Tone-Helen (A)	419
Toppe, Kjersti (Sp)	304, 305, 335, 337, 380, 403, 404, 440, 441
Toskedal, Geir Sigbjørn (KrF)	349
Trellevik, Ove (H)	306
Vedum, Trygve Slagsvold (Sp)	427
Vennesland, Line Kysnes (A)	437
Vinje, Kristin (H)	334
Wøien, Anne Tingelstad (Sp)	434, 445
Aasen, Marianne (A)	313, 340, 370, 407, 435

Dokument nr. 15:3

(2015–2016)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 301

Innlevert 4. desember 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 11. desember 2015 av landbruks- og matminister Sylvi Listhaug

Spørsmål:

«Hvordan vil statsråden følge opp arbeidet med etablering av beredskapslagring av matkorn?»

Svar:

Stortinget vedtok 26.11.13 en anmodning til regjeringen om å utrede behovet for en ordning med kornlager. Regjeringen ga tilbakemelding til Stortinget i Landbruks- og matdepartementets budsjettproposisjon for 2015, jf. kapitlene 1.5 og 13. Regjeringen foreslo ikke innføring av en ordning med beredskapslagring av matkorn i Norge.

Under behandlingen av statsbudsjettet for 2015, saken om beredskapslager matkorn, uttalte flertallet i Næringskomiteen følgende, jf. Innst. 8 S (2014-2015): "Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre, mener det er behov for en mer omfattende risiko- og sårbarhetsanalyse."

På bakgrunn av flertallsmerknaden ba Landbruks- og matdepartementet Norsk institutt for landbruksøkonomisk forskning (NILF) om å utarbeide en risiko- og sårbarhetsanalyse for matkornforsyning. Rapporten

ble levert 30.06.15 og departementet omtaler saken i budsjettproposisjonen for 2016, side 69-70.

Konklusjonen i NILFs rapport er at forsyningsevnen for matkorn er god. Risikoen for brå og uventet forsyningssvikt av matkorn blir vurdert som svært liten.

Risiko- og sårbarhetsanalysen fra NILF gir ikke grunnlag for å endre planforutsetningene som beredskapspolitikken bygger på, og som legger til grunn at Norge ikke vil være avspærret fra internasjonale markeder over tid.

Næringskomiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre, ber i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2016 regjeringen utarbeide en grundig risiko- og sårbarhetsanalyse hvor matproduksjon, matforsyning og beredskap inngår som en del av samfunnssikkerhetsperspektivet, jf. Innst. 8 S (2015-2016).

Jeg vil vurdere dette nærmere sammen med næringsministeren, som har koordineringsansvaret for matforsyningsberedskapen, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte og tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 302**Innlevert 4. desember 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 18. desember 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«På forsiden av Stavanger Aftenblad 1. desember varslaget samferdselsministeren en egen tiltakspakke for å sikre arbeid for entreprenører i Rogaland.

Når kan en slik pakke foreligge og vil det være nye midler eller skal det bare leveres en oversikt over Staten Vegvesen sine planer for 2016 på bakgrunn av Stortingets budsjettvedtak?»

Svar:

I nyhetssaken som representanten Pollestad viser til, omtaler undertegnede tiltakspakken som ligger i stats-

budsjettet. I den ligger det inne blant annet en fremskynding av vedlikehold på Jærbanen. Stortinget har i budsjettbehandlingen vedtatt endringer i bevilgningene. Det gir økt satsing på jernbanevedlikehold, sykkelveier og rassikring, mens en liten reduksjon i veksten på vedlikehold av vei. Jeg vil likevel minne om at vedlikehold og fornyingsbudsjettet for vei og jernbane blir på over 9 mrd. kr i 2016. Til sammenligning var tilsvarende forslag til bevilgning på ca. 5,1 mrd. kr i Stoltenberg II regjeringens budsjettforslag for 2014, noe jeg antar representanten Pollestad er kjent med siden han da var statssekretær.

SPØRSMÅL NR. 303**Innlevert 4. desember 2015 av stortingsrepresentant Ola Elvestuen****Besvart 14. desember 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft****Spørsmål:**

«Vil statsråden ta initiativ til en gjennomgang av utslipp fra smoltanlegg som i dag ikke er omfattet av krav til rensing av utslipp, og vurdere å utvide kravene til også å gjelde eldre anlegg?»

BEGRUNNELSE:

Jeger- og fiskerforbundet har undersøkt utslipp fra smoltanlegg i Hordaland som ikke har krav om rensing. Forbundet mener det er behov for å stille krav om rensing av utslipp også fra eldre smoltanlegg, slik anlegg som er etablert i nyere tid har. Fylkesmannen avviser i NRK Hordaland behovet for å stille slike krav, blant annet begrunnet med at det vil gå utover økonomien til de mindre anleggene.

I utgangspunktet må tiltak som er nødvendige for å minimere negative miljøkonsekvenser inngå som en naturlig del av kostnadsanalysen til enhver virksomhet. Det kan være forskjellige tiltak som bør innføres for å bedre situasjonen på forskjellige anlegg, men dersom virksomheten blir ulønnsom på grunn av kostnader til for eksempel rensing av utslipp, har virksomheten heller ikke livets rett.

Svar:

Det er fylkesmannen som har myndighet etter forurensningsloven til å stille krav til akvakulturanlegg, herunder settefiskanlegg. Settefiskanleggene skiller seg fra matfiskanlegg ved at de har utslippsledning, og fylkesmannen kan dermed stille krav til rensing. Det er en vurdering av hva vannforekomsten tåler som ligger til grunn for rensekravene. Det er fylkesmennene som vurderer om det er behov for å endre eldre tillatelser for settefiskanlegg etter en vurdering av forurensningssituasjonen og andre forhold i den enkelte sak.

Jeg har fått opplyst fra Miljødirektoratet at det de siste årene i økende grad blir stilt rensekraav til settefiskanlegg på grunn av størrelse og omsøkt produksjon, men at det fortsatt finnes noen settefiskanlegg som ikke har krav til rensing og oppsamling av slam.

På dette området søkes det jevnlig om endringer eller utvidelser av anlegg slik at utslippstillatelser på den måten blir oppdatert fortløpende. Fylkesmannen vil også kunne gripe inn dersom forurensningssituasjonen endrer seg på en uheldig måte.

Miljødirektoratet følger opp fylkesmennenes arbeid på dette området og vurderer løpende behovet for ytterligere tiltak.

SPØRSMÅL NR. 304**Innlevert 4. desember 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 14. desember 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Kan statsråden gi ein oversikt over andelen pasientar som vert innlagt for ø-hjelp på indremedisinsk avdeling på Nordfjord sjukehus sett opp mot alle innleggingar som skjer til indremedisinsk avdeling blant befolkninga som bur i sjukehusområdet, kor mange innleggingar på indremedisinske avdeling det er i gjennomsnitt kvart døgn der i forhold til i 2009, og kan statsråden i tillegg informere om kor mange dagar/timar med kirurgisk dagaktivitet det er kvart år på Nordfjord sjukehus?»

GRUNNGJEVING:

Viser til Nasjonal helse- og sykehusplanen der prosjektet Framtidas lokalsjukehus ved Nordfjordeid sjukehus blir trekt fram som modell for utvikling av andre lokalsjukehus.

Svar:

Tall fra Norsk pasientregister for 2014 viser at 49 % av alle øyeblikkelig hjelp-pasienter med medisinsk DRG

fra sykehusets opptaksområde ble innlagt i Nordfjord sykehus.

Data fra Helse Førde sitt pasientadministrative system viser at det i gjennomsnitt var 6,1 innleggelser per døgn i medisinsk seksjon ved Nordfjord sykehus i perioden fra 1. januar til 30. november 2015. Sum innleggelser for øyeblikkelig hjelp i denne perioden var 2 145. Tilsvarende tall for 2009 (1. januar til 30. november) var 2 179.

Når det gjelder kirurgisk aktivitet, har det hittil i 2015 (til og med november) vært 66 dager med dagkirurgi ved Nordfjord sjukehus. Antallet operasjoner har så langt vært 549.

Det er opprettet en skade- og akuttpoliklinikk ved Nordfjord sykehus. Dette er også et tilbud om øyeblikkelig hjelp for befolkningen i området, i hovedsak knyttet til kirurgiske problemstillinger. Ved klinikken har det vært 2 082 konsultasjoner så langt i 2015.

Disse tallene viser at Nordfjord sykehus gir et godt øyeblikkelig hjelp-tilbud til store deler av befolkningen i sitt opptaksområde.

SPØRSMÅL NR. 305**Innlevert 4. desember 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 14. desember 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Kan statsråden informere om det er riktig, slik det står i Klassekampen 25/11-15, at anestesiberedskapen på Nordfjord sjukehus er redusert til ein lege som er på vakt døgnet rundt i 7 døgn om gangen, at legestillinga er dekt av ein vikarstafett bestående av utanlandske vikarar og sidan sjukehuset ikkje lenger har akuttkirurgisk beredskap, så har denne legen ingen planlagde oppgaver men kostar ca. 3 million berre i lønstilskot?»

GRUNNGJEVING:

Viser til framlagte Nasjonal helse- og sykehusplan der Nordfjordmodellen blir trekt fram som ein modell for organisering av andre sjukehus andre stader i landet

og til lesarinnlegg i Klassekampen 25/11-15 der desse opplysningane kjem fram. Sidan Nordfjord og prosjekt Framtidas lokalsjukehus blir trekt fram, er det viktig for Stortinget å vite korleis slike sjukehus utan akuttkirurgisk beredskap faktisk rekrutterer fagfolk.

Svar:

Formålet med anestesiberedskapen ved Nordfjord sykehus er å støtte den indremedisinske akuttfunksjonen på sykehuset med stabilisering, innledende intensivbehandling og transport til sykehus med intensivavdeling. Helse Vest RHF har informert meg om at Nordfjord sykehus har anestesilege i beredskap døgnet rundt. På

dagtid har anestesilegen oppgaver knyttet til dagkirurgivirksomheten.

Helse Vest RHF har videre informert meg om at anestesilegevirksomheten ved Nordfjord sykehus har vært dekket av vikarstafett siden 2004. For tiden består denne stafetten av en stabil gruppe vikarer fra Sverige og Danmark. Anestesilegene går ukesvakter, dvs. sju døgn sammenhengende. Anestesilegedekningen ved Nordfjord sjukehus har et samlet budsjett for 2016 på 4 527 000 kroner. Lønnskostnader uten arbeidsgiveravgift og pensjonskostnader er 2 760 000 kroner. En oppdelt vaktordning med lokalt ansatte ville hatt høyere kostnader.

Rekruttering av fast ansatte anestesileger til små akuttssykehus er utfordrende. Dette gjelder også i

dagens situasjon der de fleste sykehusene har akuttkirurgi. En viktig forutsetning for å rekruttere anestesileger er at sykehuset har planlagt kirurgi av tilstrekkelig omfang. Samarbeidsløsninger som ambulerings- og rotasjonsordninger internt i helseforetaket kan bidra til å styrke fagmiljøet og opprettholde kompetansen i akuttmedisin. For å gjøre tilbudet mer robust, bør anestesiberedskapen ved akuttssykehusene sees i sammenheng med beredskapen for luftambulansetjenesten i de områder av landet der dette er naturlig. Helse Nord har valgt en slik løsning knyttet til basen på Evenes, noe som har bidratt til å styrke anestesilegedekningen på de mindre sykehusene i Nordlandssykehuset og Universitetssykehuset i Nord-Norge.

SPØRSMÅL NR. 306

Innlevert 7. desember 2015 av stortingsrepresentant Ove Trellevik

Besvart 11. desember 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Korleis vurderer statsråden mulighetene for at ein felles bompengesøknad kan fremmas dersom det er lokal einigheit om dette mellom kommunar og Hordaland fylkeskommune. Løysinga vil då være ein statlig veg som skal finansierast som OPS-prosjekt, og ein fylkeskommunal veg?»

GRUNNGJEVING:

Sotra sambandet er eit regionalt stamveg prosjekt i Hordaland på Rv 555 mellom Kolltveit i Fjell kommune og Storavattenet i Bergen kommune. Den 10 km lange strekninga er førebels kalkulert til 8,9 milliardar kroner inkl. ny bru. Prosjektet skal gjennomførast som eit OPS-prosjekt.

Prosjektet var tidlig planlagt med ei oppgradering av tilførselsvegar. Dei vegane er no blitt fylkeskommunale etter vegreforma. Arbeidet med reguleringsplaner er godt i gang både på den statlige stamvegen, og på fylkesvegen nord - sør på Sotra som er den viktigaste tilførselsvegen. Parallelt med reguleringsplanarbeidet vil ein arbeide med bompengesøknaden.

Svar:

Eg viser til at det i Meld. St. 26 (2012-2013) Nasjonal transportplan 2014-2023 er prioritert statlege midlar til anleggsstart på prosjektet rv 555 Sotrasambandet i

første fireårsperiode (2014-2017). Prioriteringa er under føresetnad av at det blir tilslutning til eit opplegg for delvis bompengefinansiert utbygging. Sotrasambandet skal gjennomførast som eit OPS-prosjekt (offentleg-privat-samarbeid), jf. Prop. 1 S (2014-2015) og Meld. St. 25 (2014-2015) På rett vei. Reformen i veisektoren. Før anleggsstart er det nødvendig å flytte ei høgspenning. I Prop. 1 S (2015-2016) er det derfor foreslått statlege midlar til å starte arbeidet med dette i 2016.

Konseptvalutgreiing med tilhøyrande ekstern kvalitetssikring (KS1) er gjennomført, og godkjent kommunedelplan ligg føre. Forslag til reguleringsplan har vore ute til offentleg ettersyn, og godkjent reguleringsplan for heile prosjektet er venta å liggje føre i løpet av 2016.

Eg har fått opplyst av Statens vegvesen at det på Sotra er behov for oppgradering av fylkesvegane både mot nord og sør (fv 561 Kolltveit – Ågotnes og fv 555 Kolltveit – Austfjorden). Her skal fylkeskommunen avklare standard før utarbeiding av reguleringsplanar. Pr. i dag er ikkje dei aktuelle fylkesvegstrekningane prioriterte i fylkeskommunale transportplanar/fylkesvegplanar.

Arbeidet med å utarbeide eit opplegg for delvis bompengefinansiering av Sotrasambandet pågår lokalt. Den førebelse tilrådinga lokalt er at Sotrasambandet blir fremma som eit sjølvstendig bompengeprosjekt, samtidig som det blir opna for å utvide bompengeord-

ninga på eit seinare tidspunkt, etter kvart som planar og finansiering blir avklart.

Planlegginga av Sotrasambandet er kommen langt, og eg er samd i at Sotrasambandet blir fremma som

eit sjølvstendig bompengeprojekt. Korleis dei fylkeskommunale vegane skal finansierast må ein komme tilbake til når reguleringsplanar er utarbeidde og prosjekta er prioriterte i fylkeskommunale planar.

SPØRSMÅL NR. 307

Innlevert 7. desember 2015 av stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg

Besvart 16. desember 2015 av olje- og energiminister Tord Lien

Spørsmål:

«I helgen rammet ekstremværet Synne Sør-Vestlandet, og Dalane regionen i Rogaland spesielt hardt. Det er heller ikke første gang dette skjer, Egersund er en av de mest flomutsatte byene i landet, og det foreligger konkrete planer om flomsikring for området.

Hvordan vil regjeringen se til at det raskt igangsettes avhjelpende tiltak slik at lignende situasjoner kan unngås i fremtiden, og vil det være aktuelt å benytte de ekstraordinære midlene til flomsikring avsatt i regjeringens tiltakspakke til dette formålet?»

BEGRUNNELSE:

Egersund er en av de mest flomutsatte byene i landet. NVE sitt flomsonekart for området, som ble klart i høst, viser at selv en tiårsflom vil gi betydelige oversvømmelser, og at flere bruer har for lav kapasitet på den kartlagte strekningen. Flommen i helgen ble betegnet som en 150-årsflom. Det foreligger konkrete planer om utbedring, herunder å bygge en tunnel / kulvert for å avhjelpe det mest utsatte området. Ved lignende ekstremvær i andre deler av landet, eksempelvis oktoberflommen i Odda 2014, har regjeringen tatt til ordet for avhjelpende tiltak igjennom NVE. Det er et nasjonalt ansvar å bidra til avhjelpende tiltak i Egersund. Tiltak ligger også gryteklare, som bør tale for å benytte noe av den ekstraordinære bevilgningen gitt i regjeringens tiltakspakke tiltenkt Sør-Vestlandet

Svar:

Vi har de siste årene opplevd en rekke flomhendelser som har medført store skader på infrastruktur og bebyggelse. Denne gangen rammet ekstremværet Synne særlig hardt i kommunene Eigersund, Bjerkreim, Lund og Kvinesdal. Det er lett å forstå at situasjonen er krevende for de som er berørt.

Staten har ulike ordninger for å støtte kommunene i forbindelse med denne type situasjoner. NVE (Norges vassdrags- og energidirektorat) gir bistand til kommunene og samfunnet for øvrig i håndteringen av flom- og skredrisiko. Det skjer i form av kartlegging, arealplanbehandling, sikringstiltak, overvåking og varsling samt faglige vurderinger i krisesituasjoner. Kommunen har et generelt ansvar for innbyggernes sikkerhet. Risiko- og sårbarhetsanalysen skal gi grunnlag for kommunal beredskap og for risikoreduserende tiltak.

Regjeringen har økt bevilgningene til forebygging av flom og skred. Det ligger an til en økning på 125 mill. kroner til flom- og skredforebygging over NVEs budsjett for 2016. Det innebærer en samlet bevilgning til dette formålet på om lag 386 mill. kroner.

NVE og kommunene arbeider nå med å få oversikt over skadeomfanget etter den siste hendelsen. Det er for tidlig å si noe om prioritering av nye permanente tiltak i de rammede områdene. Dette er noe som NVE vil vurdere framover. I første omgang er det nødvendig å konsentrere innsatsen om tiltak for å avverge ytterligere skader.

SPØRSMÅL NR. 308**Innlevert 7. desember 2015 av stortingsrepresentant Anna Ljunggren****Besvart 14. desember 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft****Spørsmål:**

«Kan statsråden redegjøre for hvordan brønnbåter, knyttet opp til fiskeoppdrettsindustrien, har kunnet dumpe tusenvis av tonn med hydrogenperoksid etter avlusing av oppdrettanlegg i havet over mange år uten at myndighetene har reagert?»

BEGRUNNELSE:

Den 7.12.2015 kan vi lese i Dagens Næringsliv at brønnbåter knyttet opp til fiskeoppdrettsindustrien har dumpet tusenvis av tonn med hydrogenperoksid etter avlusing av oppdrettanlegg i havet uten at myndighetene har reagert. Først nå har Miljødirektoratet slått alarm og slått fast at dette faktisk er ulovlig, dette etter at en masteroppgave ved Universitetet i Bergen viste at hydrogenperoksid i små doser fører til at reker dør.

Hydrogenperoksid brukes bl.a. til hårbleking og desinfeksjon i tillegg til at det i økende grad har blitt brukt til bading av oppdrettsfisk som er infisert med lakselus. Oppdrettsnæringen har i mange år hatt store problemer med lakselus som har resultert i at lakselusa har blitt mer og mer resistent mot en rekke legemidler som tidligere har vært brukt. Derfor har oppdrettsindustrien i økende grad gått over til å bruke hydrogenperoksid mot lakselus og andre sykdommer på oppdrettsfisken.

Etter at hydrogenperoksid har blitt tatt i bruk mot lakselus, har en rekke rekefiskere langs kysten varslet bekymringer da dumping av disse kjemikaliene dreper livet i rekefeltene.

Svar:

Myndighetene er opptatt av miljøkonsekvensene av den økte bruken av kjemiske midler mot lakselus. Samtidig er det nødvendig å behandle oppdrettslaksen for å beskytte villaks og sjørret mot lusesmitte. Det stilles derfor strenge krav om at oppdretterne holder seg under fastsatte lusegrenser. Oppdretterne må også arbeide for å kunne ta i bruk alternative metoder for avlusning som ikke gir risiko for helse og miljø.

Hydrogenperoksid brukes i dag til lusebehandling både i brønnbåt og i merd der oppdrettsanlegget ligger. Når avlusningsvannet slippes til sjø fra brønnbåt blir det raskt fortynnet og hydrogenperoksid brytes ned til vann og oksygen. Det har derfor blitt vurdert at dette er det minst problematiske stoffet av de godkjente stoffene mot lakselus, men negative miljøeffekter kan ikke utelukkes ved så store utslipp det har vært de siste årene.

Myndighetene samarbeider om tiltak for å få ned både bruk og utslipp av lusemidler. Fiskeridirektoratet fikk nylig oppdrag fra Nærings- og fiskeridepartementet om i samarbeid med Mattilsynet og andre berørte etater å foreslå tiltak som kan motvirke negative miljøeffekter knyttet til behandling mot lakselus. Tømming av avlusingsvann fra brønnbåt er ett av områdene hvor de er bedt om å vurdere om kan inngå i forskriftsregulering for å sikre krav til miljømessig forsvarlig drift. Miljødirektoratet vil også bidra i arbeidet med dette oppdraget. Det er forventet at det vil foreligge forslag som skal på høring tidlig i 2016.

SPØRSMÅL NR. 309**Innlevert 8. desember 2015 av stortingsrepresentant Lisbeth Berg-Hansen****Besvart 15. desember 2015 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

«Er forslaget om innføring av flypassasjeravgift konsekvensutredet mht. til statsstøtteregulverket og likebehandling?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med budsjettforliket mellom regjeringen og V/KrF ble det foreslått en flypassasjeravgift, som nå også et flertall på Stortinget har vedtatt innført. Jeg registrerer at FOT rutene skal være unntatt denne avgiften. Siden dette er sagt at det er en klimaavgift legger jeg til grunn at klimautslippene er like store fra fly som

har avtale med Staten gjennom FOT-rutene, som de flyene som flyr kommersielle ruter. I dag er det mulig å f.eks. fly mellom Bodø og Trondheim både med rene kommersielle ruter og med FOT-ruter. Dermed oppstår en ulik konkurransesituasjon når den ene måten å reise på blir pålagt en flypassasjeravgift, mens den andre måten ikke blir det. Er denne forskjellsbehandlingen utredet og avstemt med EØS-avtalens krav til likebehandling og statsstøtteregeleverket.

Svar:

I budsjettavtalen mellom Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre er det enighet om å innføre en avgift på flyreiser, jf. Innst. 3S (2015-2016). Det framgår av innstillingen og avgiftsvedtaket § 1 at avgiften vil gjelde ervervsmessig flyging fra norske lufthavner med kr 80 per passasjer, dvs. at avgiften vil gjelde alle flyginger og med samme sats. Endelig vedtak i Stortinget er som kjent ikke fattet.

Det er ikke foreslått at FOT-rutene skal være fritatt for avgift. Det er imidlertid lagt opp til kompensasjoner i henhold til inngåtte avtaler om statlig kjøp av innenlandske flyruter med 45 mill. kroner i 2016.

Statens kjøp av flyruter skjer etter forordning (EF) nr. 1008/2008 om felles regler for regler for drift av lufttrafikk i Fellesskapet, og norsk forskrift av 12. august 2011 nr. 833 om lufttransporttjenester i EØS. Støtte gitt i medhold av forordning 1008/2008 er lovlig støtte etter EØS-avtalen.

Norge har tidligere hatt avgift på flyging. Avgiften har vært utformet både som en charteravgift, seteavgift og passasjeravgift. Nedenfor gis en nærmere beskrivelse av tidligere vurderinger i forhold til EØS avtalen.

EFTAs overvåkingsorgan (ESA) vurderte passasjeravgiften i 1999. Innenlands ble avgiften ilagt flyginger mellom Oslo og byene Bergen, Kristiansand, Stavanger og Trondheim. Avgiften ble også lagt på flyginger til utlandet, unntatt flyginger fra Finnmark og enkelte kommuner i Nord-Troms. Avgiftssatsen for flyginger til utlandet var dobbel så høy som for innenlandsflyginger. ESA konkluderte med at avgiften var i strid med EØS-avtalen artikkel 36 (ikke-diskriminering av tjenesteutøvelse) fordi den innebar en konkurranseulemppe for reiser til andre EØS-land framfor reiser innen Norge, jf. St.prp. nr. 61 (1999-2000) Om-prioriteringer og tilleggsbevilgninger på statsbudsjettet 2000.

I forbindelse med budsjettet for 2001 ble avgiften utvidet til å omfatte alle flyginger fra flyplasser i Norge med lik sats, men med fritak for de tre nordligste fylkene unntatt til og fra Bodø og Tromsø, jf. St.prp. nr. 1 (2000-2001) Skatte-, avgifts- og tollvedtak.

Avgiften ble avvirket fra 1. april 2002 blant annet for å øke lønnsomheten i det norske luftfartsmarkedet og fordi dette kunne ha en positiv virkning på konkurransen ved at etableringshindre i markedet ble redusert.

Departementet antar på denne bakgrunn at en flypassasjeravgift på alle ruter fra norsk lufthavn og med lik sats vil være i tråd med EØS-avtalen.

Nærmere regler om avgiften må fastsettes i forskrift. Det tas sikte på å sende et forskriftsforslag på høring før jul. Departementet vil fram mot iverksetting av avgiften 1. april 2016 vurdere forholdene rundt avgiften nærmere og se nærmere på detaljutformingen i lys av innspillene i høringsrunden.

SPØRSMÅL NR. 310

Innlevert 8. desember 2015 av stortingsrepresentant Arild Grande

Besvart 11. desember 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Hva gjør justis- og beredskapsministeren for å forsikre seg om at det blir bedre stabilitet i nødnett, hva gjøres for å sikre beredskapen i situasjoner hvor nødnett faller ut, og hvem har ansvar for å sikre at alle relevante aktører i en slik situasjon blir informert?»

BEGRUNNELSE:

Natt til mandag 7. desember falt nødnett ut i Lierne og Røyrvik for tredje gang denne høsten. Bakgrunnen var et strømbrydd. Også i Steinkjer har nødnett vært nede over flere døgn denne høsten. I Lierne fikk brannvesenet raskt informasjon, men lege ble ikke informert før dagen etter at nødnett falt ut.

Svar:

Nødnett er et robust nett og Direktoratet for nødkommunikasjon (DNK) opplyser at nettet har en «oppetid» på ca. 99,95 %. Nettet er bygget med høy grad av redundans og andre robusthetstiltak som reservestrøm. I tråd med Stortingets føringer er Nødnett basert på eksisterende infrastruktur for tele- og strømlinjer. Robustheten i de leide linjene er varierende. Det jobbes kontinuerlig med å få oversikt over og utbedre sårbarheter i den nasjonale telekommunikasjonsinfrastrukturen som berører Nødnett. På tross av at Nødnett er mer robust enn andre kommersielle nett, vil utfall kunne skje også i Nødnett.

Nødnett er godkjent av DNK og nødetatene for bruk i alle landets politidistrikter, og det er nå tatt i bruk i alle distrikter. Ved godkjenningstidspunktet har det vært kjent at det har vært enkelte utestående leveranser fra leverandør. I en oppstartfase mangler ca. 30 av totalt 2050 basestasjoner. Et fåtall stasjoner har midlertidige generatorløsninger i påvente av leveranser av fast strøm. Noen få basestasjoner har foreløpig kun én linje inn, og mangler dermed redundans ved et

eventuelt utfall av linjen. Dette gir noe økt sårbarhet i enkelte områder inntil disse leveransene er på plass.

DNK opplyser at det har vært et uvanlig høyt antall utfall i deler av Nord-Trøndelag, og at dette skyldes en kombinasjon av faktorene beskrevet over. DNK opplyser videre at det er stor oppmerksomhet knyttet til å sikre rask feilretting, samt å sikre permanente løsningsalternativer der hvor disse ennå ikke er på plass.

Det er imidlertid viktig at nødetatene og andre brukere av Nødnett planlegger for, og øver på beredskap, også ved utfall av nettet og har egne rutiner for mulige feilsituasjoner. Dette er brukernes eget ansvar. Nødnett er bygget med en teknologi som gir muligheter for kommunikasjon lokalt dersom det ikke oppnås kontakt med resten av nettet.

Nødnett overvåkes av en døgnbemannet driftssentral, og det er landsdekkende avtaler om kort utrykningstid for retting av feil. Driftssentralen varsler etatenes egne driftsorganisasjoner ved hendelser i nettet, som igjen varsler berørte kontrollrom og brukere. DNK opplyser at de skal gjennomgå rutinene for informasjonsdeling ved tekniske utfall med etatenes driftsorganisasjoner, for å sikre at nødvendig informasjon når fram til sluttbrukerne i Nødnett.

SPØRSMÅL NR. 311

Innlevert 8. desember 2015 av stortingsrepresentant Heidi Greni

Besvart 17. desember 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Opplæringsloven bestemmer at alle barn som oppholder seg her i landet i mer enn tre måneder, har rett til skoletilbud. Utdanningsdirektoratet sier at kommunene har plikt til å gi fullverdig skoletilbud til barn i asylmottak og transittmottak som er etablert i kommunene. Direktoratet sier at dette gjelder allerede ved ankomst siden det tar mer enn tre måneder å behandle asylsøknader.

Vil statsråden bekrefte denne forståelsen av lovverket og er dette også forstått av UDI som kan etablere mottak uten kommunal medvirkning?»

BEGRUNNELSE:

I kommunikasjon med Holtålen kommune som har fått etablert et transittmottak, sier Utdanningsdirektoratet at kommunen er ansvarlig for å oppfylle opplæringslovens bestemmelser om at alle barn har rett til et fullverdig skoletilbud. Direktoratet sier at siden det vil ta

mer enn tre måneder å behandle asylsøknader, har barn i opplæringspliktig alder rett til opplæring når de kommer til landet, fra dag én.

Etablering av transittmottak skjer uten kommunal medvirkning. Kommunene skal varsles, men kan ikke motsette seg etablering. Beboere på transittmottak skal være der en kort periode før de blir bosatt på ordinære asylmottak. Holtålen kommunene har likevel fått tilbakemelding fra Utdanningsdirektoratet at de har plikt til å tilby opplæring til barn som blir midlertidig bosatt i transittmottaket. Dette betyr at kommunene pålegges å ha skoleplass og undervisningskapasitet til et ukjent antall elever for en periode av ukjent varighet.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet ga 27. november en midlertidig forskrift om unntak fra byggesaksbehandling for asylmottak som åpner for raskere etablering av mottak. Kommunene har også gjennom tidligere forskrifter hatt liten innvirkning på etablering av mottak, og deres innvirkning er ytterligere redusert gjennom ny forskrift.

Det er bred politisk enighet om behovet for å få etablert økt mottakskapasitet for asylsøkere. Det er likeledes bred forståelse for at kommunene skal tilby tjenester til de som bosettes på mottakene, men dette forutsetter at det er tid og økonomi til å etablere nødvendig kapasitet på f.eks. skole- og helseområdet. Utdanningsdirektoratets forståelse av hvordan opplæringsloven skal tolkes, stiller kommunene overfor en oppgave som det for de fleste vil være umulig å etterleve i praksis. Etter min mening bør det gis unntaksbestemmelser fra opplæringsloven for barn som er plassert i transittmottak. Det er derfor behov for å få statsrådets vurdering av kravene som stilles.

Svar:

Etter opplæringsloven har barn i grunnskolealder rett til opplæring fra det tidspunkt det er sannsynlig at de skal være i Norge i mer enn tre måneder. Kommunene har ansvaret for å oppfylle barnas rett til grunnskoleopplæring.

Transittmottak er et første oppholdssted for nyankomne som søker asyl. I en del tilfeller er det ikke avklart om det er sannsynlig at barna skal være i Norge i mer enn tre måneder på dette tidspunktet. Oppholdet skal normalt være kort, fra få dager til noen uker. Barn som oppholder seg i transittmottak meldes derfor ikke til kommunen.

Med større tilstrømming av asylsøkere, vil saksbehandlingstiden for asylsaker bli lenger og det er sannsynlig at de aller fleste asylsøkende barn vil bli værende i Norge i over tre måneder. Oppholdet i trans-

ittmottak er ment å være kort og midlertidig. For å ivareta barns rett til opplæring er det viktig at barn i skolealder raskt overføres til ordinære mottak. Utlendingsmyndighetene skal arbeide med å få barnefamilier ut av transittmottak og over i ordinære mottak så raskt som mulig. Med bakgrunn i dette mener jeg at det ikke er hensiktsmessig å endre praksisen i transittmottak slik forholdene er i dag.

Når det gjelder akuttmottak, er det mer usikkert hvor langvarig oppholdet for asylsøkere blir i disse. Jeg har derfor henvendt meg særskilt til utlendingsmyndighetene for å gjøre oppmerksom på at barn i grunnskolealder som oppholder seg i akuttmottak, skal rapporteres til kommunen så raskt som mulig. Kommunen vil da ha den nødvendige informasjonen for å oppfylle sin plikt til å gi opplæring til disse barna.

Jeg har forståelse for at det kan være utfordrende for enkelte kommuner å gi opplæring til barn som oppholder seg i mottak i den ekstraordinære situasjonen vi er i. Regjeringen arbeider med flere tiltak for å bidra til å løse noen av problemene med manglende kapasitet og kompetanse knyttet til opplæring for asylsøkende barn. Blant annet arbeides det med en løsning for å registrere tilgjengelige lærere som ønsker å bidra, slik det også er gjort for helsearbeidere. Vi ser også på hvordan vi kan gjøre tilgjengelig gode, nettbaserte læringsressurser på flere språk for den første opplæringen av disse elevene. I tillegg vurderer vi målrettede kompetansehevingstiltak.

Jeg vil følge utviklingen tett fremover og løpende vurdere behovet for nye tiltak slik at barns rett til opplæring blir oppfylt.

SPØRSMÅL NR. 312

Innlevert 8. desember 2015 av stortingsrepresentant Tone Merete Sønsterud

Besvart 11. desember 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Når regner Kunnskapsministeren med at de første profilskolene vil få henholdsvis godkjenning og starte opp?»

Svar:

Det ligger til behandling ti søknader om godkjenning av profilskoler etter friskoleloven. Utdanningsdirektoratet tar sikte på å ferdigbehandle søknadene innen 1. april 2016. Skoler som eventuelt blir godkjent kan tidligst starte opp skoleåret 2016/2017.

SPØRSMÅL NR. 313**Innlevert 8. desember 2015 av stortingsrepresentant Marianne Aasen****Besvart 11. desember 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

«Hvilke skoler har så langt fått godkjenning etter fri-skoleloven, og når regner departementet med at få godkjenning?»

BEGRUNNELSE:

Det er en lang rekke skoler som har søkt om å starte privat skole etter endringene i privatskoleloven ble foretatt. Antagelig er det en økning, noe som også vil påvirke saksbehandlingstiden.

Svar:

Det ble satt en ekstraordinær søknadsfrist 15. august 2015 for søknader om godkjenning av nye skoler etter de to nye grunnlagene i friskoleloven. Totalt ble det fremmet tolv søknader, ti om profilskoler og to om yrkesfagskoler. Ingen av søknadene er ferdighandlet. Utdanningsdirektoratet tar sikte på å ferdigbehandle søknadene innen 1. april 2016.

SPØRSMÅL NR. 314**Innlevert 8. desember 2015 av stortingsrepresentant Rannveig Kvifte Andresen****Besvart 16. desember 2015 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«Vil utenriksministeren fremme krav til Marokko om at FNs spesialutsending til Vest-Sahara må få en permanent og uhindret tilgang til de okkuperte delene av Vest-Sahara?»

BEGRUNNELSE:

I november i år skjedde det nok en gang at den marokkanske regjeringen nektet FNs spesialutsending Christopher Ross å reise til okkuperte Vest-Sahara. Under Ross sitt besøk til regionen i desember fikk han dermed kun samtale med marokkanske myndigheter i Rabat, og med Polisario i de saharawiske flyktningsleirene, men ikke med folk i de annekterte områdene. Det er naturlig at FNs spesialutsending til Vest-Sahara må ha uhindret tilgang til å besøke Vest-Sahara, og at det ikke stilles begrensninger til hvor han reiser i det ikke-selvstyrte territoriet. Tilgangen må gjelde begge deler av territoriet, inkludert de delene som er under marokkansk annekasjon.

Svar:

Norge støtter FNs arbeid for en politisk løsning på konflikten i Vest-Sahara. FNs sikkerhetsråd forutsetter at en politisk løsning må innebære selvbestemmelsesrett

for folket i Vest-Sahara. Norges linje er å støtte FNs arbeid for en varig og rettferdig politisk løsning som ivaretar en slik selvbestemmelsesrett.

Vi oppfordrer partene til å forsøke å finne en rettferdig og varig løsning som kan aksepteres av begge, og som er i tråd med FN-paktens formål og prinsipper. Vi er kjent med FNs utfordringer, og vi anmoder alle involverte om å ta de grep som er nødvendige for å få fremgang i den politiske prosessen. Gjennom vår FN-delegasjon i New York har vi løpende, uformelle konsultasjoner med nærstående land om disse spørsmålene.

Det er viktig å legge til rette for at FN og United Nations Mission for the Referendum in Western Sahara (MINURSO) fortsetter sitt arbeid i tilknytning til Vest-Sahara-konflikten. Som ledd i å finne en politisk løsning er det svært viktig at spesialutsending Christopher Ross får utøve sitt mandat uhindret. Vi er i dialog med Ross om utfordringene han har med å få tilgang til alle områdene mandatet hans gir rom for. Som ledd i spesialutsendingens arbeid inngår selvsagt besøk til alle deler av Vest-Sahara, også de Marokko-kontrollerte.

Selv om Marokko ikke utøver internasjonalt anerkjent råderett over Vest-Sahara, praktiserer landet de facto kontroll over området. På generelt grunnlag oppfordrer Norge Marokko til å utvise åpenhet når det gjelder tilgang til Vest-Sahara. Norge har en kon-

struktiv og åpen dialog med Marokko, og spørsmål om Vest-Sahara inngår i denne dialogen.

Jeg viser for øvrig til mitt svar på spørsmål til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust (Ap) i mars i år.

SPØRSMÅL NR. 315

Innlevert 8. desember 2015 av stortingsrepresentant Martin Henriksen

Besvart 16. desember 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Er kriteriene for godkjenning av profilskoler, etter statsrådens oppfatning, klare nok til at Utdanningsdirektoratet kan fatte vedtak om godkjenning eller avslag ved søknad om opprettelse av profilskoler?»

Svar:

For at friskoleloven skal åpne for større mangfold er det med lovendringen som trådte i kraft 1. august i år lagt til rette for at skoler med en særskilt profil på opplæringstilbudet, skal kunne få godkjenning som profilskole. Hovedkriteriet for godkjenning er at skolen må representere noe som er vesentlig annerledes enn hva som er normal praksis i offentlige skoler og godkjente skoler på andre grunnlag i friskoleloven. Pro-

filskoler kan deles inn i to hovedkategorier; skoler med spesiell faglig oppmerksomhet rettet mot et emne og skoler med en annen pedagogikk enn den som brukes i offentlige skoler eller friskoler godkjent på grunnlag av en anerkjent pedagogisk retning. I tillegg skal alle friskoler, også profilskoler, gi opplæring som er jevn- god med opplæringen i offentlige skoler.

Jeg mener at kriteriene for godkjenning er tydelig beskrevet i forarbeidene til loven. Utdanningsdirektoratet har solid erfaring med å vurdere søknader om godkjenning av friskoler, og jeg har tillit til at Utdanningsdirektoratet også vil vurdere søknader om profilskoler på en god måte innenfor kriteriene gitt i lovens forarbeider. For ordens skyld minner jeg om at klager på saker som gjelder godkjenning av friskoler – også profilskoler – behandles i Kunnskapsdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 316

Innlevert 8. desember 2015 av stortingsrepresentant Martin Henriksen

Besvart 16. desember 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Har kunnskapsdepartementet fastsatt de økonomiske satsene for profilskoler og privat yrkesfagopplæring?»

Svar:

De foreløpige tilskuddssatsene for frittstående skoler for 2016 er basert på samme inndeling som tilskuddssatsene i 2015.

Tilskuddssatsene for frittstående grunnskoler i Norge består av fire ulike satser. Satsene skiller mellom barnetrinnet og ungdomstrinnet, og for elevtall

over og under 53 elever. Det er ikke en egen sats for profilskoler på grunnskolenivå.

For frittstående videregående skoler i Norge er tilskuddssatsene inndelt etter utdanningsprogram. Det er egne satser for de ulike yrkesfaglige utdanningsprogrammene. Det er ikke en egen sats for profilskoler. Hvilken sats som vil gjelde for en profilskole, avhenger av skolens profil. En profilskole som ikke faller under en av de eksisterende tilskuddssatsene, vil få tilskuddssatsen for det utdanningsprogrammet som ligger nærmest skolens profil.

SPØRSMÅL NR. 317**Innlevert 8. desember 2015 av stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold****Besvart 16. desember 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne****Spørsmål:**

«Statsbudsjettet for 2016 vedtas av Stortinget i disse dager, herunder budsjett for Familievernet. Stortinget vedtar budsjettnivå for Familievernet med utgangspunkt i Familievernets lovpålagte oppgaver, samt føringer for å prioritere forebyggende, familiebyggende arbeid, herunder samtaler med barn i megling, blant annet.

Er det slik at Familievernet er pålagt nye oppgaver i forbindelse med mottak og integrering av flyktninger og asylsøkere, og hvordan er det i så fall tenkt at arbeidet skal finansieres?»

Svar:

Familievernet er en statlig finansiert lavterskeltjeneste med familierelaterte problemer som sitt fagfelt. Tjenesten utgjør grunnstammen i hjelpetilbudet til famili-

er i forbindelse med samlivsproblemer og konflikter i parforhold og familie.

I tillegg til kjerneoppgavene knyttet til rådgivning og behandling ved konflikter og kriser i familien, og lovpålagt mekling etter lov om ekteskap og barneloven, har familievernet de senere år blitt tillagt nye oppgaver knyttet til grupper i befolkningen med særskilte behov for familiestøtte. Dette gjelder blant annet familier som lever med høy grad av konflikt og vold i nære relasjoner.

Familievernkontorene gir et allment tilbud til befolkningen, og skal på generelt grunnlag kunne tilby hjelp også til flyktninger og asylsøkere ved behov.

Stortinget har gitt føringer på at familievernet skal styrke sitt utadrettede arbeid og samarbeid med kommunale tjenester. Familievernkontorene har imidlertid ikke blitt pålagt nye oppgaver i forbindelse med den siste tidens økning i tilstrømning av asylsøkere.

SPØRSMÅL NR. 318**Innlevert 8. desember 2015 av stortingsrepresentant Christian Tynning Bjørnø****Besvart 16. desember 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

«Hvilke konkrete kriterier legges til grunn for profilskoler som søker godkjenning til skoleåret 2016/2017?»

BEGRUNNELSE:

Den 1. august 2015 trådte ny friskolelov i kraft, blant annet med to nye grunnlag for godkjenning av skoler. Et av de nye grunnlagene er såkalte profilskoler eller skoler med særskilt profil. Det er ikke gitt noen grundig beskrivelse av hva kriteriene for en slik profil er, verken i friskoleloven eller i forskriften. I forarbeidene til loven er det gitt eksempler på hva som kan utgjøre en profil, men heller ikke dette bidrar til å avklare hvilke kriterier profilskoler skal godkjenne setter. Det er uheldig at det fremdeles er uklart hva som er kriteriene for godkjenning etter at fristen for å få godkjenning for oppstart neste skoleår er utløpt.

Svar:

For at friskoleloven skal åpne for større mangfold er det med lovendringen som trådte i kraft 1. august i år lagt til rette for at skoler med en særskilt profil på opplæringstilbudet, skal kunne få godkjenning som profilskole. Hovedkriteriet for godkjenning er at skolen må representere noe som er vesentlig annerledes enn hva som er normal praksis i offentlige skoler og godkjente skoler på andre grunnlag i friskoleloven. Profilskoler kan deles inn i to hovedkategorier; skoler med spesiell faglig oppmerksomhet rettet mot et emne og skoler med en annen pedagogikk enn den som brukes i offentlige skoler eller friskoler godkjent som anerkjent pedagogisk retning.

Jeg mener at kriteriene for godkjenning er tydelig beskrevet i forarbeidene til loven. Utdanningsdirektoratet har solid erfaring med å vurdere søknader om godkjenning av friskoler, og jeg har tillit til at Utdanningsdirektoratet også vil vurdere søknader om profilskoler på en god måte innenfor kriteriene gitt i lovens

forarbeider. Utdanningsdirektoratet er nå i gang med å behandle søknadene om godkjenning av profilskoler som har planlagt oppstart skoleåret 2016-2017. Klager

på saker som gjelder godkjenning av friskoler – også profilskoler – behandles i Kunnskapsdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 319

Innlevert 9. desember 2015 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 15. desember 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Oppfattar statsråden at lokale aktørar som kommunar, tomteeigarar og andre relevante aktørar er tilstrekkeleg orienterte og involverte i prosessen, og når meiner statsråden at ein kan starte bygginga av nye fengsel i Agder?»

GRUNNGJEVING:

Det er vedteke at det skal byggjast nye fengsel i Agder. Det er viktig å klårgjera framdrifta overfor relevante aktørar som skal bidra på ulikt vis, det vera seg med undervisning og andre offentlege tenester, samt tomter og eventuelle nye veganlegg. Ting tek tid, og det er

ein fordel om arbeidet med å leggje til rette for nye fengselsplassar skjer effektivt. Arbeidsløysa stig også i Agder, og nye, store prosjekt som likevel skal byggast, er viktige å setje i gang tidleg.

Svar:

Jeg har fått opplyst fra Kriminalomsorgsdirektoratet at det er god dialog med lokale aktører, og at det bl.a. er planlagt møter med de aktuelle kommunene primo 2016.

Departementet arbeider med nødvendige avklaringer knyttet til etablering av nytt fengsel i Agder, og vil komme tilbake til Stortinget med saken på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 320

Innlevert 9. desember 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen

Besvart 16. desember 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Etter sentraliseringen av myndighet til å skrive ut politiattester meldes det om svært lang saksbehandlingstid. Dette skaper store problemer for mange av de som søker om politiattester.

Hvilken plan har statsråden for å få bort den lange saksbehandlingstiden for utstedelse av politiattest?»

Svar:

Utstedelse av politiattest skjer som kjent ved Politiets enhet for vandelskontroll og politiattester som er lokalisert i Vardø og underlagt Østfinnmark politidistrikt. Det har de senere år vært en økning i antall hjemler

for utstedelse av politiattest og i antall søknader, og enheten behandler nå årlig omkring 400 000 søknader om politiattest.

Det følger av politiregisterforskriften § 36-6 at politiattest skal utstedes snarest mulig og senest 14 dager etter at nødvendig dokumentasjon er mottatt. Jeg er kjent med at saksbehandlingstiden dessverre har vært lenger enn den fastsatte fristen den senere tiden, blant annet på grunn av tekniske problemer og svært mange søknader. Dette er en svært uheldig situasjon som påvirker mange ulike grupper i samfunnet. Det arbeides derfor kontinuerlig for å få ned saksbehandlingstiden.

Politidirektoratet har opplyst at det er satt i verk flere tiltak for å bedre situasjonen, blant annet er det satt inn ekstra personell både på saksbehandlingssiden

og på sentralbordet. Det har også vært ekstra overtidssats de siste ukene. Videre er det gjort tekniske forbedringer i saksbehandlingssystemet for utstedelse av

politiattest. Politidirektoratet vurderer løpende ytterligere tiltak både på kort og lang sikt for å få saksbehandlingstiden ned til 14 dager.

SPØRSMÅL NR. 321

Innlevert 9. desember 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen

Besvart 15. desember 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Kan statsråden bekrefte at en universitetsutdannet pedagog som styrer i barnehage vil kunne bidra til kompetanseheving og økt status blant barnehageansatte i tråd med Kunnskapsdepartementets strategi, eller er det regjeringens intensjon å hindre universitetsutdannede pedagoger i å være styrer i barnehage, med mindre de har studert i utlandet?»

BEGRUNNELSE:

Det synes å være bred enighet om at en god barnehage avhenger av personalets kompetanse, og at barnehagene har en nøkkelrolle når det gjelder tidlig innsats for å hindre frafall i skolen. Den private, ideelle barnehagen Røkeberg Kultur- og Naturbarnehage i Vestfossen ansatte i juni 2015 en universitetsutdannet lektor med både 90 vekttall pedagogikk, praktisk pedagogisk utdanning, spesialpedagogikk, utviklingspsykologi og 15 års erfaring som lærer for barn med behov for spesielt tilpasset undervisning, som faglig sett fungerer på 1. trinn. Han har betydelig kompetanse i samhandling med helsestasjon, barnevern, pedagogisk-psykologisk tjeneste og skolen, og erfaring nok til å veilede personalet i å fange opp barn med spesielle behov så tidlig som mulig. Disse er alle viktige oppgaver for en styrer i barnehage.

Kommunen og Fylkesmannen i Buskerud mener at lektoren ikke er kvalifisert som styrer i barnehage, med begrunnelse i at de mener han mangler barnefaglig kompetanse etter Barnehagelovens § 17, og at videre studium i barnehagepedagogikk og småbarnspedagogikk ikke vil være kompetansehevende, ettersom han ikke har formelle kvalifikasjoner på høgsolenivå for undervisning fra 1. trinn.

Forskrift om godkjenning av kvalifikasjoner åpner for at lærere eller barnehagelærere med utdanning fra utlandet vil kunne jobbe som barnehagelærer eller pedagog uten godkjenning, dersom barnehagen allerede har dekket bemanningsnorm for barnehagelærere.

I følge Strategi for kompetanse og rekruttering 2014-2020 skal regjeringens mål være å rekruttere og beholde flere barnehagelærere og ansatte med relevant kompetanse for arbeid i barnehagen, heve kompetansen for alle ansatte som jobber i barnehagen og øke status for arbeid i barnehage.

Styrers kompetanse er nødvendig for at barnehagen skal kunne sette i gang og lede refleksjons- og læringsprosesser i organisasjonen. Forskning viser at man med dagens pedagogtetthet ofte oppnår en utvanning av barnehagelæreres kompetanse, noe som kan motvirkes med god pedagogisk tyngde i ledelsen. Det vil også frigjøre flere barnehagelærere til daglig samspill med barn og veiledning av assistenter. Det burde ikke være tvil om at en universitetsutdannet pedagog i barnehagens ledelse kan bidra til kompetanseheving og økt status for arbeid i barnehager.

Ved behandling av Ot.prp.nr.72 (2004-2005), jf. Innst. O. nr. 117 (2004-2005), uttalte flertallet i familie- og kulturkomiteen om kompetansekravene til styrere og pedagogiske ledere at:

"(...) For å gi kommunene og andre eiere noe større fleksibilitet enn de har i dag, samtidig som grunnleggende kvalitetshensyn ivaretas, foreslås det å åpne opp for andre utdanningsgrupper med relevant utdanning på høgsolenivå."

I de fleste andre sammenhenger er høgsolenivå lik universitet.

Det er imidlertid åpenbart at dagens regelverk praktiseres slik at det stenger ute kompetanse som vil være ønskelig i henhold til regjeringens ønske om kompetanseheving og et rikt mangfold av barnehager. Lovteksten praktiseres som ett absolutt krav til høgsolenivå utdanning selv om hensikten var å sikre høgsolenivå utdanning som minstekrav.

Svar:

De ansattes kompetanse er viktig for kvaliteten i barnehagen. I denne sammenheng vil styrers kompetanse

naturligvis være særlig viktig, ettersom styrer er leder for barnehagen og har ansvar for å følge opp det pedagogiske arbeidet. Nettopp fordi de ansattes kompetanse er viktig, har Stortinget som et kvalitetssikrende tiltak, valgt å lovregulere kompetansekravene for styrer.

Jeg kan ikke gå inn i den konkrete saken det vises til fra Røkeberg Kultur- og Naturbarnehage. På et mer generelt grunnlag vil jeg vise til at kompetansekravene for å tilsettes som styrer er regulert i barnehageloven § 17. Etter § 17 andre ledd skal «[b]arnehagen ha en daglig leder som har utdanning som førskolelærer eller annen høgskoleutdanning som gir barnefaglig og pedagogisk kompetanse.» Kompetansekravene for å tilsettes som pedagogisk leder fremgår av barnehageloven § 18. Den som kan tilsettes som pedagogisk leder kan også tilsettes som styrer. Det er derfor viktig å se regelverket om kompetansekrav for styrer og pedagogisk leder i sammenheng. I rundskriv F-08/2006 og F-04/2011 og tolkningsbrev av 27. mai 2015 har departementet gjort nærmere rede for hvilke utdannelser som, sammen med videreutdanning i barnehagepedagogikk, skal regnes likeverdige med barnehagelærerutdanning når det gjelder tilsetting som pedagogisk leder.

Utgangspunktet i §§ 17 og 18 er at styrer og pedagogisk leder skal ha barnehagelæreutdanning.

Når det gjelder styrer, vil imidlertid også personer med lærerutdanning og faglærer med fireårig faglærerutdanning i praktiske og estetiske fag og treårig faglærerutdanning som gir kompetanse for tilsetting fra 1. klassetrinn, kunne tilsettes som styrer.

Når det gjelder pedagogisk leder vil, i tillegg til de ovennevnte utdanningene som kvalifiserer for styrer, også spesialpedagog, barnevernspedagog, kateket og lærere og barnehagelærere fra Rudolf Steinerhøysko-

len, være kvalifisert. Dette forutsetter videreutdanning i barnehagepedagogikk. I vurderingen av hvilke utdannelser som skal kunne kvalifisere for tilsetting, i tillegg til barnehagelærerutdanning, er det lagt vekt på om utdannelsen gir barnefaglig og pedagogisk kompetanse, om den gir faglig-pedagogiske perspektiver og har veiledet praksis.

Personer med ovennevnte utdanninger, som i tillegg har hovedfag/mastergrad i barnehagepedagogikk, vil kunne tilsettes som pedagogisk leder uten tilleggsutdanning i barnehagepedagogikk.

Det er innholdet i utdannelsene som er avgjørende for om utdannelsene kvalifiserer for tilsetting som styrer. Det er ikke avgjørende om en utdanning regnes som høgskole- eller universitetsutdanning, selv om det er benyttet «høgskoleutdanning» som vilkår i lovens ordlyd. Det at innholdet i utdannelsen er avgjørende, betyr også at en pedagogisk utdanning fra universitetet ikke uten videre kvalifiserer for tilsetting, med den begrunnelse at universitetsutdannelse ligger på et høyere nivå enn høgskoleutdannelse. De mer teoretiske pedagogiske universitetsutdannelsene som ikke fyller kriteriene om barnefaglig og pedagogisk kompetanse, krav om faglig-pedagogiske perspektiver og veiledet praksis har dermed blitt regnet for å ikke kvalifisere for tilsetting som styrer.

Reglene om kompetansekrav for tilsetting som styrer og pedagogisk leder er til dels kompliserte. I tillegg har struktur og innhold i høyere utdanning endret seg siden dette regelverket ble vedtatt. Departementet har derfor igangsatt et arbeid med å vurdere dette regelverket, herunder om det er behov for eventuelle endringer i kompetansekravene for tilsetting som styrer og pedagogisk leder. Det tas sikte på at dette arbeidet slutføres i løpet av 2016.

SPØRSMÅL NR. 322

Innlevert 9. desember 2015 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 16. desember 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Helseministerens "Gylne regel" som sier at budsjettene for rus og psykiatri skal øke mer enn det somatiske tilbudet, blir ikke fulgt.

Hva har statsråden gjort for å følge dette opp og hvordan forklarer statsråden disse tilbakemeldingene etter to år hvor den "gylne regel" har vært uttalt som en av regjeringens hovedprioriteringer for helsetjenesten?»

BEGRUNNELSE:

I Klassekampen tirsdag 8. desember går tillitsvalgte fra 8 organisasjoner ut med advarsel om kutt i tilbudet til psykisk syke og rusavhengige i Osloområdet. Norsk Psykologforening hevder at dette er situasjonen ved helseforetak over hele landet. F.eks. ved St.Olavs Hospital i Trondheim må det kuttes i psykiatritilbudet som en følge av budsjetttrimmen. Regjeringens krav til innsparing gjør det lettere å kutte tilbud til grupper

som trenger langsiktig behandling som er vanskelig å kvantifisere. Helsetilbudet i somatikken er lettere å måle. Dette forrykker prioriteringene som skal ligge i den "gylne regel" om større vekst i tilbudet til rus og psykiatri enn i somatikken.

Svar:

Det har den siste tiden vært reist flere spørsmål i Stortinget vedrørende "den gylne regel". Jeg vil derfor orientere representanten Kjerkol om mitt svar på spørsmål 243 fra Kjersti Toppe:

Rapportering på måloppnåelsen på "den gylne regel" for 2015 vil foreligge i årlig melding i mars 2016. I løpet av 2015 har jeg i flere sammenhenger tatt opp

"den gylne regel" i styringsdialogen med de regionale helseforetakene. De har gitt uttrykk for at det kan være utfordringer i å rapportere på regelen på en enhetlig måte. Jeg vil arbeide for at "den gylne regel" vil bli ytterligere forbedret i oppdragsdokumentet til de regionale helseforetakene for 2016.

Som representanten Kjerkol har også jeg registrert oppslag om de forhold som Kjerkol tar opp. Når det gjelder "den gylne regel" vil den bli videreført i 2016. Jeg har vært i kontakt med Helse Midt-Norge i sakens anledning, der det opplyses at de nå holder på å gjennomgå budsjettene for sine helseforetak for 2016 i forhold til kravene som vil gjelde. Jeg forventer at Helse Midt-Norge samlet sett klarer å levere i tråd med kravet i 2016.

SPØRSMÅL NR. 323

Innlevert 9. desember 2015 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 16. desember 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Vil helseministeren bidra til å utrede hvordan det raskt, og i offentlig regi kan opprettes et register for at donorbarn- og donorer som ønsker det kan finne hverandre?»

BEGRUNNELSE:

Barn har i følge FNs barnekonvensjon rett til å kjenne sine foreldre. Forskning viser også at barn unnfanget med donor sæd har godt av å få vite historien om sitt opphav. Åpenhet om barns unnfangelse svekker ikke barnets tilknytning til sin sosiale far, men styrker tvert imot tilknytning og stabilitet i familien. Frem til 2005 foregikk assistert befruktning i Norge med anonyme sæddonorer. Utfra tidligere anslag kan det være snakk 3000 barn som ble til med anonym sæddonasjon fra 1997 og til loven ble endret. Til tross for lovendringen i 2005 finnes det fortsatt norske barn som unnfanges med anonym sæddonor. I Danmark er det mulig å velge mellom anonym og åpen donor. En del norske kvinner velger befruktning med anonym sæddonor i Danmark framfor åpen donor i Norge. I det siste har vi sett saker i media hvor tidligere anonyme donorer ønsker å la seg registrere slik at barna de er opphav til kan få finne og kontakte dem hvis de ønsker. Mange donorbarn etter spør en slik mulighet. Bioteknologinemda har ment at muligheten for opprette en offentlig tjeneste etter modell av britiske Donor Sibling Link bør utredes. I en

slik tjeneste kan man tilby barn unnfanget med anonym donor sæd å registrere seg med donornummer, dersom de har tilgang til dette nummeret. For dem som ikke har et donornummer kan det å registrere seg med DNA være en mulighet for å få det.

Med tanke på at mange norske barn fortsatt unnfanges med anonym donor i utlandet, hovedsakelig i Danmark, bør man også vurdere muligheten for å inngå et samarbeid med danske myndigheter.

Svar:

Som kjent vil denne regjeringen evaluere bioteknologiloven. Departementet ga våren 2014 oppdrag til henholdsvis Bioteknologirådet og Helsedirektoratet. Oppdraget til rådet gikk i hovedsak ut på å skape debatt, drøfte de etiske sidene ved bioteknologiloven og oppsummere denne debatten. Oppdraget til direktoratet gikk ut på å gi faglige oppdateringer på feltet. Bioteknologirådet og direktoratet leverte sine rapporter til departementet i august 2015.

Åpenhet overfor barn unnfanget med donorsæd er et av flere tema som gjennomgås. Stortingsrepresentantens forslag om et register for donorbarn og donorer er et relevant tema i den forbindelse.

Jeg mener det er viktig at Stortinget tar stilling til hvordan dette feltet bør reguleres fremover relatert til våre etiske normer og politiske mål. Regjeringen arbei-

der nå med en melding til Stortinget om bioteknologiloven, med sikte på framleggelse høsten 2016.

SPØRSMÅL NR. 324

Innlevert 9. desember 2015 av stortingsrepresentant Anna Ljunggren

Besvart 18. desember 2015 av olje- og energiminister Tord Lien

Spørsmål:

«Arbeidet med stasjonen i Isfjorden starter nå, hvordan vil statsråden sørge for at dette ikke går på bekostning av planene om snarest mulig å sikre en fullverdig N-1 (ekstra forsyning) til Nyhamna?»

BEGRUNNELSE:

Ilandføringsanlegget Nyhamna vil bli gassknutepunkt gjennom Nyhamna ekspansjon og tilknytning til rørdningen Polarled fra Aasta Hansteen.

Kraftbalansen i Midt-Norge er gjenstand for bekymring på grunn av utsatt gjennomføring av ny 420 kV linje Sogndal Ørskog og uavklart tilgang til Sørdaalen.

Kraftforsyning til ilandføringsanlegget er i dag ensidig forsynt gjennom en 420 kV ledning fra Viklandet, men med noe reserveforsyning gjennom 132kV nettet. I løpet av få år vil utvidelsen av gassprosesseringsvolumet på Nyhamna medføre at både energi- og effektbehovet ved anlegget øker. Konsekvensene av avbrudd i kraftforsyningen vil da øke fordi anlegget etter utvidelsen ikke lenger kan nyttiggjøre seg av dagens reserveforsyning fra 132kV-nettet, samtidig som mer gass blir berørt av stans i gassprosesseringen.

Norskehavsrådet har sendt brev til Olje- og energidepartementet og understreket viktigheten av at nettforsterkning ut til Nyhamna må være en komplett N-1 forsyning som dekker hele kapasitetsutvidelsen til prosesseringsanlegget ved Nyhamna.

Svar:

Det er innført krav om ekstern kvalitetssikring av konseptvalgutredningen (KVU) til nettselskapet i store kraftledningsprosjekter. Saken om bedre leveringspålidelighet i kraftforsyningen til Nyhamna omfattes av kravet til ekstern kvalitetssikring.

Statnett har utarbeidet en KVU som omfatter to hovedkonsepter for å bedre forsyningen til Nyhamna: En ny 420 kV-ledning og sjøkabel fra Ørskog til Nyhamna (ytte konsept) eller ny transformatorstasjon ved Isfjorden og deretter ny 420 kV ledning fra Isfjorden, via Istad til Fræna (indre konsept). Statnett har opplyst i KVUen at begge konseptene gir N-1 til Nyhamna. Statnett anbefaler å gå videre med indre konsept, og bygge dette trinnvis.

Statnett oversendte KVUen sammen med rapport fra ekstern kvalitetssikrer til OED i brev av 1. oktober. I tråd med regelverket har departementet hatt KVUen og den eksterne kvalitetssikringen på en åpen høring med frist 10. desember.

Jeg er opptatt av at Nyhamna-anlegget skal ha en kraftforsyning med god leveringspålidelighet. OED vil nå gå igjennom innspillene og gjøre en grundig vurdering av saken, og komme med en uttalelse om behov og konseptvalg. Så snart departementet har avgitt sin uttalelse, kan Statnett melde og søke om konsesjon for aktuelle tiltak.

SPØRSMÅL NR. 325**Innlevert 9. desember 2015 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 14. desember 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Regjeringen har sammen med Venstre og KrF foretatt et stort løft innen rus og psykiatri, men stikk i strid med dette ser vi nå forslag om store kutt ved OUS nettopp på disse områdene.

Hvordan henger dette sammen med de nasjonale føringene og satsningene?»

BEGRUNNELSE:

Viser til en rekke oppslag, blant annet i Dagsavisen 9. desember 2015, hvor ledelsen ved Oslo Universitets-

sykehus foreslår store kutt innen rus og psykiatri for Oslos borgere.

Svar:

Som representanten Skei Grande har også jeg registrert de refererte oppslagene. Når det gjelder "den gylne regel" vil den bli videreført i 2016. Jeg har vært i kontakt med Helse Sør-Øst i sakens anledning, der det opplyses at de nå holder på å gjennomgå budsjettene for sine helseforetak for 2016 i forhold til kravene som vil gjelde. Jeg forventer at Helse Sør-Øst samlet sett klarer å levere i tråd med kravet i 2016.

SPØRSMÅL NR. 326**Innlevert 9. desember 2015 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad****Besvart 18. desember 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å følge opp at omstillingsmidlene som er gitt Tinn kommune etter sykehusnedleggelsen på Rjukan kommer folket i Tinn til gode, når nå sykehuset Telemark har lagt sykehusbygningene i Rjukan ut for salg?»

BEGRUNNELSE:

I 1971 solgte Hydro sykehusbygget på Rjukan til det offentlige for en krone.

Sykehuset Telemark har drevet aktivitet i sykehuset frem til sommeren 2015. Vedtaket i Stortinget 2014 var at akuttberedskapen i Tinn skulle sikres med gode prehospitale tjenester før nedleggelse og at det skulle kunne være helseaktivitet i bygningene fremover både via Telemark sykehus og Tinn kommune. Sykehuset i Telemark skulle kunne drive enkelte spesialisthelsetjenester fortsatt, og kommunen skulle kunne drive kommunale helsetjenester i det nedlagte sykehuset på Rjukan. Det er gitt flere millioner kroner over statsbudsjettet i omstillingsmidler til nettopp dette formålet, og Tinn kommune har virkelig gjort en jobb for å omstille og sikre aktivitet til beste for sine innbyggere i de bygningene som nå er lagt ut for salg

Svar:

Ved behandlingen av statsbudsjettet for 2015 vedtok Stortinget en økning av skjønnstilskuddet ut over regjeringens forslag på 10 mill. kroner. I Innst. 16 S (2014–2015) uttalte flertallet i kommunal- og forvaltningskomiteen, representantene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre, følgende:

"Flertallet viser til budsjettavtalen mellom de fire partier der det er satt av 10 mill. kroner i omstillingsmidler til Tinn kommune i forbindelse med avvikling av akuttmottaket på Rjukan. Midlene er ment stilt til rådighet for Tinn kommune, som selv kan vurdere aktuelle nysatsninger, i samarbeid med relevante aktører."

Ved behandlingen av statsbudsjettet for 2016 har Stortinget vedtatt en økning av skjønnstilskuddet ut over regjeringens forslag på 5 mill. kroner til samme formål. Dette innebærer at Tinn kommune har fått i alt 15 mill. kroner i skjønnstilskudd for å lette omstillingen i forbindelse med nedleggelsen av sykehuset. Det er ikke stilt krav til kommunen om rapportering om bruken av midlene.

SPØRSMÅL NR. 327**Innlevert 9. desember 2015 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 18. desember 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«NRK Finnmark har navngitte kilder på at russiske myndigheter et tidspunkt etter 2011 i offisielle møter har foreslått en løsning som kunne løst problemet med at mange asylsøkere uten beskyttelsesgrunn har kommet over grensa på Storskog.

For 3. gang spør jeg derfor; har eller har ikke russiske myndigheter tatt opp slike forslag til løsninger og hva har vært regjeringens respons?»

BEGRUNNELSE:

Jeg har fått 3 svar på hva som skjer nå. Det har jeg ikke spurt om. Jeg spør om det har vært tatt et slikt initiativ på et tidligere tidspunkt.

NRK har åpne navngitte kilder som bekrefter at dette har skjedd. NRK har bedt om dokumentinnsyn og fått avslag med begrunnelse rikets sikkerhet.

Svar:

Jeg viser til mine tidligere svar på spørsmålene i denne saken som jeg mener gir dekkende informasjon om de forhold som tas opp. Svarene baserer seg på de opplysningene som jeg har mottatt fra underliggende etater.

Den norske og den russiske grensekommissæren har rutinemessig møter om forhold som berører utviklingen av trafikken over den felles landegrensen. I disse møtene er det også diskutert mulige tiltak for å

håndtere tredjelandsborgere uten visum til Norge som allikevel ville krysse grensen inn på norsk territorium. Blant annet har en blitt enige om å utstede skriftlig informasjon til disse personene om vilkårene for å kunne komme inn i Norge.

Det har også vært møter på dette nivået i november i år. Spørsmålet om relevant informasjon til visumløse tredjelandsborgere på vei mot Norge har vært tema på disse møtene. Departementet har blitt gjort kjent med uttalelser fra russisk grensekommissær, og jeg har i den forbindelse gitt instruksjer til politimesteren i Øst-Finnmark om endringer i innholdet i utdelt informasjon. Informasjonen uttrykker både hva grensekommissærene har blitt enige om, norsk lovgivning og den reflekterer Norges internasjonale forpliktelser vedrørende asylretten.

Hva gjelder møter mellom norske og russiske grenseinspektører, såkalte assistentmøter, viser jeg til det jeg opplyste i mitt svar fra 30. november d.å.

Hva gjelder møtevirksomhet før 16. oktober 2013 og eventuelle innspill som er kommet før det tidspunktet er det vanskelig for meg å kommentere ytterligere.

Jeg vil imidlertid vise til at Øst-Finnmark politidistrikt har opplyst at det ikke kom noen asylsøkere over Storskog i 2013 og at det i 2014 kom 2 asylsøkere over Storskog. Også i årene før dette var det et lite antall asylsøkere over Storskog. Spørsmålet om å begrense tredjelandsborgeres mulighet til å krysse grensa har av den grunn sannsynligvis ikke vært veldig aktuelt før i år.

SPØRSMÅL NR. 328**Innlevert 9. desember 2015 av stortingsrepresentant Guri Melby****Besvart 17. desember 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden ta initiativ til en gjennomgang av regelverket med sikte på å tillate forretningsmodeller basert på delingsøkonomien innenfor transportfeltet?»

BEGRUNNELSE:

Delingsøkonomien lager nye forretningsmodeller som utfordrer samfunnet ift. blant annet transportlovgiv-

ning, skatteregler, arbeidstakers rettigheter samt forbrukerrettigheter.

En person ble nylig frifunnet i Oslo tingrett for brudd på yrkestransportloven etter å ha fått ilagt en bot på kr. 9.600 kr for å ha kjørt for Uber. Politiet omtalte dette som pirattaxi. Den omstridte paragraf 4 i yrkestransportloven lyder som følger:

«Den som mot vederlag vil drive nasjonal eller internasjonal persontransport med motorvogn, må ha løyve. Det

same gjeld den som utfører persontransport mot vederlag på liknende måte som drosje når tilbud om transport vert retta til ålmenta på offentlig plass.»

Oslo tingrett mente i følge dommen at det å ta kjøreoppdrag via Uber-appen ikke er det samme som å tilby «transport til allmennheten på offentlig sted».

Retten skriver også i dommen at tjenesten UberPop ikke nødvendigvis er lovlig selv om sjåføren ble frifunnet.

En lignende sak har fått samme utfall i Stavanger tingrett, hvor 3 personer som kjørte for Haxi ble frifunnet. Det er også en taxi-app som medlemmer kan avtale samkjøring seg i mellom mot betaling.

De finnes en rekke samkjørings-apper på markedet.

Noen går under navnet «spontan samkjøring» som for eksempel Carma Carpooling og Hent Meg. Også i disse tjenestene kan man ta betalt i app-en for å ta i mot ekstra passasjerer i bilen.

Teknologien går ofte foran lovverket, og det kan være behov for en gjennomgang av lovverket. Konkurransetilsynet har også tatt til ordet for en friere konkurranse innenfor taxi-området.

Svar:

Den nye delingsøkonomien kombinert med elektroniske plattformer som effektivt kobler private tjenesteleverandører med private brukere har flere positive

sider i form av at ressurser utnyttes bedre. Samtidig gir den også utfordringer for regulering av næringen og for kontroll av skatter og avgifter, noe som er viktig for å sikre rettferdige og like konkurransevilkår mellom aktørene. Personer med privatbiler har gjennom de teknologiske muligheter i dag langt større muligheter til å fremby transporttjenester i et marked langt utenfor kretsen av familie, venner og bekjente, og utfordrer derfor dagens regulering av drosjevirkosomhet. Dette er utfordringer som skaper debatt i mange land.

EU-kommisjonen omtaler i sin indre markedsstrategi (COM 2015-550 final) den nye delingsøkonomien, ikke bare innenfor transport, men i et bredere perspektiv. Kommisjonen skriver at de vil utvikle en europeisk dagsorden for delingsøkonomi, herunder veiledning i hvordan eksisterende EU-lovgivning finner anvendelse på forretningsmodeller i delingsøkonomien. De uttaler videre at de vil vurdere eventuelle hull i regelverket og overvåke utviklingen av delingsøkonomien.

Delingsøkonomien gir flere utfordringer knyttet til dagens drosjenæring. Dette gjelder særlig forholdet til yrkestransportregelverket og løyveplikten, manglende kjøreseddel hos sjåførene og utfordringer knyttet til skatt. Jeg er oppmerksom på disse problemstillingene, og vurderer om og evt. hvordan ulike typer forretningsmodeller kan reguleres innen rammen av yrkestransportregelverket. Det er viktig å sikre at det er ryddige rammer for konkurranse innenfor et forutsigbart regelverk.

SPØRSMÅL NR. 329

Innlevert 9. desember 2015 av stortingsrepresentant Abid Q. Raja

Besvart 18. desember 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Vil statsråden se på tiltak for å verne matjord i forbindelse med utbygging av nytt dobbeltspor fra Sandbukta til Såstad?»

BEGRUNNELSE:

I Rygge kommune finnes mye av Norges viktigste matjord, og spesielt er grønnsaksproduksjonen stor i denne kommunen. Jernbaneløpnet planlegger Nytt dobbeltspor fra Sandbukta til Såstad, inkl. ny stasjon i Moss. Dette er et viktig prosjekt for innbyggerne i Moss og Rygge. Det er også et viktig prosjekt for å få full effekt av Follobanen og kunne gjennomføre en kraftig forbedring av togtilbudet på Østfoldbanen.

Jernbaneløpnet legger til grunn at planprogrammet for Sandbukta-Moss-Såstad fastsettes i 2015, slik at reguleringsplanprosessen kan avsluttes i løpet av 2016 - noe som er en forutsetning for byggestart i 2018.

Den nye jernbanen skal gå i tunnel fra Moss til Rygge. Og tunnelåpningen er planlagt ved tunet på storgården Carlberg. Denne eiendommen ligger midt i Landskapsvernområdet Værne Kloster. Den planlagte traseen vil få enorme konsekvenser både for det nasjonale landskapsvernområdet, og for fremtidig drift av den beste matjorda i Norge.

Samtidig har Stortinget nylig styrket jordvernet gjennom en helhetlig jordvernplan, hvor et av hovedgrepene er å senke den årlige omdisponeringen av matjord fra 6000 til 4000 dekar pr. år innen 2020. Det-

te prosjektet alene vil dele en gård på 1000 dekar i to, og flere av jordstykkene vil bli ødelagt som følge av utbyggingen.

Dersom man forlenger tunnelen med om lag 700 meter vil man kunne verne om matjorda ved å legge tunnelen i en forlenget kulvert.

En slik kulvert vil også redde landskapsvernområdet.

Svar:

Jernbaneverket opplyser at det nye dobbeltsporet vil beslaglegge ca. 134 da matjord i Rygge, samtidig frigjøres ca. 70 da når det gamle enkeltsporet legges ned.

Jernbaneverket opplyser at planprogrammet ble vedtatt i 2014. Forslag til reguleringsplan presenteres for Moss og Rygge kommuner i februar 2016, med mål om vedtak før sommeren 2016. Videre opplyser Jernbaneverket at eventuelle endringer vil kunne ha betydelige konsekvenser for fremdriften i prosjektet.

I denne konkrete saken vil det være kommunene som skal behandle forslag til reguleringsplan, og det vil derfor ikke være naturlig av meg å gå inn i denne saken nå. Jeg er opptatt av at vi holder fremdriften i utbyggingen av InterCity, og eventuelle kostnadsøkninger og forsinkelser må vurderes nøye opp mot den gevinsten som oppnås med forslåtte avbøtende tiltak.

SPØRSMÅL NR. 330

Innlevert 10. desember 2015 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 15. desember 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Amnesty International, Caritas, Flyktninghjelpen, Noas, Norsk Folkehjelp og Mellomkirkelig råd, skriver i VG 9/12 at Norge bryter folkeretten i behandlingen av asylsøkere som kommer over grensen fra Russland. Lov og regelendringer gjennomført nå, hindrer asylsøker med behov for asyl fra å søke i Norge. Regjeringen har også fjernet retten til advokatbistand.

Kan justisministeren avklare hvordan folkerettens krav om "non refoulement-prinsippet" sikres nå og hvordan retten til å søke asyl sikres?»

BEGRUNNELSE:

Som eksempel kan nevnes: en syrisk krigsflyktning som mangler oppholdsgrunnlag i Russland og ikke får behandlet sin søknad der, får heller ikke behandlet sin søknad i Norge.

Svar:

Med virkning fra 20. november i år trådte endringer i utlendingsloven § 32 i kraft. Bestemmelsen regulerer når norske utlendingsmyndigheter kan nekte å realitetsbehandle en søknad om beskyttelse (asyl). Lovendringen innebærer at norske myndigheter i flere tilfeller enn tidligere kan nekte å realitetsbehandle en asylsøknad – færre vilkår enn før skal vurderes, hvilket legger til rette for raskere saksbehandling og påfølgende retur. Jeg antar at det er denne regelendringen representanten

Andersen sikter til i sitt spørsmål. Jeg vil presisere at lovendringen ikke hindrer personer som mener de har behov for beskyttelse fra å søke om dette i Norge eller på norsk grense. Den innebærer at personer som har oppholdt seg i trygge tredjeland kan returneres dit.

Prinsippet om non refoulement er nedfelt i utlendingsloven § 73 om absolutt vern mot utsendelse. Denne bestemmelsen gjelder ved alle former for vedtak etter loven, jf. bestemmelsens fjerde ledd. Utlendingsloven § 32 tredje ledd fastslår at adgangen til å nekte realitetsbehandling ikke gjelder dersom § 73 er til hinder for det.

Justis- og beredskapsdepartementet har nylig vedtatt en endring i utlendingsforskriften om retten til fritt rettsråd i visse utlendingssaker. Forskriftsendringen innebærer at det ikke gis fritt rettsråd når asylsøknaden er nektet realitetsbehandlet i medhold av utlendingsloven § 32 første ledd bokstav a (utlendingen har fått beskyttelse i et annet land) eller bokstav d (utlendingen har hatt opphold i et land eller område hvor vedkommende ikke var forfulgt). Etter søknad kan det unntaksvis gis fritt rettsråd i medhold av rettshjelplovens alminnelige bestemmelser, dersom det foreligger særskilt behov. Enslige, mindreårige asylsøkere har samme rett til fritt rettsråd som tidligere.

Jeg presiserer at en utlending som nevnt over fortsatt har rett til å la seg bistå av advokat eller annen fullmektig, jf. forvaltningsloven § 12, men vedkommende må altså dekke utgiftene til dette selv.

SPØRSMÅL NR. 331**Innlevert 10. desember 2015 av stortingsrepresentant Tove Karoline Knutsen****Besvart 14. desember 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Helse Sør-Øst har meldt at de ikke vil få på plass avtaler om overtakelse av overgrepsmottakene innen fristen 01.01.16, men regner med å være klar til 01.06.16. Dette vil i mellomtiden gi en uoversiktlig situasjon, både for de større kommunene som skal videreføre ansvaret for mottakene og for de mindre, som ikke lenger skal ha dette ansvaret.

Hvordan håndterer departementet den situasjonen som er oppstått med tanke på tidsrommet mellom fastsatt frist og det tidspunkt Helse Sørøst har meldt?»

BEGRUNNELSE:

I 2015 ble det bestemt at ansvaret for overgrepsmottakene skulle overføres fra kommunene til helseforetakene med virkning fra 01.01.16. Det ble også vedtatt at «robuste kommunale mottak» skulle videreføres. Helse Sørøst har meldt at de, i motsetning til de øvrige helseforetakene, ikke vil få på plass avtaler innen fristen 01.01.16, men mener å være klar til dette først 01.06.16. Mange av de større kommunene som skal videreføre ansvaret for mottakene, har ikke inngått avtaler om dette. Samtidig er situasjonen for de mindre

kommunene også uklar, i og med at de fra 01.01.16 ikke lenger har ansvar for mottakene.

Svar:

I oppdragsdokumentet for 2015 ba Helse- og omsorgsdepartementet om en særskilt rapportering innen 1. mai 2015 for arbeidet med ansvarsovertakelsen for tilbudet til barn og voksne utsatt for seksuelle overgrep. Departementet har i brev av 3. juni 2015 gitt en tilbakemelding på de regionale helseforetakenes rapportering med overordnede føringer for tilbudet.

De fleste helseforetakene vil ha inngått avtaler innen 1. januar 2016. Noen få har varslet at fullstendige avtaler først vil være på plass fram mot sommeren. Departementet har vurdert om det er nødvendig med en utsettelse av ansvarsovertakelsen, men har kommet til at av hensyn til pasientene og de ansatte er det riktig at ansvaret overføres 1. januar 2016. Dette betyr at de helseforetakene og aktuelle kommuner som ennå ikke har inngått avtaler, må få på plass interimsavtaler fra årsskiftet med sikte på endelig avtaleinngåelse innen 1. juli 2016. Dette er kommunisert til de regionale helseforetakene i brev av 11. november 2015.

SPØRSMÅL NR. 332**Innlevert 10. desember 2015 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 18. desember 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Den offentlige tannhelsetjenesten har ansvar for å yte tilbud om undersøkelse og behandling for de som bor, og oppholder seg midlertidig i ulike fylkene. Asylmottak og rusinstitusjoner er ikke likt fordelt mellom fylkene. Fylker med mange beboere i asylmottak og/eller mange ruspasienter fra andre fylker opplever at kapasitetsutfordringer i tannhelsetjenesten må finansieres av egen ramme.

Vil ministeren dekke merkostnaden for tannhelse-tilbud til asylanter og ta initiativ til at hjemfylke dekker tannhelse til ruspasienter?»

BEGRUNNELSE:

Fylkeskommuner med mange nye asylmottak og asylanter har stilt opp for å gi akutt tannhelsehjelp til asylanter. Tannhelsesloven fra 1984 stiller krav om at Fylkeskommunen skal yte tilbud om undersøkelse og behandling for de som bor og midlertidig oppholder seg i fylket.

Fylkeskommuner har undersøkt om det er noe ekstra midler å søke på for å kompensere for ekstra kostnadene dette gir for kommuner med mange asylanter. UDI, IMDI, KMD og HOD har alle svart at det ikke finnes slike midler i dag. Det er uklart om det kan være penger for de under 18 år. Med 100 000 asylanter i

2016 er merkostnaden beregnet til omlag 20-40 millioner.

På samme måte opplever fylker med stor andel ruspasienter fra andre fylker som får behandling i rusinstitusjoner med avtale med helseforetak, at de får en merkostnad som enten burde inngå i kostnadene til rusplassen eller en refusjonsordning mellom fylker for spesielt kostnadskrevenne ruspasienter som følge av store tannhelseproblemer.

Svar:

Det er riktig som representanten anfører at fylkeskommunen etter tannhelsetjenesteloven har ansvar for å sørge for at tannhelsetjenester er tilgjengelig for de som bor eller midlertidig oppholder seg i fylket. Når det gjelder barn og unge 0-20 år skal fylkeskommunen sørge for at disse får nødvendig tannhelsehjelp. Tannbehandlingen er med visse unntak gratis for alle opp til og med det året de fyller 18 år. Når det gjelder voksne 21 år og eldre, og som ikke har rettigheter etter tannhelsetjenesteloven, skal fylkeskommunen påse at det eksisterer et tilbud, enten i privat regi eller fra fylkeskommunen.

Fylkeskommunens ansvar for finansiering av nødvendig tannhelsehjelp er imidlertid begrenset til dem som har rettigheter etter tannhelsetjenesteloven. Blant asylsøkere gjelder det i all hovedsak barn og unge 0 – 20 år. Dette følger av tannhelsetjenestelovens bestemmelser og forskrift til loven. Den enkelte asylsøker 21 år og eldre forutsettes selv bekoste utgifter til tannbehandling på lik linje med øvrige voksne innbyggere, med mindre deres tannhelsetilstand faller inn under stønadsordningene fra folketrygden. De kan også søke UDI om ekstra stønad. Unntak er gitt for akutt tannbehandling under opphold i transittmottak. I slike tilfeller dekkes utgiftene til tannbehandling av UDI.

Fylkeskommunens merkostnader til tannhelsehjelp som følge av økning i antall asylsøkere vil med andre ord i hovedsak være knyttet til økningen i antall asylsøkere i alderen 0 – 20 år. I forbindelse med arbeidet med tilleggsproposisjonen til statsbudsjettet for 2016 var det ikke tilgjengelig nødvendig oversikt over antallet asylsøkere i alderen 0 – 20 år på de ulike asylmottak. Fylkeskommunenes økte kostnader til tannhelsehjelp til disse var på det tidspunkt ikke kjent. Det eksisterer ikke noe særskilt tilskudd for fylkeskommuner slik det eksisterer vertskommunetilskudd for kommuner med asylmottak. Vertskommunetilskuddet skal blant annet dekke kommunens ekstra utgifter til helsehjelp til asylsøkere.

Helse- og omsorgsdepartementet har startet et arbeid med å innhente nødvendige opplysninger fra fylkeskommunene. Det opplyses fra flere fylkeskommuner at behandlingsbehovet er betydelig høyere sammenliknet med behandlingsbehovet hos norske barn og unge. Flere av de unge asylsøkere har tidligere aldri

vært til tannlege. Fylkeskommunenes merkostnader til nødvendig tannhelsehjelp til asylsøkere i alderen 0-20 år vil jeg vurdere i neste budsjettssammenheng når regjeringen skal vurdere de samlede merkostnader ved økt tilstrømming av asylsøkere.

Representanten spør videre om jeg vil ta initiativ til at hjemfylker dekker tannhelse til ruspasienter. Det vises til at det er en stor andel ruspasienter fra andre fylker som får behandling i rusinstitusjoner med avtale med helseforetak. Disse fylkeskommunene får dermed en merkostnad som representanten mener burde inngå i kostnadene til rusplassen eller som en refusjonsordning mellom fylker for spesielt kostnadskrevenne ruspasienter.

Tilskudd til tannbehandling for rusmiddelavhengige ble fra 2006 tildelt som en overgangsordning til den enkelte fylkeskommune med særskilt fordeling i inntektssystemet til fylkeskommunene (tabell C i Grønt hefte). Fordelingen var basert på antall institusjonsplasser i det enkelte fylke. Praksis i inntektssystemet til kommuner og fylkeskommuner er at slik særskilt fordeling skal være av midlertidig karakter, og deretter fordeles på vanlig måte etter objektive kriterier. I kommuneproposisjonen 2012 (Prop. 115S (2010-2011) kap. 11.5 Kostnadsnøkkel for fylkeskommunene) går det frem at fra 2012 fordeles tilskuddet etter kostnadsnøkkel i utgiftsutjevningen. Det anføres i proposisjonen at beløpet, som i 2011 utgjorde 19,6 mill. kroner, utgjør en liten del av det samlede utgiftsbehovet for fylkeskommunene, og at kostnadsnøgkelen for fylkeskommunene derfor ikke ville bli endret som følge av denne endringen. Endringen må sees i sammenheng med at fylkeskommunenes utgifter til tannhelsetjenester utgjør om lag 4-5 pst av fylkeskommunenes samlede utgifter.

Det vil være opp til den enkelte fylkeskommune hvorvidt den vil søke å inngå avtale med hjemfylket til den som oppholder seg på rusinstitusjonen for dekning av utgifter til nødvendig tannhelsehjelp.

SPØRSMÅL NR. 333**Innlevert 10. desember 2015 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 18. desember 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Helsevesenet oppdager i dag kun en brøkdel av barn utsatt for vold og overgrep. I Barnehusene blir i snitt bare 13 % av barn medisinsk undersøkt av lege. I oppdragsdokumentet til helseforetakene skal de i 2015 etablere stillinger som sosialpediatere i barneavdelinger der det er Barnehus, og øke kompetansen i barneavdelinger der det ikke er Barnehus i opptaksområde.

Har foretakene nådd målene, hvis ikke, hvilke tiltak vil ministeren iverksette for å øke barns rettsikkerhet og sikre at de får rett helsehjelp?»

BEGRUNNELSE:

FNs barnekonvensjon artikkel 19 gir barn rett til beskyttelse mot vold, og pålegger staten å iverksette tiltak for å sikre barn adekvat oppfølging.

Vold og overgrep mot barn er et alvorlig folkehelseproblem.

Medisinske undersøkelser av barn som kan være utsatt for vold eller seksuelle overgrep er krevende. Legen må ha kunnskap til å skille mellom blåmerker og skader oppstått ved normal lek og ved mishandling, og vite om funn i barns underliv er normalvarianter eller skader etter seksuelle overgrep. Legen må også ha spesiell kompetanse på å snakke med volds- og overgrepsutsatte barn, sporsikring, utforming av rettsmedisinske journaler samt samarbeid med politi og påtalemyndighet. Sikring av sentrale bevis er avhengig av at den rettsmedisinske undersøkelsen skjer i løpet av noen få døgn etter at vold eller overgrep har funnet sted.

Sosialpediater er barneleger med spesialkompetanse på klinisk rettsmedisin på barn.

Mangel på sosialpediatere gjør at vi ikke fanger opp barn utsatt for vold og overgrep. Kapasitetsproblemer fører i tillegg til at politiet i flere politidistrikt har problemer med å få utført rettsmedisinske undersøkelser, noe som er svært alvorlig for barns rettsikkerhet. Det trengs pediatere til både de akutte undersøkelsene som gjøres på sykehus, og til de planlagte undersøkelsene som politiet begjærer på barnehusene.

Det er i følge skriv fra Helsedirektoratet datert 29.08.2014, vel kjent at helsevesenet bare oppdager en brøkdel av barn utsatt for vold og overgrep. Årsaken

synes å være mangel på kompetanse og erfaring hos helsearbeidere i både primær- og spesialisthelsetjenesten. I Barnehusene blir et fåtall barn medisinsk undersøkt av lege (gjennomsnitt 13 %). Dette fører til at utredninger ikke blir iverksatt, manglende bevissikring og redusert mulighet til å oppdage behov for etterbehandling.

Helseministeren har fulgt dette opp i oppdragsdokumentet til helseforetakene under Kap 4.- Kvalitet og pasientsikkerhet, der ett av målene for 2015 er følgende:

"Etablert kombinerte stillinger som sosialpediatere med arbeidssted både i Statens Barnehus og barneavdeling, og avsatt ressurser til sosialpediatrisk virksomhet i barneavdelinger som ikke har Statens Barnehus i sitt opptaksområde."

Svar:

Det er viktig at helsetjenesten i større grad enn i dag kan fange opp barn utsatt for vold og overgrep, og tjenesten må bli bedre når det gjelder undersøkelser og oppfølging av disse barna. For å få til dette må vi ha flere barneleger med kompetanse på dette området, men vi trenger også annet helsepersonell med denne kompetansen. Oppdraget som ble gitt til de regionale helseforetakene i oppdragsdokumentet for 2015 om å etablere sosialpediatriske stillinger og avsette ressurser til sosialpediatrisk virksomhet er et klart signal om at dette skal prioriteres i helseforetakene.

En tilbakemelding fra de regionale helseforetakene i høst viser at det er etablert stillinger som sosialpediatere ved flere sykehus i regionen, og at flere sykehus har etablert tverrfaglige sosialpediatriske team. Det mangler imidlertid fortsatt stillinger flere steder. Jeg vil derfor følge opp helse- og omsorgskomiteens innstilling 11 S (2015-2016) ved å stille et nytt krav til de regionale helseforetakene i oppdragsdokumentet for 2016 om at det skal være ansatt sosialpediatere i alle barneavdelinger og at alle overgrepsutsatte barn som avhøres ved Statens barnehus skal tilbys medisinsk undersøkelse.

SPØRSMÅL NR. 334**Innlevert 10. desember 2015 av stortingsrepresentant Kristin Vinje****Besvart 16. desember 2015 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

«Hvordan vil finansministeren legge enda bedre til rette for at SSBs data kan benyttes til forskning uten at kostnadene for forskerne blir for store?»

BEGRUNNELSE:

Norge har svært gode tall om befolkningen, og tallene er grunnlag for mange nasjonale forskningsprosjekter. SSB har i det siste gjort mye for å øke tilgjengeligheten på dataene sine. Ventetiden er redusert, samtidig som de betjener og veileder flere. Jeg har fått opplyst at SSB i 2013 økte prisen på å hente ut registerdata betydelig, noe som skapte utfordringer for mange forskningsprosjekter.

Svar:

SSB har nylig gått gjennom prisingen av sine tjenester. Det har bl.a. resultert i at den reelle kostnaden ved å tilrettelegge og utlevere mikrodata til forskere synliggjøres og inngår i prisen for slike oppdrag.

Det er viktig at offentlig finansierte data så langt som mulig gjøres tilgjengelig for forskning, innenfor personvernmessige og forskningsetiske rammer. Å tilrettelegge forskningsdata er en prioritert oppgave i SSB. Det går frem både i virksomhetens egen flerårige strategi, og det påpekes i tildelingsbrevene til SSB.

Samtidig mener jeg at prisene for denne type oppdrag skal gi brukerne informasjon om de reelle kost-

nadene ved å tilrettelegge og ta ut slike data. Det kan legges til rette for at forskere gjør bedre avveiiinger når forskningsprosjekter planlegges.

De siste årene har SSBs arbeidet målrettet for å effektivisere tilretteleggingen av utlån av mikrodata til forskere. Det har resultert i klart kortere saksbehandlingstid og mer enn en halvering av prisen på slike oppdrag, jf. tabell 1. Det legges til grunn at effektiviseringsarbeidet på dette feltet videreføres slik at kostnadene kan reduseres ytterligere.

SSB har blant annet tilbudt flere kurs for forskere i å bestille gode og riktige data den senere tiden. Upresise bestillinger gir dårlig kvalitet og bidrar til unødvendig ressursinnsats fra SSB, og dermed høyere kostnader. SSB har nylig fått hjemmel til å koble registerdata fra registre eid av andre offentlige virksomheter. Fra 1. oktober i år trenger forskere ikke lenger å søke hver enkelt registreier for å låne data som SSB uansett henter inn til produksjonen av offisiell statistikk. Det vil også bidra til å forenkle arbeidet med å tilrettelegge data, og dermed redusere både prisene og behandlingstiden ytterligere fremover.

Sammen med Norsk samfunnsvitenskapelige datatjeneste gjennomfører SSB også i RAIRD-prosjektet (Remote Access Infrastrukturer for Register Data). Prosjektet skal legge til rette for direkte tilgang til aidentifiserte mikrodata for forskere, uten at de trenger søke om tilgang.

Tabell 1. Noen fakta om mikrodata og mikrodataoppdrag

Nøkkeltall¹	2013	jan.-jun. 2014	jan.-jun. 2015
Antall mikrodataoppdrag levert	158	133	141
Gjennomsnittspris kr.	61 000	33 200	25 000
Laveste pris kr.	1 500	1 700	1 800
Antall oppdrag under behandling ("kø")	> 250 på det meste	76	65

¹ Tallene gjelder utlån fra seksjon for mikrodata. Noen få oppdrag håndteres fremdeles i andre deler av SSB.

SPØRSMÅL NR. 335**Innlevert 10. desember 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 18. desember 2015 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«Vil regjeringa vurdere å sjå på søknadene frå sivilsamfunnsorganisasjonane som arbeidar for å fremje det humanitære perspektivet og trongen for eit forbod mot atomvåpen på nytt, for eventuelt å løyve støtte til dei for 2016 og 2017?»

GRUNNGJEVING:

I sitt svar av 25.11.2015 på Liv Signe Navarsete sitt spørsmål om når regjeringa ville svare på sivilsamfunnsorganisasjonane sine 2015-søknader om midlar under kapittelpost 164.72, Utvikling og nedrusting, seier utanriksministeren at forslaget om nysaldering gjer at det ikkje kan setjast i verk nye tiltak innanfor nedrustings-, ikkje-spreiings- og fredeleg bruk-feltet utover det som er forplikta og satt i gang. Dette er likevel berre ei forklaring som rører ved 2015. Søknadene var hovudsakleg treårige, og dekkja dei siste månadene av 2015 samt heile 2016 og 2017. Då svara frå UD kom var 2015 snart over, og det var difor i røynda støtte til desse organisasjonane sin innsats i 2016 og 2017 som stod att å vurdere.

Svar:

Utanriksdepartementet opererer med årlege budsjett og dermed årlege utlysingar av tilskottsmidlar. Utlysinga

for tilskottsordninga Utvikling og nedrusting, med søknadsfrist 15. august, var difor basert på prioriteringar og tilskottsmidlar for 2015. På grunn av omprioriteringane i nysalderinga vart det ikkje mogleg å setje i verk nye tiltak innanfor felte nedrusting, ikkje-spreiing og fredeleg bruk utover det som er forplikta og sett i gong. Følgjeleg vart søknadene avslått. Det gjaldt søknader ikkje berre for 2015, men også om støtte til fleire år. Avslaga gjeld søknadene samla sett.

Utanriksdepartementet har ein praksis som gjer det mogleg å inngå fleirårige avtalar, med atterhald om Stortinget si godkjenning. Difor er det allereie forplikta rundt 19 millionar kroner under tilskottsordninga Utvikling og nedrusting for 2016. Eksisterande avtalar vil bli overhaldne så langt det vil vere mogleg.

Stortinget si omdisponering i bistandsbudsjettet for 2016 har ført til omprioriteringar og nedskalering i tilskottsporteføljen til departementet. I budsjettforliket vart kapittel 164.72 Global tryggleik, utvikling og nedrusting, der tilskottsordninga Utvikling og nedrusting er ei av fleire som inngår, redusert med 90 millionar kroner.

Støtte til sivilsamfunnsorganisasjonane som arbeider for å fremje det humanitære perspektivet for 2016 og 2017, vil difor måtte sjåast i lys av dei årlege prioriteringane for 2016 når det gjeld tilskottsordninga Utvikling og nedrusting.

SPØRSMÅL NR. 336**Innlevert 10. desember 2015 av stortingsrepresentant Trond Giske****Besvart 16. desember 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

«Hvor mange og hvilke søknader har Utdanningsdirektoratet mottatt om godkjenning som henholdsvis profilskole og privat tilbud om yrkesfagopplæring etter innføringen av ny friskolelov?»

BEGRUNNELSE:

Den 1. august 2015 trådte ny friskolelov i kraft, blant annet med to nye grunnlag for godkjenning av skoler.

Et av de nye grunnlagene er såkalte profilskoler eller skoler med særskilt profil.

Det er ikke gitt noen grundig beskrivelse av hva kriteriene for en slik profil er, derfor er det også uklart hvor mange profilskoler og tilbud om privat yrkesfagopplæring det er grunn til å anta at vil bli opprettet.

Svar:

Utdanningsdirektoratet har mottatt ti søknader om godkjenning av profilskoler og to søknader om godkjenning av skoler som tilbyr videregående opplæring i yrkesfaglige utdanningsprogram.

Profilskolesøknader:

- Det Norske Musikkinstrument akademiet, Østfold
- IMPIGRO, Vestfold
- Metis Ungdomsskole Bergen AS, Hordaland
- Metis Ungdomsskole Rogaland AS, Rogaland
- Neverdal Enspire skole AS, Nordland
- Norges Realfagsgymnas AS, Akershus

- Norges Toppidrettsgymnas Ungdomsskole Kongsvinger AS, Hedmark
- Norges Toppidrettsgymnas Ungdomsskole Lillehammer AS, Oppland
- Norges Toppidrettsgymnas Ungdomsskole Tromsø AS, Troms
- Toppidrett i Telemark UNG AS, Telemark

Søknader om godkjenning av videregående yrkesfagsskoler:

- NESO Byggfagskole AS, Nordland
- Yrkesfagskolen for Bygg og Anlegg i Bergen AS, Hordaland

SPØRSMÅL NR. 337

Innlevert 10. desember 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 18. desember 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Vil helse- og omsorgsministeren sørge for at annonsen på Finn.no der Rjukan sykehus blir lagt ut til salg, blir fjernet og at Sykehuset Telemark HF i stedet arbeider videre med formål å komme til enighet med Tinn kommune om overtakelse av det nedlagte sykehusbygget for å utvikle helsetilbudet til befolkningen, slik Tinn kommune har ønsket om?»

BEGRUNNELSE:

I 1971 solgte Hydro sykehusbygget på Rjukan til det offentlige for én krone (jf. oppslag i Nationen 9.12.15). Nå har Sykehuset Telemark HF (STHF) lagt det ut for salg til 43,2 millioner. Kommunen ønsker å kjøpe sykehusbygget for å bygge opp et så sterkt helsetilbud til befolkningen som mulig, men et bud på sju millioner ble avslått av STHF. Helseforetaket har nå lagt bygget ut for salg på det åpne markedet. En prislapp på 43,2 millioner er uaktuelt for kommunen å kunne takle, og i følge ordføreren var det STHF som parkerte forhandlingene. Kommunen har ønske om å samle enkelte spesialisthelsetjenester sammen med kommunale og private helsetjenester i det nedlagte sykehuset. Tinn kommune og STHF har basert seg på to forskjellige markedsverdier, der STHF har hyret Nord Taksering som vurderte markedsverdien til 43,2 millioner har Tinn kommune hyrt Verditakst AS som vurderte markedsverdien til 21 millioner. Det er også uenighet om EØS-regelverket, der STHF mener at salget må skje til markedspris for å ikke å bryte med regelverket, mens

Tinn kommune mener regelverket ikke gjelder ved salg fra en offentlig virksomhet til en annen. Begge parter har konsulterte juridiske eksperter.

Svar:

Salg av eiendommene ved Kragerø sykehus og Rjukan sykehus ble godkjent av meg i foretaksmøte 7. oktober 2015 jf. helseforetaksloven § 31. Salget ble godkjent med følgende føringer:

1. Foretaksmøtet godkjenner, ut fra sak 041-2015 og sak 042-2015 med tilhørende vedtak i styret i Helse Sør-Øst RHF, salg av følgende eiendommer:
 - a. Eiendommene ved Kragerø sykehus, gnr. 12, bnr. 59 og 1014, gnr. 13, bnr. 2 i Kragerø kommune
 - b. Eiendommene ved Rjukan sykehus, gnr. 126, bnr. 31, bnr. 64, bnr. 77 og bnr. 220 i Tinn kommune
2. Frigjorte midler ved salgene skal benyttes til nedbetaling av gjeld eller investeringer i varige verdier.
3. Foretaksmøtet presiserer at ved vurderingen av resultatoppnåelse i Helse Sør-Øst RHF vil en se hen til engangseffekter som gevinst eller tap fra salg av eiendom.
4. Foretaksmøtet legger til grunn at salget vil inngå i departementets samlede vurderinger av Helse Sør-Øst RHF sitt framtidige behov for langsiktige lån.
5. Foretaksmøtet legger til grunn at eiendommene først tilbys kommunene i samsvar med føringene i samhandlingsreformen.

Føringene som Helse Sør-Øst og departementet har lagt til grunn i denne saken er de samme som legges til grunn i alle saker om salg av eiendom fra spesialisthelsetjenesten. Som det fremgår skal frigjorte midler ved salgene benyttes til nedbetaling av gjelder eller investeringer i varige verdier i spesialisthelsetjenesten.

Departementet fastsetter årlig, på bakgrunn av Stortingets vedtak, økonomiske krav og rammer for de regionale helseforetakene. De regionale helseforetakene skal sørge for måloppnåelse og en forsvarlig drift innenfor disse rammene. Å gi bort verdier fra spesialisthelsetjenesten vil være klart i strid med dette. Departementet vil vurdere en gave eller salg til underpris fra spesialisthelsetjenesten til kommunen som formuesoverføring mellom to sektorer. Etter konstitusjonell praksis kreves det i utgangspunktet samtykke fra Stortinget for å kunne selge statens eiendommer. Helseforetaksloven § 31 innebærer et forhåndssamtykke fra Stortinget til salg og pantsettelse. Bestemmelsen åpner ikke for å gi eiendom i gave eller å selge eiendom til en pris som åpenbart er lavere enn markedspris (gavesalg). Dette er derfor en budsjettsak som må fremmes for Stortinget. Det har ikke vært aktuelt å fremme en slik sak.

Jeg registrerer at det er ulik oppfatning mellom Sykehuset Telemark HF og Tinn kommune om statsstøttereglene forutsetter salg til markedspris. Dette er en vurdering som tilligger helseforetaket. Uavhengig

av dette må eiendommen som nevnt selges til markedspris som følge av at helseforetaksloven § 31 ikke hjemler gavesalg.

Når det gjelder fastsetting av markedsverdi så vil nettopp det å legge ut et prosjekt til åpent salg kunne være med på å fastsette dette. Jeg legger til grunn at Tinn kommune fortsatt vil ha anledning til å komme tilbake i salgsprosessen dersom de skulle ønske det.

Historisk var det slik at enkelte sykehusutbygginger i Norge i mellomkrigstiden baserte seg på vilkår fastsatt ved tildeling av vassdrags- og industrikonsesjoner (med hjemmel i konsesjons-lovene) hvor det ble forutsatt at helsetjenesten på stedet skulle bygges ut av den som mottok konsesjon. Etableringen av sykehuse- ne i Sauda og Rjukan er eksempler på dette. Når driften av disse sykehusene fullt ut ble overtatt av det offentlige, så innebar det samtidig at de aktuelle konsesjons- haverne slapp en "økonomisk byrde" knyttet til drift av helsetjenester. Dette er en viktig kontekst for å forstå hvorfor de aktuelle eiendommene ble overført til det offentlige med en symbolsk sum. Dette er for så vidt ikke helt ulikt den løsningen som også lå til grunn for den statlige overtakelsen av spesialisthelsetjenesten fra fylkeskommunene i 2002. Hvilken pris sykehuset ble overført for i sin tid fra Hydro er derfor lite relevant.

Jeg vil understreke at det ikke er noen forskjell mellom denne salgssaken og øvrige salgssaker som gjennomføres i spesialisthelsetjenesten.

SPØRSMÅL NR. 338

Innlevert 11. desember 2015 av stortingsrepresentant Stine Renate Håheim

Besvart 15. desember 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Hvordan er den omtalte forskriftsendringen i tråd med asylforliket som tydelig sier at asylsøkeres rettsikkerhet ikke skal svekkes?»

«(...) en generell effektivisering og forenkling av regelverk og praksis for behandling av asylsøknader må ikke svekke asylsøkernes rettsikkerhet.»

BEGRUNNELSE:

I dag har asylsøkere som får avslag av UDI som en hovedregel rett på fritt rettsråd dersom vedkommende ønsker å klage til UNE. Men 8. desember gjorde regjeringen endringer i utlendingsforskriften § 17-18 som innebærer at asylsøkere som er nektet realitetsbehandling av søknaden mister retten til fritt rettsråd.

Torsdag 19. november inngikk et bredt flertall på Stortinget bestående av AP, Høyre, Frp, KrF, SP og V et asylforlik. I avtalen står det at

Svar:

Forskriftsendringen representanten sikter til, gjør unntak fra hovedregelen om at asylsøkere har rett til et bestemt antall timer kostnadsfri advokatbistand ved klage på et negativt vedtak i førsteinstansen. Denne retten til kostnadsfri advokatbistand gjelder ikke lenger dersom asylsøknaden er nektet realitetsbehandling i medhold av utlendingsloven § 32 første ledd bokstav a (utlendingen har fått beskyttelse i et annet land) eller

d (utlendingen har hatt opphold i et land eller område hvor vedkommende ikke var forfulgt).

Selv om retten til advokatbistand dekket av det offentlige er falt bort for denne spesifikke gruppen asylsøkere, mener jeg deres rettssikkerhet er tilstrekkelig ivarettatt. Jeg vil særlig påpeke at de aktuelle asylsøkerne har rett til å la seg bistå av advokat, selv om de altså ikke får utgiftene dekket av staten.

Representanten spør hvordan forskriftsendringen er i tråd med asylforliket fra november i år, og viser til en passasje hvor det fremgår at «en generell effektivisering og forenkling av regelverk og praksis for behandling av asylsøknader må ikke svekke asylsøkernes rettssikkerhet».

Jeg mener at denne uttalelsen i forliket ikke kan leses slik at den er til hinder for ethvert tiltak som fratar en gruppe asylsøkere en rettighet. Uttalelsen må ses i sammenheng med de øvrige punktene i forliket og med helheten i asyloppholdet og asylpolitikken.

Den aktuelle forskriftsendringen var ett av flere tiltak som ble satt i verk for å etablere en særskilt effektiv saksbehandlingsprosess i møte med asyltilstrømmingen over Storskog. Grunnlaget ble lagt ved lovendringene som ble vedtatt 19. november av et bredt flertall på Stortinget (jf. Prop. 16 L (2015-2016) om innstramminger i utlendingsloven). Den brede enigheten på Stortinget om å sette inn raske og effektive tiltak i Storskog-sakene, gjenspeiles også i asylforliket. Punkt 2 under overskriften «umiddelbare tiltak» lyder slik:

«Sikre retur av personer med åpenbart grunnløse asylsøknader til Norge eller personer som har fått avslag på søknaden, og gi dette arbeidet høyeste prioritet, samt sikre tilfredsstillende fasiliteter ved Storskog og i Kirkenes.»

I lys av dette mener jeg at den aktuelle forskriftsendringen ikke står i noe motsetningsforhold til asylforliket på Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 339

Innlevert 11. desember 2015 av stortingsrepresentant Stine Renate Håheim

Besvart 18. desember 2015 av innvandrings- og integreringsminister Sylvi Listhaug

Spørsmål:

«Kan statsråden redegjøre for hva som nå vil skje med de 226 asylsøkerne, og vil de som kommer fra land hvor det er sannsynlig at de har beskyttelsesgrunnlag nå få realitetsbehandlet sine søknader?»

BEGRUNNELSE:

UDI opplyste til NRK Finnmark 12. desember at Norge har gitt opp forsøket på å hurtigreturnere 226 asylsøkere tilbake til Russland, og at disse nå vil bli transportert til andre mottak. Dette dreier seg om asylsøkere som har blitt nektet realitetsbehandling av deres asylsøknad, men som det nå viser seg at Russland ikke vil ta imot.

Svar:

Representanten Håheim viser i sitt spørsmål trolig til et nyhetsoppslag publisert på NRK Finnmarks nettsider 10. desember 2015, om at 226 beboere ved An-

komstsenter Finnmark skal flyttes til andre mottak i Nord-Norge fordi Russland har nektet å ta dem tilbake. Nyhetsoppslaget gir ikke en riktig fremstilling av sakens faktiske forhold. Av de 226 som nå skal innlosjeres i andre mottak, er det kun en liten andel som er forsøkt uttransportert til Russland. Flyttingen er først og fremst begrunnet i at ankomstsenteret ikke er tilrettelagt for at asylsøkere skal oppholde seg der over lengre tid.

De av de 226 som ikke allerede har fått vedtak fra UDI, eller som ikke er forsøkt uttransportert av politiet, vil bli håndtert i tråd med gjeldende instruks fra Justis- og beredskapsdepartementet av 25. november d.å. (GI-13/2015). Det innebærer at asylsøknader fra personer som ankommer Norge etter å ha hatt opphold i Russland i utgangspunktet skal nektes tatt til realitetsbehandling, og at vedtak som går ut på å nekte realitetsbehandling skal iverksettes umiddelbart. Dersom retur til opprinnelseslandet kan gjennomføres raskere enn en behandling av saken etter utlendingsloven § 32, kan søknaden tas til realitetsbehandling i Norge.

SPØRSMÅL NR. 340**Innlevert 11. desember 2015 av stortingsrepresentant Marianne Aasen****Besvart 4. januar 2016 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

«Hvorfor er det ikke innført ulik engelskeksamen på studieforberedende og yrkesfaglige studieretninger i den videregående skolen?»

BEGRUNNELSE:

I innstilling 192 S 2009-2010 står følgende:

"Komiteen viser til at problemstillingene omkring felles sentralgitt eksamen er tatt opp i meldingen St. melding 44 (2008-2009). Dette synes å være til hinder for yrkesretting av engelsk.

Komiteen ber regjeringen legge opp til en ny eksamensordning for engelsk."

Både i den nevnte meldingen og i Karlsen-utvalget som denne stortingsmeldingen bygger på, pekes det på at det vanskelig å yrkesrette fellesfaget engelsk fordi det er felles sentralgitt eksamen på Vg2 for elever på yrkesfaglige studieprogram og på Vg1 for studieforberedende utdanningsprogram.

Det er bred enighet både politisk og faglig om at det er viktig å yrkesrette fellesfagene for å gjøre skolen relevant og interessant for elevene og hindre frafall.

I meldingen står det også å lese at det i evalueringen av engelskfagets særstilling konkluderes det med at et stort antall lærere, elever og sensorer mener det er lite hensiktsmessig med felles læreplan i engelsk.

Så vidt spørsmålsstiller har brakt på det rene har det skjedd lite med engelskfaget i den videregående skolen siden stortingsmeldingen ble vedtatt i 2010.

Selv om det i Meldingen stod at læreplanene fellesfag skulle gjennomgå med sikte på at kompetansemålene i størst mulig grad skal egne seg for fellesfagene, og også andre tiltak ble vedtatt, kan det virke som om det har skjedd få konkrete endringer ute i skolen de siste 5 årene.

Svar:

Det er bred politisk og faglig enighet om at yrkesretting av fellesfagene er viktig for å gjøre opplæringen relevant for yrkesfagelevne. Dette kan likeså bidra i arbeidet mot frafall i videregående opplæring.

Representanten viser til Innst. 192 S (2009-2010) der det står at problemstillingene omkring felles sentralgitt eksamen synes å være til hinder for yrkesretting i engelsk. Det vises i den forbindelse til St.meld. nr. 44 (2008-2009). Jeg er opptatt av alle tiltak som kan bedre gjennomføringen i videregående opplæring,

blant annet bedre yrkesretting. Siden 2010 har det vært gjennomført flere tiltak både for yrkesretting av fellesfagene og utvikling av læreplanene i fellesfagene. Disse tiltakene inkluderer også engelskfaget. Stortingets Innst. 192 S (2009-2010) er fulgt opp gjennom egen utredning og høring av endringsforslag for dette faget.

I Reform-94 hadde elevene på yrkesfag lokalt gitt eksamen i engelsk fordi engelskfaget hadde et mindre omfang (én uketime) enn kravet til generell studiekompetanse. De elevene som ønsket generell studiekompetanse, måtte ta den uketimen de manglet på Vg3 påbygging. Ved evalueringen av Reform-94 ble det vurdert som uheldig bare å ha én time i et fag. Omfanget av engelsk ble derfor økt på Vg1 og Vg2 ved innføring av Kunnskapsløftet. For å oppnå studiekompetanse kreves i dag 140 årstimer i engelsk. Timene er fordelt over henholdsvis ett år på studieforberedende utdanningsprogram, og to år på yrkesfaglig utdanningsprogram, men elevene har de samme kompetansemålene i faget. Elevene trekkes til en felles sentral gitt skriftlig eksamen. Bestemmelsene om vurdering og eksamen i fag, følger prinsippet om at elever som benytter den samme læreplanen på samme nivå, også skal ha den samme vurderingsordningen. Elevene på yrkesfaglig utdanningsprogram har kun en avgrenset del av fagene norsk og matematikk i Vg1 og Vg2. Eksamensordningen i disse fagene er derfor en lokalt gitt prøve. For å oppnå studiekompetanse må elevene fullføre fagene norsk og matematikk på Vg3 påbygging.

Høsten 2010 ga Kunnskapsdepartementet Utdanningsdirektoratet i oppdrag å utrede forslag til endringer i timefordelingen i engelsk på yrkesfaglige utdanningsprogram. I 2011 ble det sendt på høring et forslag om å redusere timetallet i engelsk og innføre lokalt gitt eksamen i faget. Høringsinstansene støttet intensjonene om mer yrkesretting i fellesfagene på yrkesfaglige utdanningsprogram, men rundt 60 prosent av alle høringsinstansene mente at redusert timetall i engelsk ikke var det riktige virkemidlet for en bedre yrkesretting av fellesfagene. Et flertall av høringsinstansene, blant annet LO, NHO og et flertall av fylkeskommunene, ønsket ikke endringer. Utdanningsforbundet erkjente utfordringene i yrkesfagene, men etterlyste klarere dokumentasjon på at de endringer som Utdanningsdirektoratet foreslo var riktige. Utdanningsforbundet ønsket videre at slike endringer måtte ses i en større sammenheng og vurderes på bakgrunn av evalueringen av Kunnskapsløftet.

Høringsinstansenes viktigste begrunnelser for å ikke støtte forslaget, var et uttrykt behov for engelskkompetanse. Mange høringsinstanser uttrykte i tillegg

bekymring for elevenes mulighet for Vg3 påbygging til generell studiekompetanse. Timetallet i engelskfaget ble derfor opprettholdt, og en felles sentralt gitt eksamen for studieforbereidende- og yrkesfaglig utdanningsprogrammer ble videreført. Dette fordi det vil være uheldig å bryte med prinsippet om at samme læreplan skal ha den samme eksamensordningen for alle elever som tilhører samme nivå.

Læreplanen i engelsk ble skoleåret 2010-2011 revidert for å legge bedre til rette for yrkesretting. Våren 2011 ble det for første gang arrangert sentralt gitt eksamen etter denne læreplanen. Det ble også samme år innarbeidet en bestemmelse i § 1-3 forskrift til opplæringsloven om at opplæringen skal tilpasses det aktuelle utdanningsprogram, og gjøres mest mulig relevant for eleven blant annet gjennom yrkesretting.

Det er etter 2010 iverksatt flere tiltak for å styrke yrkesretting i engelsk. FYR-prosjektet (2011-2016) har som mål at elevene gjennom konkrete, yrkesrettede undervisningsopplegg får en kvalitativ bedre opplæring i fellesfagene på yrkesfaglige utdanningsprogram. De viktigste elementene i prosjektet er ulike former for kompetanseutvikling for lærere, utvikling av læringsressurser og utvikling av metodiske grep som kan forbedre yrkesrettingen. Som følge av dette prosjektet

har mange skoler og fagmiljøer over flere år arbeidet strukturert og målrettet med yrkesretting. Prosjektet ble evaluert i 2014 (Trøndelag forskning og utvikling) og forskerne peker på at skolene legger gjennomgående godt til rette for yrkesretting av fellesfagene, og at prosjektet i stor grad er forankret i skolenes ledelse.

Det ble i 2010-2011 innført en hospiteringsordning for å øke kompetansen til lærere på yrkesfag, fremme yrkesretting i fellesfag og styrke samarbeidet mellom skole og bedrift. Formålet er kompetanseutvikling i eget fag, kunnskap på tvers av fagområder og utvikling av samarbeidet mellom skole og arbeidsliv. Målgruppene for ordningen er felles- og yrkesfaglærere, rådgivere og instruktører/faglige ledere i bedrifter. Regjeringen har etter prøveperioden i 2010-2012 utvidet hospiteringsordningen til å gjelde alle fylkeskommuner. Skoleåret 2013-2014 var det omtrent 800 hospitanter, av disse var ca. 150 fellesfaglærere.

Også i Meld. St. nr. 20 (2012-2013) På rett vei, drøftes relevans og yrkesretting av fellesfagene. Våren 2015 fikk Utdanningsdirektoratet på ny i oppdrag av Kunnskapsdepartementet å vurdere strukturen og innholdet i læreplanene for engelsk, sammen med de andre fellesfagene på yrkesfaglig utdanningsprogram. Saken er under behandling.

SPØRSMÅL NR. 341

Innlevert 11. desember 2015 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad

Besvart 21. desember 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Det er brudd i forhandlingene mellom Helse Sør - Øst RHF og Borgestadklinikken-Blå Kors. Helse Sør-Øst RHF forholder seg ikke aktivt til Borgestadklinikken økonomiske situasjon, eller sitt sørge for ansvar med å sikre tilstrekkelig og likeverdig pasienttilbud i regionen. Borgestad er i en kritisk økonomisk situasjon hvor de tærer på egenkapitalen, og hvor pasientene trenger kvalitetsheving på tilbudet.

Hva vil statsråden konkret gjøre for å sikre Borgestadklinikken drivverdig økonomi?»

BEGRUNNELSE:

Borgestadklinikken gir iflg. Helsedirektoratet et helhetlig tilbud innen TSB på linje med helseforetakene, men får 200 millioner kroner mindre i året enn hva de offentlige helseforetakene får for samme tjenester. Borgestadklinikken har i 2015 et budsjettert underskudd

på 15 millioner kroner, og har i forhandlinger for ytelsesavtale for 2016 krevd begrunnet tilførsel på 69,5 millioner kroner for å kunne levere de samme tjenestene som nå, men med nødvendig kvalitetsheving på tilbudet. Ved innfrielse av kravet vil klinikken med andre ord fortsatt drive pasienttilbudet 130 millioner kroner rimeligere enn hva det offentlige driver for. Helse Sør-Øst RHF svarte Borgestadklinikken krav med et brev av 19.11.15 med et tilbud på 10 millioner kroner, bundet opp i nye tiltak. Tilbudet forutsatte at samme aktivitetsnivå og bemanning fra 2015 skulle videreføres i 2016. Borgestadklinikken gav i brev 1.12.2015 beskjed om at dette tilbudet ikke svarer på utfordringene klinikken står overfor, og det vil ikke sikre situasjonen for pasientplassene i regionen, og dermed kunne det ikke aksepteres.

Helse Sør-Øst RHF kalte Borgestadklinikken inn til nytt forhandlingsmøte den 10.12.15 hvor det foregående skriftlig avviste tilbudet igjen ble presentert som eneste tilbud. Helse Sør-Øst hevder at de ikke har øko-

nomisk eller juridisk handlingsrom til å gi økte rammer, selv om det i avtalen ligger mulighet for endringer som før er benyttet.

Borgestadklinikken får beskjed om at de kan si opp avtalen, og evt. bli med i ny anbudskonkurranse, det gis ikke svar i møte om det også vil gjelde de 19 andre aktørene i regionen.

Borgestadklinikken opplever at de med dette kan bli brukt som brekkstang for å legge hele feltet av private aktører på TSB ut på anbud. Alternativet kan jo være at det regionale helseforetaket prøver å presse frem en virksomhetsoverdragelse ved at Borgestadklinikken ikke gir økonomisk bærekraftige rammer, men må tære på egenkapitalen så lenge at de ved en evt. anbudsrunde ikke har soliditet til å delta.

I Helseministerens svar av 30.11.15 på mitt spørsmål av 26.11.15 sies det at: "Borgestadklinikken er en sentral institusjon i behandlingen av ruslidelser i de sørlige deler av helseregion Sør-Øst, og det er derfor viktig at man forholder seg aktivt til de alvorlige bekymringene institusjonen har uttrykt. Partene er fortsatt i forhandlinger." Det kan ikke sies at det har vært forhandlinger eller dialog, når Helse Sør Øst innkaller til et møte hvor det allerede skriftlig avviste tilbudet på ny presenteres som eneste tilbud, og hvor de presenterer oppsigelse av avtalen som eneste løsning.

Dette sikrer på ingen måte tilbudet til mennesker med ruslidelser i denne delen av landet da det er Borgestadklinikken som er lokalsykehuset for TSB i Telemark, det er de som kan bli utdanningsinstitusjon for den nye spesialiteten i rus og avhengighetsmedisin i Telemark, og det er de som kan bidra med å utvide tilbudet med brukerstyrte senger. den største privat-ideelle aktøren på rusfeltet i Norge kan stå i fare for å bli radert ut.

Svar:

Det er Helse Sør-Øst RHF som har ansvar for å sørge for at befolkningen i egen helseregion tilbys spesialisthelsetjeneste, herunder tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddel-avhengighet (TSB) samt institusjonsplasser som kan ta imot rusmiddelavhengige med hjemmel i helse- og omsorgstjenesteloven §§ 10-2 til 10-4. Dette skjer enten i egne eide helseforetak eller i private institusjoner gjennom avtaler om kjøp av helsetjenester. Jeg har på bakgrunn av dette funnet det naturlig å få innspill fra Helse Sør Øst RHF om de ulike forholdene stortingsrepresentanten berører i sitt spørsmål.

Borgestadklinikken er Helse Sør-Øst RHF's største samarbeidspartner innen TSB. Borgestadklinikken har en løpende avtale med Helse Sør-Øst RHF om levering av 129 døgnplasser og to poliklinikker (8 625 polikliniske konsultasjoner) på fire ulike lokasjoner, til en samlet verdi av ca. 213 mill. kroner. Helse Sør-Øst RHF har imidlertid også andre private samar-

beidspartnere innen TSB som har store volum og som leverer ulike tjenestetyper på flere lokasjoner, bl.a. Tyrilistiftelsen og Kirkens Bymisjon.

Målt i antall pasienter, står Borgestadklinikken for om lag 3,3 % av all TSB-behandling i helseregionen. Borgestadklinikken er særlig viktig for Sykehuset Telemark HF ved at de dekker om lag 44 % av tjenestene pasientene i Telemark bruker innen private døgntilbud (2014-tall), og ved at de ivaretar bl.a. avgiftning og innleggelser med hjemmel i tvangsbestemmelsene i Helse- og omsorgsloven. Imidlertid bruker pasientene fra Telemark også mange andre private behandlingstilbud. For eksempel bruker befolkningen i Telemark flere døgnplasser ved Tyrilistiftelsen enn ved Borgestadklinikken tilbud i Skien (Ibsen).

Borgestadklinikken nåværende avtale er et resultat av en anbudskonkurranse som ble gjennomført i 2012, men som allerede i 2014 ble utvidet med om lag 35 mill. kroner. Dette kom i tillegg til deflatorjustering på om lag 5 mill. kroner. Til sammen utgjorde dette en vekst på om lag 24 %, og innbar både flere døgnplasser, midler til kvalitetsheving, til samhandlingskonsulenter og til ny spesialitet innen rus- og avhengighetsmedisin. Denne avtaleutvidelsen hadde et så stort omfang at man med dette "brakte opp" mesteparten av det juridiske handlingsrommet man har for avtaleutvidelse for den etablerte løpende avtalen.

Borgestadklinikken stilte vinteren 2015 krav til Helse Sør-Øst RHF om nærmere 70 mill. kroner - i tillegg til årlige deflatorjustering - for å kunne fylle sine avtaleforpliktelser i 2016. De hevdet å være underfinansiert og trenger penger utover det som ligger i avtalen til økt bemanning, oppgradering av en stor, til dels uhensiktsmessig bygningsmasse, og til å dekke pensjonskostnader.

Helse Sør-Øst RHF så behov for mer kunnskap om de faktiske forholdene som lå til grunn for kravet, og tilrådte Borgestadklinikken å foreta en grundig gjennomgang av driftssituasjonen. På bakgrunn av dette utarbeidet Borgestadklinikken en rapport hvor driften og behandlingstilbudet ble gjennomgått, og det ble skissert mulige løsninger for videre drift. Konklusjonen i deres rapport er at alle lokasjoner og behandlingstilbud bør opprettholdes, men det forutsetter at bemanningen styrkes vesentlig og at bygningsmassen oppgraderes, eventuelt at det bygges nytt. Kostnaden anslås til ca. 70 mill. kroner. Sekundært foreslår Borgestadklinikken å beholde dagens økonomiske ramme, mens antall døgnplasser reduseres betraktelig, noe som vil gi betydelig høyere døgnpris. Det ble også foreslått enkelte strukturelle endringer.

Helse Sør-Øst RHF sin vurdering av rapporten fra Borgestadklinikken er at den i utgangspunktet gir et godt bilde av utfordringene. Helse Sør-Øst RHF ba imidlertid om en utdyping av enkelte momenter. Disse svarene ga etter Helse Sør-Øst RHF's oppfatning et mindre dramatisk bilde av driftssituasjonen enn det

som har fremkommet gjennom både tidligere møter mellom partene og Borgestadklinikken rapport.

Helse Sør-Øst RHF har ikke juridisk handlingsrom for å tildele midler av betydelig størrelse i etterkant av en konkurranse, dette både av hensyn til de øvrige tilbyderne i konkurransen i 2012 som ikke nådde opp, og i forhold til likebehandling av de øvrige leverandørene som har inngått avtaler. Kontraktspartnerne har dermed i realiteten kun to alternativ, enten å stå for det tilbudet man har gitt eller å si opp avtalen. Dersom Borgestadklinikken sier opp avtalen, gjelder en oppsigelsestid på to år. Det vil være tilstrekkelig tid til å gjennomføre en ny anskaffelse, hvor det kan stilles krav til geografisk lokalisering. En slik ny anskaffelse kan samtidig åpne for en viss kvalitetsheving i behandlingstilbudet, slik også Borgestadklinikken mener det er behov for.

Avslutningsvis vil jeg minne om at de regionale helseforetakene er egne rettssubjekter, og med det står rettslig ansvarlig for både sine avtalerettslige forplik-

telser og forholdet til regelverket for offentlige anskaffelser m.v. Det er videre de som har ansvaret for å sørge for forsvarlige spesialisthelsetjenester til befolkningen i sin region. På bakgrunn av disse grunnleggende ansvarsposisjonene i spesialisthelsetjenesten, vil det ikke være riktig av meg som statsråd å intervenere i denne saken, samtidig som jeg heller ikke har noen andre rettslige muligheter til å foreta en så vidt vesentlig endring av avtalen med Borgestadklinikken enn det som er forespeilet fra Helse Sør-Øst RHF's side. Jeg har tiltro til at Helse Sør-Øst RHF har gjort grundige vurderinger og søkt å finne løsninger som kan bidra positivt i forhold til Borgestadklinikken utfordrende økonomiske situasjon. Samtidig så har jeg klare forventninger til at Helse Sør-Øst RHF i denne situasjonen ivaretar sitt ansvar for befolkningen i Telemark mht. å gi et forsvarlig tilbud innen tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelavhengighet.

SPØRSMÅL NR. 342

Innlevert 11. desember 2015 av stortingsrepresentant Tone Merete Sønsterud

Besvart 15. desember 2015 av landbruks- og matminister Sylvi Listhaug

Spørsmål:

«Det er skapt usikkerhet om hva som vil skje med Jordskifteretten i Kongsvinger. Det er gitt signaler om at det skal flyttes til Hamar. Det vil i så fall være svært uheldig fordi det er viktig med en lokal tilstedeværelse.

Hva vil statsråden gjøre for at Jordskifteretten fortsatt skal være på Kongsvinger?»

Svar:

Spørsmålet er sendt videre til landbruks- og matministeren som ansvarlig for jordskifteloven.

Forskrift om inndeling i jordskiftesokn og tilordning av ankesaker til lagmannsrettene ble fastsatt ved

kongelig resolusjon 11. desember 2015. Forskriften fastsetter løsningen som vil gjelde når ny jordskiftelov trer i kraft 1. januar 2016. I forskriften er det bestemt at Glåmdal jordskifterett lokaliseres til Kongsvinger. Dette er i samsvar med løsningen slik den er etter 1979-loven. Det foreligger med andre ord ikke forslag om å flytte jordskifterettens virksomhet fra Kongsvinger til Hamar.

SPØRSMÅL NR. 343**Innlevert 11. desember 2015 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete****Besvart 22. desember 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Vil samferdselsministeren leggje til rette for at Florø lufthamn vert lagt inn att under ordninga med statleg kjøp av regionale flyruter (FOT), og lyse ut rutene på anbod snarast for å sikre framtidig flytilbod til næringsliv og innbyggjarar i regionen?»

GRUNNGJEVING:

Etter at regjeringa vedtok å gjere flyrutene ved Florø Lufthamn kommersielle, samt innfører seteavgift på flyreiser er det skapt stor uvisse kring det viktige flytilbodet på kysten av Sogn og Fjordane. Florø Lufthamn har stor nedgang i trafikk, mellom anna grunna redusert aktivitet på sokkelen. Widerøe har varsla kutt i rutetilbodet på fleire av sine ruter etter at regjeringa vedtok å innføre seteavgift. Dei to vedtaka frå regjeringa forsterkar kvarandre i negativ lei for Florø Lufthamn, og næringslivet i kystbyen krev at regjeringa gjer om vedtaket sitt og legg rutetilbodet på Florø Lufthamn inn att under ordninga med statleg kjøp av regionale flyruter(FOT).

Svar:

Eg vil først og fremst gjere klart at eg er opptatt av at Noreg skal ha eit godt og trygt flytilbod som kjem heile landet til gode. Dette gjeld uavhengig av om flyrutene er kommersielle eller underlagt FOT-ordninga. Når det er sagt, held eg fast på vurderinga om at rutene over Florø lufthamn kan drivast på kommersielt vilkår, trass i nedgangen i passasjertal på lufthamna det siste året.

Eg vil vidare vise til at kjøp av flyruter er eit unntak frå hovudregelen om fri marknadstilgang til flyruter i Noreg, og mellom Noreg og EØS-området. Kjøp skal berre skje dersom marknaden åleine ikkje gir eit tilfredsstillande flyrutetilbod, jf. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1008/2008 av 24. september 2008 om feller regler for drift av lufttrafikk i Fellesskapet (heretter kalla Forordninga).

Ein gjennomgang av rutetilbodet på Florø lufthamn på Widerøe sine nettsider viser at Widerøe tilbyr fem

turar til Bergen og fire turar frå Bergen etter 1. april 2016, mot høvesvis seks og fire i dag. På Florø – Oslo tilbyr dei fire turar til og frå Oslo etter 1. april 2016, mot fem turar til og frå Oslo i dag. Dette er i tråd med det vi forventa då vi valde å kommersialisere rutene. Frå min ståstad er dette eit tilbod som framleis sikrar det framtidige flytilbodet til næringslivet og innbyggjarane i regionen, og gjer det mogleg å ha møte i Oslo og Bergen og kome seg heim att same dag. Det same gjeld den motsette vegen.

Kommersialiseringa inneber at staten ikkje lenger set maksimalprisar på rutene på Florø. Ser ein med til dømes prisen på den kommersielle ruta Kristiansand – Oslo, er prisen for ein full fleksibel billett 2 399 kr i for reiser i april 2016. Dette er om lag det same som vert tilbydd på Oslo – Florø i april 2016 (2 598 kr). Frå Florø er det mogleg å få billettar for 699 kr mot Bergen og for 899 kr mot Oslo. I slutten av november var prisane høvesvis 350 og 450 kr. Dette viser at kommersialisering kan gi flyselskapa større moglegheit til å prisdiffensiere mellom kundane sine, og at det kan bli lettare å få plass på dei populære avgangane for reisande med større betalingsvilje, som for eksempel forretningsreisande.

Det må også nemnast at under FOT-ordninga får vinnaren av anbodet einerett på rutene. Ved å kommersialisere rutene opnar vi opp for konkurranse på rutene frå Florø, slik at andre flyselskap kan fly på rutene frå 1. april 2016, dersom dei ønskjer det.

Ut frå denne gjennomgangen ser eg ikkje at det er grunnlag for å gjere om på avgjerda om å ta rutene på Florø lufthamn ut av ordninga med statleg kjøp av regionale flyruter. Eg vil samtidig leggje til at når representanten Navarsete legger avgiftsauke som eit problem, så har eg merka meg at Senterpartiet på si side har stilt seg bak forslag som vil medføre store endringar i ordninga med Tax Free. Dagens ordning gjev Avinor inntekter relatert til Tax Free ordninga på opp mot 2,5 mrd. kr. Skulle man måtte kompensere for eit slikt inntektsbortfall ville behovet for auka avgifter truleg langt overstige flyseteavgifta som Stortinget har vedteke.

SPØRSMÅL NR. 344**Innlevert 11. desember 2015 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete****Besvart 18. desember 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Kan statsråden avkrefte at grenseinspektørens påstand om at Noreg kunne stansa migrasjonsstraumen over Storskog langt tidlegare ved å endre ordlyden i informasjonsskrivet, og kan statsråden avkrefte at endringa regjeringa gjorde i ordlyden i informasjonsskrivet 24. november er likt det russiske styresmakter har tilrådd Noreg å skrive over lang tid?»

GRUNNGJEVING:

10. november i NRK hevda Grenseinspektøren ved Grensekommissariatet at talet på asylsøkjalar som passerer grensa ved Storskog, ville vore langt lågare dersom teksten i eit brev var tydelegare utforma.

11. november spurde underteikna utanriksministeren om regjeringa ved ein tettare dialog med Russland kunne ha avverja den kritiske situasjonen me no har ved Storskog? Då svarte utanriksministeren at «jeg gjør nå alt for å forsøke å gjøre de riktige tingene, slik at man kan få stoppet denne tilstrømningen av asylsøkere».

Seinare same dag var underteikna i debatt med statssekretær i Justisdepartementet, der underteikna bad om å få klarlagt om Grenseinspektøren hadde rett i at ei anna utforming av informasjonsskrivet som vert levert til russisk grensevakt ville kunne medverka til å stanse migrasjonsstraumen over grensa ved Storskog. Her svara statssekretæren at å endre nokre bokstavar i eit brev neppe ville gjere noko endring.

Like fullt endra Justis- og beredskapsdepartementet ordlyden i informasjonsskrivet gjennom ein instruks

gjeven 24. november. Etter dette ser migrasjonsstraumen over Storskog til å ha stoppa opp.

Under budsjettdebatten torsdag 10. desember rosa Høgre sin parlamentariske leiar utanriksministeren for «godt diplomatisk handverk», fordi det då hadde gått mange dagar sidan det hadde kome asylsøkjalar over Storskog.

Svar:

Jeg viser til mine tidligere svar til stortingsrepresentant Karin Andersen av 18.11.15, 30.11.15 og 17.12.15 om denne tematikken (jf. spørsmål 183, 256 og 327).

Det omtalte informasjonsskrivet ble tatt i bruk av politiet i Øst-Finnmark i 2012. Det ble gitt til tredjelandsborgere uten visum til Norge som allikevel ønsket å krysse grensen fra russisk territorium. Skrivet understreker betydningen av visumplikt. Ordlyden i skrivet sto uendret frem til november i år.

Etter samtaler mellom den norske og den russiske grensekommissæren i november i år, hvor blant annet teksten i skrivet ble diskutert, besluttet jeg å instruere politimesteren i Øst-Finnmark om å endre noe på teksten. Informasjonen i skrivet uttrykker både hva grensekommissærene har blitt enige om, hva norsk lovgivning legger til grunn, og den reflekterer Norges internasjonale forpliktelser vedrørende asylretten.

Jeg kan ikke se at en endret ordlyd i skrivet på et tidligere tidspunkt i seg selv kunne ha redusert antallet visumløse tredjelandsborgere som har meldt seg ved Storskog grensekontrollstasjon nå i høst. Justeringen av teksten i skrivet, som ble gjort i november i år, er ett av flere tiltak som er iverksatt fra norsk side for å oppnå en reduksjon i antallet ankomster.

SPØRSMÅL NR. 345**Innlevert 11. desember 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 18. desember 2015 av næringsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

«1. januar 2016 etableres Regelrådet. I statsbudsjettet for 2016 er det bestemt at 30 øre av kilometergodtgjørelsen ved bruk av egen bil etter gjeldende sats gjø-

res skattepliktig. Det gjør at man må håndtere både en skattepliktig og en skattefri del.

Vil Regelrådet ha kompetanse til å si noe om dette byråkratiske regelverket?»

Svar:

Regelrådet ble etablert ved kongelig resolusjon 11. desember 2015 og vil være operativt så snart de fast ansatte i sekretariatet er tiltrådt.

Generelt skal Regelrådet bidra til at næringslivet ikke påføres unødvendige byrder gjennom nytt eller endret regelverk. Regelrådets kompetanse er regulert i rådets vedtekter. Det følger av dem at Regelrådet skal vurdere reguleringsforslag som sendes ut på alminnelig høring. Vurderingen vil gjelde utformingen av forslag til nytt eller endret regelverk, både lover og forskrifter, som påvirker næringslivets arbeidsbetingelser og øvrige relevante forhold. Rådet skal ta stilling til om det er gjennomført konsekvensvurderinger etter de krav som utredningsinstruksen stiller, og om virkningene for næringslivet er tilstrekkelig kartlagt. Rådet kan vurdere

hvorvidt nytt eller endret regelverk er utformet slik at målene oppnås til en relativt sett lav kostnad for næringslivet. Rådet gir rådgivende skriftlige uttalelser.

Det foreslås jevnlig endringer i særavgiftsregelverket uavhengig av statsbudsjettet. Slike forslag legges normalt ut på offentlig høring, og Regelrådet vil kunne behandle dem. Imidlertid vil regjeringens arbeid med skatte- og avgiftsforslag ofte skje som et ledd i arbeidet med statsbudsjettet. Det følger av reglene for regjeringens budsjettprosess at slike forslag må være unntatt offentlighet, og ikke skal behandles av Regelrådet. Det samme vil gjelde for forslag som fremkommer under budsjettforhandlingene i Stortinget, slik tilfellet var med det konkrete forslaget om bilgodtgjørelse.

Regelrådet vil være et frittstående og faglig uavhengig organ som jeg forventer vil ha en tydelig stemme på de saksområdene som dekkes av mandatet.

SPØRSMÅL NR. 346

Innlevert 11. desember 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 16. desember 2015 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Flertallspartiene har vedtatt at det skal innføres en flyseteavgift som utgjør 80 kroner eksklusiv mva. per passasjer per reise. En reise kan bestå av flere sammenhengende flyturer også med forskjellige flyelskaper. I situasjoner der flyelskapenes datasystemer ikke "snakker sammen" vil kundene kunne bli pålagt avgiften flere ganger for en reise. Dette er i strid med stortingets vedtak.

Vil det innføres et refusjonssystem der flypassasjerene kan få for mye innbetalt seteavgift tilbakebetalt?»

Svar:

I budsjettavtalen mellom Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre er det enighet om å innføre en flypassasjeravgift, jf. Innst. 3S (2015-2016). Stortinget fattet vedtak om å innføre avgiften 14. desember 2015. Formelt sett trer avgiften i kraft fra

den tid departementet bestemmer, men det er forutsatt ikrafttredelse 1. april 2016.

Det framgår av avgiftsvedtaket § 1 at avgiften vil gjelde ervervsmessig flyging fra norske lufthavner med kr 80 per passasjer, dvs. at avgiften vil gjelde alle flyginger og med samme sats. Flyging av luftbefordrerens ansatte på tjenestereise, barn under to år og transitt- og transferpassasjerer fritas for avgift.

Nærmere regler om avgiften må fastsettes i forskrift. Dette gjelder også fritaket for transitt og transfer.

Det tas sikte på å sende et forskriftsforslag på høring før jul. Departementet vil fram mot iverksetting av avgiften 1. april 2016 vurdere forholdene rundt avgiften nærmere og se nærmere på detaljutformingen i lys av innspillene i høringsrunden.

SPØRSMÅL NR. 347**Innlevert 12. desember 2015 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 5. januar 2016 av olje- og energiminister Tord Lien****Spørsmål:**

«Et av Norges største industriprosjekter, Johan Sverdrup, er under utbygging, og vil få store ringvirkninger.

Kan statsråden informere om status på utviklingen i prosjektet, om kostnader og utvikling på fremdrift følger tidligere plan, og kan statsråden bekrefte at konseptvalg for fase 2 tas 4. kvartal 2015 som planlagt og at det kun er utbyggingskonsepter som sikrer forsyning av kraft fra land til øvrige installasjoner på Utsirahøyden innen 2022 som utredes?»

BEGRUNNELSE:

Produksjonstart fase 1 skal etter planen være i 2019. Totalkostnad bare for fase 1 ble anslått til 117 mrd. kroner, men ting tyder på at prisen kan bli vesentlig lavere. Sverdrup-feltet skal bli forsynt med kraft fra land fra produksjonsstart, og en områdeløsning for kraft fra land skal etableres senest i 2022, og konseptvalg for fase 2 er varslet 4. kvartal 2015.

SPØRSMÅL NR. 348**Innlevert 12. desember 2015 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 5. januar 2016 av olje- og energiminister Tord Lien****Spørsmål:**

«Hvilket arbeid er gjort for å enes om kostnadsfordeling mellom de ulike lisensene på Utsirahøyden når områdeløsningen for kraft fra land kommer, og hvordan følger myndighetene opp dette arbeidet, og blir forsyning av Sleipner, Gudrun eller andre installasjoner i området vurdert i forbindelse med områdeløsningen på Utsirahøyden, og finnes det evt. underlag som vurderer disse mulighetene?»

BEGRUNNELSE:

I Innst. 237 S (2013-2014) skriver komiteen:

"Komiteen viser til at det er stilt vilkår ved godkjenning av plan for utbygging og drift for Grieg-, Aasen- og Krog-felte-

Svar:

Utbyggingen av Sverdrup-feltets første byggetrinn ble forelagt Stortinget våren 2015 gjennom Prop. 114 S (2014-2015). I proposisjonen omtales også framtidige byggetrinn, herunder fire konsepter for videreutvikling av feltet. I andre byggetrinn planlegges det å utvide prosesskapasiteten. I tillegg vil flere brønner bores fra felt-senteret, og produksjonen fra ett eller flere områder utenfor det sentrale området vil bli knyttet opp til felt-senteret.

Operatøren Statoil opplyste i oktober 2015 at kostnadsestimatene for Sverdrup-utbyggingens første byggetrinn er redusert med om lag 7 pst. i forhold til estimatet fra plan for utbygging og drift (PUD) av første byggetrinn.

Rettighetshaverne arbeider videre med ulike konsepter for andre byggetrinn av Sverdrup-utbyggingen. Planen er fortsatt å ta beslutning om videreføring i 2016, og investeringsbeslutning samt innlevering av PUD på slutten av 2017.

Alle utbyggingskonsepter for andre byggetrinn som rettighetshaverne vurderer, inkluderer etablering av en områdeløsning for kraft fra land innen 2022.

ne om at de skal være med og dekke sin forholdsmessige andel av kostnadene knyttet til en samordnet kraft fra land-løsning for den sørlige delen av Utsirahøyden. Komiteen viser videre til at Olje- og energidepartementet kan fastsette vilkår for bruk av innretninger på norsk sokkel. Komiteen legger til grunn at departementet sørger for at eventuelle kommersielle uenigheter blant de involverte selskapene ikke hindrer etablering av samordnet kraft fra land-løsning til disse feltene. Komiteen ber om at disse forholdene avklares i stortingsproposisjonen om første byggetrinn for Sverdrup-funnet, som planlegges lagt frem for Stortinget våren 2015."

Ptil (Petroleumstilsynet) påpekte utfordringer knyttet til nødkraftløsningen på Gudrun, og når Utsirahøyden får områdeløsning vil det være mulig å koble sammen Gudrun og da også Sleipner til kraft fra land. Det vil styrke nødkraftløsningen, bidra til kutt i klimagassutslipp og bedre redundans.

Svar:

I henhold til vilkår stilt ved godkjenningen av utbyggingsplanene for første byggetrinn av Sverdrup-feltet, jf. Innst. 382 S (2014-2015), arbeider rettighetshaverne på Sverdrup-feltet med senest i 2022 å etablere en områdeløsning for kraft fra land som skal dekke hele kraftbehovet til feltene Sverdrup, Grieg, Aasen og Krog. Andre eksisterende felt inngår ikke i dette arbeidet.

I forbindelse med plan for utbygging og drift for Sverdrup la rettighetshaverne i Sverdrup fram en plan for håndtering av kommersielle forhold, inkludert en timeplan for deling av kraftprofiler og tekniske data, gjennomføring av studier og forhandlinger. Deres plan ble omtalt og behandlet i Prop 114 S (2014-2015).

Olje- og energidepartementet følger opp rettighetshavernes arbeid og vil årlig orientere Stortinget om status og framdrift for arbeidet med senest i 2022 å etablere en områdeløsning for kraft fra land til Sverdrup, Grieg, Aasen og Krog, jf. Prop 114 S (2014-2015) og Prop 1 S (2015-2016) for Olje- og energidepartementet.

De høye utslippskostnadene som aktiviteten på norsk sokkel står overfor gjennom CO₂-avgift og kvoteplikt gjør at rettighetshaverne har sterke insentiver til løpende å vurdere mulighetene for tiltak for å redusere utslipp til luft. Kraft fra land som energiløsning vurderes alltid for nye felt og ved større ombygginger av eksisterende felt på norsk sokkel.

SPØRSMÅL NR. 349

Innlevert 12. desember 2015 av stortingsrepresentant Geir Sigbjørn Toskedal

Besvart 21. desember 2015 av klima- og miljøminister Vidar Helgesen

Spørsmål:

«Vil statsråden gå i dialog med Karmøy kommune for å avklare hvordan Kongsgårdsprosjektet, med det nye og unike historiske funnet på Avaldsnes, kan bli ivare tatt og restaurert?»

BEGRUNNELSE:

Det har bodd konger på Avaldsnes lenger enn noe annet sted i Skandinavia, fra ca. 250 - ca. 1400. Forståelsen av kongesetet Avaldsnes er helt vesentlig for å forstå utviklingen av Norge som nasjon. Avaldsnes, Norges eldste kongesete, representerer umistelige verdier for Norge. Avaldsnes er Rogalands tusenårssted og området har betydelig nasjonal verdi med Olavskirken som eneste gjenstående kollegiatkirke i Norge.

Dette var bakgrunnen for et stort arkeologisk Kongsgårdprosjektet på Avaldsnes. Det er prosjektert til ca. 30 mill., i sin helhet finansiert av Karmøy kommune, Rogaland fylkeskommune og private. Kongsgårdprosjektet Avaldsnes blir ledet av Universitetet i Oslo. Prosjektet ble påbegynt i 2007 og går fram til 2018. Et internasjonalt team av 20 forskere analyserer nå Avaldsnes sin historie fra Kristi fødsel til høymiddelalderen.

Men, i løpet av prosjektet ble det gjort meget oppsiktsvekkende oppdagelser. Ruinene etter en kongshall fra middelalderen ble funnet rett før Kongsgårdprosjektet avsluttet sine utgravinger i 2012. Kongshallen

ble bygget av Håkon Håkonsson eller Håkon V Magnusson. Dette var et sensasjonelt og helt uventet funn som krevde ny behandling hos Riksantikvaren. Det er tidligere funnet tre kongshaller fra middelalderen. De ligger i Bergen, Oslo og Tønsberg og kan beskues av publikum.

Karmøy kommune har i samarbeid med Rogaland fylkeskommune sendt søknad om midler til staten for utgraving av denne kongshallen. Søknad med utfyllende vedlegg er sendt Klima- og miljødepartementet dattert 21.05.14 med påfølgende purring, dessverre uten å få svar eller tilbakemelding.

NIKU har nå laget en ekstra plan for restaurering og finansiering av denne fjerde kongshallen. Dermed må nye 7,6 nye millioner skaffes til veie. I dette tilleggsprosjektet mangler nå 5,4 mill. kr. Staten har til nå ikke bidratt i prosjektet. Finansieringen er flaskehal sen, ikke det faglige arbeidet.

Problemet er imidlertid at Riksantikvarens utgravningstillatelse gjelder ut 2016 fordi utgraving/ restaurering må være en del av Kongsgårdsprosjektets forskning. Riksantikvaren åpner nå for at dispensasjonen kan gis ut 2017.

En utgravd og restaurert kongshall ved Norges eldste kongsete på Avaldsnes er et synlig og betydelig minne, både historisk, maktpolitisk og kulturelt. Å sette anlegget i stand vil ha stor symbolverdi og i tillegg bety svært mye for reiselivet og for identiteten i regionen. I motsatt fall må funnet dekkes til og graves ned.

Det vil sannsynligvis bety at dette unike anlegget ikke blir tatt vare på.

Jeg mener det kan være en nasjonal og statlig oppgave å sørge for at Norges fjerde kongshall fra middelalderen graves fram og restaureres. Karmøy kommune har et akutt behov for å komme i dialog om saken.

Svar:

Som representanten viser til, så ble det gjennom arkeologiske undersøkelser i regi av Kongsgårdsprosjektet på Avaldsnes, påvist en ruin i 2012. Ruinen er ikke arkeologisk undersøkt, men er tolket som kongshallen på Avaldsnes. Ruinen er i dag tildekket.

Prosjektet er svært spennende og vil utvilsomt frembringe mye ny kunnskap om Avaldsnes som maktsentrum i overgangen fra småkongedømmer til nasjonalstat. Jeg har derfor forståelse for ønsket om å fremskaffe finansiering, slik at også denne ruinen kan utgraves og undersøkes.

Representanten Toskedal viser også til at Klima- og miljødepartementet har mottatt søknad om midler til utgravning av denne kongshallen. Søknaden ble besvart i epost fra statssekretær Lars Andreas Lunde til ordfører Aase Simonsen den 31. mars 2014 og 14. november 2014. Det vises imidlertid i epostene til at Klima- og miljødepartementet ikke har ansvar for finansiering av forskningsutgravninger eller finansiering av forskning på arkeologisk materiale som er frembrakt gjennom slike undersøkelser. Det finnes derfor ikke slike tilskuddsordninger, verken på Klima- og miljødepartementets eller Riksantikvarens budsjett.

Til tross for at prosjektet utvilsomt er svært spennende, ligger dette utenfor Klima- og miljødepartementets sektoransvar, og det er derfor ikke naturlig for meg å gå inn i noen videre dialog om prosjektet.

Statssekretær Lars Andreas Lunde har i sitt svar i epost datert 14. november 2014 opplyst om at dersom det er aktuelt, så finnes det søkbare tilskuddsmidler til ruinkonservering over Riksantikvarens budsjett. En eventuell søknad om tilskudd må sendes til Riksantikvaren og vil bli vurdert på vanlig måte.

SPØRSMÅL NR. 350

Innlevert 12. desember 2015 av stortingsrepresentant Jan Böhler

Besvart 16. desember 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Det er viktig at offentlige etater samarbeider godt, og at det ikke oppstår vanntette skott mellom dem. Politiet bruker store ressurser på å søke etter etterlyste personer og personer som har unndratt seg straff eller utvisning. På gitte vilkår har de mulighet til å søke i pass- og førerkortregistrene, mens det stiller seg annerledes med registrene til Nav og Skatteetaten.

Hvordan ser statsråden på om politiet bør ha mulighet for å søke også i disse registrene, og hvilke lover og regler er det eventuelt behov for å endre?»

Svar:

Politiet har i dag direkte tilgang til passregisteret, førerkortregisteret og motorvognregisteret som ledd i sine oppgaver på henholdsvis passområdet og vegtrafikkområdet. Denne tilgangen benyttes også til andre formål, jf. blant annet de nærmere angitte vilkårene for å benytte passregisteret i passloven § 8 a. Politiet har ikke direkte tilgang til registrene til NAV og Skatteetaten, da politiet ikke er en del av arbeids- og vel-

ferdsforvaltningen eller skatteforvaltningen. At politiet ikke har direkte tilgang til disse registrene er imidlertid ikke ensbetydende med at politiet ikke kan få utlevert opplysninger fra de omtalte etatene. Det finnes hjemler for utlevering av informasjon fra NAV og Skatteetaten som skal ivareta politiets behov for informasjon fra disse organene. Etter NAV-loven § 7 fjerde ledd kan departementet bestemme at det kan gis opplysninger til offentlige organer når det er nødvendig for at organet skal kunne løse lovpålagte oppgaver. Denne adgangen til å dispensere fra taushetsplikten er delegert til Arbeids- og velferdsetaten. Det er gitt flere generelle dispensasjonsvedtak etter bestemmelsen, herunder for å kunne utlevere informasjon til politiet på nærmere angitte vilkår. Arbeids- og sosialdepartementet har hatt på høring et forslag til endring i sosialtjenesteloven § 44 for å etablere en tilsvarende adgang til å dispensere fra taushetsplikten som etter NAV-loven § 7. Forslaget til lovendring ble initiert av mitt departement på bakgrunn av informasjon om at politiet i en del tilfeller ikke fikk utlevert nødvendig informasjon, typisk kontaktinformasjon. Høringsfristen gikk ut 30. september,

og forslaget er nå til behandling i Arbeids- og sosialdepartementet.

Regjeringen har nylig i Prop. 38 L (2015-2016) fremmet forslag til en ny lov om skatteforvaltning. Forslaget innebærer at forvaltningsreglene på skatte- og avgiftsområdet, herunder regler om taushetsplikt,

samles i en uttømmende skatteforvaltningslov. Etter forslaget til § 3-3 er taushetsplikten ikke til hinder for at opplysninger utleveres til politiet til bruk i straffesak på nærmere angitte vilkår. Dette er en videreføring av gjeldende rett.

SPØRSMÅL NR. 351

Innlevert 14. desember 2015 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 5. januar 2016 av olje- og energiminister Tord Lien

Spørsmål:

«Kan statsråden bekrefte at Edvard Grieg skal stanse begge turbinene når kraft er gjort tilgjengelig, senest 2022, og hvordan tidligere utfordringer mht. prosessvarme løses av operatøren og følges opp av myndighetene?»

BEGRUNNELSE:

Viser til vilkår som sier at:

"Rettighetshaverne på Johan Sverdrup-feltet skal senest i 2022 etablere en områdeløsning for kraft fra land som skal dekke hele kraftbehovet til feltene Johan Sverdrup, Edvard Grieg, Ivar Aasen og Gina Krogh.»

Svar:

Ved godkjenningen av plan for utbygging og drift for Edvard Grieg-feltet, ble det stilt vilkår knyttet til en samordnet kraft fra land-løsning til den sørlige delen av Utsira-høyden, herunder at "... Edvard Grieg-feltet [skal] tilknyttes en slik løsning og legge til rette for og dekke hele sitt kraftbehov med kraft fra land, med mindre departementet av særskilte grunner bestemmer noe annet."

Edvard Grieg-feltet startet produksjonen i november 2015, og operatøren for feltet vurderer alternative løsninger for å dekke varmebehovet på innretningen etter at løsningen med kraft fra land er på plass. Stortinget vil bli orientert på egnet måte om departementets videre behandling av den langsiktige løsningen for Grieg-innretningens varmebehov, jf. Prop 114 S (2014-2015) og Prop 1 S (2015-2016) for Olje- og energidepartementet.

SPØRSMÅL NR. 352

Innlevert 14. desember 2015 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 5. januar 2016 av olje- og energiminister Tord Lien

Spørsmål:

«Kostnadsnivået i petroleumssektoren har gått ned, og kraftprisen er vedvarende lav. Det kan muliggjøre at flere felt kan forsynes med kraft fra land.

Kan statsråden opplyse om hvilken kraftpris som legges til grunn i forbindelse med kraft fra land prosjekter og om myndighetene ev. har noen føringer for

dette, og når vil innholdet i dokumentet 'Johan Sverdrup Field Power Solution' som bl.a. inneholder forutsetninger for kraft fra land-beslutningen, og som ble holdt hemmelig for Stortinget, bli gjort tilgjengelig?»

Svar:

I rammeverket for petroleumsvirksomheten er det en klar rolle- og ansvarsfordeling mellom myndighetene og næringen. Myndighetene styrer gjennom tydelige og forutsigbare rammer. Kraft fra land som energiløsning skal alltid vurderes for nye selvstendige utbygginger og ved større ombygginger av eksisterende felt på norsk sokkel. De høye utslippskostnadene som aktiviteten på norsk sokkel står overfor gjennom CO₂-avgift og kvoteplikt gjør at rettighetshaverne har sterke insentiver til å redusere utslipp til luft på kontinental-sokkelen.

Det er oljeselskapene som utarbeider plan for utbygging og drift (PUD), herunder utreder kraft fra land som energiløsning.

Slike utbyggingsplaner skal godkjennes av myndighetene. I forbindelse med myndighetenes godkjenningsprosess vurderer Oljedirektoratet selskapenes utredning av kraft fra land som energiløsning. Oljedirektoratet legger til grunn kraftmarkedets vurderinger av framtidig elektrisitetspris når de beregner tiltakskostnader. Kraftprisforutsetningen er en av mange som må gjøres ved slike beregninger.

Dokumentet "Johan Sverdrup Field Power Solutions" som ble utarbeidet internt i rettighetshavergruppen, inneholder forretningshemmeligheter som departementet har taushetsplikt om, og som en derfor etter offentlighetsloven ikke har adgang til å utgi. Departementet gjorde tilgjengelig de deler av dette dokumentet som ikke er å anse som forretningshemmeligheter på departementets hjemmesider 7. mars 2014.

SPØRSMÅL NR. 353

Innlevert 14. desember 2015 av stortingsrepresentant Sonja Mandt

Besvart 18. desember 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Kan statsråden gi en oversikt over hvor stort tilskudd og hvor mange barnehageplasser hver enkelt kommune ville fått med henholdsvis regjeringens forslag til statsbudsjett/budsjettavtalen og Arbeiderpartiets forslag?»

BEGRUNNELSE:

I statsbudsjettet for 2016 har Arbeiderpartiet foreslått å finansiere utvidet rett til barnehageplass til alle ettåringer født før 31. desember. Dette ved hjelp av en bevilgning på 650 mill.kr. i rammetilskuddet til kommunene. Regjeringen hadde sitt eget forslag.

Svar:

I statsbudsjettet for 2015 ble det bevilget 333 mill. kroner til om lag 3 400 flere barnehageplasser. For å finansiere helårsvirkningen av satsingen ble bevilgningen økt med 400 mill. kroner i budsjettet for 2016

slik at det i 2016 er bevilget om lag 740 mill. kroner (i 2016-kroner) til nye barnehageplasser.

Arbeiderpartiet foreslo i sitt alternative budsjett å øke bevilgningene med 250 mill. kroner utover regjeringens forslag til økning med 400 mill. kroner. Samlet bevilgningsøkning blir da 650 mill. kroner. Jeg legger til grunn at økningen på 250 mill. kroner ville blitt gitt med halvårseffekt i 2016 i tråd med vanlig praksis for budsjettering av nye barnehageplasser. Aps bevilgning utover regjeringens forslag, ville gitt om lag 2 700 nye barnehageplasser.

Bevilgningen til nye barnehageplasser fordeles etter delkostnadsnøkkelen for barnehager i inntekts-systemet. Delkostnadsnøkkelen for barnehager består av kriteriene barn 2-5 år, barn 1 år uten kontantstøtte og utdanningsnivå. Vedlagte oversikt viser beregnet fordeling av midler og plasser mellom kommunene. Beregningen er gjort av Kunnskapsdepartementet med utgangspunkt i den beregningstekniske dokumentasjonen i grønt hefte for 2016 fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet.

Vedlegg til svar:

	Bevilgning i budsjettet for 2016 (1 000 kr)	Plasser i budsjettet for 2016	Bevilgning med Aps forslag (1 000 kr)	Plasser med Aps forslag
0101 Halden	2 092	18	3 399	32
0104 Moss	2 222	19	3 610	34
0105 Sarpsborg	3 689	31	5 994	56
0106 Fredrikstad	5 346	45	8 687	82
0111 Hvaler	260	2	422	4
0118 Aremark	90	1	146	1
0119 Marker	203	2	331	3
0121 Rømskog	37	0	61	1
0122 Trøgstad	363	3	589	6
0123 Spydeberg	410	3	667	6
0124 Askim	1 134	10	1 843	17
0125 Eidsberg	752	6	1 222	12
0127 Skiptvet	283	2	460	4
0128 Rakkestad	556	5	903	9
0135 Råde	496	4	806	8
0136 Rygge	973	8	1 582	15
0137 Våler	449	4	730	7
0138 Hobøl	429	4	697	7
0211 Vestby	1 436	12	2 334	22
0213 Ski	2 595	22	4 218	40
0214 Ås	1 656	14	2 692	25
0215 Frogn	1 089	9	1 770	17
0216 Nesodden	1 538	13	2 499	24
0217 Oppegård	2 229	19	3 622	34
0219 Bærum	11 105	94	18 046	170
0220 Asker	5 263	45	8 553	81
0221 Aurskog-Høland	1 142	10	1 856	17
0226 Sørum	1 571	13	2 552	24
0227 Fet	894	8	1 452	14
0228 Rælingen	1 625	14	2 641	25
0229 Enebakk	922	8	1 498	14
0230 Lørenskog	2 659	22	4 321	41
0231 Skedsmo	4 027	34	6 544	62
0233 Nittedal	1 932	16	3 139	30
0234 Gjerdrum	486	4	790	7
0235 Ullensaker	2 928	25	4 758	45
0236 Nes	1 544	13	2 510	24
0237 Eidsvoll	1 932	16	3 139	30
0238 Nannestad	896	8	1 456	14
0239 Hurdal	199	2	324	3
0301 Oslo	56 380	477	91 617	863

0402 Kongsvinger	1 044	9	1 697	16
	Bevilgning i budsjettet for 2016 (1 000 kr)	Plasser i budsjettet for 2016	Bevilgning med Aps forslag (1 000 kr)	Plasser med Aps forslag
0403 Hamar	2 054	17	3 338	31
0412 Ringsaker	2 183	18	3 548	33
0415 Løten	487	4	791	7
0417 Stange	1 455	12	2 365	22
0418 Nord-Odal	268	2	435	4
0419 Sør-Odal	428	4	695	7
0420 Eidskog	295	2	480	5
0423 Grue	209	2	339	3
0425 Åsnes	357	3	580	5
0426 Våler	194	2	316	3
0427 Elverum	1 513	13	2 459	23
0428 Trysil	357	3	580	5
0429 Åmot	270	2	438	4
0430 Stor-Elvdal	113	1	184	2
0432 Rendalen	82	1	133	1
0434 Engerdal	57	0	92	1
0436 Tolga	121	1	197	2
0437 Tynset	409	3	665	6
0438 Alvdal	178	2	289	3
0439 Folldal	106	1	172	2
0441 Os	108	1	175	2
0501 Lillehammer	1 924	16	3 126	29
0502 Gjøvik	2 039	17	3 314	31
0511 Dovre	145	1	236	2
0512 Lesja	130	1	212	2
0513 Skjåk	117	1	190	2
0514 Lom	128	1	208	2
0515 Vågå	234	2	380	4
0516 Nord-Fron	343	3	557	5
0517 Sel	340	3	552	5
0519 Sør-Fron	199	2	323	3
0520 Ringebu	236	2	383	4
0521 Øyer	315	3	511	5
0522 Gausdal	400	3	650	6
0528 Østre Toten	919	8	1 494	14
0529 Vestre Toten	812	7	1 320	12
0532 Jevnaker	434	4	705	7
0533 Lunner	652	6	1 059	10
0534 Gran	882	7	1 433	13
0536 Søndre Land	304	3	494	5

0538 Nordre Land	426	4	693	7
	Bevilgning i budsjettet for 2016 (1 000 kr)	Plasser i budsjettet for 2016	Bevilgning med Aps forslag (1 000 kr)	Plasser med Aps forslag
0540 Sør-Aurdal	167	1	272	3
0541 Etnedal	70	1	114	1
0542 Nord-Aurdal	350	3	568	5
0543 Vestre Slidre	129	1	209	2
0544 Øystre Slidre	203	2	330	3
0545 Vang	96	1	156	1
0602 Drammen	5 116	43	8 313	78
0604 Kongsberg	2 089	18	3 395	32
0605 Ringerike	1 961	17	3 187	30
0612 Hole	557	5	905	9
0615 Flå	51	0	83	1
0616 Nes	166	1	269	3
0617 Gol	277	2	450	4
0618 Hemsedal	176	1	285	3
0619 Ål	304	3	494	5
0620 Hol	227	2	369	3
0621 Sigdal	170	1	276	3
0622 Krødsherad	169	1	274	3
0623 Modum	945	8	1 536	14
0624 Øvre Eiker	1 277	11	2 076	20
0625 Nedre Eiker	1 893	16	3 077	29
0626 Lier	2 096	18	3 406	32
0627 Røyken	1 802	15	2 927	28
0628 Hurum	632	5	1 027	10
0631 Flesberg	193	2	313	3
0632 Rollag	73	1	119	1
0633 Nore og Uvdal	138	1	225	2
0701 Horten	1 857	16	3 017	28
0702 Holmestrand	731	6	1 187	11
0704 Tønsberg	3 125	26	5 079	48
0706 Sandefjord	3 192	27	5 186	49
0709 Larvik	2 971	25	4 827	45
0711 Svelvik	389	3	632	6
0713 Sande	698	6	1 134	11
0714 Hof	192	2	312	3
0716 Re	710	6	1 154	11
0719 Andebu	460	4	748	7
0720 Stokke	845	7	1 374	13
0722 Nøtterøy	1 513	13	2 458	23
0723 Tjøme	281	2	457	4

0728 Lardal	150	1	244	2
0805 Porsgrunn	2 433	21	3 954	37
	Bevilgning i budsjettet for 2016 (1 000 kr)	Plasser i budsjettet for 2016	Bevilgning med Aps forslag (1 000 kr)	Plasser med Aps forslag
0806 Skien	3 877	33	6 300	59
0807 Notodden	879	7	1 428	13
0811 Siljan	159	1	258	2
0814 Bamble	885	7	1 438	14
0815 Kragerø	654	6	1 063	10
0817 Drangedal	264	2	430	4
0819 Nome	418	4	679	6
0821 Bø	483	4	784	7
0822 Sauherad	286	2	464	4
0826 Tinn	365	3	593	6
0827 Hjartdal	98	1	159	2
0828 Seljord	212	2	344	3
0829 Kviteseid	136	1	221	2
0830 Nissedal	103	1	168	2
0831 Fyresdal	83	1	135	1
0833 Tokke	148	1	241	2
0834 Vinje	251	2	407	4
0901 Risør	418	4	680	6
0904 Grimstad	1 807	15	2 936	28
0906 Arendal	3 278	28	5 327	50
0911 Gjerstad	139	1	225	2
0912 Vegårshei	154	1	250	2
0914 Tvedestrand	414	4	673	6
0919 Froland	476	4	773	7
0926 Lillesand	874	7	1 421	13
0928 Birkenes	453	4	736	7
0929 Åmli	121	1	197	2
0935 Iveland	117	1	191	2
0937 Evje og Hornnes	280	2	454	4
0938 Bygland	66	1	107	1
0940 Valle	66	1	107	1
0941 Bykle	72	1	117	1
1001 Kristiansand	7 105	60	11 545	109
1002 Mandal	1 109	9	1 802	17
1003 Farsund	659	6	1 071	10
1004 Flekkefjord	619	5	1 006	9
1014 Vennesla	1 193	10	1 938	18
1017 Songdalen	525	4	854	8
1018 Søgne	859	7	1 395	13

1021 Marnardal	181	2	295	3
1026 Åseral	68	1	111	1
1027 Audnedal	134	1	219	2
	Bevilgning i budsjettet for 2016 (1 000 kr)	Plasser i budsjettet for 2016	Bevilgning med Aps forslag (1 000 kr)	Plasser med Aps forslag
1029 Lindesnes	412	3	669	6
1032 Lyngdal	710	6	1 154	11
1034 Hægebostad	133	1	216	2
1037 Kvinesdal	443	4	719	7
1046 Sirdal	154	1	250	2
1101 Eigersund	1 122	9	1 824	17
1102 Sandnes	6 857	58	11 142	105
1103 Stavanger	11 249	95	18 280	172
1106 Haugesund	2 682	23	4 358	41
1111 Sokndal	249	2	405	4
1112 Lund	282	2	458	4
1114 Bjerkreim	244	2	396	4
1119 Hå	1 657	14	2 693	25
1120 Klepp	1 683	14	2 735	26
1121 Time	1 693	14	2 751	26
1122 Gjesdal	1 182	10	1 920	18
1124 Sola	2 538	21	4 124	39
1127 Randaberg	901	8	1 464	14
1129 Forsand	97	1	158	1
1130 Strand	1 078	9	1 752	17
1133 Hjelmeland	233	2	379	4
1134 Suldal	295	2	480	5
1135 Sauda	311	3	506	5
1141 Finnøy	281	2	456	4
1142 Rennesøy	483	4	785	7
1144 Kvitsøy	33	0	53	0
1145 Bokn	56	0	92	1
1146 Tysvær	968	8	1 573	15
1149 Karmøy	3 478	29	5 652	53
1151 Utsira	21	0	33	0
1160 Vindafjord	652	6	1 060	10
1201 Bergen	21 777	184	35 387	333
1211 Etne	323	3	525	5
1216 Sveio	522	4	849	8
1219 Bømlo	943	8	1 532	14
1221 Stord	1 571	13	2 552	24
1222 Fitjar	230	2	374	4
1223 Tysnes	199	2	323	3

1224 Kvinnherad	914	8	1 486	14
1227 Jondal	72	1	118	1
1228 Odda	426	4	692	7
1231 Ullensvang	239	2	389	4
	Bevilgning i budsjettet for 2016 (1 000 kr)	Plasser i budsjettet for 2016	Bevilgning med Aps forslag (1 000 kr)	Plasser med Aps forslag
1232 Eidfjord	65	1	105	1
1233 Ulvik	81	1	132	1
1234 Granvin	49	0	80	1
1235 Voss	1 043	9	1 694	16
1238 Kvam	607	5	987	9
1241 Fusa	267	2	434	4
1242 Samnanger	187	2	304	3
1243 Os	1 853	16	3 012	28
1244 Austevoll	492	4	800	8
1245 Sund	635	5	1 031	10
1246 Fjell	2 107	18	3 423	32
1247 Askøy	2 805	24	4 557	43
1251 Vaksdal	266	2	433	4
1252 Modalen	23	0	38	0
1253 Osterøy	561	5	912	9
1256 Meland	799	7	1 298	12
1259 Øygarden	403	3	656	6
1260 Radøy	351	3	571	5
1263 Lindås	1 290	11	2 097	20
1264 Austrheim	220	2	357	3
1265 Fedje	31	0	50	0
1266 Masfjorden	130	1	211	2
1401 Flora	851	7	1 383	13
1411 Gulen	130	1	212	2
1412 Solund	30	0	48	0
1413 Hyllestad	59	1	96	1
1416 Høyanger	243	2	394	4
1417 Vik	146	1	237	2
1418 Balestrand	77	1	125	1
1419 Leikanger	167	1	271	3
1420 Sogndal	586	5	953	9
1421 Aurland	104	1	169	2
1422 Lærdal	135	1	219	2
1424 Årdal	333	3	540	5
1426 Luster	349	3	568	5
1428 Askvoll	196	2	318	3
1429 Fjaler	220	2	357	3

1430 Gaular	248	2	402	4
1431 Jølster	232	2	378	4
1432 Førde	1 105	9	1 796	17
1433 Naustdal	234	2	380	4
1438 Bremanger	217	2	353	3
	Bevilgning i budsjettet for 2016 (1 000 kr)	Plasser i budsjettet for 2016	Bevilgning med Aps forslag (1 000 kr)	Plasser med Aps forslag
1439 Vågsøy	427	4	694	7
1441 Selje	135	1	219	2
1443 Eid	452	4	734	7
1444 Hornindal	85	1	138	1
1445 Gloppen	388	3	630	6
1449 Stryn	525	4	853	8
1502 Molde	1 978	17	3 215	30
1504 Ålesund	3 657	31	5 942	56
1505 Kristiansund	1 686	14	2 740	26
1511 Vanylven	162	1	263	2
1514 Sande	124	1	201	2
1515 Herøy	638	5	1 037	10
1516 Ulstein	631	5	1 025	10
1517 Hareid	411	3	669	6
1519 Volda	611	5	992	9
1520 Ørsta	811	7	1 318	12
1523 Ørskog	174	1	283	3
1524 Norddal	112	1	182	2
1525 Stranda	289	2	470	4
1526 Stordal	55	0	89	1
1528 Sykkylven	534	5	869	8
1529 Skodje	435	4	707	7
1531 Sula	868	7	1 410	13
1532 Giske	687	6	1 117	11
1534 Haram	640	5	1 041	10
1535 Vestnes	359	3	584	6
1539 Rauma	545	5	886	8
1543 Nesset	162	1	264	2
1545 Midsund	154	1	250	2
1546 Sandøy	89	1	144	1
1547 Aukra	255	2	414	4
1548 Fræna	695	6	1 130	11
1551 Eide	250	2	406	4
1554 Averøy	425	4	691	7
1557 Gjemnes	152	1	247	2
1560 Tingvoll	188	2	306	3

1563 Sunndal	436	4	708	7
1566 Surnadal	377	3	613	6
1567 Rindal	144	1	235	2
1571 Halså	75	1	121	1
1573 Smøla	118	1	191	2
1576 Aure	201	2	327	3
	Bevilgning i budsjettet for 2016 (1 000 kr)	Plasser i budsjettet for 2016	Bevilgning med Aps forslag (1 000 kr)	Plasser med Aps forslag
1601 Trondheim	15 459	131	25 122	237
1612 Hemne	279	2	453	4
1613 Snillfjord	56	0	91	1
1617 Hitra	274	2	446	4
1620 Frøya	356	3	578	5
1621 Ørland	359	3	584	6
1622 Agdenes	108	1	176	2
1624 Rissa	410	3	667	6
1627 Bjugn	370	3	602	6
1630 Åfjord	167	1	271	3
1632 Roan	52	0	84	1
1633 Osen	60	1	97	1
1634 Oppdal	499	4	810	8
1635 Rennebu	134	1	218	2
1636 Meldal	253	2	410	4
1638 Orkdal	909	8	1 477	14
1640 Røros	336	3	546	5
1644 Holtålen	100	1	162	2
1648 Midtre Gauldal	459	4	746	7
1653 Melhus	1 282	11	2 084	20
1657 Skaun	780	7	1 268	12
1662 Klæbu	522	4	847	8
1663 Malvik	1 182	10	1 920	18
1664 Selbu	244	2	396	4
1665 Tydal	47	0	77	1
1702 Steinkjer	1 584	13	2 574	24
1703 Namsos	1 005	8	1 632	15
1711 Meråker	160	1	261	2
1714 Stjørdal	1 800	15	2 924	28
1717 Frosta	177	1	288	3
1718 Leksvik	238	2	387	4
1719 Levanger	1 562	13	2 538	24
1721 Verdal	1 062	9	1 725	16
1724 Verran	142	1	230	2
1725 Namdalseid	92	1	149	1

1736 Snåsa	145	1	236	2
1738 Lierne	73	1	119	1
1739 Røyrvik	23	0	38	0
1740 Namsskogan	44	0	72	1
1742 Grong	186	2	302	3
1743 Høylandet	94	1	153	1
1744 Overhalla	345	3	561	5
	Bevilgning i budsjettet for 2016 (1 000 kr)	Plasser i budsjettet for 2016	Bevilgning med Aps forslag (1 000 kr)	Plasser med Aps forslag
1748 Fosnes	28	0	46	0
1749 Flatanger	52	0	84	1
1750 Vikna	343	3	558	5
1751 Nærøy	381	3	618	6
1755 Leka	28	0	46	0
1756 Inderøy	479	4	778	7
1804 Bodø	4 099	35	6 660	63
1805 Narvik	1 376	12	2 235	21
1811 Bindal	92	1	149	1
1812 Sømna	134	1	218	2
1813 Brønnøy	625	5	1 015	10
1815 Vega	67	1	108	1
1816 Vevelstad	30	0	49	0
1818 Herøy	96	1	156	1
1820 Alstahaug	513	4	833	8
1822 Leirfjord	187	2	304	3
1824 Vefsn	945	8	1 535	14
1825 Grane	83	1	135	1
1826 Hattfjelldal	88	1	143	1
1827 Dønna	73	1	118	1
1828 Nesna	132	1	214	2
1832 Hemnes	294	2	478	5
1833 Rana	1 798	15	2 921	28
1834 Lurøy	146	1	237	2
1835 Træna	26	0	43	0
1836 Rødøy	81	1	131	1
1837 Meløy	439	4	713	7
1838 Gildeskål	134	1	218	2
1839 Beiarn	49	0	79	1
1840 Saltdal	319	3	519	5
1841 Fauske	582	5	946	9
1845 Sørfold	96	1	157	1
1848 Steigen	137	1	223	2
1849 Hamarøy	109	1	178	2

1850 Tysfjord	111	1	180	2
1851 Lødingen	122	1	199	2
1852 Tjeldsund	72	1	117	1
1853 Evenes	78	1	127	1
1854 Ballangen	143	1	232	2
1856 Røst	31	0	50	0
1857 Værøy	47	0	77	1
1859 Flakstad	73	1	118	1
	Bevilgning i budsjettet for 2016 (1 000 kr)	Plasser i budsjettet for 2016	Bevilgning med Aps forslag (1 000 kr)	Plasser med Aps forslag
1860 Vestvågøy	842	7	1 369	13
1865 Vågan	617	5	1 003	9
1866 Hadsel	552	5	897	8
1867 Bø	117	1	189	2
1868 Øksnes	283	2	459	4
1870 Sortland	767	6	1 246	12
1871 Andøy	296	3	481	5
1874 Moskenes	51	0	82	1
1902 Tromsø	6 064	51	9 854	93
1903 Harstad	1 899	16	3 085	29
1911 Kvæfjord	179	2	290	3
1913 Skånland	205	2	332	3
1917 Ibestad	64	1	104	1
1919 Gratangen	59	0	95	1
1920 Lavangen	81	1	131	1
1922 Bardu	284	2	461	4
1923 Salangen	121	1	196	2
1924 Målselv	451	4	733	7
1925 Sørreisa	228	2	371	3
1926 Dyrøy	54	0	87	1
1927 Tranøy	100	1	163	2
1928 Torsken	34	0	55	1
1929 Berg	54	0	87	1
1931 Lenvik	810	7	1 315	12
1933 Balsfjord	335	3	544	5
1936 Karlsøy	127	1	207	2
1938 Lyngen	142	1	231	2
1939 Storfjord	110	1	179	2
1940 Kåfjord	98	1	160	2
1941 Skjervøy	187	2	303	3
1942 Nordreisa	364	3	592	6
1943 Kvænangen	70	1	114	1
2002 Vardø	104	1	169	2

2003 Vadsø	397	3	645	6
2004 Hammerfest	877	7	1 425	13
2011 Kautokeino	221	2	359	3
2012 Alta	1 660	14	2 698	25
2014 Loppa	36	0	58	1
2015 Hasvik	68	1	111	1
2017 Kvalsund	63	1	102	1
2018 Måsøy	59	0	96	1
2019 Nordkapp	189	2	307	3
	Bevilgning i budsjettet for 2016 (1 000 kr)	Plasser i budsjettet for 2016	Bevilgning med Aps forslag (1 000 kr)	Plasser med Aps forslag
2020 Porsanger	244	2	397	4
2021 Karasjok	155	1	251	2
2022 Lebesby	73	1	118	1
2023 Gamvik	58	0	94	1
2024 Berlevåg	43	0	70	1
2025 Tana	143	1	232	2
2027 Nesseby	71	1	116	1
2028 Båtsfjord	125	1	202	2
2030 Sør-Varanger	681	6	1 106	10

SPØRSMÅL NR. 354**Innlevert 14. desember 2015 av stortingsrepresentant Helga Pedersen****Besvart 18. desember 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Hvordan er innkvartering for asylsøkere dimensjonert på henholdsvis akutt innkvartering, transittmottak og ordinære mottak, og hvordan skal dette dimensjoneres i 2016?»

BEGRUNNELSE:

Det kommer stadig inn bekymringsmeldinger fra ulike hold knyttet til styring, dimensjonering og kostnadskontroll med asylmottakene. UDI hadde 11. desember innleveringsfrist for tilbud om drift av asylmottak med tilsammen 30 000 plasser. Jeg ber om justisministerens vurdering av hvordan man har kommet fram til dette tallet. Jeg ber om at justisministeren i sitt svar også legger fram en oversikt over utviklingen i hhv ordinære mottaksplasser, transittmottak og akutt innkvartering fordelt på årets 12 måneder i 2015.

Svar:

Den store økningen i antallet asylankomster i høst har gjort det nødvendig å ta i bruk ulike former for akuttinnkvartering, i tillegg til transittmottak og ordinære mottak.

For å møte det økte behovet for mottakskapasitet, utlyste Utlendingsdirektoratet (UDI) en anbudskon-

kurranse for 30 000 ordinære mottaksplasser med frist 11. desember. Tallet 30 000 ble basert på beregninger av kapasitetsbehovet ved ulike ankomstscenarier i 2016. Det ble forutsatt at utlysningen skulle erstatte akuttinnkvarteringsplassene. Det har kommet inn tilbud på 115 mottak, men det er for tidlig å gi et anslag på hvor mange mottaksplasser dette vil resultere i. UDI jobber nå med å gjennomgå tilbudene.

Antallet asylankomster har gått ned de siste ukene, men det er for tidlig å si om dette er en varig trend. I 2016 legges det opp til å avvikle de nåværende akuttinnkvarteringsstedene og erstatte disse med ordinære mottak eller andre store løsninger. Dette forutsetter imidlertid at det ikke blir vesentlige avvik fra den ankomstprognosen som er lagt til grunn (33 000 ankomster i 2016).

Det jobbes med å utrede større midlertidige løsninger som kan håndtere en rask økning i ankomster, slik at vi reduserer behovet for å etablere akuttinnkvarteringsplasser på den måten det måtte gjøres i høst.

Tabellen under viser kapasitet fordelt på ulike typer mottak fra september og ut året, samt januar 2016. Før 1. september 2015 var fordelingen mellom transittmottak og ordinære mottak omtrent slik den var 1. september.

Tallene er innhentet fra UDI.

Kapasitet	1. sep 2015	1.okt 2015	1. nov 2015	1. des 2015	1.jan 2016
Transitt ordinær/ankomstsentre	2 118	2 118	3068	3 528	3 528
Akuttinnkvartering		3 761	7 271	16 238	15 575
Større løsninger				1 000	2 135
Ordinære mottak	14 030	15 329	15 597	18 359	19 229
Transitt enslige mindreårige	678	828	968	1 318	1 318
Ordinære mottak enslige mindreårige	909	1 377	2 209	2 529	2 640
Totalt	17735	23413	29113	42972	44425

SPØRSMÅL NR. 355**Innlevert 14. desember 2015 av stortingsrepresentant Jonas Gahr Støre****Besvart 21. desember 2015 av klima- og miljøminister Vidar Helgesen****Spørsmål:**

«Vil regjeringen framskynde Norges mål om karbonnøytralitet fra 2050 til 2030, i lys av at Paris-avtalen oppfyller forutsetningen for å framskynde målet, som var en «global og ambisiøs klimaavtale der også andre industriland tar på seg store forpliktelser»?»

BEGRUNNELSE:

I klimaforliket, Innst. 390 S (2011-2012) vedtok et bredt flertall på Stortinget at Norge skal være karbonnøytralt i 2050, og at Norge, som en del av en global og ambisiøs klimaavtale der også andre industriland tar på seg store forpliktelser, skal ha et forpliktende mål om karbonnøytralitet senest i 2030. Det innebærer at Norge skal sørge for utslippsreduksjoner tilsvarende norske utslipp i 2030. Et bredt flertall på Stortinget har ved behandlingen av Meld. St. 13 (2014-2015) bekreftet at målene står ved lag.

29. oktober 2015 svarte Klima- og miljøminister Tine Sundtoft, på skriftlig spørsmål fra meg, at «Regjeringen arbeider for at Paris-avtalen kan bli en bred og ambisiøs global klimaavtale. Det er likevel for tidlig å konkludere på om dette vil bli utfallet i Paris».

Paris-avtalen er nå fremforhandlet, og er den første rettslig bindende klimaavtale med reell global deltakelse fra alle land. Avtalen er mer omfattende og mer ambisiøs enn mange så for seg. Landene skal arbeide for å begrense temperaturstigningen til 1,5 grader, og har et mål om netto-null utslipp i andre halvdel av århundret.

Videre er det nedfelt et prinsipp om at landenes innsats skal øke over tid og reflektere deres høyeste ambisjon. Klima- og miljøministeren har selv uttalt at Norge har vært med å skrive historie i Paris, og at verden er satt på et nytt spor.

Svar:

Paris-avtalen ble vedtatt 12. desember. Avtalen må sies å være et svært godt resultat av flere års forhandlinger. Paris-avtalen har som formål å holde temperaturstigningen godt under 2 grader Celsius sammenlignet med førindustriell tid, og arbeide for å begrense temperaturstigningen til 1,5 grader Celsius. Avtalen har videre et felles utslippsmål om at de globale utslippene skal nå toppen så raskt som mulig for å nå en balanse mellom menneskeskapte utslipp og opptak av klimagasser i andre del av århundret. Alle land skal ha utslippsmål og oppdatere disse hvert femte år, med føringer om at de bør utgjøre en styrking av innsatsen og reflektere høyest mulig ambisjon.

Den store deltakelsen i å melde inn mål har også vært positiv. Så langt har 186 land meldt inn sine klimamål. Norge har meldt inn et mål om minst 40 % reduksjon i utslippene i 2030 sammenlignet med 1990, og vi tar sikte på å gjennomføre målet sammen med EU. Målet er i overensstemmelse med en utslippsbane som leder mot 2-gradersmålet. De innmeldte målene utgjør imidlertid samlet sett bare rundt en tredjedel av hva som vil være nødvendig for at utslippene i 2030 skal være konsistente med en slik utslippsbane. Landene er bedt om å komme tilbake med oppdatert mål innen 2020, der land som har meldt inn mål frem til 2030 skal revurdere og eventuelt oppjustere sine mål.

Jeg tror Paris-avtalen vil være et veldig godt grunnlag for å styrke ambisjonene over tid. En vurdering av tidspunkt for karbonnøytralitet kan likevel ikke ses uavhengig av den faktiske utviklingen, og hvordan Norge skal følge opp avtalen. Dette inkluderer de kommende forhandlingene med EU om felles oppfyllelse av målet om minst 40 % reduksjon i utslippene i 2030 sammenlignet med 1990. Det bør også sees hen til de konkrete mekanismer som nå er vedtatt i avtalen for å oppdatere og oppskalere innsatsen.

SPØRSMÅL NR. 356**Innlevert 14. desember 2015 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes****Besvart 21. desember 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

«Hvilke avbøtende tiltak vurderes for å forhindre at reindriftsaktørene på Reinøya går konkurs som følge av statsrådets beslutning om å avskjære innsigelsesadgangen fra reindriften i Troms?»

BEGRUNNELSE:

Viser til reguleringsplan for fylkesveg 863 Langsundforbindelsen.

I 2015 vedtok fylkesmannen å oppheve eget vedtak og konkluderte med at det ikke fantes tilfredsstillende konsekvensutredning av følgene inngrepet ville ha for reindriften og at en flyttevei blir stengt av for hele Reinøy reinbeitedistrikt. Departementet valgte å ikke ta fylkesmannens beslutning til følge.

Ifølge erstatningsrapporten til Statens Vegvesen, som er utarbeidet etter at vedtaket om utbygging og traseer allerede var valgt av utbygger, står det at 80 % av kritisk vårbeite blir berørt av utbyggingen og at utbyggingen stenger vårflytteveien om våren for hele distriktet og i konklusjonen sier utrederen at utbyggingen vil skape en situasjon for reindrifta i fremtiden som gjør at reindrifta må ha nye beiteområder. Utredningen har kun dreid seg om å måle ut en pengeerstatning for reindrifta og ikke vurdert om reindrifta kan fortsette med tap av praktisk talt all vårbeite.

Når beslutning om utbygging likevel er tatt, uten å ta hensyn til reindriften, blir spørsmålet om det er mulig å finne avbøtende tiltak som sikrer fortsatt eksistens av denne næringen.

Her har ulike alternativer vært diskutert, slik som etablering av et slakteri for å øke verdien av reinen, samt å tilby etablering av reindrift på Nordkvaløy - en øy uten fastboende med lange tradisjoner for reindrift i tidligere tider.

Jeg mener det ville være trasig dersom denne uryddige prosessen får som utilsiktet konsekvens at lange reindriftstradisjoner går tapt - uten at alle mulige alternative løsninger har vært skikkelig vurdert.

Svar:

Bakgrunnen for spørsmålet er Kommunal- og moderniseringsdepartementets vedtak av 17. juni 2015 der Karlsøy kommunestyre sitt vedtak av 15. desember 2010 om reguleringsplan for fylkesveg 863 Langsundforbindelsen ble stadfestet. I forbindelse med departementets vedtak ble spørsmålet om avvisning av innsigelse fra Områdestyret for reindrift i Troms, konsekvensutredning og forholdet til reindriftsloven vurdert.

I vedtaket har departementet vurdert det slik at innsigelsen fra Områdestyret må avvises, fordi det ikke ble fremmet i forbindelse med utarbeiding av kommunedelplan for området, vedtatt i 2007. Etter departementets vurdering følger reguleringsplanen i hovedsak opp kommunedelplan for området. I følge plan- og bygningsloven § 5-5 kan en myndighet ikke fremme innsigelse mot forhold som er avklart i tidligere plan vedtatt i løpet av de ti siste år. I samband med rullering av kommunedelplanen hadde Reindriftsforvaltningen merknader og krevde konsekvensutredning, men fremmet ikke innsigelse til kommunedelplanen. Departementet mener derfor at innsigelsesretten til Områdestyret dermed er gått tapt.

Avbøtende tiltak er ikke særskilt vurdert i forbindelse med departementets behandling av saken. Reguleringsplanen kan ha konsekvenser for reindriften, men tap i reindriften må reguleres gjennom annen lovgivning, for eksempel reindriftsloven når det gjelder tap som følge av stenging av flyttlei. Departementet er kjent med at gjennomføring av reguleringsplanen allerede er i gang. Et eventuelt erstatningskrav fra reindriften er et forhold mellom vegmyndighetene og reindriften, som må bli løst etter ekspropriasjonskjønn etter vegloven eller avtale mellom partene.

Jeg viser til at klagefristen etter plan- og bygningsloven er viktig, og at det ikke er opplysninger som tilsier en ny vurdering i saken. Jeg har forståelse for den vanskelige situasjonen som noen reindriftsaktører har kommet i, men viser til at samfunnsinteressene knyttet til dette veg- og bruprosjektet har fått avgjørende vekt.

SPØRSMÅL NR. 357**Innlevert 14. desember 2015 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes****Besvart 17. desember 2015 av landbruks- og matminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

«Hvordan sikrer statsråden uhildet og faglig optimal gjennomgang av dagens organisering av bevarings- og utviklingsarbeidet for våre nasjonale hesteraser?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til at Landbruksministeren har satt ned ei arbeidsgruppe som skal vurdere om dagens organisering av bevaringsarbeidet for de nasjonale hesterasene er hensiktsmessig for å nå populasjonsstørrelser som er nødvendig for et bærekraftig bevaringsarbeid, og for å oppnå en bestandsøkning med effektiv ressursbruk.

Utredninger, rapporter og vitenskapelig arbeid har gitt oss en god problembeskrivelse og plan for videre arbeid for å lykkes med målet; å bevare de tre hesterasene (Handlingsplan for de tre nasjonale hesterasene 2011 - 2020). Den store mangelen er en god organisering, nødvendig kompetanse, gjennomføring av tiltak over tid og øremerking av midlene, som i dag bevilges til hest.

I mandatet til arbeidsgruppa står det blant annet:

- Kartlegge kostnadene og hvordan kostnadene fordeles
- Vurdere om dagens organisering er hensiktsmessig.
- Beskrive og gi et prioritert forslag til tiltak for det fremtidige bevaringsarbeidet innenfor samme samlede kostnadsrammene som i dag.

I flere år har en rekke sentrale aktører på feltet, som raseorganisasjonene for de nasjonale hesterasene og ulike fagmiljøer, vært kritiske til hvordan Norsk hestesenter (NHS) ivaretar sine oppgaver for de nasjonale hesterasene. NHS tildeles i dagens ordning uten tvil hoveddelen av offentlige midler til hest.

Utfordringen er at NHS er sekretariat for arbeidsgruppa, mens representanter for raseorganisasjonene ikke er representert. Dermed kan det bli utfordrende å være sikker på om de råd som gis er uhildet, faglig optimale, og at alle sider ved dagens organisering vil bli gjennomgått med åpne øyne.

Svar:

Det er riktig at departementet har sett ned ei arbeidsgruppe for å få ein brei fagleg gjennomgang av organiseringa av arbeidet med å ta vare på dei norske hesterasane. Det er likevel ikkje korrekt som det står i grunngjevinga for spørsmålet, at raseorganisasjonane ikkje er representerte i arbeidsgruppa. Arbeidsgruppa har representantar med avlsfagleg ekspertise og ekspertise på genbevaring, saman med representantar for raselaga for våre tre nasjonale hesterasar. Gruppa blir leia av Landbruks- og matdepartementet.

Det er ikkje oppnemnt medlemmar frå dei forskjellige hestesentra. Norsk Hestesenter har fristilt ein person som ikkje er knytt til aktuelle raseorganisasjonar, for å fungere som sekretær for gruppa.

Eg legg til grunn at gruppa er samansett slik at den kan foreta ein brei og grundig gjennomgang av arbeidet med å ta vare på dei norske hesterasane.

SPØRSMÅL NR. 358**Innlevert 14. desember 2015 av stortingsrepresentant Kåre Simensen****Besvart 18. desember 2015 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide****Spørsmål:**

«Hva vil forsvarsministeren gjøre for å sikre at vedtaket om bygging av et nytt administrasjonsbygg og flerbrukshaller til Marinejegerkommandoen i Prop. 136 S følges opp?»

BEGRUNNELSE:

Stortinget sluttet i 2013 seg til forslaget i Prop. 136 S (2012–2013) til forslaget om å etablere og bygge administrasjonsbygg og flerbrukshaller for Marinejegerkommandoen på Haakonvern., også kalt prosjekt Jegerbukten.

Prosjektet er også omtalt i årets forslag til forsvarsbudsjett som et pågående EBA/investeringsprosjekt.

Herværende representant er videre gjort kjent med at Forsvarsbygg har hatt ute anbudsinnhenting på dette prosjektet, og at Forsvarsbygg har akseptfrist med å svare på anbudene til den 10. desember i år, og at det er i dag. Dersom dette skyves på er det en risiko for økte kostnader hvis det må utlyses et nytt anbud.

Realisering av nytt administrasjonsbygg og flerbrukshaller fremstår som en forutsetning for den vedtatte organisering av Forsvarets spesialstyrker, hvor marinejegerkommandoen har hovedlokasjon i Bergen og Forsvarets Spesialkommando på Rena.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 15. desember 2015 med spørsmål fra stortingsrepresentant Kåre Simensen om hva som gjøres for å sikre at vedtaket om prosjekt for utvikling av Jegerbukta på Haakonssvern for Marinejegerkommandoen følges opp.

Forsvarsdepartementet (FD) har mottatt anmodning fra Forsvarsbygg (FB) om økt ramme for byggeprosjektet. Økningen kan løses innenfor vedtatt kostnadsramme ved frigivelse av usikkerhetsavsetningen. I tillegg pågår et prosjekt for innredning hvor FB har fremmet anmodning om økt omfang og økt kostnadsramme. FD har for tiden disse sakene til behandling. Vedståelsesfrist for gjeldende tilbud for byggentrepisen er nå utsatt til 4. februar 2016.

SPØRSMÅL NR. 359

Innlevert 15. desember 2015 av stortingsrepresentant Dag Terje Andersen

Besvart 21. desember 2015 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie

Spørsmål:

«Hvor mye ble utbetalt i 2015 i ferietillegg til dagpengemottakere, hvor mange dagpengemottakere mottok ferietillegg i 2015 og hva var utbetalingen i snitt per mottaker?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen fikk støtte fra et flertall på Stortinget for å fjerne ferietillegget for dagpengemottakere fra og med

1. januar 2015 slik at det fra 2016 ikke lenger utbetales ferietillegg til landets dagpengemottakere.

Svar:

Ifølge regnskapstall fra Arbeids- og velferdsdirektoratet har det hittil i år per november 2015 blitt utbetalt 875 mill. kr. i ferietillegg til om lag 89 800 dagpengemottakere. Dette gir en gjennomsnittlig utbetaling på om lag 9 800 kroner per mottaker.

SPØRSMÅL NR. 360

Innlevert 15. desember 2015 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 7. januar 2016 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Kan statsråden i dag stadfeste at handteringen av Schengen si yttergrense i dag ikke fungerer, og kan Norge bli fråteken kontroll over handteringen av grensa til Russland?»

GRUNNGJEVING:

Financial Times skriv 11. desember at EU-kommisjonen vil foreslå å erstatte dagens grensebyrå Frontex med ei ståande grense- og kystvakt. I følge Financial Times skal denne kunne brukast på oppdrag frå Brussel i tilfelle der Schengen-landa sjølv ikkje klarer å hand-

tere grensekontrollen - også i tilfelle der landa sjølv ikkje har bedt om noko ekstern innblanding i deira nasjonale grensehandtering.

I følge Financial Times vil den nye grense- og kystvakta også kunne operere i Noreg, fordi Noreg er bunden av Schengen-avtalen.

Statsråd Helgesen lovar i følge Aftenposten 15. desember ei «grundig nasjonal handsaming» av spørsmålet. Like fullt er statsråden sitert i same artikkel på at dette spørsmålet må handsamas raskt i EU, fordi «vi har ikke lang tid på å demonstrere at Schengen fungerer igjen».

Svar:

Den siste tids hendelser med stor tilstrømming av migranter til Europa har vist at kontrollen på deler av Schengen yttergrense ikke fungerer etter hensikten. Det er helt nødvendig å gjenopprette kontroll på yttergrensen for å sikre registrering av migranter.

Den 15. desember la Kommisjonen fram et forslag til forordning om et europeisk grense- og kystvakt byrå, som er en videreutvikling av Frontex. Det er for tidlig å si noe om det endelige innholdet i forordningen, da forslaget nettopp er framlagt og skal forhandles

i Rådet og Parlamentet. Forordningen er Schengenrelevant og Norge vil være med på forhandlingene om forordningsforslaget i Rådet.

Jeg vil imidlertid bemerke at Kommisjonens forslag slår fast at det er medlemsstatene som har ansvaret for yttergrensekontrollen. Det er bare i helt ekstraordinære tilfeller, hvor en stat ikke er i stand til å sikre yttergrensen, at den foreslåtte europeiske grensevakten skal kunne fastsette tiltak på yttergrensen uten at den angjeldende stat har bedt om dette i følge kommisjonen. Etter forslaget fra Kommisjonen må et slikt vedtak fattes av Kommisjonen etter konsultasjoner med medlemsstatene.

Det norske utgangspunktet er at nasjonalstaten skal ha ansvar for egen yttergrense. Samtidig må vi ha virkemidler som sikrer reelle muligheter for bistand i tilfeller der et Schengenland ikke klarer å oppfylle de forpliktelsene landet har overfor samarbeidet og avtalepartene.

Hvis jeg forstår spørderen rett frykter hun at Norge skal miste kontrollen over vår egen yttergrense mot Schengen, som er flere enn grensen mot Russland. Jeg legger til grunn at Norge vil være i stand til å oppfylle sine forpliktelser overfor Schengensamarbeidet også i årene som kommer.

SPØRSMÅL NR. 361

Innlevert 15. desember 2015 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 5. januar 2016 av innvandrings- og integreringsminister Sylvi Listhaug

Spørsmål:

«The Barents Observer melder at barnefamilier som har søkt asyl og fått avslag i Norge, sendes tilbake over grense til Russland på sykkel i mange minusgrader. Det er 4 mil fra russiske checkpoint Borisoglebsk nærmeste by som er Nikel. Uten penger vil familiene ikke kunne betale skyss.

Hva har statsråden gjort for å forsikre seg om at ingen barn, som sendes til fots og på sykkel over grensen når det er kuldegrader, ikke pådrar seg skader eller fryser ihjel på vegen?»

Svar:

Det er i utgangspunktet russiske myndigheter som har ansvar for transport av personer fra den russiske grensekontrollstasjonen og videre inn over russisk territorium. Likevel valgte norske myndigheter å ta opp dette spørsmålet med russiske myndigheter da det omfat-

tende arbeidet med å returnere tredjelandsborgere som ikke er innvilget opphold i Norge tilbake til russisk territorium ble igangsatt.

Spørsmålet om å finne en tryggere og mer egnet transportløsning enn bruk av sykkel er reist av politimesteren i Finnmark overfor den russiske grensevakten. Det ble blant annet overlevert et brev om saken den 11. desember 2015 til ansvarlig myndighet på russisk side.

Norsk myndighet har ennå ikke mottatt svar på brevet, men i følge opplysninger fra Finnmark politidistrikt har vi grunn til å tro at de aktuelle personene ikke sykler eller må ta seg til fots videre fra den russiske grensestasjonen mot nærmeste by.

SPØRSMÅL NR. 362**Innlevert 16. desember 2015 av stortingsrepresentant Arild Grande****Besvart 6. januar 2016 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Når forventer justisministeren at arbeidet med å sikre permanente løsninger er utført, slik at faren for fortsatte utfall i deler av Nødnett Nord-Trøndelag reduseres?»

BEGRUNNELSE:

I svar på spørsmål nr. 310 om Nødnett skriver justisministeren at det mangler ca. 30 av totalt 2050 basestasjoner, at et fåtall stasjoner har midlertidige generatorløsninger i påvente av leveranser av fast strøm og at noen få basestasjoner har kun én linje inn og dermed mangler redundans ved et eventuelt utfall av linjen, noe som gir sårbarhet i enkelte områder inntil disse leveransene er på plass.

Svar:

DNK opplyser at alle basestasjoner er etablert i Nord-Trøndelag, men at det har vært et uvanlig høyt

antall utfall i deler av Nord-Trøndelag. DNK opplyser videre at de har iverksatt en rekke konkrete tiltak for å redusere sårbarheten i Nødnett i Nord-Trøndelag. Det er nå levert to datalinjer til alle basestasjoner for å sikre redundans ved et eventuelt utfall. Det som gjenstår er feilretting på en enkelt linje. Været har hindret framkomst for helikopter til basestasjonen, men så snart været tillater det, vil feilretting gjennomføres. De øvrige linjene er ferdigstilt med permanente løsninger.

Når det gjelder strøm jobbes det parallelt med midlertidige og permanente løsninger. Det er utplassert et ekstra aggregat på basestasjonen som har vært spesielt utsatt for utfall i Nord-Trøndelag. Etter planen vil de siste permanente strømleveransene være på plass i området i mars 2016.

Arbeid utendørs vinterstid i Norge kan være utfordrende. Med så stor flatedekning som Nødnett har, må enkelte basestasjoner ligge i områder uten veier og strøm. Værforhold har gjort det vanskelig både å rette feil og få etterfylt drivstoff ved avsidesliggende basestasjoner.

SPØRSMÅL NR. 363**Innlevert 16. desember 2015 av stortingsrepresentant Svein Roald Hansen****Besvart 23. desember 2015 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«Er det riktig at Norge, eventuelt sammen med Island, har foreslått regler på energifeltet som skal forplikte landene til å hindre at "nasjonale energiselskaper" får en dominerende posisjon?»

BEGRUNNELSE:

I tankesmia Manifests hefte, "TTIP og TISA på 1-2-3" skrives det under et kapittel "Vil hindre nasjonal styring" at Norge sammen med Island har lagt fram et forslag til regler på energifeltet som vil, om det tas inn i TISA-avtalen, vil hindre at "nasjonale energiselskaper" får en dominerende posisjon". I artikkelen heter det at dette trolig vil gjøre det ulovlig for andre land å lære av Statoils rolle da den norske oljesektoren ble bygget opp.

Videre heter det at dette også gjelder for telekommunikasjon, der den norske staten forvaltet all virksomhet mellom 1899 og 1998, inntil Telenor ble børsnotert. Lekkasjer skal vise at Norge jobber for at TISA blant annet skal forby land å begrense hvor stor andel av telekommunikasjonstjenestene i landet som kan være eid av utenlandske aktører.

Svar:

Norge og Island har i TISA-forhandlingene foreslått avtalebestemmelser om handel med energirelaterte tjenester. Forslaget omfatter bestemmelser som fastsetter hva som skal forstås med energirelaterte tjenester, i tillegg til bestemmelser om markedsadgang, om suverenitet over energiresurser, om retten til å regulere og om konkurranse. Det bygger på TISAs generelle bestemmelser, som er basert på WTO-avtalen om handel

med tjenester – GATS-avtalen fra 1995. Det inneholder ikke regler som vil forplikte oss til å hindre at nasjonale energiselskaper får en dominerende posisjon. Forslaget slik det ble lagt fram av Island og Norge i januar 2014, er lagt ut på regjeringen.no.

Formålet med forslaget er å få et godt forhandlingsresultat på et område som er viktig for Norge. Det viktigste er å få avtalefestet ikke-diskriminerende markedsadgang tilsvarende det høye nivået som Norge er forpliktet til gjennom GATS-avtalen.

Norsk leverandørindustri innenfor offshore olje og gass har økende omsetning internasjonalt. I 2014 var omsetningen beregnet til 195 milliarder kroner, handel med tjenester utgjorde omtrent to tredjedeler av dette beløpet. Energirelaterte tjenester er derfor en av våre viktigste prioriteringer i TISA-forhandlingene. I en tid med utfordrende markedsituasjon på det norske markedet, er det viktig å skape et solid og forutsigbart grunnlag for næringen internasjonalt.

Forslaget som gjelder ressursforvaltningen bekrefter at forpliktelser om adgang til markedet for tjenester, som energiselskapene benytter seg av, ikke på noen måte påvirker partenes suverenitet i forvaltningen av egne energiresurser, herunder organiseringen av energisektoren.

Heller ikke forslaget som gjelder konkurransebegrensninger landenes mulighet til selv å velge hvordan de organiserer sin energisektor, eventuelt slik at de gir et nasjonalt energiselskap en dominerende posisjon. Utkastet sier imidlertid at partene skal arbeide for å dempe markedsforstyrrelser og konkurransehindringer på markedet for energirelaterte tjenester, inkludert forstyrrelser som har sin bakgrunn i eventuelle nasjonale energiselskapers dominerende posisjon. Dette reflekterer et generelt prinsipp om å begrense konkurransevridende virkninger av en dominerende markedsposisjon. Regjeringen mener dette er et sunt prinsipp, som supplerer arbeidet med å få avtalefestet ikke-diskriminerende markedsadgang for energirelaterte tjenester.

SPØRSMÅL NR. 364

Innlevert 16. desember 2015 av stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen

Besvart 4. januar 2016 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Hva har regjeringen foretatt seg i form for nye forslag, instruksjoner til helseforetakene eller annet som har bidratt til en mer likeverdig praksis knyttet til betaling ved overnatting på pasienthotell?»

BEGRUNNELSE:

I desember 2014, ble det kjent at det var svært ulik praksis sykehus i mellom om hva pasientene måtte betale for overnatting på pasienthotell i tilknytning til behandling. Til NRK 19. januar 2015, sier statssekretær Anne Grete Erlandsen:

«Vi jobber med ulike alternativer for å se om vi kommer til en bedre løsning enn slik situasjonen er i dag. Vi ønsker ikke at pasienter ikke får behandling. Vi vil heller ikke at de blir lagt inn i stedet for å være på hotell for vi tror det er sunt å klare seg selv. Det gjør at du ikke føler deg så syk».

Svar:

Oslo universitetssykehus HF hadde tidligere en særskilt ordning når det gjaldt betaling for opphold i pa-

sienthotellet. Denne praksisen ble endret fra 1. januar 2015. Dette er bakgrunnen for den saken stortingsrepresentant Michaelson nå tar opp i sitt spørsmål.

Retten til dekning av nødvendige utgifter til og fra undersøkelse og/eller behandling følger av pasient- og brukerrettighetsloven. Retten er nærmere regulert i sykefratransportforskriften. En pasient som har rett til å få dekket utgifter ved reise har også rett til overnattingsgodtgjørelse dersom overnatting er nødvendig under reisen eller ved seriebehandling. Fra 1. januar 2016 er denne godtgjørelsen kr 535 per døgn. I tillegg har pasienten krav på en kostgodtgjørelse dersom fraværestiden fra hjemmet overstiger 12 timer. Fra 1. januar 2016 er kostgodtgjøringen på kr 210 per døgn.

Dersom en pasient velger å overnatte ved behandlingsstedet i stedet for å reise hjem mellom hver behandling, dekkes pasientens utgifter til kost og overnatting fullt ut dersom dette samlet sett gir lavest utgifter til transport, kost og overnatting for det regionale helseforetaket. Dette vil særlig være aktuelt når pasienten skal til behandling flere ganger i samme periode. I slike situasjoner har pasientene rett til å få dekket sine utgifter til alle tur-retur-reisene, men for mange pasienter kan det være en ekstra påkjenning med så hyppige reiser. Av denne grunn har disse pasientene anledning til å

velge mellom å bli ved behandlingsstedet, eller å reise frem og tilbake.

I forbindelse med den saken stortingsrepresentant Michaelsen viser til, ba Helse- og omsorgsdepartementet alle de fire regionale helseforetakene redegjøre

for hvordan regelverket i syketransportforskriften blir praktisert når det gjelder overnatting- og kostgodtgjørelse. Tilbakemeldingen viser at praksis er i samsvar med regelverket.

SPØRSMÅL NR. 365

Innlevert 16. desember 2015 av stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen

Besvart 6. januar 2016 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Hvor mange pasienter er så langt behandlet under ordningen «Fritt Behandlingsvalg» og hvilke private virksomheter har så langt søkt om godkjenning og hvilke private virksomheter er så langt godkjent som leverandør under samme ordning?»

BEGRUNNELSE:

Dersom det av ulike grunner ikke er mulig å oppgi enkeltvirksomheter, ber jeg om de totale tallene for hver av gruppene i spørsmålsstillingen.

Forskriften om Fritt behandlingsvalg trådte i kraft 1.11.15, og det er relevant for Stortinget å følge utviklingen og omfanget av ordningen.

Svar:

Reformen fritt behandlingsvalg omfatter også de offentlige sykehusene som har fått større frihet til å behandle flere pasienter. Hensikten med reformen er å mobilisere ledig kapasitet uansett om den er i privat eller offentlig sektor. Vi ser at aktiviteten i de offentlige sykehusene øker og at ventetider og fristbrudd går ned.

Per 5. januar har følgende virksomheter søkt om - eller fått - godkjenning: se neste side

Helsedirektoratet opplyser at Modum Bad har behandlet pasienter innenfor godkjenningsordningen. Per 31. desember 2015 har Modum Bad fått godkjent oppgjørskrav for 8 pasienter. De øvrige godkjente virksomhetene har ikke sendt inn oppgjørskrav. Direktoratet har ikke oversikt over om det er utført tjenester innenfor ordningen som det ikke er sendt inn oppgjørskrav for.

Per 5. januar har følgende virksomheter søkt om - eller fått – godkjenning:

Navn på søker	Tjenestenivå	Status
Stiftelsen Bergensklinikkene	TSB	Venter
Stiftelsen Karmsund ABR Senter	Psykisk helsevern (voksne) og TSB	Venter
KOA Psykisk Helse AS	Psykisk helsevern (voksne og barn) og TSB	Venter
Preventia Medisinske Senter AS	Hjerte/kar	Godkjent
Modum Bad	Psykisk helsevern (voksne)	Godkjent
Privatsykehuset Haugesund AS	Hjerte og kar, øye	Godkjent
Sigma Nord AS	TSB	Venter
12 Trinnsklinikken	TSB	Godkjent
Farm in Action	TSB	Venter
Colosseumklinikken Medisinske Senter	Hjerte/kar, ganglion hånd og fot, carpal tunnel syndrom, mage-tarm-undersøkelser	Godkjent
Fjordhagen	TSB	Venter
Alfa kurs- og behandlingssenter	TSB, avgiftning og behandling	Venter
Nevropsykologisk Senter AS	Psykisk helsevern (voksne og barn)	Avvist, søkte om polikliniske tjenester, ikke døgnbehandling
Fekjær Psykiatriske Senter	Psykisk helsevern (voksne)	Venter
Vangseter AS	Psykisk helsevern og TSB	Venter
A-Medi AS	Hjerte/kar	Godkjent
Stiftelsen Fossumkollektivet	TSB	Venter
Mjøskirurgene AS	Somatikk	Venter
Kalbakkenklinikken AS	Psykisk helsevern (voksne), psykisk helsevern (barn og unge), TSB og somatikk, unntatt øye (grå stær)	Venter

SPØRSMÅL NR. 366**Innlevert 16. desember 2015 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson****Besvart 5. januar 2016 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Regelverket pålegger i dag støyskjerming ved nyanlegg og større vedlikeholdsprosjekter innenfor en reguleringsplan, men ikke utenfor reguleringsområdet, selv om trafikken øker betydelig. Et eksempel er den oppgraderte strekningen mellom Lysaker og Blommenholm hvor det støyskjermes i reguleringsområdet ved Høvik stasjon, men ikke langs jernbanelinjen i Markalléen.

Hvilke tiltak vil statsråden iverksette for å sikre at beboere langs jernbanestrekninger skjermes mot støypager som følger av økt trafikk?»

Svar:

Regjeringen har et ønske om å øke antall kollektivreiser og at mer gods overføres fra vei til jernbane. Økt trafikk med jernbane bidrar til mindre veitrafikk og mindre støy og miljøproblemer fra veitrafikken. Det bidrar også til økt trafikksikkerhet på veiene og redusert miljøbelastning. Regjeringen satser derfor kraftig på en bedre jernbane. Det reflekteres blant annet i at bevilgningene til Jernbaneverket har økt med 50 % siden regjeringsskiftet i 2013. Den økte trafikken på jernbanen gir imidlertid støyulempen for de som bor nærmest banen.

Støy i bomiljø kan ha en rekke negative virkninger på menneskers helse og trivsel, og jeg har forståelse for at støy fra jernbanen kan oppleves som et betydelig problem. Nattstøy og søvnforstyrrelser fra godstrafikk er ansett som den største helsemessige belastningen for samfunnet fra jernbanedrift.

Det er viktig at Jernbaneverket både er bevisst på, og etterlever gjeldende forskriftskrav på støyområdet.

De mest samfunnsøkonomiske tiltakene for å begrense følgene av økt trafikk er kilderettete tiltak og forebyggende vedlikehold. De nye togsettene NSB har kjøpt inn er av de mest støysvake i verden for konvensjonell jernbanedrift, og utfasing av eldre mer støyende materiell har begrenset og i noen tilfeller redusert støyutbredelsen, på tross av økt trafikk.

Støyproblemet er ofte knyttet til godstogene, blant annet støyen fra oppbremsing av togene.

Etter 1.1.2015 stilles det også betydelig strengere støykrav til nytt rullende materiell. Godstog med moderne godsvogner vil kunne få 10 dB lavere støyemisjon enn dagens godsvogner. Dette tilsvarer en halvering av den støyen man opplever, og gjør at godsvogner nærmer seg støynivået fra passasjertog i normal hastighet. I 2016 vil Jernbaneverket øke kunnskapen om effekten av komposittbremseklosser på godstog.

Jernbaneverket opplyser at etaten har jobbet aktivt med å formidle informasjon om konflikten mellom boligfortetting og støy, spesielt i forbindelse med knutepunktutvikling. Etatens erfaring er at den potensielle støyplagen det medfører å bo tett på jernbane blir underkommunisert. Jernbaneverket utfører også strategisk støykartlegging iht. forskriftsmessige intervaller, og kartlegging av fremtidig støysituasjon er et viktig verktøy for å finne beste løsningene når jernbane bygges.

Det er ikke til å komme bort fra at jernbanen bidrar til støy, men jeg ser det som positivt at den teknologiske utviklingen bidrar til mer støysvake tog.

SPØRSMÅL NR. 367**Innlevert 16. desember 2015 av stortingsrepresentant Sveinung Rotevatn****Besvart 5. januar 2016 av barne- og likestillingsminister Solveig Horne****Spørsmål:**

«Meiner statsråden at foreldrepengeordninga er i strid med EU sitt barselsdirektiv som også gjeld Noreg via EØS avtalen, og vil statsråden ta initiativ til at mor får sin eigen barselpermisjon før den felles, delbare foreldrepermisjonen tre i kraft?»

GRUNNGJEVING:

I ein kronikk på heimesida til NRK 1. oktober d.d. kan vi lese at dagens foreldrepengeordning er i strid med pliktene våre gjennom EØS-avtalen.

I følgje EU sitt barseldirektiv og EU-domstolen sin praksis, skal ein eigen barselpermisjon vareta særlege

behov hos mora og spedbarnet. Barselpermisjonen kan ikkje inngå som ein del av foreldrepermisjonen. Norsk rett og reglar for permisjon etter fødsel tilfredsstiller dermed ikkje dei EØS-rettslege pliktene våre. For å rette opp dette må Noreg innføre 14 ukers barselpermisjon for kvinna som har født, før foreldrepermisjonen som skal delast mellom mor og far startar. Danmark endra permisjonsordninga si i 2013. Det vil under dagens foreldrepengeordning vere enkelt å få til dette også i Noreg.

Svar:

Eg viser til svar på spørsmål frå stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt av 12. oktober 2015 om forholdet til ILOs mødrekonvensjon og om svangerskapsdirektivet etter EØS-avtalen.

Etter EU sitt svangerskapsdirektiv (rådsdirektiv 92/85/EØF) har kvinnelege arbeidstakarar rett til fødselspermisjon i minst 14 samanhengande veker, som dei kan ta ut før og/eller etter fødselen i samsvar med nasjonal rett og praksis. To av disse vekene må bli tatt ut før eller rett etter fødsel. Svangerskapsdirektivet er implementert i norsk rett gjennom EØS-avtalen.

Den norske foreldrepengeordninga er i dag på totalt 49 veker med 100 prosent av berekningsgrunnlaget, eller 59 veker med 80 prosent av berekningsgrunnlaget. Ordninga er delt i tre: Mor og far har kvar si kvote, i tillegg kjem ein fellesdel.

Mødrer har rett til inntil 3 veker med foreldrepenge før fødselen, og 10 veker etterpå. Seks av desse 10 vekene må bli tatt ut direkte etter fødselen. Til saman har mor 13 veker. Far har ei kvote på 10 veker. I tillegg kjem fellesperioden på 26 eller 36 veker (avhengig av dekningsgrad) som foreldra kan fordele som dei vil. Dersom mor er åleine om omsorgen kan ho ta ut den gjenverande delen av stønadsperioden.

Bakgrunnen for at fellesperioden er såpass lang, er at regjeringa vil gi mødrene og fedrane så stor valfridom som råd når dei skal fordele permisjonen. I praksis tar dei fleste mødrer ut mykje lengre samanhengande permisjonar enn kvota på 13 veker. Tal frå NAV syner at mødrene tok ut heile 77 prosent av foreldrepengedagane som blei utbetalt i 2014. De fleste fedrar som tar ut foreldrepermisjon, tar ut dette i slutten av perioden.

Eg meiner difor at vi i Norge varetar mødrene sitt behov for barselspermisjon langt betre enn det vi er forplikta til etter svangerskapsdirektivet.

SPØRSMÅL NR. 368

Innlevert 17. desember 2015 av stortingsrepresentant Kjell-Idar Juvik

Besvart 6. januar 2016 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Stortinget har innført strengere krav til utrusting av tunge kjøretøy over 3 500kg. Et av tiltakene har vert krav til vinterdekk både på bil og henger. Årets start på vinteren viser at det fortsatt er et stort problem med stengte veier og utforkjøringar på grunn av at vogntog ikkje har vert rustet for forholdene. En av årsakene er dårlige dekk.

Er det slik at dagens krav til vinterdekk ikkje holder mål, og at man må få på plass nye krav?»

BEGRUNNELSE:

Det blir stadig flere trailere på våre veier, og selv om det er innført strengere krav til kjøretøy, dekkutrusting, kjetting og økt kontroll, så er det daglig trailere som står fast eller på annen måte stenger veiene. Det er mange årsaker til at dette skjer, og et av dem er dårlige dekk. Vi ser at dekkleverandører merker dekk med M+S symbol som ikkje er egnet til vinterkjøring.

Derfor haster det med å få på plass strengere krav til vinterdekk. I NLF magasinet nr. 7 kan man lese om at mange av dekkprodusentene preger nå nesten alle dekkene sine med M+S uten at dette er vinterdekk.

Strengere Krav til dekk vil være et tiltak for å bedre situasjon, men det er også viktig at man får på plass krav til sjåfører, strammer inn på kabotasjekjøring, og jobber mot sosial dumping i bransjen. Man bør også ta opp til vurdering om man skal forby to-akslet trekkere på Norske vinterveier/fjelloverganger.

Svar:

I flere år har det i vintersesongen oppstått hendelser med tunge kjøretøy som kjører seg fast på norske veier. Årsaken er ofte en kombinasjon av dårlige dekk, manglende kjettinger, uegnete kjøretøykombinasjoner og uerfarne førere. Regjeringen har på denne bakgrunn et særskilt fokus på fremkommelighets- og trafiksikkerhetsutfordringer ved bruk av tunge kjøretøy på

norske vinterveger. Vi har iverksatt en rekke tiltak på dette området, blant annet vinterdekkpåbud for tunge kjøretøy, som sist vinter ble utvidet til også å omfatte tunge tilhengere. Dagens krav til dekkstandard på tunge kjøretøy er dermed vesentlig strengere enn for bare få år siden.

Vinterdekk for tunge kjøretøy skal være særskilt fremstilt for vinterkjøring. Dette innebærer at de skal ha egenskaper som sikrer bedre ytelse blant annet i snø og slaps. Merking med M+S, MS, M&S, M-S, «Mud and snow», 3PMSF eller «3 peak mountain snowflake» skal synliggjøre dette. Det er ikke adgang til å merke et dekk med M+S, hvis det ikke har de nødvendige egenskapene. Samtlige dekk som er merket M+S skal derfor i utgangspunktet være bedre på snøføre enn et vanlig dekk og ha tilfredsstillende kvalitet.

Samtidig er det slik at EU-regelverket ikke inneholder særskilte typegodkjenningskrav som må være oppfylt for at et dekk kan merkes med M+S. Utover at dekket skal ha et bestemt utformet slitebanemønster og struktur, er det dekkprodusentenes ansvar å definere egenskapene dekkene må ha for å kunne anses som et vinterdekk og dermed kunne merkes med M+S. Dekkbransjen har altså et særskilt ansvar for å produsere og merke dekk som er egnet for vinterføre. Det er også forskjeller mellom vinterdekk innenfor de rammene som stilles i regelverket. Ett kan ha gode bremseegenskaper, ett annet kan ha gode svingegenskaper og et tredje kan ha gode fremdriftsegenskaper. Vinterdekk vil også endre egenskaper gjennom sin "levetid".

EUs gjeldende regelverk om dekk til kjøretøy og tilhengere er under revisjon, og skal etter planen erstattes med nytt regelverk i 2017. Et resultat kan være at det stilles strengere krav til dekkenes prestasjon på vinterføre, og mer spesifiserte krav og testprosedyrer, noe som da også vil kunne gi endringer i norsk regel-

verk og for produsentene. Vi følger denne utviklingen nøye, og vurderingen av behovet for endringer i forskriftsverket må gjøres i en slik kontekst.

I begrunnelsen for spørsmålet viser representanten til oppslaget i NLF-magasinet nr. 7, hvor det påstås at dekkprodusentene merker sine dekk M+S uten at dekkene er særskilt fremstilt for vinterkjøring. Jeg har tidligere besvart spørsmål knyttet til nevnte oppslag, og viser til mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 76. Som det fremgår der tar jeg selvfølgelig disse påstandene svært alvorlig. Vi har per tidspunkt ikke dokumentasjon på at visse dekkprodusenter markedsfører og selger sommerdekk som vinterdekk. Vegvesenet følger likevel opp påstandene i dialog med bransjen.

Det grunnleggende kravet i regelverket er at kjøretøyet skal være sikret tilstrekkelig veggrep etter føreforholdene. Dekkutrustning er selvfølgelig svært viktig i denne sammenheng, men det er ikke alene avgjørende om dekkene er merket med for eksempel M+S. Ved kontroll langs veg fokuseres det på dekkenes kvalitet og egenskaper fremfor selve merkingen. Vegvesenets kontrollpersonell har gjennomgått særlig opplæring i kontroll av tunge kjøretøy, herunder kravene til dekk/hjul-utrustning. Samtidig har Regjeringen firedoblet vegkantkontrollene av tunge kjøretøy, hvor kritiske elementer som dekkutrustning er prioritert.

Selv om det er gjort, og gjøres, en stor innsats for å bedre trafikksikkerheten vinterstid, kommer vi ikke bort fra at Norge har et omfattende vegnett, og ofte svært krevende vær- og føreforhold. Vi vil derfor ha en konstant utfordring i å takle dette på best mulig måte, for stadig å øke sikkerheten og fremkommeligheten for alle som bruker disse vegene. Jeg tar denne utfordringen svært alvorlig, og vurderer fortløpende muligheten for å iverksette tiltak som ytterligere kan styrke trafikksikkerheten på norske vinterveger.

SPØRSMÅL NR. 369

Innlevert 17. desember 2015 av stortingsrepresentant Helga Pedersen

Besvart 18. desember 2015 av statsminister Erna Solberg

Spørsmål:

«Stiller statsministeren seg bak Solvik-Olsen framstilling av årsaken til asyltilstrømminga til Norge slik det framgår av hans oppdateringer på facebook og twitter 14. desember i år, der det implisitt påstås at antall asylsøkere har økt som følge av Arbeiderpartiets landsmøtevedtak og den påfølgende avtalen mellom Arbeiderpartiet, Høyre, Venstre, Kristelig Folkeparti,

Senterpartiet og Miljøpartiet De Grønne om å ta i mot 8 000 kvoteflyktninger fordelt på de tre neste årene?»

BEGRUNNELSE:

Statsråd Ketil-Solvik Olsen la ut følgende facebook-oppdatering 14. desember:

"I vår fikk AP flertall for å liberalisere flyktningepolitikk. I uke 46 fikk vi flertall for å stramme inn. Grafen viser ganske tydelig at politiske vedtak har konsekvenser.

Jeg liker utviklingen best når AP ikke får styre kursen. Enig?"

Teksten illustreres av en graf som angivelig skal vise en sammenheng mellom Arbeiderpartiets landsmøte og asyltilstrømmingen til Norge utover sommeren og høsten. Grafen underslår flere grunnleggende fakta:

Den viser ikke asyltilstrømminga til andre europeiske land. Ifølge Prop 1 S (2016-2016) fra Justis- og beredskapsdepartementet s. 16 har det "i 2015 vært en kraftig økning i tallet på asylsøkere til Europa. Tall fra Eurostat per 11. september 2015 viser at om lag 450 000 personer søkte om asyl i Europa første halvår 2015, en økning på 74 pst. sammenlignet med samme periode i 2014". På s 17 i samme dokument slås det fast at "i forhold til folketallet mottok Norge om lag 75 pst flere asylsøkere enn gjennomsnittet blant EU-/EFTA-landene i 2014".

Da regjeringen la fram sitt forslag til statsbudsjett i begynnelsen av oktober budsjetterte man likevel med kutt i utlendingsforvaltningen.

Statsrådets graf underslår dessuten det faktum at asylavtalen som ble inngått mellom 6 partier på Stor-

tinget 19. november i stor grad omhandler punkter som regjeringen allerede hadde fullmakter til å gjennomføre, og både kunne og burde ha tatt tak i på et tidligere tidspunkt. De andre partiene var dessuten klare til å inngå avtalen på et tidligere tidspunkt, men måtte vente på FrP som hadde behov for flere interne prosesser.

På denne bakgrunn er det behov for en avklaring fra statsministeren om hvorvidt statsråd Solvik-Olsen gir uttrykk for regjeringens syn.

Svar:

Antall asylsøkere vil påvirkes av en rekke kjente og ukjente faktorer. Utviklingen i asyltilstrømmingen til Norge endret seg dramatisk fra august i år.

Første halvår mottok Norge færre asylsøkere enn i samme periode i 2014. Fra august fram til uke 46 har Norge hatt en stor økning i antall asylsøkere. Økningen i Norge har vært vesentlig sterkere enn økningen til Europa. Fra januar til september var Norges andel av asylsøkere til Europa 1,5 %. Denne andelen økte til mellom 5 % og 6,5 % i ukene 41-46.

Etter uke 46 har Norge hatt en raskere nedgang i antall asylsøkere enn i Europa totalt sett. Norges andel av asylsøkere til Europa har falt etter uke 46, og i uke 50 mottok Norge om lag 1 % av Europas asylsøkere.

2015	Norges andel av asylsøkere til Europa
Januar-september	1,5 %
Uke 41	5,1 %
Uke 42	5,4 %
Uke 43	4,9 %
Uke 44	6,5 %
Uke 45	5,9 %
Uke 46	6,1 %
Uke 47	5,6 %
Uke 48	2,8 %
Uke 49	1,1 %
Uke 50	1,0 %

Politiske vedtak kan ha signaleffekter som påvirker asyltilstrømmingen. Det erfarte jeg selv da jeg satt med ansvaret for asyl- og innvandringsfeltet i tiden som kommunalminister. Selv om det er krevende å knytte endringer i asylstrømmer til bestemte politiske vedtak, er det liten tvil om at de europeiske landene som har blitt oppfattet mest liberale også har opplevd høyest tilstrømning i 2015.

Det kan ikke utelukkes at fokuset i den politiske debatten våren 2015 om å ta imot et stort antall kvoteflyktninger kan ha påvirket asylstrømmingen til Norge. Jeg viser i den sammenheng til at politimester Ellen Katrine Hætta i Øst-Finnmark politidistrikt uttalte til media 7. november i år at asylsøkere som har kommet over grensen i nord opplever å ha blitt invitert hit av Norge, med henvisning til Stortingets vedtak om å ta imot 8 000 kvoteflyktninger over tre år.

Vi må erkjenne at vedtak og uttalelser til media i Norge raskt kan bli kjent ute i verden. Det gjelder både signaler om oppmykning og signaler om innstramming av politikken. Vi kan ikke forvente at alle nyanser i

den hjemlige debatten når ut, og det kan dessuten være aktører som ser seg tjent med å misbruke og mistolke signaler.

SPØRSMÅL NR. 370

Innlevert 17. desember 2015 av stortingsrepresentant Marianne Aasen

Besvart 6. januar 2016 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide

Spørsmål:

«Mener forsvarsministeren hun kan garantere at det vil være nok tilgjengelig personell med utdanning innen IKT ved en eventuell flytting av Cyberforsvaret til Jørstadmoen?»

BEGRUNNELSE:

Det er mangel på IKT-personell i Norge i dag og dette vil sannsynligvis øke i tiden som kommer.

En rapport fra Damvad og Samfunnsøkonomisk analyse har undersøkt behovet for IKT-kompetanse mot 2030 for Kommunal- og moderniseringsdepartementet. Den viser at det ikke er nok folk med avansert IKT-kompetanse sammenlignet med det behovet samfunnet har. Dette gapet vil øke i årene som kommer, med mindre det utdannes langt flere. Regjeringen har ikke varslet en slik opptrapping av studieplasser.

Behovet for avansert IKT-kompetanse vil øke både i privat og offentlig sektor framover. I offentlig sektor er det særlig innenfor sikkerhet, helse og utdanning at behovet vil øke.

Velfungerende og trygge IKT-systemer utgjør kjernen av infrastrukturen i Forsvaret. Høy kvalitet på IKT-kompetansen er derfor viktig for Forsvarets evne til å fungere og være operativt. Konkurransen om arbeidskraft med avansert IKT-kompetanse kommer til å være hard. Dessuten er det en form for kompetanse Forsvaret i mindre grad kan utdanne selv, i motsetning til mye annet personell.

Forsvarssjefens fagmilitære råd har anbefalt flytting av avdelingen CTO ved Cyberforsvaret(CYFOR) til Jørstadmoen uten at en faglig analyse er lagt på bordet.

Tilgangen på denne type kompetanse er langt mindre i Lillehammer-regionen sammenlignet med Oslofjord-området.

Svar:

Som Stortinget tidligere er informert om, bl.a. i Prop. 1 S (2015-2016), tar regjeringen sikte på å legge frem en ny langtidsplan for Stortinget våren 2016. Regjeringen vil i denne fremme forslag om en helhetlig plan for forsvarssektorens utvikling, som presenterer langsiktige forsvarspolitiske mål, oppgaver og ambisjonsnivå for forsvarssektoren, samt angir fremtidig innretning av Forsvaret med tilhørende økonomiske og strukturelle rammer. Kombinasjonen av endringer i omverdenen, utfordringer knyttet til Forsvarets operative evne, vår evne til å utnytte ny teknologi og stramme økonomiske rammer, gir oss et krevende utgangspunkt. Det er derfor nødvendig med en bred gjennomgang av forsvarssektoren for å se på behovet for potensielt omfattende endringer.

I tillegg til det fagmilitære rådet, som representanten Aasen viser til i spørsmålet, har Forsvarsdepartementet også fått en rekke andre viktige innspill, herunder anbefalinger fra Ekspertgruppen for Forsvaret av Norge, McKinsey & Inc. sin rapport med foreslåtte tiltak for å effektivisere virksomheten og redusere kostnader, NSMs sikkerhetsfaglige råd og rapport fra Vernepliktsutvalget. Alle disse rådene og innspillene er offentliggjort, og vil inngå inn i grunnlaget for arbeidet med den nye langtidsplanen.

Jeg er opptatt av at Stortinget skal ha et godt grunnlag for de avveininger som er nødvendige å gjøre knyttet til den videre utviklingen av Forsvaret. For å kvalitetssikre grunnlaget for den kommende langtidsplanen går Forsvarsdepartementet nå grundig gjennom forutsetningene og grunnlaget for de ulike innspillene. Det vil også bli lagt til helhetlige sikkerhetspolitiske, samfunnsmessige og økonomiske avveininger. Dette gjelder også for forhold knyttet til ivaretagelse av relevant og kritisk kompetanse, herunder IKT-kompetanse. Resultatet av denne gjennomgangen vil, sammen med flere ulike pågående vurderinger i regi av Forsvarsdepartementet, utgjøre grunnlaget for de tiltakene regjeringen vil fremme i den kommende langtidsplanen. I

tillegg vil det med bistand fra ekstern konsulentstøtte bli gjennomført distriktspolitiske konsekvensvurderinger. Grunnlaget for regjeringens forslag vil være tilgjengelig for Stortinget under behandlingen av langtidsplanen.

Med henvisning til det stadiet departementet nå er i i arbeidet med langtidsplanen, er det nå ikke mulig å være mer konkret om regjeringens syn på den fremtidige innretningen av Forsvaret, herunder lokalisering av Cyberforsvarets avdelinger.

SPØRSMÅL NR. 371

Innlevert 17. desember 2015 av stortingsrepresentant Svein Roald Hansen

Besvart 6. januar 2016 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide

Spørsmål:

«Hvilke utgifter må Forsvaret regne med til brann- og beredskapstjenester, vedlikehold av rullebane og tårntjenester i året, om Rygge Sivile Lufthavn legger ned sin virksomhet?»

BEGRUNNELSE:

Innføringen av flyseteavgift som er vedtatt i forbindelse med statsbudsjettet for 2016 har ført til at Ryanair har varslet Rygge Sivile Lufthavn (RSL) om at de vil trekke ut sine basefly fra høsten 2016, om avgiften innføres som planlagt våren 2016.

Skjer det, vil trafikken på RSL bli mer enn halvert, og flyplassens ledelse har varslet at det da ikke vil være økonomisk grunnlag for videre drift og at det vil bli en styrt avvikling fra høsten 2016.

RSL har overtatt ansvaret for brann- og redningstjenesten ved flyplassen fra Forsvaret, inngått leieavtale med Forsvaret om rullebanen og dekker utgiftene til tårntjenesten (Avinor).

Forsvaret har fortsatt Bell-helikoptre stasjonert på Rygge. Hvis forsvarsdepartementet følger opp forsvarssjefens fagmilitære råd, vil antall helikoptre øke. Likeledes er Redningshelikoptret stasjonert ved flyplassen.

Dette innebærer at det fortsatt må være brann- og redningstjeneste og tårntjeneste om den sivile trafikken ved flyplassen opphører.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 18. desember 2015 med spørsmål fra stortingsrepresentant Svein Roald Hansen om hvilke årlige utgifter Forsvaret må regne med til brann- og beredskapstjenester, vedlikehold av rullebane og tårntjenester, hvis Rygge Sivile Lufthavn AS (RSL) legger ned sin virksomhet.

Forsvarets konsesjon til å drive lufthavn på Rygge gikk ut 19. november 2014. Samtidig fikk RSL konsesjon og tok over driftsansvaret fra Luftforsvaret for Moss lufthavn, Rygge. RSL har nå ansvaret for å drifte lufthavnen med blant annet brann, rednings- og plasstjenester. Militær flyplassdrift ved Rygge er opphørt og Forsvaret kjøper nødvendige tjenester levert av RSL for å dekke egen flyaktivitet og øvrige operative behov. I 2015 betalte Forsvaret om lag 34 mill. kroner til RSL for denne tjenesten.

Dersom det ikke lenger er kommersielt grunnlag for videre sivil aktivitet, vil det være nødvendig for Forsvaret å få ivaretatt egne behov på annen måte, men ikke i samme skala som for en sivil lufthavn. I dag opererer Luftforsvaret kun helikopter på permanent basis fra Rygge, noe som medfører begrenset behov for rullebane og brann- og redningstjenester. Utover dette vil det i perioder være operative behov for å kunne holde hele eller deler av rullebanen tilgjengelig.

Det er for tidlig å si hvilke kostnader Forsvaret vil få hvis RSL legger ned sin virksomhet. Håndtering av konsesjonen og ulike forpliktelser mellom Forsvaret og RSL vil ta tid å avklare. Omfanget av fremtidig operativ virksomhet på Rygge vil bli vurdert og lagt frem for Stortinget i forbindelse med neste langtidsproposisjon.

SPØRSMÅL NR. 372**Innlevert 17. desember 2015 av stortingsrepresentant Lise Christoffersen****Besvart 8. januar 2016 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

«Hvordan stiller regjeringen seg til et felles europeisk kvalifikasjonspass for flyktninger?»

BEGRUNNELSE:

NOKUT har foreslått at det etableres en felles flernasjonalt hurtig godkjenningssystem av utenlandsk kompetanse. På den måten kan flest mulig flyktninger komme raskere inn i arbeid eller studier. Utstedelse av et slikt kvalifikasjonspass kan sikre at flyktninger kan flytte mellom europeiske land uten å måtte gjennomgå nye godkjenningssystemer.

Forslaget er basert på arven etter Nansen-passet, som Europarådets generalsekretær, Thorbjørn Jagland, har foreslått å gjeninnføre for å håndtere dagens flyktningssituasjon på en bedre måte. En ordning med felles europeisk kvalifikasjonspass er selvsagt mer avgrenset, men bygger på mye av den samme tankegangen, der målet er å etablere et flernasjonalt, kvalitetssikret rammeverk i Europa for godkjenning av flyktningskompetanse. Utstedelse av kvalifikasjonspass sikrer flyktningene et dokument som kan benyttes på tvers av de europeiske landegrensene.

Å ha ett godkjenningssystem for flyktningskompetanse i hvert enkelt land, er både ineffektivt og svært ressurskrevende. Dette forslaget har kommet opp fordi det nå er slik at stadig flere flyktninger flytter seg mellom ulike land i Europa.

Svar:

Spørsmålet besvares av kunnskapsministeren, som ansvarlig statsråd for godkjenning av utenlandsk utdanning.

Nasjonalt organ for kvalitet i utdanning (NOKUT) har ansvaret for generell godkjenning av utenlandsk

høyere utdanning, og for å informere om utenlandsk utdanning og systemet for godkjenning i Norge. Som en del av dette ansvaret er NOKUT norsk ENIC-NARIC-kontor. ENIC (European Network of Information Centres in the European Region) og NARIC (National Academic Recognition Information Centres in the European Union) er nettverk av nasjonale kontorer som informerer om godkjenning av utenlandsk utdanning og utdanningssystemer i ulike land. Nettverkene er forankret i Lisboakonvensjonen, en avtale inngått mellom land i UNESCO og Europarådet for å legge til rette for større akademisk mobilitet over landegrensene.

I internasjonal sammenheng har Norge et vel fungerende system for generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning, og NOKUT som ansvarlig norsk organ er en ettertraktet samarbeidspartner. Gjennom ENIC-NARIC-nettverket har NOKUT et utstrakt samarbeid med tilsvarende kontor i andre europeiske land. Sammen med UK NARIC, deres britiske søsterorganisasjon, lanserte NOKUT høsten 2015 ideen om et europeisk kvalifikasjonspass for flyktninger. Ideen ble presentert for EU-kommisjonen og Europarådet.

Flyktningers mulighet til å delta i arbeidsmarkedet varierer mellom ulike land, og det er ulikt lovverk og ulik praksis for hvor lang oppholdstillatelse de innvilges og hvilke rettigheter som er knyttet til denne tillatsen.

Et europeisk kvalifikasjonspass vil, slik det er beskrevet av initiativtakerne, kunne gi informasjonsverdi på tvers av landegrensene, med opplysninger som er lett-fattelige for integreringsmyndigheter og arbeidsgivere. Passet vil imidlertid ikke erstatte godkjenningssystemene i de ulike landene. Samtidig forutsetter en slik samordning av informasjon at flyktningers utdanning vurderes etter noen felles kriterier på tvers av europeiske land. Et slikt initiativ bør eventuelt komme fra de europeiske aktørene som har fått dette presentert, og regjeringen har ut over dette ikke vurdert saken.

SPØRSMÅL NR. 373**Innlevert 17. desember 2015 av stortingsrepresentant Jorodd Asphjell****Besvart 7. januar 2016 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Hvem har det operative ansvaret dersom det i dag skulle oppstå flere alvorlige hendelser samtidig i flere politidistrikter?»

BEGRUNNELSE:

Statsråden var i budsjettdebatten 17.12.2015 tydelig på at han mener det ikke er behov for en nasjonal skalerbar operasjonssentral i Norge. Samtidig avklarte ikke statsråden hvem som operativt skal lede en nasjonal krise med flere alvorlige hendelser som finner sted samtidig i flere politidistrikt.

Svar:

Utgangspunktet er at det er politimesteren i det enkelte politidistrikt som har det operative ansvaret for å håndtere hendelsene i sitt politidistrikt. Det gjelder også ved alvorlige hendelser og dersom det skjer flere alvorlige hendelser parallelt i ett politidistrikt. Dersom det skjer flere alvorlige hendelser som er uavhengig av hverandre i ulike politidistrikt samtidig, er det politimesteren i de aktuelle distriktene som er operativt ansvarlig for håndteringen av hendelsene i eget politidistrikt.

Dersom det skjer flere hendelser som kan ha sammenheng med hverandre, eller det foreligger andre spesielle forhold som for eksempel medfører behov for midlertidig omfordeling av ressurser mellom politidistriktene, er det Politidirektoratet som fattet beslutning om det. Dersom det oppstår en situasjon med behov for felles operativ ledelse for hendelser som omfatter flere politidistrikter, kan politidirektøren overlate ansvaret for ledelsen til én politimester eller sjef for et særorgan. I helt spesielle situasjoner kan politidirektøren selv lede det operative arbeidet.

Det er opprettet et eget døgnbemannet situasjons-senter i Politidirektoratet som sikrer at Politidirektoratet alltid skal være oppdatert dersom alvorlige hendelser skjer og dersom alvorlige hendelser skjer samtidig i flere ulike politidistrikt. Politidirektoratet vil således være godt rustet til å ivareta sin støttefunksjon og koordinerende rolle i slike situasjoner.

Operasjonssentralene i politidistriktene er styrket etter 22. juli-kommisjonens rapport, blant annet for å sikre kapasitet til å kunne håndtere større hendelser.

Operasjonssentralene skal ytterligere forsterkes. Dette arbeidet vil bli fulgt opp som en del av arbeidet med Nærpolitireformen, se Prop 61 LS (2014-2015) Endringer i politiloven (trygghet i hverdagen – nærpolitireformen) pkt. 12.4.4. S og Meld. St. 13 (2015-2016) Politiets rolle i den nasjonale kriseledelsen pkt. 6.2.

Det vil videre bli bygget opp en beredskapskapasitet ved operasjonssentralene i Oslo politidistrikt og Sør-Vest politidistrikt til å være backup-sentraler og som kan sikre tilleggskapasitet ved større hendelser som utfordrer kapasiteten ved de andre operasjonssentralene, se Meld. St. 13 (2015-2016) Politiets rolle i den nasjonale kriseledelsen pkt. 6.2.

Da 22. juli-kommisjonen i sin tid foreslo en skalerbar nasjonal operasjonssentral var det 27 politidistrikt. Enkelte av disse med en reell bemanning på operasjonssentralen med én operatør i perioder. Nå er det etablert tolv politidistrikt og arbeidet med å redusere antallet operasjonssentraler kombinert med oppbemanning av disse operasjonssentralene gir et annet bilde enn da 22. juli-kommisjonen la frem sine forslag. Dette er omtalt i Meld. St. 13 (2015-2016) som Stortinget for tiden har til behandling.

SPØRSMÅL NR. 374**Innlevert 18. desember 2015 av stortingsrepresentant Martin Henriksen****Besvart 5. januar 2016 av barne- og likestillingsminister Solveig Horne****Spørsmål:**

«Hva er kostnaden av å omgjøre to uker av fellesdelen i foreldrepengordningen til hhv. en uke mødre- og en uke fedrekvote?»

Svar:

Den norske foreldrepengordningen er i dag på totalt 49 uker med full sats, eller 59 uker med redusert sats. Foreldrepengordningen er tredelt: Mor og far har hver sin kvote, og i tillegg har de en fellesdel de kan fordele mellom seg.

Spørsmålet er forelagt for Arbeids- og velferdsdirektoratet. Direktoratet legger til grunn at overføring av en uke fra fellesdelen til mødrekvoten vil ha liten innvirkning på hvordan foreldrene tar ut foreldrepenge. Effekten av forslaget forutsettes derfor å tilsvare det å overføre en uke fra fellesperioden til fedrekvoten.

Ved vurdering av de budsjettmessige konsekvensene av forslaget har Arbeids- og velferdsdirektoratet tatt

hensyn til at fedre i gjennomsnitt har et høyere opp-
tjeningsgrunnlag enn mødre. Dette gir isolert sett en
merutgift når en flytter en uke fra fellesdelen til fedre-
kvoten. Samtidig viser erfaringstall fra direktoratet at
mange fedre har noe lavere uttak av fedrekvoten.

Samlet sett mener direktoratet at kostnaden for en
uke i fellesdelen vil være lik, eller tilnærmet lik, kost-
naden for en uke med fedrekvote. Direktoratet mener
derfor at forslaget ikke vil ha innvirkning på budsjettet
på lengre sikt.

Endringer i lengden på fedrekvoten kan likevel
ha innvirkning på budsjettet i ett enkelt år. Dette har
sammenheng med at de fleste fedre tar ut fedrekvoten
i slutten av foreldrepengeperioden, eller utsetter ukene
til et senere tidspunkt. En kan derfor få en innsparing
i de første årene etter den foreslåtte omleggingen, som
følge av at uttaket av fedrenes foreldrepengedager blir
skjøvet frem i tid. På nåværende tidspunkt er imidlertid
denne effekten for usikker til å kunne tallfestes.

SPØRSMÅL NR. 375**Innlevert 18. desember 2015 av stortingsrepresentant Lise Christoffersen****Besvart 14. januar 2016 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie****Spørsmål:**

«Hva kan statsråden gjøre for å sikre at Nav får en stan-
dardprosedyre for korrekt håndtering av feriepengeut-
betalinger når personer som planlegger å kombinere
stønad og arbeid, bes om å oppgi forventet inntekt?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har mottatt en henvendelse fra en person
som gikk over på 100 pst AFP 1. juli 2014 og opp-
ga 8000 kr. pr. mnd. i forventet inntekt framover. Nav
anslo inntekten første halvår 2014 uten å regne med
feriepengeutbetalingen pr. juni samme år. Da lignings-
tallene for 2014 kom, ble feriepengene feilaktig tillagt
inntekten for 2. halvår 2014. Vedkommende mottok
dermed et refusjonskrav fra Nav på et høyt beløp, som
vedkommende selv måtte dokumentere at skyldtes en
feil, og så påklage. Ved kontakt med andre fra sam-

me tidligere arbeidsplass, viste det seg at flere hadde
opplevd det samme. Mange fant dette ubehagelig. De
følte seg mistenkeliggjort, og de måtte bruke mye tid
på en klageprosess som burde vært unødvendig. Jeg
viser i den forbindelse til folketrygdlovens § 21 og for-
valtningslovens § 11 om Navs veiledningsplikt overfor
brukerne. Det krever at Nav selv kjenner det regelver-
ket som gjelder, og hva som skal være med i en søknad.

Svar:

Jeg legger til grunn at spørsmålet fra representanten
Christoffersen sikter til beregning av løpende avtale-
festet pensjon (AFP) og AFP-etteroppgjør etter lov om
avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pen-
sjonskasse av 25. juni 2010 nr. 28. Jeg kjenner ikke
tilfellet det refereres til og kan derfor ikke ta stilling

til denne spesielle saken, men besvarer spørsmålet på generelt grunnlag.

Ansvar for å utvikle god standardprosedyre for korrekt håndtering av feriepengeutbetalinger ligger hos Arbeids- og velferdsdirektoratet. Direktoratet har opplyst meg om at de mener at deres praksis for håndtering av feriepenge ved beregning og etteroppgjør av AFP og den informasjon etaten gir, er i henhold til gjeldende regelverk. Direktoratet vil likevel vurdere om informasjonen i innvilgelsesvedtak og endringsvedtak til pensjonistene bør forbedres. Arbeids- og velferdsdirektoratet vil også ta kontakt med Statens pensjonskasse for å undersøke om informasjonen i søknadsskjemaet deres kan forbedres.

Avkorting av AFP mot arbeidsinntekt beregnes i to omganger:

- Ved utbetaling av AFP gjøres en foreløpig beregning som er basert på hva pensjonisten selv oppgir som forventet framtidig inntekt.
- Når ligningen for det enkelte året foreligger, foretas det et etteroppgjør, jf. forskrift § 6 av 30. november 2010 nr. 1493 om kombinasjon av avtalefestet pen-

sjon for medlemmer av Statens pensjonskasse og arbeidsinntekt.

I etteroppgjøret sammenligner Arbeids- og velferdsetaten pensjonistens inntekt som er rapportert til skatteetaten, med det pensjonisten har oppgitt som forventet inntekt. Dersom avviket mellom disse er på mer enn 15 000 kroner, må Arbeids- og velferdsetaten vurdere om noe av den utbetalte pensjonen skal tilbakekreves, eller eventuelt etterbetales.

Feriepenge regnes som arbeidsinntekt. Skatteetatens inntektsopplysninger inneholder ikke informasjon om feriepengene er opptjent før eller etter uttak av AFP. Arbeids- og velferdsetaten skriver brev til pensjonistene og gir dem mulighet til å godtgjøre om deler av inntekten er opptjent før uttak av AFP og derfor ikke skal føre til avkortning av pensjonen.

Jeg er opptatt av at brukerne skal ha gode møter med Arbeids- og velferdsetaten, og ønsker at brukerne mottar informasjon og veiledning om rettigheter, søknader og saksbehandlingstid fra Arbeids- og velferdsetaten, som er riktig, har et klart språk og er tilpasset brukernes forutsetninger og behov.

SPØRSMÅL NR. 376

Innlevert 18. desember 2015 av stortingsrepresentant Sonja Mandt

Besvart 5. januar 2016 av barne- og likestillingsminister Solveig Horne

Spørsmål:

«Hva ville kostnaden være dersom alle foreldre delte foreldrepermisjonen likt, altså lik fordeling av antall uker mellom mor og far?»

Svar:

Jeg legger til grunn at spørsmålet innebærer at halve permisjonstiden er forbeholdt far, og halve permisjonstiden er forbeholdt mor, og at fellesperioden dermed utgår. Dette vil medføre at fedrekvoten økes fra 10 uker til 23 uker.

Som jeg gjorde rede for i svar til spørsmål nr. 374 til stortingsrepresentant Martin Henriksen, legger Arbeids- og velferdsdirektoratet til grunn at kostnadene for en uke foreldrepermisjon tatt ut av mor vil være lik, eller tilnærmet lik en uke tatt ut av far.

Jeg har forelagt spørsmålet om hva kostnaden vil være å fordele foreldrepermisjonen likt mellom mor og far for Arbeids- og velferdsdirektoratet. Direktoratet påpeker at dette vil innebære en stor endring, som

kan medføre adferdsendringer som det er vanskelig å forutsi og beregne effekten av. Direktoratet viser til at de fedrene som tar ut fedrekvote i gjennomsnitt tar ut det antallet uker som er forbeholdt far. Tidligere har utvidelse av fedrekvoten ført til at 'nye uker' med fedrekvote har blitt tatt ut i samme grad og i samme tempo som resten av fedrekvoten. Direktoratet har imidlertid ingen mulighet for å vite om dette vil være tilfelle dersom fedrekvoten utvides fra 10 til 23 uker.

Dersom en legger til grunn at en utvidelse av fedrekvoten vil føre til at fedres uttak av foreldrepenger øker tilsvarende, og de nye ukene vil bli tatt ut i barnets første leveår, vil en deling av perioden være uten økonomisk effekt ifølge direktoratet.

Direktoratet antar derfor, på meget usikkert grunnlag, at den økonomisk effekten av forslaget vil være liten.

SPØRSMÅL NR. 377**Innlevert 18. desember 2015 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal****Besvart 5. januar 2016 av barne- og likestillingsminister Solveig Horne****Spørsmål:**

«Hva er kostnaden av å øke henholdsvis fedrekvoten med en uke, mødrekvoten med en uke og øke fellesdelen av foreldrepermisjonen med en uke?»

Svar:

Jeg har forelagt spørsmålet for Arbeids- og velferdsdirektoratet. Direktoratet har beregnet en utvidelse av foreldrepengeperioden med en uke til å koste om lag 350 mill. kroner på helårsbasis når tiltaket får full budsjetteffekt. Direktoratet forutsetter at kostnadene blir tilnærmet de samme for utvidelse av henholdsvis

fedrekvoten, mødrekvoten og periodens fellesdel. Jeg viser i denne sammenheng til nærmere forklaring i svar til spørsmål nr. 374 til stortingsrepresentant Martin Henriksen.

Det vil ta noe tid før en endring får full budsjetteffekt. Hvis en skulle innføre rett til en ny uke foreldrepermisjon for barn født etter 1. juli 2016, ville dette ikke ha budsjetteffekt i 2016 fordi foreldrene uansett ville ha rett til å ta ut foreldrepermisjon i de gjenstående månedene av i 2016. I 2017 kan det anslås at merkostnaden ville blitt om lag halvparten av helårseffekten, altså om lag 175 mill. kroner. Full effekt av forslaget ville man derfor først fått i 2018. Denne er altså beregnet til om lag 350 mill. kroner.

SPØRSMÅL NR. 378**Innlevert 18. desember 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 4. januar 2016 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie****Spørsmål:**

«Kva er høvesvis i) sysselsettingsgrad og ii) andel heiltidstilsette for personar busett i Noreg i aldersgruppa 25-62 år for heile befolkninga, befolkninga ekskl. innvandrarak, innvandrarak og innvandrarak fordelt på landgrupper (Norden, Vest-Europa utanom Norden, EU-land i Aust-Europa, Aust-Europa elles, Nord-Amerika/Oseania, Asia, Afrika og Sør-/Mellom-Amerika) for kvart av åra 2004-2014?»

Svar:

I Noreg har vi godt utbygd arbeidsmarknadsstatistikk. Sysselsettingsgradar kan fordelelast, slik representanten ynskjer, på landbakgrunn. Likevel gir den offisielle statistikken ikkje fullt ut svar på representantens spørsmål. Den offisielle statistikken nyttar ein noe annan alders-gruppering enn det representanten etterspør og det er ikkje opplysningar om arbeidstid. Dessutan publiserer ikkje SSB ein så lang tidsserie som representanten etterspør.

Med desse avgrensingane følger under ein oversikt over sysselsetjingsdelar mellom busette etter ulik landbakgrunn for perioden 2007 til 2014 (tabell 1). Tala er

henta frå SSBs statistikk-bank. Tala viser at sysselsetjingsgraden i befolkninga har falt med 1,8 prosentpoeng frå 2007 til 2014. Blant innvandrarak har det vore langt meir stabilitet; her har sysselsetjingsgraden auka med 0,2 prosentpoeng i same periode. Men utviklinga mellom ulike innvandrargrupper spriker. Innvandrarak frå Afrika har hatt den største nedgangen i denne perioden. I denne gruppa har sysselsetjingsgraden falt med 6,2 prosentpoeng frå 2007 til 2014. Markert har òg nedgangen vore mellom innvandrarak frå EU-land i Øst-Europa.

Representant Lundteigen stilte i april 2015 spørsmål om sysselsettingsgrad delt på heiltid og deltid. Den gang fikk departementet slike tal sendt over frå SSB. Basert på desse tala gjengis under delen av dei sysselsetje som arbeider heiltid i enkelte år i perioden 2001 - 2013 (tabell 2). Tala viser at delen heiltidsarbeidarak har auka etter 2005 og at det gjeld for alle grupper med unntak av dei frå Afrika. Særleg blant sysselsetje frå EU-land i Aust-Europa har det vore ein stor auke i delen som arbeider heiltid.

Tabell 1: Sysselsetjingsgrad i befolkninga etter landbakgrunn

Sysselsetje i prosent av busett befolkning. 2007 – 2014. 20 – 66 år. Kjelde: SSB

	Hele befolk ningen	Ekskl. innvan drere	Innvan drere	Norde n	Vest- Europ a elles	EU- land i Øst- Europ a	Øst- Europ a elles	Nord- Ameri ka mv.	Asia	Afrika	Sør- og M.- Ameri ka
2007	79,1	80,6	66,9	79,7	76,8	78,0	66,5	68,7	58,9	51,9	68,0
2008	79,2	80,7	67,6	80,8	78,2	75,3	67,6	69,9	59,4	52,9	69,0
2009	77,6	79,4	65,2	79,6	76,7	72,6	65,2	68,8	56,9	48,6	65,7
2010	77,0	78,9	65,2	79,6	75,8	73,0	65,4	68,2	56,6	47,1	66,0
2011	77,2	79,1	66,5	81,1	75,6	75,7	65,8	70,1	57,1	47,7	66,8
2012	77,2	79,2	66,5	81,5	75,3	75,0	65,7	70,8	58,0	46,0	66,4
2013	77,3	79,3	66,8	81,8	76,2	75,1	66,3	70,8	58,5	45,5	66,4
2014	77,3	79,5	67,1	81,7	76,2	75,5	67,2	70,7	59,2	45,7	65,8

Tabell 2: Del av sysselsetje som jobbar heiltid, etter landbakgrunn

Prosent. Busett befolkning. 2001 – 2013. 20 – 66 år. Kjelde: SSB

	Hele befolk ningen	Ekskl. innvan drere	Innvan drere	Norde n	Vest- Europ a elles	EU- land i Øst- Europ a	Øst- Europ a elles	Nord- Ameri ka mv.	Asia	Afrika	Sør- og M.- Ameri ka
2001	74,8	74,8	73,0	75,6	77,2	71,7	70,0	75,4	71,5	70,3	69,1
2003	74,5	74,5	72,6	75,5	76,1	71,9	70,9	73,6	70,7	71,0	68,6
2005	74,1	74,2	72,3	76,5	77,4	71,6	69,8	74,3	69,7	68,7	68,5
2007	74,6	74,7	72,3	76,5	77,5	72,6	71,7	74,4	69,7	68,3	69,5
2009	76,1	76,2	73,6	78,4	79,2	74,9	73,3	77,3	70,8	68,0	70,5
2011	76,2	76,4	74,0	79,9	80,4	76,4	72,4	77,0	71,6	65,9	70,8
2013	76,6	76,8	74,8	80,9	81,4	80,4	73,1	78,8	71,9	65,3	70,2

Om det er behov for ytterligare oppdelingar, må det bestillas særskilte køyringar frå SSB.

SPØRSMÅL NR. 379**Innlevert 18. desember 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 6. januar 2016 av landbruks- og matminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

«Mosjon for storfe i løsdrift – krav fra 1. jan. 2014, åpner for dispensasjon. Dispensasjon innebærer et unntak fra en pålagt plikt til å følge regelverket og skal forbeholdes de spesielle tilfellene, der det foreligger en særskilt grunn til at mosjonskravet ikke kan oppfylles, jf. § 28 i Veileder til forskrift om hold av storfe.

Hvor mange bønder/foretak har søkt om dispensasjon i 2014 og 2015, og hvor mange fikk innvilget dispensasjon (foretak og melkekuer), og hva er viktigste grunn for dispensasjon?»

Svar:

Det er Mattilsynet som handsamar søknader om dispensasjon fra mosjonskravet. Eg har fått opplyst frå Mattilsynet at dei i 2014 og 2015 fekk totalt 66 søknader om dispensasjon.

I 2014 kom det inn 32 søknader. 19 av desse blei innvilga.

I 2015 kom det inn 34 søknader. Ein del av desse er ennå ikkje behandla, så det ligg ikkje føre endelege

tal for innvilga og avslåtte søknader frå 2015. Til no er det gitt sju dispensasjonar.

Mattilsynet registrerer ikkje systematisk størrelse på buskapen når dispensasjon blir gitt, men ein dispensasjon vil normalt omfatte alt storfe i buskapen.

Dei fleste dispensasjonar er gjort tidsavgrensa i vente på naudsynte utbetringar for å kunne oppfylle krava i regelverket.

Som døme på årsaker til tidsavgrensa dispensasjonar, nemner Mattilsynet flaum på beitemark, opparbeiding av myr til beiteområde, omgjerding av båsfjøs til lausdrift før opparbeiding av nytt beiteområde og at det har vore naudsynt med meir tid for å få lagt til rette for mosjon når det gjeld bygningsmessige forhold ute og inne.

Nokre fjøs er bygd før kravet om mosjon for storfe i lausdrift kom inn i forskrifta i 2004, og fjøset og omgivnadene er ikkje lagt til rette for mosjon av mjølkekyr.

Fleire av søknadene i 2015 er frå same bønder/foretak som søkte i 2014. For desse har det vore ønske om meir tid til utbetringane.

SPØRSMÅL NR. 380**Innlevert 18. desember 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 7. januar 2016 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Kan statsråden informere om kva typar operasjonar som blei gjort på Nordfjord sjukehus i 2014 dei 66 dagane det var dagkirurgi der, fordelt på dagar og legar, og kan statsråden informere om kor stor prosentdel av pasientar i opptaksområde innlagt med medisinsk DRG, som blei behandla ved Nordfjordeid i 2009, til samanlikning med 2014 (49 %)»

BEGRUNNELSE:

Viser til statsrådens svar på tidlegare spørsmål.

Svar:

Jeg opplyste i mitt svar på spørsmål nr. 304 til skriftlig besvarelse at det i 2015 til og med november hadde vært 66 dager med dagkirurgi ved Nordfjord sykehus. Vedlagte oversikt viser dagkirurgisk virksomhet i 2015, men unntak av de siste dagene i desember. Oversikten viser 558 utførte prosedyrer, sortert på ni ulike fagområder. Dette er øyeoperasjoner, generell kirurgi, ortopedi (inkludert håndkirurgi) og et fåtall prosedyrer knyttet til medisin (kardiologi) og psykiatri (ECT). Dato og tidspunkt, samt fagområde, diagnose og prosedyrekode framgår av oversikten. Prosedyrene er ikke fordelt på leger.

Jeg opplyste videre i mitt svar på spørsmål nr. 304 til skriftlig besvarelse at tall fra Norsk pasientregister for 2014 viser at 49 pst. av alle øyeblikkelig hjelp-pasi-

enter med medisinsk DRG fra sykehusets opptaksområde be innlagt i Nordfjord sykehus. Fra 2009 og fram til i dag har det foregått fagutvikling og endring i organisering, noe som gjør direkte sammenligning på tvers av årene svært vanskelig. Helse Vest RHF opplyser at det ble sett på ulike aktivitetsdata og pasienttraumer i 2010. Konklusjonen var da, ifølge Helse Vest RHF, at 72 pst. av alle medisinske øyeblikkelig hjelp-pasienter fra kommunene nord for fjorden ble behandlet ved

Nordfjord sykehus, mens kommunene Stryn, Gloppen og Bremanger samlet lå lavere med omkring 40 pst.

Vedlegg til svar:

<https://www.stortinget.no/dok15-201516-380-vedlegg>

SPØRSMÅL NR. 381**Innlevert 18. desember 2015 av stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås****Besvart 6. januar 2016 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«Hvordan vil utenriksministeren forsikre seg om at asylsøkere uten beskyttelsesgrunn som ikke slipper inn i Norge over grensen på Storskog, blir ivaretatt av russiske myndigheter på en forsvarlig måte?»

BEGRUNNELSE:

Det har de siste dagene vært oppslag i pressen om at personer som ikke slipper inn i Norge må ta seg tilbake gjennom det russiske grenseområdet og til nærmeste bebyggelse på sykkel, det vil si nærmere 40 kilometer. Det oppgis at dette også omfatter barn, og at temperaturen har vært nede i 17 kuldegrader.

Svar:

Norske myndigheter har tett kontakt med russiske myndigheter på ulike nivåer om tilstrømningen av asylsøkere og andre migranter til Storskog-Borisoglebsk. Begge sider har vist samarbeidsvilje, og vi har et klart inntrykk av at russiske myndigheter ønsker ordnede forhold i grensesonen.

Ansvar for tredjelandsborgere som befinner seg i Russland, ligger hos russiske myndigheter. At en person har vært innom grensestasjonen ved Storskog, endrer ikke på det forhold at det er russiske myndigheter som har ansvar for disse personene når de befinner seg på russisk territorium.

Ifølge informasjonen vi har om forholdene på russisk side, er strømmen av migranter i grensesonen på russisk side sterkt redusert. Det foreligger heller ingen informasjon om at migranter skal ha blitt utsatt for uhell som følge av vinterforholdene i grensesonen.

SPØRSMÅL NR. 382**Innlevert 18. desember 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 4. januar 2016 av fiskeriminister Per Sandberg****Spørsmål:**

«Vil statsråden jobbe videre med forslag om strukturering av fiskeflåten under 11 meter eller vil han følge Senterpartiet og FrPs landsmøtevedtak i saken?»

Svar:

Strukturkvoteordninger har over lengre tid vist seg å være det mest effektive virkemiddelet for å tilpasse fangstkapasiteten til ressursgrunnlaget. Fartøygruppen med hjemmelslengde under 11 meter (13 meter for kystmakrell) er i dag den eneste gruppen som ikke har tilgang til strukturkvoteordning.

I regjeringserklæringen står det at "regjeringen vil åpne for strukturering i lukket fartøygruppe under 11 meter....".

Spørsmålet om strukturkvoteordning i for den minste kystflåten bør innføres var på høring i 2014. Da ble saken lagt på is, bl.a. fordi Norges Fiskarlag snudde, og i høringen gikk mot forslaget på det daværende

tidspunktet. I landsmøtevedtak i 2015 uttalte imidlertid Fiskarlaget "at det fortsatt er ulike syn i medlemsmassen/medlemslagene på spørsmålet om den minste kystflåten skal innlemmes i strukturkvoteordningen. Under forutsetning av at det foretas endringer i fylkesbindingene,...], og ut fra at et flertall av medlemslagene støtter en strukturkvoteordning for den minste flåten under en slik betingelse, finner Landsmøtet å anbefale at strukturkvoteordningen også må omfatte den minste flåten".

Nå har departementet på høring et forslag blant annet om oppheving av fylkesbindingene. Høringsfrist er 4. februar. Jeg ønsker å avvente tilbakemeldingene på denne høringen før jeg eventuelt sender saken om strukturkvoteordning for den minstekystflåten på høring på nytt. Det mener jeg er mest ryddig.

SPØRSMÅL NR. 383**Innlevert 18. desember 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 8. januar 2016 av landbruks- og matminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

«Vil statsråden komme til Stortinget med forslag om opphevelse av konsesjonsloven eller vil de mange som protesterte mot den forrige landbruksministerens forslag om opphevelse av konsesjonsloven nå bli hørt?»

Svar:

Forslaget om å oppheva priskontrollen som nå ligg til handsaming i Stortinget, og forslaget om å oppheve konsesjonslova og buplikta, byggjer på Sundvol-den-plattfomen. Forslaga gir uttrykk for regjeringa sine politiske mål om mindre regulering og større fri-dom for eigarane av landbrukseigedom.

Oppheving av reglane kan føre til meir rasjonell og effektiv landbruksdrift. Eigedomsretten er viktig for regjeringa. Oppheving av priskontrollen vil gi priva-te eigarar fridom til sjølv å bestemme kvar dei vil bu, det vil opne for ein friare omsetnad av landbrukseige-domar og leggje til rette for betre rekruttering til næ-ringa og dessutan gi større moglegheiter for å få kjøpt tilleggsareal for aktive næringsutøvarar.

Forslaget om å oppheve konsesjonslova har vore på ei brei høyring. Forslaget har nær samanheng med forslaget om å oppheve priskontrollen som Stortinget nå har til handsaming.

Eg meiner det er naturleg å avvente Stortinget sitt syn på forslaget om å oppheve priskontrollen før regjeringa følgjer opp høyringsforslaget om å oppheve konsesjonsloven.

SPØRSMÅL NR. 384**Innlevert 18. desember 2015 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 23. desember 2015 av innvandrings- og integreringsminister Sylvi Listhaug****Spørsmål:**

«To tsjetsjenere som fikk avslag på asyl i Norge er blitt torturert og drept i Tsjetsjenia, som er en del av Russland. Norske myndigheter må sikre løpende ettergåelse av at retur ikke medfører fare for å bli torturert og drept.

Vil det faktisk at dette skjedde i Russland, et land Norge nå returnerer asylsøkere til uten realitetsbehandling, på noen måte innvirke på regjeringens instruksjon til UDI og UNE på vurderingen av trygge land og risiko ved retur?»

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementets instruks av 25.11.15 (GI-14/2015) omhandler håndteringen av asylsøknader fra tredjelandsborgere som har hatt opphold i Russland. Instruksen gir ikke retningslinjer for vurderingen av søknader fra russiske statsborgere. Asylsøkere fra Tsjetsjenia anses som russiske borgere når de søker asyl i Norge, og søknadene blir realitetsbehandlet. De to søkerne som representanten viser til

fikk begge sine søknader avgjort etter en individuell og grundig vurdering av beskyttelsesbehov. UNE kom til at de to ikke fylte vilkårene for asyl i Norge.

Siden sakene omhandler russiske borgere som har fått sine søknader realitetsbehandlet i Norge, har sakene liten betydning for innholdet i instruksen av 25.11.15.

Vedrørende spørsmålet om etterfølgende kontroll vil jeg bemerke at beskyttelsesbehov og eventuelle humanitære grunner for opphold vurderes ved selve behandlingen av asylsøknader. Når det fattes et vedtak om avslag, innebærer dette at retursituasjonen er vurdert. Norske utlendingsmyndigheter har alltid basert seg på at beskyttelsesvurderingen og rettssikkerheten i hver enkelt sak skal være så god at det ikke skal være nødvendig med etterfølgende overvåking av om en returnert blir utsatt for forfølgelse. Dette er heller ikke noe internasjonale forpliktelser pålegger oss.

SPØRSMÅL NR. 385**Innlevert 18. desember 2015 av stortingsrepresentant Kjell-Idar Juvik****Besvart 7. januar 2016 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Den nasjonale helse- og sykehusplan er nå ute på høring. Samtidig pågår det kutt i Ambulansetjenesten i flere fylker. Nordlandssykehuset og Helse Bergen har bestemt å kutte i Ambulansetjenesten. Helgelandssykehuset ser også på ny organisering og kutt i antall ambulanser. Ambulansetjenesten er 1. linja til sykehusene og er en vesentlig faktor for å kunne berge liv og gi trygghet.

Vil helseministeren gripe inn og be helseforetakene avvente behandlingen av planen før man evt. gjør noe med Ambulansetjenesten?»

BEGRUNNELSE:

Nordlandssykehuset har bestemt å kutte i ambulansetjenesten, det samme har Helse Bergen. Det er også under vurdering på Helgelandssykehuset.

Samtidig pågår arbeidet med en Nasjonal helse- og sykehusplan. Mange argumenter at denne bør behandles før man evt. gjør omfattende endringer på ambulansetjenesten.

En god ambulansetjeneste er forutsetningen for å kunne gi et trygt og godt tilbud for innbyggerne i dette vidstrakte landet.

Ser at det ikke er full enighet innad i styret i Nordlandssykehuset og at man mener man burde avvente behandlingen av den nye planen.

Jeg sier meg enig i at dette virker som feil rekkefølge. Vil ministeren gripe inn å sette disse vedtakene på vent.

Svar:

Regjeringen har som mål å styrke kapasiteten og kompetansen i de akuttmedisinske tjenestene. I Nasjonal helse- og sykehusplan er et av prinsippene for bedre oppgavedeling og samarbeid mellom sykehusene at sykehusstruktur og ambulansetjenester sees i sammenheng. Endret oppgavedeling må følges av nødvendig endring i ambulansetjenesten. Regjeringen vil at utredninger av endret oppgavedeling mellom sykehus skal omfatte prehospitale tjenester, og sikre at disse har nødvendig kapasitet og kompetanse.

Representanten Juvik viser til planer om endringer i ambulansetjenesten i Helse Bergen, og ved Nordlandssykehuset og Helgelandssykehuset.

Helse Nord RHF opplyser at en justering av antall ambulansebiler i Vesterålen og en sammenslåing av fire hjemmevaktstasjoner til to stasjoner på aktiv vakt på Helgeland, bygger på vurdering av dagens kapasitet

og beredskap. Planene skal fortsatt sikre befolkningen forsvarlig beredskap og responstid. Helse Nord oppgir videre at utredningen av ny sykehusstruktur på Helgeland skal beskrive et moderne prehospitalt tilbud som sentralt element i den akuttmedisinske kjeden. Den skal også vise hvordan den prehospitale aktiviteten er tilpasset en ny organisering og lokalisering av spesialisthelsetjenesten. Mulige konsekvenser av å endre lokalisering av luftambulansetjenesten skal også utredes.

Helse Vest RHF opplyser at på grunn av overforbruk innenfor prehospitale tjenester i 2015, har Helse Bergen behov for å tilpasse kostnadsnivået til de økonomiske rammene. Dette har medført noen mindre justeringer av ambulansetilbudet i deler av opptaksområdet. Helse Vest oppgir videre at Helse Bergen vil følge nøye med på utviklingen innenfor de prehospitale tjenestene gjennom året, og vil gjøre eventuelle tilpasninger dersom det viser seg å være behov for det. Helse Vest understreker at endringene som er gjort etter deres vurdering ikke er av vesentlig karakter, men er mindre endringer/ forskyvninger som med helseforetakets rammer gir en bedre samlet dekning for innbyggerne.

Helse Vest RHF skal i løpet av 2016 revidere Regional plan for prehospitale tjenester. Ny plan har som mål å beskrive en god organisering av prehospitale tjenester som oppfyller dagens krav og fremtidens forventninger til tjenesten.

Både Helse Nord RHF og Helse Vest RHF vil selvsagt forholde seg til føringer for tilpasninger av ambulansetjenesten ved endringer i sykehusenes akutttilbud, slik de blir gitt ved Stortingets behandling av Nasjonal helse- og sykehusplan. I tiden frem til eventuelle endringer i akutttilbudet som følge av Nasjonal helse- og sykehusplan blir vedtatt og gjennomført, må de regionale helseforetakene vurdere tilpasninger og mindre endringer i dagens ambulansetilbud. Jeg anser ikke at de endringene som Nordlandssykehuset og Helse Bergen nå gjør er relevante for behandlingen av Nasjonal helse- og sykehusplan. Helseforetakene må følge virkningen av endringene nøye, og iverksette tiltak dersom de skulle ha uforutsette, negative konsekvenser.

SPØRSMÅL NR. 386**Innlevert 18. desember 2015 av stortingsrepresentant Heidi Greni****Besvart 6. januar 2016 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

«Hvor mye vil inntektene til hver enkelt kommune i Norge endres sammenlignet med saldert budsjett for 2016 dersom forslag til nytt inntektssystem for kommunene, slik det fremkommer i høringsnotat fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet av 17. desember 2015, vedtas?»

BEGRUNNELSE:

Kommunal- og moderniseringsdepartementet sendte 17. desember 2015 ut forslag til nytt inntektssystem for kommunene på høring. Basistilskuddet på drøyt 13 millioner kroner, som i dag gis til alle kommuner uavhengig av størrelse, foreslås endret til et nytt strukturkriterium i det nye inntektssystemet. Regjeringens forslag vil kunne få store konsekvenser for mange kommuner. I følge Kommunal rapport 17. desember 2015 vil 320 kommuner kunne tape på nytt basiskriterium.

Svar:

Regjeringen vil legge til rette for sterke lokalsamfunn i hele landet. I høringsbrevet om nytt inntektssystem foreslås det endringer som sikrer gode velferdstjenester i kommunene, samtidig som man fjerner hindringer for kommunesammenslåing og gjør inntektssystemet mer rettferdig. Smådriftsulemper på tjenestenivå, for eksempel for hjemmetjenester og skole, vil fortsatt bli

behandlet som en ufrivillig kostnad, og vil bli kompensert fullt ut gjennom bosettingskriteriene i kostnadsnøkkelen som i dag.

Smådriftsulemper på kommunenivå er derimot av en annen karakter, og er ikke fullt ut ufrivillige for alle kommuner. Basistilskuddet, som i hovedsak skal dekke smådriftsulemper til administrasjon, tildeles i dag med et likt beløp per kommune, uavhengig av antall innbyggere. Ifølge departementets forslag vil kommuner med lange reiseavstander fortsatt få full kompensasjon for smådriftsulempene på kommunenivå, mens kommuner med kortere reiseavstander vil få lavere kompensasjon for smådriftsulemper på kommunenivå om en graderer basiskriteriet.

Modellen med gradert basiskriterium er ikke endelig utformet enda, det er derfor ikke mulig å beregne hvordan den vil slå ut for den enkelte kommune. Det er imidlertid oppgitt hvilken verdi hver enkelt kommune har på strukturkriteriet, og det er angitt noen eksempler på terskelverdier som kan settes for å motta fullt basistilskudd.

Departementet ber i høringsrunden om innspill og kommentarer til innretningen på denne modellen, og den prinsipielle vurderingen av om alle smådriftsulemper i kommunal tjenesteproduksjon bør kompenseres fullt ut gjennom utgiftsutjevningen i inntektssystemet. Først når alle innspill fra høringsrunden er vurdert, vil departementet utforme endelige forslag til nytt inntektssystem. Forslag til nytt inntektssystem vil bli presentert for Stortinget i kommuneproposisjonen for 2017.

SPØRSMÅL NR. 387**Innlevert 18. desember 2015 av stortingsrepresentant Kirsti Bergstø****Besvart 5. januar 2016 av klima- og miljøminister Vidar Helgesen****Spørsmål:**

«Hvordan vil regjeringen sikre sjølaksefiske både som næringsvei og kulturbærer, og hvordan sikres sjølaksefiskerens interesser i forbindelse med forhandlinger om ny avtale om fisket i Tanavassdraget?»

BEGRUNNELSE:

Norge skal i henhold til sine internasjonale forpliktelser ivareta samisk kultur, hvor ivaretagelsen av de samiske næringene er av avgjørende betydning. Den sjøsamiske kulturen er særlig truet etter den harde fornorskingspolitikken, og ytterligere av fiskeripolitikken, som har ført til sentralisering og marginalisering av de sjøsamiske samfunn. Sjølaksefisket er en viktig

faktor i den sjøsamiske kulturen, både som biinntekt og kulturbærer gjennom et viktig bidrag til tradisjonelt kosthold.

I tillegg til å være forpliktet til å ivareta sjølaksefisket som et viktig materielt grunnlag i sjøsamisk kultur, er Norge forpliktet til å ivareta næringer som er bærer av viktig tradisjonell kunnskap om naturressursene. Dette følger av CBD / Biomangfoldkonvensjonen, som Norge ratifiserte i 1993.

I det tradisjonelle sjølaksefisket eksisterer det avansert kunnskap om fisket i en større biologisk sammenheng, som er overført fra generasjon til generasjon gjennom tidene. Dette er unik kunnskap som må videreføres, og den kan bare gjennomføres gjennom praktisering av fisket. Slik kunnskap blir enda viktigere å ha tilgang til når klimaet er i endring.

Sjølaksefiske er allerede regulert med mer enn 3 måneder.

Det vil si fisketid som er fratatt sjøsamer siden 1960 tallet. Mens turistfiske har i samme tid bare vært økende. I forbindelse med ny avtale om fisket i Tanavassdraget fryktes det for ytterligere innstramninger.

Svar:

Regjeringen vil sikre at arbeidet med å utforme nye reguleringer for sjølaksefisket skjer med stor grad av medvirkning fra de ulike interessegruppene, blant an-

net samiske interesser. Målet er å komme frem til et reguleringsregime som er godt tilpasset situasjonen for villaksen, samtidig som de samlede konsekvensene for villaksinteressene blir akseptable. I forbindelse med de nye reguleringene for sjølaksefisket som vil gjelde fra fiskesesongen 2016, er det lagt opp til at Sametinget blir konsultert.

Regjeringen legger vekt på at det nye reguleringsregimet skal baseres på oppnåelse av gytebestandsmål og beskytte de svakeste bestandene i et fiske på blandede bestander. Dette er også i tråd med St.prp. nr. 32 (2006-2007) Om vern av villaksen og ferdigstilling av nasjonale laksevassdrag og laksefjorder. Her ble det varslet at sjølaksefiske må reduseres og sannsynligvis også fases ut i enkelte områder. Dette har vært tilfelle spesielt i enkelte områder sørover i landet, mens det i mindre grad har vært tilfelle i Finnmark, hvor samiske interesser har blitt særlig hensyntatt ved reguleringer av dette fisket.

Forhandlingene med Finland om en ny avtale om fisket i Tanavassdraget har kun dreid seg om fisket i selve vassdraget. Det ble ikke forhandlet om reguleringer i sjølaksefisket. Den eneste koplingen til sjølaksefisket i avtalesammenheng er at fangstene av Tanalaks i sjølaksefisket skal inngå som del av fordelingen av lakseressursene mellom Norge og Finland. Det er enighet om at Norge skal ha ca. 2/3 av ressursen og Finland ca. 1/3. Fangstene av Tanalaks i sjølaksefisket inngår altså i den andelen av ressursen som skal tilkomme Norge.

SPØRSMÅL NR. 388

Innlevert 18. desember 2015 av stortingsrepresentant Kirsti Bergstø

Besvart 6. januar 2016 av statsminister Erna Solberg

Spørsmål:

«I NRK-programmet Dagsnytt Atten onsdag 16. desember snakket statsministeren om de viktigste oppgavene statsråd Solveig Horne vil ha framover. Likestilling ble ikke nevnt.

Betyr det at likestilling ikke er en av regjeringens oppgaver framover?»

BEGRUNNELSE:

Statsminister Erna Solberg sa i Dagsnytt 18 om Hornes oppgaver at:

«Hun har familiepolitikken, barnevernet, forbrukerpolitikken og (får) kanskje tid til å jobbe enda mer med det (...).

Fortsatt er enslige mindreårige under 15 år et ansvar for barne- og familieministeren.»

Formelt sett er Solveig Horne barne- og likestillingsminister. Statsråden og regjeringen har fått kritikk fra flere kanter for ikke å prioritere likestillingspolitikken høyt nok i sitt arbeid. Derfor er det oppsiktsvekkende at statsministeren heller ikke nevner likestilling når hun skal presentere Hornes hovedoppgaver framover.

Dersom statsministeren ikke lenger mener at likestilling er en hovedoppgave for statsråden i Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, er det et betydelig linjeskift i den norske likestillingspolitikken.

Svar:

Likestilling og ikke-diskriminering er en fundamental verdi som det norske velferdssamfunnet er bygget på. Jeg kan forsikre representanten Kirsti Bergstø om at denne regjeringen fører en aktiv likestillingspolitikk både nasjonalt og internasjonalt. I en utspørring i radio blir ikke alltid alle momenter eksakte. Jeg regner med at tidligere statssekretær Kirsti Bergstø også har erfart det.

Arbeidet med likestilling og ikke-diskriminering er en viktig oppgave for hele regjeringen generelt og for barne- og likestillingsministeren spesielt. Regjeringen ved statsråd Solveig Horne fremmet i fjor høst (09.10.2015) sin egen likestillingsmelding, Meld. St. 7 (2015-2016) Likestilling i praksis – Like muligheter for kvinner og menn.

I denne meldingen for likestilling mellom kvinner og menn varsler vi strategier og retning over tid. Regjeringen har valgt å rette innsatsen mot fem områder: vold og overgrep, oppvekst og utdanning, arbeidsliv, helse, næringsliv og entreprenørskap. Stortingsmeldingen inneholder flere tiltak på innsatsområdene. Noen er allerede satt i gang og andre vil settes i verk i årene som kommer. Dette er et langsiktig og målrettet arbeid. For 2016 foreslo regjeringen å styrke likestillingen gjennom flere konkrete tiltak med til sammen 10 millioner kroner.

Vi vil støtte opp under gode initiativ, prosjekter og forbilder som bidrar til likestilling.

Kvinner og menn har i dag like rettigheter, men vi må sørge for at de også har like muligheter. Likestilling angår oss alle og er et felles samfunnsansvar. Likestilling skapes ikke av det offentlige alene, men rundt om på arbeidsplassene, der folk bor og i samarbeid med frivillig sektor. Likestilling og ikke-diskriminering skapes ikke bare gjennom politisk arbeid, men må sikres og tydeliggjøres juridisk. Regjeringen vil ha et sterkt, enhetlig, brukervennlig og tydelig lovverk som sikrer effektiv beskyttelse mot diskriminering. Vi foreslår derfor å samle likestillings- og diskrimineringslovene i én, felles lov. Forslag om en felles likestillings- og diskrimineringslov ble sendt på høring 20. oktober 2015.

I lovforslaget foreslår vi blant annet å tydeliggjøre det strenge vernet mot graviditetsdiskriminering. Videre foreslår vi å tydeliggjøre at diskriminering på grunn av omsorgsoppgaver og sammensatt diskrimine-

ring er forbudt. Vi foreslår også en utvidet adgang til positiv særbehandling av menn. I tillegg foreslår vi å tydeliggjøre det strenge vernet mot diskriminering i arbeidslivet. Det holder imidlertid ikke bare å ha et godt lovverk. Vi må også ha et solid håndhevingsapparat. Derfor har vi parallelt med lovarbeidet satt i gang en utredning av organiseringen av håndhevingsapparatet på diskrimineringsområdet, med sikte på å skille pådriver- og lovhåndheveroppgavene. Det nordiske samarbeidet er viktig for Norge, også på likestillingsfeltet. I 2015 vedtok de nordiske likestillingsministrene i regi av Nordisk Ministerråd et nytt, fireårig samarbeidsprogram for perioden 2015-2018, Tillsammans för jämställdhet – ett stärkare Norden. Programmet har 1) det offentlige rommet og 2) velferd og som hovedsatsingsområder i denne fireårsperioden. Som gjennomgående tema vil bærekraftig utvikling og menn og gutters deltakelse i likestillingsarbeidet stå sentralt. Barne- og likestillingsministeren er sterkt engasjert i det internasjonale arbeidet for kvinner og menns like rettigheter. På vegne av regjeringen deltok barne- og likestillingsministeren i februar 2015 på et internasjonalt høynivåmøte om kvinner, makt og ledelse i Santiago, Chile. Møtet var arrangert av UN Women og Chiles regjering. Formålet var å sette søkelyset på kvinners deltakelse og innflytelse på sentrale beslutningsarenaer. Norge skal levere sin 9. rapport om gjennomføringen av FNs kvinnediskrimineringskonvensjon (CEDAW) 1. februar 2016. Regjeringen har også satt av 200 000 kr til sivil samfunn for å lage en skyggerapport til myndighetenes offisielle rapport. Statsråd Horne vil delta under FNs kvinnekommisjon (The Commission on the Status of Women – CSW), som avholdes i New York for 60. gang i perioden 14.-24. mars 2016. Norges delegasjon vil også i år bli ledet av likestillingsministeren. Jeg vil også peke på regjeringens engasjement for kvinners rettigheter i hele bredden

av utenriks- og bistandspolitikken. Utenriksdepartementet vil bl.a. fortsette å arbeide for kvinners økonomiske og politiske deltakelse og mot vold mot jenter og kvinner. Utenriksdepartementet vil fortsette innsatsen for bedre kvinne- og barnehelse, samt gjennomføre resolusjonene om kvinner, fred og sikkerhet. Sist, men ikke minst, vil jeg understreke Norges betydelige innsats for jenter og kvinners utdanning i bistands- og utenrikspolitikken.

SPØRSMÅL NR. 389**Innlevert 21. desember 2015 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 6. januar 2016 av innvandrings- og integreringsminister Sylvi Listhaug****Spørsmål:**

«Sett i lys av ny avtale om integrering, er det viktig å få klarhet i hva det innebærer når statsråd Anundsen i replikkutveksling i Stortinget 12. desember 2015 slo fast at botidskravet skal økes til 5 år før permanent opphold gis og samtidig sa at: "vi er svært opptatt av at en skal integreres i det norske samfunnet så raskt som mulig etter at permanent oppholdstillatelse er gitt."

Er det språk, arbeidstrening, bosetting eller arbeid som nå skal utsettes til etter permanent opphold er gitt?»

Svar:

Til grunn for mitt arbeid som innvandrings- og integreringsminister ligger Regjeringens mål om at alle innvandrere og barna deres skal bruke ressursene sine, bidra til fellesskapet og bli inkludert i sine lokalsamfunn. Dette innebærer at flyktninger raskt skal komme i arbeid eller i utdanning etter at tillatelse er gitt. Jeg vil imidlertid presisere at så lenge en permanent til-

latelse ikke er gitt skal flyktningers beskyttelsesbehov vurderes på nytt dersom det er forbedringer i hjemlandet deres.

I begge avtalene som er inngått (18.11 og 16.12.15) mellom Ap, H, Frp, Krf, Sp og V er det enighet om å legge bedre til rette for at personer med rett til opphold kan bidra i samfunnet. Dette vil gjelde personer med en oppholdstillatelse som danner grunnlag for permanent opphold. Målsettingen er at personer med en slik tillatelse skal bosettes raskt. Det er som innbygger i en kommune den enkelte skal skape seg et liv i Norge. Kommunene i samarbeid med lokalt næringsliv og frivillige organisasjoner er viktige aktører som skaper rammer slik at den enkelte kan få brukt ressursene sine. Det er, som vi vet, likevel slik at mange får langvarige opphold i mottak. Det er derfor nødvendig å diskutere hvordan tiden i asylmottak kan brukes på en best mulig måte for å bidra til at den enkelte finner seg til rette og kan bidra i det norske samfunnet. Dette er en av mange grunner til at integreringspolitikken må videreutvikles. Regjeringen tar derfor sikte på å legge fram en melding til Stortinget om integreringspolitikken våren 2016.

SPØRSMÅL NR. 390**Innlevert 21. desember 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 5. januar 2016 av klima- og miljøminister Vidar Helgesen****Spørsmål:**

«Vil statsråden ta initiativ til å utarbeide forskrift i henhold til naturmangfoldloven § 22 for å hindre skade eller ulempe for planter eller dyr ved gjennomføring av større arrangement i utmark?»

BEGRUNNELSE:

Det framgår av klima- og miljøminister sitt svar av 28. mai 2015 på mitt skriftlige spørsmål angående hjemmel til å nekte store orienteringsløp i utmark i naturens mest sårbare periode, jf. Dokument nr. 15:996 (2014-2015), at det foreløpig ikke var gitt forskrift til naturmangfoldloven § 22.

Det foreligger; Avtale om retningslinjer for O-idrettens forhold til naturmiljø og rettighetshavere. Avtaleformularet ble utformet i 1988 av Direktoratet

for naturforvaltning, Direktoratet for statens skoger, Landbruksdepartementet, Miljøverndepartementet, Norges Bondelag, Norges Jeger- og Fiskerforbund, Norges Naturvernforbund, Norges Orienteringsforbund, Norges Skogeierforbund, Norsk Allmenningsforbund, Norsk Bonde- og Småbrukarlag og NOR-SKOG. Avtalen har imidlertid vist seg å fungere dårlig.

Etter min vurdering bør det utarbeides forskrift slik at det ikke tillates store orienteringsløp i yngle-, hekke-, og rugetida, samtidig som kommunene i særlige tilfeller kan dispensere fra forbudet.

Svar:

Som tidligere klima- og miljøminister Tine Sundtoft svarte representant Lundteigen om samme sak i brev av 28. mai 2015, er allemannsretten et viktig fellesgo-

de som gir alle og enhver en generell rett til å ferdes og oppholde seg i utmark. Samtidig må imidlertid andre viktige hensyn ivaretas, som hensynet til natur og hensynet til grunneier.

Det er mitt syn at gjeldende regelverk ivaretar disse ulike hensynene og balanserer dem på en god måte. Jeg viser til det som er sagt i brev av 28. mai 2015 om de aktuelle bestemmelsene i friluftsløven og naturmangfoldloven. Særlig inneholder naturmangfoldloven viktige bestemmelser for å ivareta hensynet til vilt og annen natur.

Naturmangfoldloven § 15 første ledd slår blant annet fast at "[U]nødig skade og lidelse på viltlevende dyr og deres reir, bo eller hi skal unngås". Denne bestemmelsen er ikke til hinder for lovlig ferdsel som skjer i samsvar med aktsomhetsplikten i naturmangfoldloven § 6. Aktsomhetsplikten i § 6 pålegger imidlertid enhver å opptre aktsomt og gjøre det som er rimelig for å unngå skade på naturmangfoldet i strid med forvaltningsmålet for arter og naturtyper i §§ 4 og 5 i loven.

Offentlig myndighet kan etter naturmangfoldloven § 69 første ledd pålegge den ansvarlige å stanse arrangementer som anses å være i strid med naturmangfoldloven § 15 og § 6. Det er her Fylkesmannen som vil være aktuell myndighet. Spørsmålet om lovstrid må vurderes konkret, ut fra hvilke mulige skadevirkninger det er tale om i den enkelte sak.

Representanten nevner i sitt brev "Avtale om retningslinjer for O-idrettens forhold til naturmiljø og ret-

tighetshavere" av 1988. Formålet med denne avtalen er nettopp å minimere skader og ulemper som følge av O-idrettens aktiviteter. Avtalen sikrer jevnlig kontakt mellom arrangører av orienteringsløp og turorientering, fylkesmannens miljøvernnavdeling og ulike organer og organisasjoner på kommunenivå, slik at aktivitetene kan gjennomføres mest mulig skånsomt. Avtalen slår også fast at arrangementene skal planlegges og gjennomføres med minst mulig skade på naturmiljøet med sitt plante- og dyreliv. For hekke- og yngleperioden gjelder det særskilte bestemmelser, som bl.a. pålegger arrangøren innenfor hver kommune å velge områder av relativt mindre betydning for dyrelivet, og å legge løyper og plassere poster slik at de ikke berører kjente yngleplasser og hekkeplasser. Arrangøren skal også begrense deltakerantallet der nødvendigheten av det faglig begrunnes.

Avtalen gir dermed et godt grunnlag for å redusere potensielle ulemper som følge av O-idrettens aktiviteter. Dersom avtalen i konkrete tilfeller ikke følges opp i tråd med intensjonene, gjelder som nevnt uansett naturmangfoldlovens bestemmelser, inkludert §§ 6, 15 og 69, med sine plikter for arrangørene og muligheter for håndheving og sanksjoner for myndighetene.

Jeg vurderer det derfor slik at det ikke nå er behov for å igangsette et arbeid med sikte på å vedta en ny forskrift etter naturmangfoldloven § 22 om ferdselsregulering i utmark.

SPØRSMÅL NR. 391

Innlevert 22. desember 2015 av stortingsrepresentant Sverre Myrli

Besvart 7. januar 2016 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Stortinget har fattet vedtak om at regjeringen skal legge fram en helhetlig vurdering av taxfree-ordningen i inneværende stortingsperiode. Inntekter fra taxfree-salg på flyplasser bidrar i dag til avgjørende finansiering av flyplassene i landet.

Hva er status i arbeidet med å foreta en slik vurdering, og hvordan vil helse- og omsorgsministeren ivareta de luftfarts- og transpolitiske hensynene i dette arbeidet?»

BEGRUNNELSE:

Ved behandlingen av Dokument 8:83 (2013-2014) fattet Stortinget følgende vedtak:

«Stortinget ber regjeringen legge fram en helhetlig utredning av taxfree-ordningen i inneværende stortingsperiode, inkludert en gjennomgang av de sosialpolitiske perspektivene.»

I dag er Avinor selvfinansierende og får ingen faste tilskudd fra staten. Selskapet har primært to inntektskilder: avgifter fra flyselskapene og kommersiell virksomhet på flyplassene. Den omsetningsbaserte husleien som kommer fra Travel Retail Norway (TRN), som driver taxfree-butikkene på flere flyplasser, er på om lag 2,5 mrd. kroner årlig. Dette utgjør en svært viktig del av finansieringen av flyplassene i Norge.

Avinor driver 46 flyplasser i Norge. Av disse er det kun sju som går med overskudd. Det betyr at de 39 andre flyplassene er avhengig av overskuddet ved de sju

for å opprettholde drift. Driften av de private flyplassene Torp og Rygge er også avhengig av taxfree-salget.

I Dokument 8:83 (2013–2014) sier forslagstillerne at kortbanenettet kan komme under kraftig press de kommende årene. Det vises til at Avinor har fått i oppdrag å gå gjennom flyplasstrukturen frem til rullering av Nasjonal transportplan, og at Avinors inntekter fra taxfree-salg er omtrent like store som trafikkinntektene. Finansieringen av flyplassene er altså et vesentlig element i taxfree-ordningen.

De som i representantforslaget ønsker at Vinmonopolet skal overta taxfreesalget sier (Dokument 8:83 S (2013–2014)) følgende:

«En forutsetning for en overtaking av taxfree-ordningen må derfor være at Vinmonopolet forholder seg til Avinor på samme vilkår som dagens leietaker for å drive taxfreesut-salg.»

Med dette antas det at det ligger en erkjennelse av at taxfree-ordningen må fortsette, selv om andre aktø-

rer skulle overta salget når kontraktsperioden for TRN går ut i 2022. Dette må da også bety at Vinmonopolet må levere et tilbud og konkurrere med andre som leverer tilbud for ny anbudsperiode for at inntektsgrunnlaget til Avinor ikke skal bli svekket.

Svar:

Vedtak nr. 71 (2014–2015), 2. desember 2014: «Stortinget ber regjeringen legge fram en helhetlig utredning om taxfree-ordningen i inneværende stortingsperiode, inkludert en gjennomgang av de sosialpolitiske perspektivene.» ble truffet ved behandling av Dokument 8:83 S (2013–2014), jf. Innst. 63 S (2014–2015).

Dette er en prioritert oppgave som vil bli fulgt opp i inneværende stortingsperiode som forutsatt. Jeg kan stadfeste at også de samferdselspolitiske sidene vil bli fulgt opp i utredningen. Jeg vil komme nærmere tilbake til detaljene og hvordan Stortingets vedtak skal følges opp.

SPØRSMÅL NR. 392

Innlevert 22. desember 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 13. januar 2016 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Kan statsråden gi en samlet oversikt over alle avgjorte KVV/KS1-prosesser og kostnadene på valgte løsninger?»

BEGRUNNELSE:

Det bes om en samlet oversikt som viser fordeling av kostnader fordelt på veg, bane og andre transportformer for hver enkelt KVV. Dersom deler av prosjekter i KVV er finansiert eller ligger inne i gjeldene NTP er det også ønskelig med informasjon om det.

Svar:

Ordningen med KVV/KS1 ble innført som et nytt element i planprosessen i 2005. Fra 2006 har ulike regjeringer behandlet om lag 40 KVV/KS1 for veg, jernbane og byområder. Statens vegvesen og Jernbaneverket har gjort en gjennomgang av disse og investeringskostnadene for valgte løsninger.

De kostnader som er beregnet på KVV-nivå har normalt et usikkerhetsnivå på minst +/- 40 %. For mange av prosjektene der det er besluttet konsept for

videre planlegging pågår det nå konkret planlegging etter plan- og bygningsloven. Erfaringsmessig øker ofte kostnadene i forhold til de grove overslagene som er gjort i KVV-ene. Særlig i de eldre KVV-ene kan usikkerhetsnivået være vesentlig større enn 40 prosent.

Å presentere kostnader og fordele disse på riksveg, jernbane og annet er spesielt krevende for KVV-er som gjelder transportsystemer i byområder, og som omfatter både satsing på kollektivtransport på bane og på veg, gående og syklende og andre tiltak. For flere av byene arbeides det videre med bypakker og bompengefinansiering. Samferdselsdepartementet har gjennom KVV-behandlingene ikke i detalj besluttet hvilke tiltak som skal realiseres da det er opp til lokale myndigheter å initiere bypakker og bompengeprogger.

For de om lag 40 KVV-ene denne oversikten omfatter er de samlede investeringskostnadene beregnet til om lag 420 mrd. kr fordelt med om lag 250 mrd. kr på riksveg, om lag 130 mrd. kr på jernbane og 40 mrd. kr på andre tiltak regnet i prisnivå 2015. Det er stor usikkerhet i disse tallene.

Tabeller som viser gjennomgangen vedlegges. I tabellen vises også KVV-er som etatene har arbeidet med, men som det ennå ikke er gjennomført KS1 og/

eller fattet vedtak om. For disse presenteres ikke noen kostnader.

For mange av de eldste KVVU-ene inngår deler av valgte løsninger i NTP 2014-2023. Med hensyn til den korte fristen på grunn av jul- og nyttårshelgen har det ikke vært mulig å gjøre en detaljert redegjørelse for dette. For KVVU-er i byer er det dessuten vanskelig å si hva som er finansiert eller inngår i gjeldende NTP. Oversikten i vedlegget viser således kun prisomregning til 2015-kr av kostnadstallene for valgt konsept i KVVUene.

I tillegg til KVVUene på veg, bane og byområder har Kystverket gjennomført en KVVU for Stad skipstunnel. Kystverket leverte i 2011 en KVVU med to ulike alternativer for Stad skipstunnel, liten og stor tunnel, hvor det store alternativet er dimensjonert for skip på størrelse med Hurtigruta. KS1 ble ferdigstilt i 2012. I NTP 2014-2023 er det satt av 1 mrd. kr til det store alternativet for Stad skipstunnel i siste del av planperioden.

Vedlegg til svar:

KVVU

Oversikt over kostnader på valgt konsept i KVVUer i Statens vegvesen og Jernbaneverket

Sist oppdatert: 6. januar kl 15.22

Oppdatert av: Ulf

ID	VEG	OMRÅDE/STREKNING/TITTEL	Kostnad valgt konsept i KVVU (mill. kr)				Årstall kostnader i KVVU	Indeks	Kostnad valgt konsept i 2015kr (mill.kr)				Kommentar
			Total	Riksveg	Bane	Annet			Totalt	Riksveg	Bane	Annet	
	Vegnummer [by]	Stedsnavn (fra - til)											
	[fjordkryssing]												
001	E18	Langangen – Grimstad	1600	1600			2009	1,2181	1949	1949	0	0	
002	E6	Lillehammer – Otta	4090	4090			2007	1,33	5440	5440	0	0	
003	E6	Kolomoen – Lillehammer	5730	5730			2007	1,33	7621	7621	0	0	
004	Rv. 715 (Ei)	Sluppen	2280	1480		800	2007	1,33	3032	1968	0	1064	
005	E16	Arna – Bergen	1200		1200		2006	1,414	1697	0	1697	0	
006	E39	Boknafjord-forbindelsen	5500	5500			2006	1,414	7777	7777	0	0	
007	E39	Lavik – Skel	4700	4700			2006	1,414	6646	6646	0	0	
008	E134	Haukeliffjell	3000	3000			2006	1,414	4242	4242	0	0	
009	Rv. 555/Rv.	Nytt Sotrasamband	4500	4500			2009	1,218	5481	5481	0	0	
010	Rv. 64	Langfjord-tunnelen	0						0	0	0	0	
011	[by]	Tromsø	2530	950		1580	2010	1,18	2985	1121	0	1864	
012	E18	Knapstad – Vinterbro	1550	1550			2007	1,33	2062	2062	0	0	
013	[by]	Harstad	1240	730		510	2010	1,18	1463	861	0	602	
014	[by]	Nedre Glomma	9820	5631		4189	2009	1,218	11961	6859	0	5102	
015	[fjordkryssing]	Kryssing av Oslofjorden	0						0	0	0	0	
016	[by]	Grenland	1200	200		1000	2009	1,218	1462	244	0	1218	
017	[by]	Kristiansand	12500	9700		2800	2010	1,18	14750	11446	0	3304	
018	Rv. 80 m.fl.	Bodø	1890	1455	40	395	2011	1,115	2107	1622	45	440	
019	[by]	Bergen	0						0	0	0	0	
020	[by]	Nord Jæren	22100	9000	5500	7600	2011	1,115	24642	10035	6133	8474	
021	[by]	Moss/Rygge	3200	1100		2100	2012	1,084	3469	1192	0	2276	
022	E18 m.fl.	Oslopakke 3	0						0	0	0	0	
023	E6	Alta	800	380		420	2011	1,115	892	424	0	468	
024	[by]	Trondheim	0						0	0	0	0	
025	Rv. 35	Hokksund – Åmot – Jevnaker	4900	4900			2010	1,18	5782	5782	0	0	
026	E39	Søgne – Ålgård	17200	17200			2010	1,18	20296	20296	0	0	
027	E39	Aksdal (Haugesund) – Bergen (inkl.	25800	25800			2012	1,084	27967	27967	0	0	
028	E39	Skel – (Volda) – Ålesund	18000	18000			2011	1,115	20070	20070	0	0	
029	E39	Ålesund – Bergsøya	19300	19300			2011	1,115	21520	21520	0	0	

030	E39	Bergsøya – Valsøya	6800	6800		2011	1,115	7582	7582	0	0
031	E39	Skel – Valsøya (overbyggningsdokun	0					0	0	0	0
032	E134	Kongsberg – Gvammen	3800	3800		2009	1,218	4628	4628	0	0
033	E16	Bjørge – Øye	4300	4300		2010	1,18	5074	5074	0	0
034	Rv. 15	Strynefjellet	0					0	0	0	0
035	E6, jernbani	Trondheim – Steinkjer	23600	11000	12600	2011	1,115	26314	12265	14049	0
036	E6	Mørsvikbotn – Ballangen	4700	4700		2011	1,115	5241	5241	0	0
037	E10	Evenes – Sortland	3800	3800		2011	1,115	4237	4237	0	0
038	[by]	Tønsberg	2300		2300	2013	1,054	2424	0	0	2424
039	E6	Oppland grense – Jaktøya, Hedmarl	10800	10800		2011	1,115	12042	12042	0	0
040	Rv. 4	Nittedal	0					0	0	0	0
041	[by]	Buskerudbyen	16000	2400	4500	2012	1,084	17344	2602	4878	9864
042	[by]	Ålesund	0					0	0	0	0
043	[by]	Hønefoss	0					0	0	0	0
044	E16, jernbani	Voss – Arna	33400	11500	21900	2012	1,084	36206	12466	23740	0
045	E10	Fiskebøl – Å	0					0	0	0	0
046	E6	Kirkenes – Høybuktmo	0					0	0	0	0
047	E6	Fauske – Mørsvikbotn	8000	8000		2014	1,029	8232	8232	0	0
048	E134	Haugesund	0					0	0	0	0
049	Rv. 7	Hardangervidda (Flå – Hardangerbr	0					0	0	0	0
050	Rv. 4	Lygna – Mjøsbrua	0					0	0	0	0
	Rv4	Gjøvik	0					0	0	0	0
051	E39	Sognefjorden	0					0	0	0	0
052	Jernbane	Inter City	73000	73000		2013	1,054	76942	0	76942	0
			365130	213596	118740	32794		411577	246992	127483	37102

Standard kostnadsindeks for utbyggingsprosjekter:

2006	2006-2007	1,063
2007	2007-2008	1,082
2008	2008-2009	1,009
2009	2009-2010	1,032
2010	2010-2011	1,059
2011	2011-2012	1,028
2012	2012-2013	1,029
2013	2013-2014	1,024
2014	2014-2015	1,029
2015	2015-2016	1,027

Indeks fra valgt år til 2015

2006-2015	1,414
2007-2015	1,330
2008-2015	1,229
2009-2015	1,218
2010-2015	1,180
2011-2015	1,115
2012-2015	1,084
2013-2015	1,054
2014-2015	1,029

SPØRSMÅL NR. 393

Innlevert 22. desember 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 6. januar 2016 av landbruks- og matminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

«Hva er regjeringens mål for omdisponering i 2016 med utgangspunkt i Stortingets vedtak?»

BEGRUNNELSE:

I jordvernstrategien vedtatt av Stortinget er det bestemt at omdisponeringen av matjord skal være under 4000 dekar innen 2020. Dette målet skal nås gradvis.

Svar:

Nasjonal jordvernstrategi blei vedteken den 8. desember 2015, og regjeringa har ikkje fastsett noko eige mål for omdisponeringa av dyrka jord i 2016. Jordvernstrategien skal følgjast opp ved å gjennomføre dei fastsette tiltaka.

Eg tolkar Stortingets mål slik at den årlege omdisponeringa av dyrka jord skal reduserast gradvis frå ni-

vået i 2014 (som er det hittil siste året med KOSTRA-tall) på ca. 5 700 dekar, ned til målet på 4 000 dekar i 2020.

Den årlege omdisponeringa av dyrka jord har dei siste åra vist ein fallande tendens, og var i 2013 den lågaste sidan registreringa byrja i 1976. I 2013 var omdisponeringa av dyrka jord for fyrste gongen under 6 000 dekar, noko som gjentok seg i 2014. Dei endelege tala frå KOSTRA for 2015 kjem ikkje før i juni 2016, noko som også gjer det vanskeleg å seie noko no om omdisponeringa i 2016. Det er elles viktig å peike på at det kan være fleire ulike årsaker til endringane i den registrerte omdisponeringa av dyrka jord gjennom KOSTRA.

Det er eit klart mål å redusere omdisponeringa i tråd med det fastsette nivået for 2020, men eg finn det mindre tenleg å sette eit konkret mål for kvart enkelt år.

SPØRSMÅL NR. 394**Innlevert 22. desember 2015 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete****Besvart 7. januar 2016 av klima- og miljøminister Vidar Helgesen****Spørsmål:**

«Kan statsråden klargjøre om og eventuelt korleis den norske delegasjonen arbeidde for å inkludere matsikkerheit og utfordringar knytta til dette tema i klimaavtala, og vil regjeringa eventuelt utarbeide ein strategi for korleis matvaresikkerheit kan bli integrert betre i norske posisjonar fram mot COP22?»

GRUNNGJEVING:

Matsikkerheit er for første gong spesifikt akseptert og teke inn i ei global klimaavtale, sjølv om det berre vert referert til matsikkerheit i forteksten av avtala. I avtala står det at ein erkjenner

"the fundamental priority of safeguarding food security and ending hunger, and the particular vulnerabilities of food production systems to the impacts of climate change".

Det finst framleis ingen referanse til matsikkerheit i den operative delen av avtala.

Svar:

Innledningsvis vil jeg understreke at klimaendringene utgjør den største trusselen mot landbruksproduksjon og matsikkerhet i mange land og regioner. Uten at vi lykkes med innsatsen mot klimaendringer, inkludert arbeidet for redusert avskoging i utviklingsland (REDD+) vil det bli særs utfordrende å brødfø en voksende global befolkning. En effektiv avtale som både begrenser utslippene og tilpasser samfunnet til klimaendringene er den beste rammen vi kan ha for blant annet å sikre matproduksjonen.

Paris-avtalen ble vedtatt 12. desember. Avtalen bygger på Klimakonvensjonen, der det endelige formålet er å "... stabilisere konsentrasjonen av klimagasser i atmosfæren på et nivå ..." som blant annet skal "... sikre at matproduksjonen ikke er truet". Slik sett er hensynet til matsikkerhet allerede sikret på et nivå "over" den nye avtalen. For å arbeide med disse spørsmålene har det parallelt med forhandlingene om en ny avtale pågått et eget arbeidsprogram som adresserer spørsmål knyttet til jordbruk. Dette programmet vil også fortsette fremover. Rammeverket for REDD+; arbeidet for å begrense avskoging og degradering av

skog i utviklingsland, utviklet under Konvensjonen, er også relevant i denne sammenheng. Det er en sentral utfordring å lykkes med å bremse den raske avskogingen i mange utviklingsland uten at dette rammer landenes matsikkerhet. Den raske avskogingen utgjør også en trussel mot matproduksjonen i store områder, bl.a. fordi nedbørsmønstre og vannforsyning blir endret når skogen forsvinner.

I forhandlingene om selve Paris-avtalen har hensynet til matsikkerhet også hele tiden vært viktig for regjeringen. Regjeringen har ment at hensynet best ivaretas gjennom en henvisning i fortalen, og på side 5 i det norske posisjonsnotatet før Paris heter det derfor at "Norge vil også arbeide for at viktigheten og de spesielle karakteristika av landsektoren anerkjennes i fortalen. Dette gjelder særlig dens betydning for matsikkerhet, ..." Ved å innta hensynet i fortalen, slik også resultatet ble, er det relevant i alle beslutninger som tas under den nye avtalen, men uten at det er gjort til en del av selve formålet. Regjeringens posisjon har hele tiden vært at formålet med avtalen bør være å sikre utslippsreduksjoner for å forhindre temperaturstigning, og å tilpasse samfunnet til de klimaendringene som uansett vil finne sted selv. Et kort og konsist formål er viktig for å kunne sikre god oppfølging av avtalen, ved at det viser klart hva partene må forbedre hvert femte år når de melder inn sine nye forpliktelser.

Matsikkerhet er med dette gjort til et relevant hensyn når det skal tas stilling til hvordan partene skal oppfylle sine forpliktelser under avtalen. Dette er svært viktig for å sikre at hensynet til matsikkerhet er med i beslutningsgrunnlaget når land beslutter hvilke tiltak for utslippsreduksjoner og klimatilpasning som skal prioriteres.

Regjeringen vil på fremtidige møter under Klimakonvensjonen, inklusive de som er knyttet til Paris-avtalen, fortsette å arbeide for at hensynet til landsektoren og matsikkerhet ivaretas på en fullt ut tilfredsstillende måte. Strategi for matsikkerhet i et klimaperspektiv (2013-2015) har bidratt til å spisse og synliggjøre Norges satsing på internasjonal matsikkerhet. Hovedlinjene i denne strategien vil ligge til grunn for videre norsk internasjonal satsing på matsikkerhet.

SPØRSMÅL NR. 395**Innlevert 22. desember 2015 av stortingsrepresentant Sverre Myrli****Besvart 8. januar 2016 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide****Spørsmål:**

«Når vil sak om omdanning av AIM Norway til aksjeselskap bli lagt fram for Stortinget, og hvordan vurderer forsvarsministeren at et eventuelt innslag av private interesser på eiersiden kan kunne påvirke foretakets/selskapets muligheter til å delta som samarbeidspartnere for leverandøren av de nye redningshelikoptrene?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge presseoppslag ønsker regjeringen å omdanne det statseide foretaket AIM Norway til aksjeselskap.

I et replikkordskifte i budsjettdebatten i Stortinget 10. desember d.å. uttalte forsvarsministeren:

"Det å omdanne AIM fra et statsforetak, som det er nå, og som det ble omdannet til i 2011, til et aksjeselskap er nettopp for å posisjonere selskapet til både å kunne vinne kontrakter og utvikle seg videre. Det er en ikke helt uvanlig måte å gjøre det på for selskaper som står i en konkurranse-situasjon som kan være utfordrende, men ikke minst fordi vi også ser behovet for å utvikle selskapet enda mer forretningsmessig, og da er aksjeselskapsmodellen en ganske god modell for det. Vi kommer, som representanten refererte fra oppslaget i Klassekampen, til å komme tilbake til Stortinget med en proposisjon. Dette er jo noe som åpner muligheten for salg, men det er ikke dermed sagt at det blir et salg. Det er en rent forretningsmessig vurdering av hva som er hensiktsmessig, og hva som tjener selskapet."

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 23. desember 2015 med spørsmål fra stortingsrepresentant Sverre Myrli om Aerospace Industrial Maintenance Norway SF (AIM Norway SF) og omdanningen til aksjeselskap.

Forsvarsdepartementet har igangsatt en prosess for å omdanne statsforetaket AIM Norway SF til et aksje-

selskap, med sikte på endringer i eierstrukturen. Det planlegges å legge frem for Stortinget en lovproposisjon om omdanning av statsforetaket til aksjeselskap i løpet av vårsesjonen 2016, samtidig som det bes om en fullmakt til å endre eierstrukturen.

Tiltaket er et strategisk eiergrep, som skal bidra til at både selskapet og eier har de nødvendige rammebetingelser for å videreutvikle selskapet. Så lenge AIM Norway SF er organisert som et statsforetak, har ikke Forsvarsdepartementet den nødvendige fleksibiliteten til å tilpasse eierstrukturen til hva som er det beste for selskapet. Dette legger en betydelig restriksjon på Forsvarsdepartementets evne til å utøve sitt eieransvar, herunder blant annet søke samarbeid med strategiske partnere når dette er hensiktsmessig for både selskapet og eier. Et bredere eierskap kan tilføre betydelig og relevant kompetanse nødvendig for å videreutvikle selskapet, samt bidra til synergieffekter med annen relevant forsvarsindustri. Dette er en velprøvd konstellasjon i forsvarsindustrien.

En ny og mer fremtidsrettet eierstruktur kan også være med på å bedre selskapets konkurranseevne i det internasjonale forsvarsmarkedet. Blant annet gjennom tilførsel av ny kompetanse og en større finansiell fleksibilitet til å ta større investeringer i fremtidige forretningsprosjekter. Styret i selskapet støtter også eiers tiltak for å øke selskapets muligheter for å nå sine strategiske mål.

Samtidig er det viktig å understreke at ved eventuelle endringer i eierstrukturen, skal det gjøres grundige vurderinger av både de sikkerhetsmessige og de kommersielle aspektene. Dette for at AIM Norway SF får en best mulig eierstruktur til å videreutvikle selskapet fremover, samtidig som statens interesser blir ivarettatt.

SPØRSMÅL NR. 396**Innlevert 4. januar 2016 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 8. januar 2016 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

«Skattedirektoratet har ved rettsavdelingen bestemt at tidligere praksis med at internatdelen av private skoler ikke lenger har rett til mva-kompensasjon. Dette er en endret praksis som får store økonomiske konsekvenser for private skoler med internatdrift. Den konkrete saken som har utløst denne endrede praksisen er en sak fra Skatt Vest vedrørende internatutbygging ved Kongshaug musikkgymnas.

Vil finansministeren engasjere seg politisk i saken slik at tidligere praksis med rett til mva-kompensasjon opprettholdes?»

Svar:

Skattedirektoratet har opplyst at den konkrete saken som representanten Syversen viser til i spørsmålet er under behandling i Skatteetaten. Finansdepartementet kan ikke gå inn i konkrete enkeltsaker som er til behandling i Skatteetaten. Etter loven er det Skatteetaten som behandler denne type saker. Skattekontorets vedtak vil kunne påklages til Skattedirektoratet eller bringes inn for domstolene.

På generelt grunnlag vil jeg imidlertid knytte noen kommentarer til den generelle merverdiavgiftskompensasjonsordningen for kommunesektoren og den problemstillingen som synes å være det aktuelle temaet.

Formålet med den generelle kompensasjonsordningen er å unngå at merverdiavgiften påvirker kommunenes valg mellom å produsere avgiftspliktige

tjenester selv (uten avgift) eller å kjøpe tjenestene fra private aktører (med avgift). Ordningen er finansiert av kommunene ved at de statlige overføringene ble redusert tilsvarende omfanget av ordningen da den ble innført. Ordningen er dermed ingen støtteordning.

For å motvirke nye konkurransevridninger som den generelle kompensasjonsordningen kan gi opphav til, er også enkelte private aktører omfattet av ordningen. Etter kompensasjonsloven gjelder dette private virksomheter som tilbyr lovpålagte tjenester på helse-, sosial- og undervisningsområdet. Dette er det sentrale temaet i saken som representanten Syversen viser til, ifølge Skattedirektoratet. Direktoratet har videre opplyst at det i fellesskriv 25. november 2015 er lagt til grunn at siden elever på privatskoler ikke har rettskrav på internatdelen, vil denne delen av virksomhetens drift heller ikke kunne være omfattet av kompensasjonsordningen.

I spørsmålet fra representanten Syversen legges det til grunn at Skattedirektoratets fellesskriv innebærer en endret praksis. Som finansminister forutsetter jeg at Skattedirektoratet legger til grunn gjeldende rett. Jeg forutsetter også at det gjennom Skatteetatens behandling av enkeltsaker tilstrebes riktig avgiftsbehandling, godt skjønn og likebehandling av de avgiftspliktige.

Før skattekontoret eventuelt fatter vedtak i en sak, vil det for øvrig være anledning for parten til å fremføre sitt syn på saken. Dette gjelder også på fortolkningen av regelverket og forvaltningspraksis på området.

Jeg finner dermed at det ikke er noe grunnlag for meg å gå ytterligere inn i problemstillingen.

SPØRSMÅL NR. 397**Innlevert 5. januar 2016 av stortingsrepresentant Helga Pedersen****Besvart 12. januar 2016 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

«Hvordan vil regjeringens forslag til endringer i nytt inntektssystem slå ut for den enkelte kommune?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har i desember sendt på høring forslag til endringer i det kommunale inntektssystemet, men det er svært vanskelig å lese ut av hvordan endringene vil slå ut for den enkelte kommune. Eventuelle endringer vil bli foreslått i Kommuneproposisjonen 2017 som Stortinget skal behandle i juni 2016.

Konsekvensen av dette er at kommunene i sine prosesser med kommunereform, ikke vet hvilke økonomiske rammebetingelser de har å forholde seg til.

Dette påpekes blant annet av rådmann i Lebesby Harald Larssen i Finnmarken 5. januar som uttaler at:

«Dette skaper bare større usikkerhet, og det blir vanskelig å få til innbyggerinvolvering» og videre «Dersom vi må ha folkeavstemning basert på synsing, så er det veldig problematisk.»

Svar:

Regjeringen vil legge til rette for sterke lokalsamfunn i hele landet. I høringsnotatet om nytt inntektssystem foreslås det endringer som sikrer gode velferdstjenester i kommunene, samtidig som man fjerner hindringer for kommunesammenslåing og gjør inntektssystemet mer rettferdig. Det foreslås konkrete endringer i kostnadsnøkkelen, og det gis en omtale av endret innretning på de regionalpolitiske tilskuddene.

Et viktig tema som drøftes i høringsnotatet er dagens kompensasjon for smådriftsulemper i kommunal tjenesteproduksjon, og i hvilken grad kommuner skal kompenseres fullt ut for denne typen kostnader. Smådriftsulemper på tjenestenivå, for eksempel på skolesektoren, vil fortsatt bli behandlet som en ufrivillig kostnad, og bli kompensert fullt ut gjennom bosettingskriteriene i kostnadsnøkkelen. Smådriftsulemper på kommunenivå er derimot av en annen karakter, og er ikke fullt ut ufrivillige for alle kommuner. Basis-tilskuddet, som i hovedsak skal dekke smådriftsulemper til administrasjon, tildeles i dag med et likt beløp per kommune, uavhengig av antall innbyggere. Ifølge departementets forslag vil kommuner med lange reiseavstander fortsatt få full kompensasjon for smådriftsulempene på kommunenivå, mens kommuner med kortere reiseavstander vil få lavere kompensasjon for smådriftsulemper på kommunenivå om en graderer basiskriteriet.

Et gradert basistilskudd vil frigjøre midler fra basiskriteriet som kan tilbakeføres til kommunene gjennom andre elementer i innbyggertilskuddet. Dette gir mulighet for å overføre midler fra administrasjon til tjenester i kommunene, slik at midlene kommer flere innbyggere i hele landet til gode.

De regionalpolitiske tilskuddene vurderes grundig, og det foreslås endringer i innretningen på noen av disse tilskuddene. Det legges opp til å forenkle tilskudds-

strukturen ved å slå sammen noen av dagens tilskudd, at de regionalpolitiske tilskuddene i større grad knyttes opp til graden av distriktsutfordringer, og at tilskuddene i større grad gis per innbygger i stedet for per kommune. Den siste justeringen vil gjøre tilskuddene mer nøytrale i forhold til endringer i kommunestrukturen. Samtidig vil tilskuddet målrettes mer mot kommuner som har reelle distriktsmessige utfordringer, ved at småkommunetilskuddet foreslås knyttet til distriktsindeksen.

Departementet ber i høringsrunden om innspill, kommentarer og prinsipielle vurderinger av de ulike forslagene. Fordelingsvirkninger vil avhenge av hvordan vi utformer endelig kostnadsnøkkel, inkludert strukturkriteriet, de regionalpolitiske tilskuddene og skatteelementene. Først når alle innspill fra høringsrunden er vurdert, vil departementet utforme endelig forslag til nytt inntektssystem, og først da vil fordelingsvirkningene per kommune kunne legges fram. Forslag til nytt inntektssystem med fordelingsvirkninger på kommunenivå vil derfor bli presentert for Stortinget i kommuneproposisjonen for 2017.

Selv om de konkrete elementene i inntektssystemet skal avklares nærmere, gir høringsnotatet en tydelig retning for endringer i inntektssystemet. Den enkelte kommunes verdi på strukturkriteriet angis i notatet, og det angis noen eksempler på mulige terskelverdier. Dette gir en indikasjon på om kommunene kan forvente å få full kompensasjon for smådriftsulemper til administrasjon i fremtiden. Videre vil kommunens verdi på distriktskriteriet gi kommunen en indikasjon på om kommunen vil være berettiget til småkommunetilskudd.

Samtidig innebærer ordningen med inndelingstilskudd at kommuner som vedtar sammenslåing innenfor rammen av kommunereformen vil beholde tilskudd uavkortet i 15 år, før tilskuddene trappes ned over fem år. Videre vil de motta engangsstøtte og reformstøtte etter en standardisert modell. Slik jeg ser det, har kommunene dermed et grunnlag for å vurdere også de inntektspolitiske sidene av endringer i kommunestrukturen.

Jeg viser for øvrig til at det er vanlig å oppdatere inntektssystemet om lag hvert fjerde år, og at Regjeringen Stoltenberg fremmet forslag til endringer i inntektssystemet uten at dette hadde vært på høring.

SPØRSMÅL NR. 398**Innlevert 5. januar 2016 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete****Besvart 12. januar 2016 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Kva kriteriar vert lagde til grunn for den nye konsekvensutgreiinga for vegalternativa rv 52 Hemsedalsfjellet og rv 7 Hardangervidda, og kva kriteriar er eventuelt endra, lagde til eller tekne bort i høve Statens vegvesen si aust-vest-utgreiing som vart lagt fram på høgfjellskonferansen på Gol 26. oktober 2015?»

GRUNNGJEVING:

18. desember kunngjorde samferdselsministeren at E134 skal vere ein hovudveg mellom aust- og vest-Noreg. Ut frå resultata i Statens Vegvesen si utgreiing om aust-vest-samband der rv 52 over Hemsedalsfjellet kom svært godt ut, var det venta at dette sambandet ville bli utpeiكا som den andre hovudvegen. Slik gjekk det ikkje. I staden er det sett i verk ei ny konsekvensutgreiing av rv 52 Hemsedalsfjellet og rv 7 Hardangervidda.

Det er svært viktig for vestlandet at ein held fast på grunnlaget for den førre utgreiinga om at dei utpeiكا hovudvegane skal vere vegar mellom Austlandet og Vestlandet (ikkje berre Oslo-Bergen), og ei tydeleg vektlegging av samfunnsnytte sett i dette breie perspektivet.

Dei to fjellovergangane tener dels ulike og dels overlappende regionar. Medan Lærdalstunnellen har gjort det enkelt for næringstransportar og anna trafikk å krysse fjellet via E16 eller rv 52, vil dei fleste sjå det som ein håplaus omveg dersom trafikken frå Sunnmøre og Sogn og Fjordane skulle ta vegen til Voss og vidare austover via rv 7 Hardangervidda.

I Statens Vegvesen si aust-vest-utgreiing er også ferjefritt samband på rv 5 lagt inn, og er med og gjer

alternativet over rv 7 Hemsadalsfjellet til ei sær samsfunnsøkonomisk god løysing.

Det er viktig for arbeidet vidare at kriteriane for den nye utgreiinga er kjend.

Det var ikkje tydeleg på pressekonferansen den 18. desember kva desse kriteriane er og om dei er endra frå førre utgreiing.

Svar:

På grunnlag av drøftingar i regjeringa tek Samferdselsdepartementet sikte på å leggje fram ei prioritering av trasé for aust-vestvegsamband i Nasjonal transportplan 2018-2029. Det blir lagt til grunn i det vidare arbeidet at E134 vil vere eit av hovudvegsambanda mellom Austlandet og Vestlandet.

Departementet går inn for å prioritere to vegsamband. Før regjeringa tek stilling til kva samband som skal vere det andre prioriterte, er det behov for ei grundigare utgreiing av alternativa rv 7 over Hardangervidda og rv 52 over Hemsedal. Derfor gir vi Statens vegvesen i oppdrag å gjennomføre ein KVVU for dei to alternativa mellom Gol og Voss.

Statens vegvesen si gjennomførte utgreiing om aust-vest-samband var på eit meir overordna nivå enn ein KVVU. Ved å gjennomføre ein KVVU blir det mogleg for Statens vegvesen å vurdere konsekvensane av dei to alternativa meir grundig enn i tidlegare utgreiing. For eksempel kan alternative løysningar analyserast grundigare med tanke på nytte og kostnader og andre verknader som er viktige for samfunnet. Samferdselsdepartementet vil om kort tid oversende eit oppdragsbrev til vegvesenet. I hovudsak vil KVVU-arbeidet byggje på dei same måla og kriteria som er lagt til grunn i Statens vegvesen si aust-vest-utgreiing.

SPØRSMÅL NR. 399**Innlevert 6. januar 2016 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust****Besvart 13. januar 2016 av klima- og miljøminister Vidar Helgesen****Spørsmål:**

«Kan statsråden redegjøre for hvordan kravene fra miljødirektoratet til konkursboet etter Sydvaranger Gruve

om opprydding og forsvarlig handtering av forurenset og farlig avfall jfr. forurensingsloven blir fulgt opp?»

BEGRUNNELSE:

Miljødirektoratet har etter konkursen av Sydvaranger Gruve innsisert området som det har vært drevet gruvedrift i og fremmet en rekke krav til forsvarlig opprydding. Dette er bl.a. fjæring av kjemikalier, spillolje og farlig avfall. Direktoratet har gjennomført en kartlegging, og fremmet krav til utbedring og opprydding av de forurensede områdene og områder der det er mellomlagret oljeforurensede masser. Miljødirektoratet avdekket på sin inspeksjon også at en del farlig avfall er lagret utendørs på en måte som ikke tilfredsstiller kravene i forurensningsloven.

Gjennom et oppslag i Dagens Næringsliv den 5. januar 2016 uttaler bobestyreren for konkursboet etter Sydvaranger Gruve, at samfunnsmessige interesser kommer bak kreditorenes krav i boet og setter til side krav fra miljømyndighetene om forsvarlig opprydding etter konkursen.

Det er i § 20 i forurensningsloven vedr. nedleggelse eller driftsstans av et anlegg satt tydelige krav til eier anlegget, hvor det bl.a. sitat:

"Hvis et anlegg blir nedlagt eller en virksomhet stanser, skal eieren eller brukeren gjøre det som til enhver tid er nødvendig for å motvirke forurensninger.

Hvis anlegget eller virksomheten kan medføre forurensninger etter nedleggelsen eller driftsstansen, skal det i rimelig tid på forhånd gis melding til forurensningsmyndigheten.

Forurensningsmyndigheten kan fastsette nærmere hvilke tiltak som er nødvendig for å motvirke forurensning. Den kan pålegge eieren eller brukeren å stille garanti for dekning av fremtidige utgifter og mulig erstatningsansvar."

Svar:

Miljødirektoratet har informert om at Sydvaranger Gruve AS har stilt finansiell sikkerhet for sjødeponiet i Bøkfjorden til fordel for Miljødirektoratet, i tråd med krav i tillatelse etter forurensningsloven. Disse midlene vil bli brukt til å drifte overvåkning av sjødeponiet i Bøkfjorden i årene etter nedleggelse, dersom det ikke blir fortsatt drift i gruva.

Videre har Miljødirektoratet fremmet krav i konkursboet til Sydvaranger Gruve AS for kostnader til gjennomføring av andre forpliktelser i forbindelse med nedlegging av virksomheten. Kostnadene er anslått til ca. 3 millioner kroner. Summen er anslått på bakgrunn av de funn som ble gjort under Miljødirektoratets tilsyn på lokaliteten etter konkursen og kravene i virksomhetens tillatelse etter forurensningsloven som gjelder ved nedleggelse.

Miljødirektoratet vil senere i prosessen få oversikt over hva som har blitt ryddet opp og hva som eventuelt gjenstår. Miljødirektoratet vil da vurdere om det eventuelt er grunnlag for oppfølging overfor andre mulige ansvarlige.

SPØRSMÅL NR. 400

Innlevert 6. januar 2016 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal

Besvart 14. januar 2016 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«I statsbudsjettet for 2016 er det vedtatt en endring i virksomhetsvurdering i skog. I prop. 1LS (2015-2016) vises det til at de foreslåtte endringene betegnes å være endring i ligningspraksis, og at endring kan skje administrativt gjennom retningslinjer gitt av Skattedirektoratet.

Vil finansministeren innføre en overgangsordning i retningslinjene lik den som ble innført for deltakerlignende selskaper?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til siste setning i skatteloven § 14-81, 6. ledd. Det fremgår av denne at gjennomsnittsoverheng/-un-

derheng skal komme til inntekt/fradrag i "året etter siste året med gjennomsnittsligning".

I forbindelse med avvikling av gjennomsnittsberegning for deltakerlignende selskaper ble en overgangsordning innført.

Svar:

De skogene som omfattes av den nye ordningen for virksomhetsklassifisering, er de skogene som er så små at aktiviteten der ikke oppfyller de alminnelige reglene for virksomhetsklassifisering. Når aktiviteten fra 2016 ikke lenger anses som virksomhet, kan inntekter opparbeidet i 2016 eller senere heller ikke bli behandlet som virksomhetsinntekt. Det innebærer blant annet at de ikke kan gjøres til gjenstand for gjennomsnittslig-

ning, selv ikke i en overgangsfase. Gjennomsnittlig-
ning er forbeholdt inntekter i enkeltpersonforetak, jf.
skatteloven § 14-81. At inntekter ikke lenger er virk-
somhetsinntekt, betyr også at de ikke lenger skal inngå
i grunnlaget for beregning av personinntekt og eventu-
elt ilegges trygdeavgift og trinnskatt, noe som betyr en
skattelettelse om man har slik inntekt. Det ville ha skapt
en uoversiktlig rettssituasjon hvis skattyterne selv i en
overgangsperiode skulle bestemme om inntektene fra
skogen var kapital- eller virksomhetsinntekter.

Det blir derfor ikke helt treffende å sammenligne
med overgangsordningen som ble gitt ved opphevin-
gen av gjennomsnittsligningen for deltakerlignede sel-
skaper. Disse selskapene fortsetter å drive virksomhet.

Eventuelle overgangsordninger ville også ha gitt
en mer komplisert ligning for de skogeierne dette gjel-

der, hvor de over flere år kunne hatt ulik beskatning av
inntekter og utgifter knyttet til skogen fra henholdsvis
før og etter årsskiftet 2015-2016, eventuelt før og etter
et senere tidspunkt for overgang fra virksomhet til ka-
pitalforvaltning. Jeg mener regelverket ikke bør gjøres
unødvendig komplisert.

At siste år for gjennomsnittsligning er 2015 for de
skogeiere som fra 2016 ikke lenger anses å drive virk-
somhet i skogen, er forankret i Stortingets behandling
av Prop. 1 LS (2015-2016). Verken departementet el-
ler Skattedirektoratet har hjemmel for å fastsette andre
overgangsordninger enn det som er vedtatt av Stortin-
get. Dette stiller seg annerledes enn for selve virksom-
hetsvurderingen etter skatteloven, som Skattedirekto-
ratet kan gi retningslinjer for.

SPØRSMÅL NR. 401

Innlevert 7. januar 2016 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 14. januar 2016 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie

Spørsmål:

«En av følgene av uførereformen som trådte i kraft 1.
januar 2015 var at skattesatsen på uføretrygd ble økt,
fordi uføretrygd og lønn skal beskattes likt. Brutto ufø-
reytelse fra folketrygden økte derfor for å kompensere
for den økte skatten. Økt skatt ville også ha en effekt på
utbetalinger fra eventuelle tjenstepensjonsordninger.

Har statsråden noen oversikt over hva slags effekt
økt skattlegging av uføretrygd har hatt for kjøpekraften
til uføre som mottar uføreytelser fra private tjeneste-
pensjonsordninger?»

BEGRUNNELSE:

Det er gjort endringer i uføreytelsene fra offentlige
tjenstepensjonsordninger for at ikke ansatte i offent-
lig sektor skulle komme dårligere ut som følge av økt
beskatning. I stortingsbehandlingen av uførereformen
ble det påpekt at også mottakere av private tjeneste-
pensjonsordninger kunne oppleve å bli rammet av de
nye skattereglene.

Svar:

Ny uføretrygd fra folketrygden og ny uførepensjon i de
offentlige tjenstepensjonsordningene ble innført fra 1.
januar 2015. De nye beregningsreglene gjelder bare for
de som ble uføre fra og med 2015. Lovbestemmelsene

om ny uførepensjon i de private tjenstepensjonsord-
ningene trådte i kraft 1. januar 2016. Arbeidsgiverfore-
takene er gitt en frist på ett år til å tilpasse uføredek-
ningen i pensjonsordningen sin til det nye regelverket.
Personer som blir uføre før dette vil få beregnet uføre-
pensjonen fra tjenstepensjonsordningen etter de gam-
le reglene, uavhengig av endringene i folketrygden og
i skattereglene, og på samme måte som personer med
uførepensjon fra en tjenstepensjonsordning som ble
uføre før 2015.

Personer som ved utgangen av 2014 hadde uføre-
pensjon fra offentlige eller private tjenstepensjons-
ordninger i tillegg til folketrygdens uførepensjon har
fått slik uførepensjon videreført inn i 2015 på samme
nivå som tidligere. Fra og med 2015 er alle uføreytel-
ser, også uførepensjon fra tjenstepensjonsordninger,
skattlagt etter samme regler som lønnsinntekt.

Personer som mottok uførepensjon fra folketryg-
den ved inngangen til 2015, har fått omregnet sin ufø-
repensjon fra folketrygden til ny uføretrygd på en slik
måte at ytelsen før skatt er økt så mye at ytelsen etter
skatt er uendret, gitt at den uføre ikke har andre inntek-
ter enn uføreytelsen fra folketrygden og kun har stan-
dard fradrag.

Personer som har hatt andre inntekter ved siden av
folketrygdens uførepensjon, for eksempel uførepens-
jon fra en tjenstepensjonsordning, og/eller andre fra-
drag, har kunnet få en noe høyere eller lavere inntekt
etter skatt som følge av at uføretrygden blir skattlagt

som lønn. Fram til 2015 hadde imidlertid uføre med minst 2/3 uføregrad rett til å få beregnet skatten etter den såkalte skattebegrensningsregelen, hvis dette ga lavere skatt enn med de ordinære reglene. Skatt med skattebegrensning ble beregnet som 55 prosent av den samlede inntekten som oversteg summen av skattefri nettoinntekt og minstefradrag. Marginalskatten på inntekter utover folketrygdens uførepensjon og effekten av fradrag varierte derfor som følge av skattebegrensningsregelen mellom 0 og 55 prosent. Den samlede effekten av å ha inntekter utover folketrygdytelsen og/eller andre fradrag avhenger av nivået på folketrygdytelsen, nivået på andre inntekter, nivået på fradragene og også sammensetningen av ulike inntekter og fradrag. Dette gjelder også i tilfeller der inntekten utover folketrygden uføreytelse er en uførepensjon fra tjenestepensjonsordninger. Det er ikke foretatt beregninger som analyserer betydningen av uførepensjon fra tjenestepensjonsordninger isolert sett.

I tillegg til effekten av skattebegrensningsregelen, påvirkes skattleggingen av uførepensjon fra tjenestepensjonsordningene av at også uførepensjon fra tjenestepensjonsordninger skattlegges som lønnsinntekt. I praksis innebærer det at satsen for trygdeavgift er høyere enn før, men også at minstefradraget, både sats og øvre grense, er høyere enn før. Trygdeavgiftssatsen på uførepensjoner før 2015 hadde imidlertid bare betydning for uføre som ble skattlagt etter ordinære skatteregler for uføre, ikke for uføre skattlagt etter skattebegrensningsregelen. Det er dermed ikke slik at de nye skattereglene for uførepensjon fra tjenestepensjonsordninger nødvendigvis medfører hardere beskatning enn de gamle skattereglene. For mange som tidligere ble beskattet etter skattebegrensningsregelen vil inntekt etter skatt gå opp når folketrygdytelsen økes og tjenestepensjonen er uforandret ettersom marginalskatten (skatt på inntekt utover uføreytelsen fra folketrygden) har gått ned i det nye skattesystemet. I Prop. 1 LS (2012–2013) Skatter, avgifter og toll 2013 (kapittel 4) ble konsekvensene for dagens uførepensjonister som mottar uførepensjon fra folketrygden og en tjenestepensjonsordning, særlig vurdert.

For mange uføre som har en uførepensjon fra en tjenestepensjonsordning i tillegg til uføreytelsen fra folketrygden, kan skattetrekket for tjenestepensjonen på skattekortet framstå som høyt. Forskuddstrekk for uføretrygd fra folketrygden vil som hovedregel skje

ved tabelltrekk, mens det blir prosenttrekk på eventuelle biinntekter. Skatteprosenten vil være da være høyere på biinntekten. Endringen av fordeling av skattetrekket mellom folketrygdytelsen og tjenestepensjonsytelsen innebærer at et økt skattetrekk på tjenestepensjonen ikke nødvendigvis betyr at samlet inntekt etter skatt går ned. Det er derfor viktig å se trekket på folketrygdytelsen og tjenestepensjonsytelsen i sammenheng.

En annen konsekvens av at forskuddstrekket for uføreytelsen nå følger reglene for lønn og ikke pensjon, er at forskuddstrekket fordeles over 10,5 måneder og ikke 11 måneder som tidligere. Det trekkes ikke skatt i juni og bare halv skatt i desember, og dermed blir trekkprosenten noe høyere de andre månedene for å kompensere for det.

Jeg viser videre til omtalen i Prop. 1 S (2015–2016) Arbeids- og sosialdepartementet om anslag på effekter av uførereformen under Resultatområde 2, hovedmål 2. Der framgår det at det anslås at om lag 60 prosent av uførepensjonistene som ble overført til nytt regelverk har fått en økning i nettoinntekt etter omleggingen, mens 40 prosent har fått en nedgang. Et klart flertall av de som taper mer enn 4 000 kroner årlig hadde tidligere skattebegrensning og renteutgifter, og omfattes dermed av den vedtatte overgangsordningen i skattereglene. Det er anslått at om lag 39 000 uføre vil få skattefradrag etter overgangsordningen.

Det er anslått at om lag 19 000 uføre vil tape mer enn 4000 kroner, men likevel ikke omfattes av overgangsordningen. Mange i denne gruppen har en uførepensjon fra en tjenestepensjonsordning og får redusert inntekt etter skatt som følge av høyere trygdeavgiftssats enn tidligere. Som nevnt er dette effekter som det ble redegjort for i Prop. 1 LS (2012–2013) Skatter, avgifter og toll 2013 (kapittel 4). Det er nivået på samlet uførepensjon og fordelingen mellom folketrygd og tjenestepensjon, i tillegg til eventuelle inntekter og andre fradrag, som er avgjørende for om omleggingen av skattereglene innebærer at inntekt etter skatt øker eller reduseres. Om tjenestepensjonen kommer fra en offentlig eller privat tjenestepensjonsordning har i denne sammenheng ingen betydning og det er av den grunn ikke skilt mellom private eller offentlige tjenestepensjoner.

SPØRSMÅL NR. 402**Innlevert 7. januar 2016 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 18. januar 2016 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Kor mykje bompengar har blitt kravd inn frå bilistar og næringsliv i 2015?»

GRUNNGJEVING:

Dersom det ikkje ligg føre endeleg tal er det ynskjeleg med dei siste prognosane som ligg føre for bompengennekrevjing i 2015.

Svar:

Førebelse resultat for 2015 frå alle bompengeselskapa vil først liggje føre i slutten av mars 2016. Bompengeselskapa skil ikkje mellom inntekter frå private køyre- tøy og køyretøy i næring.

SPØRSMÅL NR. 403**Innlevert 8. januar 2016 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 18. januar 2016 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Kva vil statsråden gjere for å sikre ei positiv og god fagleg utvikling av dei prehospitale tenestene, og meiner statsråden at kutt i ambulansenesta ved Nordlandssykehuset og parkerte ambulansar i Helse Bergen er ein del av slik forsvarleg og ønska utvikling?»

GRUNNGJEVING:

Ambulansetillitsvalgte, lokalpolitikarar og innbyggjarar har reagert over heile landet på foreslåtte og vedtatte kutt i ambulansenesta ved både Nordlandssykehuset og Helse Bergen. NRK Hordaland kan den 7/1-16 fortelje at på tre månadar har 107 ambulansar stått ubemanna for å spare pengar i Helse Bergen. Akuttmedisinsk avdeling er i 2016 nøydd til å spare 10 millionar. Avdelingssjef ved akuttmedisinsk avdeling meiner situasjonen ikkje kan tålast på sikt, men så langt har ikkje parkerte ambulansar skapt problem. Kutta vil gå hardest ut over dagpasientar som skal bli flytta for eksempel frå sjukehus til sjukeheim.

Svar:

Regjeringen vil fortsette arbeidet med å styrke kapasiteten og kompetansen i de akuttmedisinske tjenestene utenfor sykehus. Nasjonal helse- og sykehusplan skal sikre et sammenhengende system for akutte tjenester, slik at trygghet og kvalitet er ivarettatt.

Et av prinsippene i Nasjonal helse- og sykehusplan for bedre oppgavedeling og samarbeid mellom sykehusene er at sykehusstruktur og ambulansetjenester skal sees i sammenheng.

Ved endret oppgavedeling mellom sykehusene må det sikres at prehospitale tjenester har nødvendig kapasitet og kompetanse.

Når det gjelder spørsmålet om situasjonen ved Nordlandssykehuset og i Helse Bergen viser jeg til mitt svar 7. januar 2016 til representanten Kjell-Idar Juvik, hvor jeg refererer opplysninger fra Helse Nord RHF og Helse Vest RHF om justeringer av ambulansetilbudet i Vesterålen, Helgeland og Bergen:

"Helse Nord RHF opplyser at en justering av antall ambulanserbiler i Vesterålen og en sammenslåing av fire hjemmevaktstasjoner til to stasjoner på aktiv vakt på Helgeland, bygger på vurdering av dagens kapasitet og beredskap. Planene skal fortsatt sikre befolkningen forsvarlig beredskap og responstid. Helse Nord oppgir videre at utredningen av ny sykehusstruktur på Helgeland skal beskrive et moderne prehospitall tilbud som sentralt element i den akuttmedisinske kjeden. Den skal også vise hvordan den prehospitale aktiviteten er tilpasset en ny organisering og lokalisering av spesialisthelsetjenesten. Mulige konsekvenser av å endre lokalisering av luftambulansetjenesten skal også utredes.

Helse Vest RHF opplyser at på grunn av overforbruk innenfor prehospitale tjenester i 2015, har Helse Bergen behov for å tilpasse kostnadsnivået til de økonomiske rammene. Dette har medført noen mindre justeringer av ambulansetilbudet i deler av opptaksområdet. Helse Vest oppgir videre at Helse Bergen vil følge nøye med på utviklingen innenfor

de prehospitale tjenestene gjennom året, og vil gjøre eventuelle tilpasninger dersom det viser seg å være behov for det. Helse Vest understreker at endringene som er gjort etter deres vurdering ikke er av vesentlig karakter, men er mindre endringer/ forskyvninger som med helseforetakets rammer gir en bedre samlet dekning for innbyggerne."

Vedrørende representanten Toppes spørsmål om parkerte ambulanser i Bergen, opplyser Helse Vest RHF at i de siste tre månedene av 2015 har i gjennomsnitt en av 28 ambulanser per døgn vært uten bemanning i større eller mindre deler av vekten. Årsaken er uvanlig høyt sykefravær og stort behov for opplæring i forbindelse med innføring av nytt nødnett.

Akuttberedskapen har blitt prioritert. En noe redusert kapasitet har dessverre, slik representanten er inne på, i noen tilfeller medført lengre ventetid for pasienter som trenger ambulanse hjem fra sykehuset.

I svaret til representanten Juvik presiserer jeg at helseforetakene må følge virkningen av endringene nøye, og iverksette tiltak dersom de skulle ha uforutsette, negative konsekvenser.

Jeg har tillit til at dette blir fulgt opp i både Helse Nord RHF og Helse Vest RHF, og i ledelsen for de aktuelle helseforetakene.

SPØRSMÅL NR. 404

Innlevert 8. januar 2016 av stortingsrepresentant Kjersti Toppes

Besvart 18. januar 2016 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Vil statsråden endre ordningene for praksisfinansiering for å realisere samhandlingsreformens intensjon om økt praksis i primærhelsetjenesten?»

BEGRUNNELSE:

I Bergens Tidende 8. januar 2016 har dekanene ved medisinske fakultet i Bergen, Tromsø, Oslo og Trondheim et felles leserinnlegg om praksisfinansiering. De etterlyser mer praksis i primærhelsetjenesten og etterlyser lovfesting og finansiering av praksis på kommunale læringsarenaer.

"I dag får altså ingen kommuner eller fastleger kompensasjon fra Helsedepartementet for å ta i mot legestudenter, mens sykehusene får et vesentlig tilskudd for det samme. Det innebærer at fakultetene selv må betale stykkpris pr. student for å kunne få praksis i kommunal sektor og hos fastleger. Ulike krav i lovverk og finansiering bidrar således til en betydelig skjevdeling av praksistid mellom spesialist- og kommunehelsetjenesten. Universitetene er ikke finansiert for å kunne kompensere for denne skjevdelingen."

De etterlyser så en sidestilling av kommunal sektor og spesialisthelsetjenesten som praksisarena med felles lovfesting og finansiering, og at praksisfinansiering følger studentene.

Svar:

Jeg er enig med stortingsrepresentanten i at det er viktig å sikre økt praksis i kommunene i realiseringen av samhandlingsreformen.

Meld. S. 26 (2014-2015) Fremtidens primærhelsetjeneste viser til at studenter ved de helse- og sosialfaglige utdanningene har for lite og for dårlig praksis i den kommunale helse- og omsorgstjenesten, og for lite praksis i den fylkeskommunale tannhelsetjenesten. I meldingen fremgår det at Helse- og omsorgsdepartementet og Kunnskapsdepartementet vil samarbeide om mulig lovfesting av kommunenes ansvar for å sørge for praksis, som ledd i oppfølgingen av Meld. St. 13 (2011-2012) Utdanning for velferd. Eventuelle økonomiske konsekvenser av en slik lovfesting vil vurderes.

I regjeringens handlingsplan for oppfølging av HelseOmsorg21-strategien – Forskning og innovasjon i helse og omsorg (2015-2018) – fremgår det at regjeringen vil legge til rette for at flere helsefagstudenter har praksis i kommunene. Formålet er både rekruttering og kompetansebygging. HelseOmsorg21-strategien påpeker at kommunale helse- og omsorgstjenester må styrkes som utdanningsarenaer for å gjøre utdanningene mer relevante for kommunenes behov.

For at praksis i kommunale helse- og omsorgstjenester skal bidra til bedre kvalitet i utdanningen må det være god nok kvalitet på praksisstedene. På oppdrag fra Kunnskapsdepartementet har Universitets- og høyskolerådet fått ansvar for å gjennomføre et nasjonalt utviklingsprosjekt Kvalitet i praksissteder for å bidra til å bedre kvaliteten og sikre relevansen i praksisstu-

diene. En rapport fra prosjektet vil foreligge i februar 2016, og forslagene derfra vil bli vurdert av Kunnskapsdepartementet i samarbeid med relevante departement.

Regjeringen tar også sikte på å legge frem en stortingsmelding om kvalitet i høyere utdanning våren 2017.

SPØRSMÅL NR. 405

Innlevert 8. januar 2016 av stortingsrepresentant Heidi Greni

Besvart 12. januar 2016 av innvandrings- og integreringsminister Sylvi Listhaug

Spørsmål:

«UDI har bedt Statsbygg om å stoppe salg av en eiendom på Sandane i Gloppen som var aktuell for en større bedriftsetablering på stedet. Eiendommen ble av UDI vurdert som aktuell for mottak for enslige mindreårige, men dette er ikke aktuelt etter at BUFETAT har vurdert lokaliseringen. UDI har likevel ikke gitt sin avklaring.

Kan statsråden medvirke til at UDI får bedre framdrift i sin saksbehandling og sitt samarbeid med lokale myndigheter, slik at denne typen eiendomsomsetning ikke forhindres over lang tid?»

BEGRUNNELSE:

Statsbygg har en eiendom på 2000 m² på Sandane i Gloppen som kommunen i samarbeid med Statsbygg har arbeidet med for salg til en næringsaktør. Det er opplyst at næringsetableringen kan gi mellom 75 og 100 nye arbeidsplasser i kommunen.

UDI ba i november om at salget stoppes fordi eiendommen skulle vurderes for etablering av mottak for enslige mindreårige. Etter befaring og vurdering i BUFETAT ble det i desember gitt tilbakemelding om at eiendommen ikke var aktuell for dette formålet.

UDI har i god forståelse med kommunen vurdert andre lokaliseringer på stedet. Disse er det gitt tilbakemelding om at ikke lenger er aktuelle, men det aktuelle næringslokalet er det ikke gitt tilbakemelding om.

Gloppen kommune er redd for at den aktuelle næringsetableringen, som er viktig for lokalsamfunnet, kan bli stoppet som følge av UDIs manglende avklaring.

Svar:

Utlendingsdirektoratet (UDI) har ansvaret for opprettelse og drift av asylmottak. Dialog med Statsbygg og andre aktører om mulig bruk av eiendom til asylmottak inngår i dette arbeidet. Jeg forventer at etatene foretar slike vurderinger og avklaringer uten unødige forsinkelser. Regjeringen er opptatt av at samarbeidet mellom UDI, driftsoperatører for mottak og lokale myndigheter skal være godt, og har bedt UDI sørge for dette i sitt arbeid på mottaksfeltet. I den aktuelle saken som representanten viser til har jeg fått opplyst fra UDI at direktoratet har gitt kommunen og Statsbygg tilbakemelding om at UDI ikke vil benytte bygningen til mottaksdrift.

SPØRSMÅL NR. 406

Innlevert 8. januar 2016 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 18. januar 2016 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Kva er status for prosjektet Grindgut?»

GRUNNGJEVING:

Det er ynskeleg å få greie på status for framdrift i prosjektet, forventa kostnad og kven som får rekninga for prosjektet.

Svar:

Avtalen med leverandøren IBM vart heva av Statens vegvesen 27. juli 2015 grunna misleghald. Prosjektet er derfor avslutta utan leveranse.

Statens vegvesen har fremma krav om erstatning, halde tilbake betaling og varsle rettslege skritt. IBM har tilsvarende varsla motkrav. Det endelege svaret på kva kostnaden blir, må truleg avvente behandling i rettssystemet.

Kostnadene for prosjektet så langt er dekket med bompengar ved at utgiftene er fakturerte bompengeselskapa.

SPØRSMÅL NR. 407

Innlevert 8. januar 2016 av stortingsrepresentant Marianne Aasen

Besvart 18. januar 2016 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Hva kan myndighetene gjøre med regelverk og kontroll slik at russebusser ikke utgjør noen fare for ungdom og andre i trafikken?»

BEGRUNNELSE:

I Norge har det utviklet seg en tradisjon en del steder med store fest-busser som en viktig del av russefeiringen. Disse bussene er brukte busser som bygges om i den hensikt å være rullende fest-lokaler med store musikkanlegg og andre fasiliteter inne i bussene. Det har opp gjennom årene vært dødsulykker og alvorlige skader knyttet til bussene. Dessuten konsumeres det mye alkohol, og også noe narkotika, av de som fester på bussene.

Svar:

Jeg vil innledningsvis påpeke at russekjøretøy ikke er en egen kjøretøygruppe, og de skal derfor tilfredsstille de samme tekniske kravene som gjelder for vedkommende type bil eller buss. Russekjøretøy er dermed underlagt de samme kravene til periodisk kjøretøykontroll som øvrige kjøretøy. For bussers vedkommende betyr dette bl.a. at de må inn til kontroll hvert år.

I samarbeid med aktører som politi, brannvesen, helsesektor og Trygg trafikk, har Statens vegvesen i en årrekke jobbet aktivt med ulike tiltak rettet mot russeren. Russearbeidet er en prioritert oppgave på trafikkstasjonene på våren, og arbeidet er bl.a. forankret i Nasjonal tiltaksplan for trafikksikkerhet.

Statens vegvesen driver oppsøkende informasjonsvirksomhet på videregående skoler, hvor kontrollører gir tips og råd om bl.a. kjøp og ombygging av russebil, samt faremomenter ved bruk av slike kjøretøy. I flere fylker avholdes det seminar for russestyrene hvor trafikksikkerhet er tema. På vårparten, før russetiden setter i gang, tilbyr Statens vegvesen gratis teknisk kontroll av russekjøretøy, både av russebusser og russebiler. Godkjente kjøretøy får et eget oblat i frontruten som viser at kjøretøyet har vært til kontroll. Det er også opprettet en egen Facebookside (Russ på hjul) hvor russeren kan stille spørsmål til Statens vegvesen om russe-kjøretøy.

Trafikkkontroll av russekjøretøy gjennomføres i forbindelse med ordinær kontrollvirksomhet.

I perioden april/mai er fokuset likevel spesielt rettet mot russebusser og andre russekjøretøy. Det gjennomføres egne kontroller rettet mot russekjøretøy, og da spesielt russebusser ved større russearrangementer ved Tryvann i Oslo, Kongeparken i Sandnes og landstreffet på Lillehammer.

Det gjøres altså mye allerede for å unngå at russebusser setter ungdom og øvrige trafikanter i fare. Det vil likevel alltid være rom for forbedringer, og Statens vegvesen vil derfor også i ti-den fremover kontinuerlig vurdere nye tiltak som kan bidra til å redusere risikoen ved bruk av russekjøretøy.

SPØRSMÅL NR. 408**Innlevert 8. januar 2016 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen****Besvart 19. januar 2016 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Har statsråden vurdert de nye opplysningene om at USA vil bygge opp LORAN-C som reserveløsning for bortfall av GPS-signaler, hvilken reserveløsning har Norge ved bortfall av GPS-signaler i dag, og mener statsråden at disse løsningene er tilstrekkelige?»

BEGRUNNELSE:

I dag er vi avhengig av å ha nøyaktig tid når man skal synkronisere datanettverk, telefon, strømforsyning. Disse opplysningene får vi i dag fra GPS-systemene.

Hvis GPS-systemene skulle ramle ut, vil det få store konsekvenser for samfunnet. Det kan for eksempel skje som følge av aktivitet på solen og ved fiendtlig aktivitet som «jamming» av signalene.

Torsdag 31.12.15 KL 12 ble LORAN-C systemet i Norge skrudd av. Den amerikanske kongressen har gått motsatt vei av Norge, og gitt beskjed om LORAN-C systemet skal oppgraderes til et reserve-system for bortfall av GPS-signaler.

Svar:

I desember i fjor vedtok en komité i Representantenes hus i den amerikanske Kongressen å avvente videre utvikling av infrastrukturen knyttet til det bakkebaserte radionavigasjonssystemet Loran-C. Dette betyr imidlertid ikke at Kongressen har tatt formell stilling til systemets videre skjebne. Systemet der ble terminert i 2010, men det står fortsatt igjen flere sendere på det amerikanske kontinentet. Slik jeg forstår det, er hensikten med utsettelsen å få klarlagt hvorvidt systemet kan, og eventuelt bør, oppgraderes til eLoran til bruk som et reservesystem for PNT. Etter det jeg vet, har det ikke vært fattet noen bindende beslutninger om å satse på en oppgradert utgave av Loran som reserveløsning i USA.

Vi har ikke mottatt innspill fra nasjonale fagmyndigheter, eller amerikanske myndigheter på bakgrunn av utviklingen der. Jeg kan derfor ikke se at utviklingen i USA tilsier at den norske beslutningen fra 2013 om å legge ned Loran-C bør endres.

Hva angår reserveløsninger, varierer disse fra sektor til sektor. For eksempel vurderer Kystverket at bruk av fyr, merker, radar og radarsvarere er en tilstrekkelig reserveløsning ved bortfall av signaler fra globale satellittnavigasjonssystemer (GNSS).

SPØRSMÅL NR. 409**Innlevert 8. januar 2016 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen****Besvart 18. januar 2016 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide****Spørsmål:**

«Vil forsvaret legge til rette for videre utvikling av sivil lufttrafikk i Bodø ved at ansvaret for driften av Bodø hovedflystasjon overføres til Avinor AS innen 1. august 2016, og hvordan vil Forsvaret imøtekomme de behov for avklaringer Avinor har?»

BEGRUNNELSE:

Nedleggelsen av Bodø som kampflybase innebærer negative konsekvenser for Bodø kommune. Det er derfor naturlig at regjeringen i samråd med lokale myndig-

heter bidrar til en smidig måte å avvikle flystasjonen på, når den tid kommer.

Bodø hovedflystasjon er en av landets mest trafikkerte flyplasser. I dag eier og driver Forsvaret flyplassen, og Avinor betaler for sin bruk. Det må utvikles gode og praktiske fremtidsrettede løsninger for overføring av flyplassen fra Forsvaret til sivile luftfartsmyndigheter når Bodø hovedflystasjon skal nedlegges.

Statsråden har gjentatte ganger forsikret om at det er et godt samarbeid mellom forsvaret og Avinor i saken.

Avinor skriver i brev av 04.12.2015 til samferdselsdepartementet at «Til tross for at det gjenstår kun

snaut 8 måneder til forutsatt overtagelsestidspunkt, foreligger det ennå ikke avklaring på disse sentrale premisser slik at styret er i stand til å konkludere i forhold til om vilkårene for overtagelse er tilstede.»

I samme brev hevder Avinor at Forsvaret ikke imøtekommer oppdraget om en forsvarlig overføring av driften ved Bodø lufthavn fra Forsvaret til Avinor.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 7. januar 2016 med spørsmål fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen om tilrettelegging for utvikling av sivil lufttrafikk i Bodø.

Ved behandlingen av Innst. 388 S (2011–2012), jf. Prop.73 s (2011–2012) Et forsvar for vår tid, vedtok Stortinget blant annet at det opprettes én hovedbase for kampfly på Ørland, og at Bodø hovedflystasjon legges ned. Med bakgrunn i Stortingets beslutning skal an-

svaret for flyplassdriften i Bodø overføres til Avinor 1. august 2016.

I mars 2015 ble det besluttet å gi Avinor i oppdrag å gjennomføre en samfunnsøkonomisk analyse av en ny flyplass i Bodø (S2-alternativet). Departementene har derfor til vurdering hvordan de samlede arealene kan forvaltes best mulig for å tilrettelegge for en eventuelt ny flyplass. Dette samtidig som hensynene både til sivil luftfart, by- og regionutvikling samt Forsvaret ivaretas på en god måte.

Prosessen med å overføre selve flyplassdriften går likevel som planlagt. Nødvendige avklaringer for å få på plass nytt driftsbygg på flyplassen er gjort, og anleggsarbeidene er igangsatt. Samferdselsdepartementet har også gitt føringer om at Avinor skal iverksette alle nødvendige tiltak, slik at Avinor kan sikre sivil drift av Bodø lufthavn fra 1. august 2016.

Forsvarsdepartementet følger arbeidet med å tilrettelegge for overtakelse av driften tett, og Forsvaret har stort trykk på arbeidet for å tilrettelegge for en ansvarlig overføring av driftsansvaret.

SPØRSMÅL NR. 410

Innlevert 8. januar 2016 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 18. januar 2016 av innvandrings- og integreringsminister Sylvi Listhaug

Spørsmål:

«Fra tid til annen kommer det opp at enslige mindreårige asylsøkere kan være utsendt av sin egen familie for å bli et «ankerfeste» i Norge som gir resten av familien mulighet til å komme etter gjennom familiegjenforening.

Hvor mange enslige mindreårige asylsøkere har søkt om, og hvor mange har fått innvilget familiegjenforening hvert år de siste fem årene, og hvor stor andel av de enslige mindreårige asylsøkere utgjør dette?»

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet har innhentet statistikk fra UDI. I perioden 2010 til 2015 ble det gitt

om lag 570 familieinnvandringstillatelser for personer som var søsken eller foreldre til en enslig mindreårig asylsøker med opphold i Norge. I samme periode fikk i overkant av 4070 enslige mindreårige asylsøkere opphold i Norge.

Det er ikke mulig å sammenfatte disse tallene for å beregne andelen enslige mindreårige som senere blir gjenforent med søsken eller foreldre i Norge. Flere av asylsøkerne som fikk opphold i perioden 2010 til 2015 har familie som kan søke om familieinnvandring på et senere tidspunkt.

Det kan også være personer som har fått familieinnvandringstillatelse i perioden 2010 til 2015 som er gjenforent med en enslig mindreårig som fikk opphold før 2010.

SPØRSMÅL NR. 411**Innlevert 8. januar 2016 av stortingsrepresentant Heikki Eidsvoll Holmås****Besvart 22. januar 2016 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Når skal regjeringen legge fram virkemidler for å begrense bilbruken på riksveier i perioder når forurensningen er høy og når skal regjeringen foreslå lovhjemmel for å opprette lavutslippssoner, slik Stortinget har bedt om?»

BEGRUNNELSE:

Luftkvaliteten er nå dårlig i flere norske byer, og det haster å få på plass flere tiltak for å sikre innbyggerne ren og trygg luft.

Gjennom anmodningsvedtak 458 har Stortinget har bedt regjeringen legge fram virkemidler for å begrense bilbruken på riksveier i perioder når forurensningen er høy. I samferdselsdepartementets budsjettproposisjon for 2016 står det "Samferdselsdepartementet vurderer forslaget i samråd med Vegdirektoratet og Klima- og miljødepartementet." Det angis ingen framdriftsplan.

Gjennom anmodningsvedtak 459 har Stortinget bedt regjeringen lage lovhjemmel for å opprette lavutslippssoner. I samferdselsdepartementets budsjettproposisjon for 2016 står det "Samferdselsdepartementet vurderer forslaget i samråd med Vegdirektoratet og Klima- og miljødepartementet." Det angis ingen framdriftsplan.

Svar:

Kommunenes virkemidler for å begrense bilbruken i perioder når forurensningen er høy er blant annet hjemlet i vegloven § 27 annet ledd og vegtrafikkloven § 7 annet ledd. Vegloven § 27 annet ledd gir hjemmel til at byområdene med bompengeneinnkreving kan ta i bruk midlertidige, kraftige tidsdifferensierte bompengesatser i avgrensede perioder med overskridelser eller fare for overskridelser av grenseverdiene i forurensningsforskriften. Tidsdifferensierte bompenger vil bedre luftforurensningen ved at det blir bedre flyt i trafikken. Biler i jevn fart har betydelig lavere utslipp enn biler i kø. Vegtrafikkloven § 7 annet ledd åpner for at det kan innføres midlertidig forbud mot bestemte grupper av kjøretøy, eventuelt deler av denne gruppen, innenfor et område. Eksempler på tiltak ved bruk av vegtrafikkloven § 7 annet ledd er forbud mot visse grupper kjøretøy, for eksempel fossile biler eller datokjøring (partalls- og oddetallskjøring). Vedtak etter vegtrafikkloven § 7 annet ledd treffes for riksveg og fylkesveg av regionvegkontoret og for kommunal veg av kommunen.

Samferdselsdepartementet avventer endelig utkvitering på en utredning fra Vegdirektoratet knyttet til blant annet den praktiske gjennomføringen av dieselforbud. Foreløpige utredninger som foreligger støtter bruk av tidsdifferensierte bompenger fremfor forbud. Når endelig utredning foreligger vil vi komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

Når det gjelder lavutslippssoner vil jeg innledningsvis fremheve at vi mener dagens regelverk gir hjemmel til å innføre følgende lavutslippssoner:

- En lavutslippssone basert på køprising (gebyrbasert lavutslippssone), jf. vegtrafikkloven § 7a og forskrift om køprising (av 25. oktober 2011) som allerede i dag gir rettslig grunnlag for å miljødifferensiere takstene. Tiltaket kan innføres i byområder der det kan dokumenteres reelle kø- og miljøproblemer. Det eksisterende køprisingsregelverket åpner for miljødifferensiering ved gradering etter utslipp fra kjøretøyene, for eksempel på grunnlag av euroklasser eller drivstofftype. Vegdirektoratet har frist til 15. mars med å vurdere de tekniske løsningene for et slikt opplegg. Dersom byområder som allerede har bompengeneinnkreving ønsker å ta i bruk køprising, må den etablerte bompengefinansieringen reforhandles, og de vedtatte prosjektene eventuelt finansieres av den nye køprisordningen. I dag reguleres bompenger og køprising (jf. punkt a og b) av to forskjellige regelverk, henholdsvis vegloven § 27 og vegtrafikkloven § 7a. Samferdselsdepartementet ser nærmere på å samle bestemmelsene om køprising og bompengeneinnkreving i by i ett felles rettslig grunnlag. Det er også satt i gang et arbeid med å se på de teknologiske mulighetene for miljødifferensiering.
- En lavutslippssone basert på forbud (forbudsbasert lavutslippssone), der det er forbud for enkelte kjøretøy i lavutslippssonen (f.eks. for tunge kjøretøy med lavere euroklasser). Vegtrafikkloven § 7 første ledd åpner i dag for at det kan innføres forbud mot bestemte grupper av kjøretøy, eventuelt deler av denne gruppen, innenfor et område. Myndigheten til å forby bestemte grupper av kjøretøy ligger i dag hos Samferdselsdepartementet.

Jeg hadde 4. november 2015 et møte med de mest relevante byene om lavutslippssoner. Hensikten med møtet var å informere om dagens regelverk og få informasjon om hva kommunene ønsket av en lavutslippssone. I møtet kom det frem at byene, i tillegg til mulighetene i eksisterende regelverk, ønsker å kunne

ha en oblatløsning som er uavhengig av dagens bompengepakker. I en slik lavutslippssone utstyres bilene med oblater som viser forurensningsklasse og betaler avgift ut fra dette. Dette vil være en ordning som vil ligne på piggdekkgebyrordningen. Det ble i møtet også ytret ønske om informasjon om hva som er mulig innen dagens regelverk, dette fulgte departementet opp i brev av 22. desember 2015. Vi har nylig sendt oppdrag til Vegdirektoratet om å forberede et lov- og forskriftsarbeid for lavutslippssoner.

For øvrig vil jeg vise til at det er har blitt fremmet et representantforslag (dokument 8:35 L (2015–2016)) 18. 12.2015 fra stortingsrepresentantene Jan Bøhler, Magne Rommetveit, Anna Ljunggren, Ruth Grung, Eirik Sivertsen, Marit Nybakk, Karianne O. Tung og Torstein Tvedt Solberg. Lovforslaget er en endring av

vegtrafikklovens § 13, med et nytt åttende ledd, som gir kommunene, etter samtykke fra departementet, hjemmel til å innføre lavutslippssoner for å begrense miljølempene fra vegtrafikken. Forslaget vil videre gi departementet rett til å sette nærmere bestemmelser om dokumentasjonsplikt av kjøretøyets utslippsnivå og retten til å lagre kjøretøyinformasjon og informasjon om eier. Lovforslaget er oversendt Samferdselsdepartementet som har frist til 29. januar med å svare på lovforslaget. Vegdirektoratet kom med et tilsvarende lovforslag i 2013, og dette ble umiddelbart avvist av samferdselsminister Marit Arnstad.

Det er behov for å se prosessene med representantforslaget og oppdraget til Vegdirektoratet i sammenheng.

SPØRSMÅL NR. 412

Innlevert 8. januar 2016 av stortingsrepresentant Heikki Eidsvoll Holmås

Besvart 19. januar 2016 av klima- og miljøminister Vidar Helgesen

Spørsmål:

«Luftforurensingen i flere av de store byene bryter både helseanbefalinger og de forskriftsfestede grenseverdier for luftkvalitet. Problemet med svevestøv er særlig stort på kalde dager både av meteorologiske grunner og fordi vedfyring gir et særlig stort bidrag til forurensing slike dager.

Hvilket hjemmelsgrunnlag har kommuner eller andre myndigheter til å midlertidig eller permanent forby fyring i ikke-rentbrennende eller alle forurensende ovner for å unngå helseskadelig luft?»

Svar:

Luftkvaliteten i norske byer har generelt bedret seg de siste tiårene. Likevel er det fortsatt utfordringer knyttet til svevestøv. Selv om fyring med ved er en stor kilde til utslipp av svevestøv, er vedfyring normalt ikke den viktigste kilden til overskridelser av forurensningsforskriftens grenseverdier for svevestøv i norske byer. Dager med brudd på svevestøvgrensen inntreffer oftest sent på vinteren samt på våren, og da er veitrafikk den viktigste kilden. Men på kalde vinterdager kan vedfyring være en viktig kilde til høye konsentrasjoner av svevestøv i byer og tettsteder.

Fra og med 1998 har det vært stilt krav om at alle lukkede ildsteder som selges i Norge skal tilfredsstille krav til svevestøvutslipp. Flere kommuner har parallelt

innført økonomiske virkemidler i form av tilskuddsordninger for utskiftning av gamle ovner til nye rentbrennende ovner. Informasjonskampanjer, hvor innbyggerne informeres om hvordan de kan fyre riktig for å unngå unødig utslipp av svevestøv, er et annet tiltak noen kommuner har iverksatt. Generelle råd om vedovner og fyring gis også av Enova.

Kommuner som ønsker å innføre restriksjoner på bruken av vedfyring har allerede i dag rettslig hjemmel til dette i forurensningsforskriften § 7-4 (4). Forutsetningen er at det foreligger fare for overskridelser av grenseverdiene for PM10, og at vedfyring i kommunen samlet sett bidrar til høye konsentrasjoner av svevestøv.

Det er kommunestyret som i forurensningsforskriften § 7-4 (4) er gitt myndighet til å gi forskrifter og fatte enkeltvedtak som regulerer utslippene av svevestøv fra vedovner i kommunen. Reguleringen kan være midlertidig, permanent eller kun iverksettes på dager med høy luftforurensning. Slike forskrifter og/eller enkeltvedtak kan for eksempel regulere bruken av vedovner og stille krav til rensing av utslippene.

Kommunestyrets myndighet er imidlertid begrenset slik at det ikke kan vedta restriksjoner på vedfyringen i kommunen som medfører at kapasiteten på det lokale eller nasjonale strømmettet overbelastes. I hvilken grad vedfyringsrestriksjoner vil kunne ha slik betydning vil avhenge av hvor omfattende restriksjoner som pålegges, eksisterende nettkapasitet i området m.m. og

må vurderes konkret av den enkelte kommune. For å sikre at lokale forskrifter ikke skaper slike problemer skal utkast til forskrift sendes på høring til Olje- og

Energidepartementet og det lokale nettselskapet. Enkeltvedtak om vedfyringsrestriksjoner kan påklages til Miljødirektoratet iht. forurensningsforskriften § 7-12.

SPØRSMÅL NR. 413

Innlevert 8. januar 2016 av stortingsrepresentant Abid Q. Raja

Besvart 19. januar 2016 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Etter gjenåpningen av Høvik stasjon har det blitt mange forsinkelser av lokaltogene mellom Lillestrøm og Spikkestad, særlig i rush-tidene.

Hva vil statsråden gjøre for at reisetiden på Spikkestadbanen skal bli forutsigbar og raskere?»

BEGRUNNELSE:

Etter gjenåpningen av Drammensbanen i Bærum (Stabæk, Høvik, Blommenholm) 11. desember har det blitt mange forsinkelser av lokaltogene mellom Lillestrøm og Spikkestad, særlig i rush-tidene. Dette har særlig stor konsekvens for reisende på Spikkestadbanen som ikke lenger rekker overganger hverken fra/til raske tog i Asker eller til matebusser. Disse forsinkelsene kommer i tillegg til reisetidsøkningene på Spikkestadbanen fra 2012.

Fra Heggedal til Oslo kan det gå nesten en time til Oslo S, mot 44 minutter i rutetid. Før 2012 var reisetiden på 35 minutter, mens en reisetid på 30 minutter er mulig med en optimal ruteplan eller kapasitetssterk kryssing på Asker stasjon.

Svar:

Siden 2012 har den årlige punktligheten på Spikkestadbanen vært noe bedre enn for øvrige lokaltog i Oslo-området. Dette har i hovedsak også vært tilfelle etter ruteomleggingen i 2015, der Høvik stasjon ble gjenåpnet.

For perioden 1-10 januar opplyser imidlertid Jernbaneverket at man på Spikkestadbanen kun har oppnådd en 69,9 pst. punktlighet for lokaltogene i rush, mot 79 pst. for andre lokaltog i Osloområdet. Hovedårsaken bak punktlighetsproblemene har vært signalfeil i tilknytning til det nye sikringsanlegget på strekningen Stabekk-Høvik-Sandvika. Jernbaneverket jobber sammen med leverandøren for å rette opp i disse problemene.

I tillegg til å løse problemene med det nye sikringsanlegget, arbeider Jernbaneverket med planlegging og realisering av andre tiltak for å styrke punktligheten og gi en mer robust togframføring på strekningen. Dette inkluderer blant annet tiltak ved Heggedal stasjon i 2017 og ved Asker stasjon i 2018.

For å kunne realisere en betydelig hastighetsøkning for lokaltogene på linje L1, vil det være nødvendig med omfattende infrastrukturtiltak i traséen på Drammensbanen. Dette er foreløpig verken omtalt eller prioritert i Nasjonal transportplan.

SPØRSMÅL NR. 414**Innlevert 8. januar 2016 av stortingsrepresentant Helga Pedersen****Besvart 12. januar 2016 av innvandrings- og integreringsminister Sylvi Listhaug****Spørsmål:**

«Hva har regjeringen gjort for å forsikre seg om at instruksjonen om rask saksbehandling for asylsøkere som har hatt opphold i Russland av 24.11.15 er i tråd med folkeretten?»

BEGRUNNELSE:

Asylforliket fra 19. november bygger på at Norge skal overholde sine internasjonale forpliktelser, og at retts-sikkerheten til asylsøkerne ikke skal svekkes.

Gjennom NTB i dag framkommer det kritikk fra ansatte i UDI, der det hevdes at instruksjonen om asylsøkere som har hatt opphold i Russland ikke er i tråd med folkeretten. Det begrunnes med at:

"(...) ettersom det ikke gjøres unntak for korte opphold, som for eksempel kortvarige turistvisum, vil dette i praksis si at det ikke er mulig å søke beskyttelse i Norge. Asylsøkere har heller ingen klagemulighet. Dette er klare brudd på folkeretten".

Spørsmålet mitt handler derfor om hvilke konkrete vurderinger regjeringen har gjort for å forsikre seg om at instruksjonen er i tråd med folkeretten, og hvilke råd regjeringen har innhentet eller fått av UDI eller andre underliggende etater.

Svar:

Med virkning fra 20. november 2015 trådte endringer i utlendingsloven § 32 i kraft. Bestemmelsen regulerer når norske utlendingsmyndigheter kan nekte å realitetsbehandle en søknad om beskyttelse (asyl). Lovendringene innebærer at norske myndigheter i flere tilfeller enn tidligere kan nekte å realitetsbehandle

en asylsøknad, og at personer som har oppholdt seg i trygge tredjeland før de ankom Norge, kan returneres dit. I etterkant av lovendringene (24. november s.å.) instruerte Justis- og beredskapsdepartementet Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE) om behandling av asylsøknader fra personer som har hatt opphold i Russland, herunder om anvendelsen av utlendingsloven § 32 i disse sakene. I arbeidet med instruksjonen baserte justis- og beredskapsminister Anders Anundsen, som på det tidspunktet hadde ansvaret for å gjennomføre Regjeringens politikk på innvandringsområdet, sine vurderinger på faglige innspill fra eget embetsverk og underliggende etater.

Det er mitt og Regjeringens syn at den aktuelle instruksjonen er i tråd med våre folkerettslige forpliktelser. I instruksjonen legges det til grunn at Russland for de fleste tredjelandsborgere er et trygt land, og at utgangspunktet er at en asylsøknad skal nektes realitetsbehandlet dersom utlendingen har hatt opphold i Russland. Utlendingsmyndighetene må likevel foreta en konkret vurdering i den enkelte sak; dersom det er konkrete holdepunkter for at en retur til Russland vil være i strid med våre menneskerettslige forpliktelser, skal asylsøknaden likevel realitetsbehandles i Norge.

Representanten Pedersen viser til at det har fremkommet kritikk mot instruksjonen fra ansatte i UDI. Først vil jeg understreke at jeg synes det er positivt at de ansatte i UDI engasjerer seg i faglige diskusjoner på sitt arbeidsfelt. Derneft vil jeg påpeke at selv om enkelte ansatte i UDI på direktoratets intranett gir uttrykk for at de mener at instruksjonen er i strid med Norges folkerettslige forpliktelser, gir ikke dette uttrykk for UDIs offisielle syn. Direktør Frode Forfang har selv imøtegått kritikken, både på direktoratets nettforum og i media.

SPØRSMÅL NR. 415**Innlevert 11. januar 2016 av stortingsrepresentant Bård Vegar Solhjell****Besvart 19. januar 2016 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«I ein fleirtallsmerknad i Innst. 296 S (2014-2015) står det: 'Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra

Høyre og Fremskrittspartiet, vil fremheve at Norge må innta en pådriverrolle i det vidare arbeidet med å skape en prosess bygget på balansert nedrustning, ikke ensidige tiltak og med det langsiktige mål å lage et juridisk

rammeverk som innebærer et forbud mot atomvåpen.' Det same fleirtalet meiner også Noreg bør '[...] arbeide langsiktig for et forbud mot slike våpen.'

Følgjer regjeringa opp denne merknaden?»

Svar:

Fleirtalsmerknaden i Innst. 296 S (2014-2015) anerkjenner at ei balansert nedrusting og ikkje-spreiing er naudsynt, og seier følgjande:

«Norge må spille en aktiv rolle som pådriver i det internasjonale arbeidet mot spredning av atomvåpen og arbeide langsiktig for et forbud mot slike våpen» og «I det videre arbeidet må det skapes mer effektiv framdrift for en prosess bygget på balansert nedrustning, ikke ensidige tiltak og med det langsiktige mål å lage et juridisk rammeverk som forbyr atomvåpen.»

Noreg følgjer opp desse fleirtalsmerknadane på fleire arenaer. Den norske hjelpa til gjennomføringa av den historiske atomavtalen med Iran er eit godt døme på slik nedrustings- og ikkje-spreiingsarbeid i praksis. Noreg medverka i desember til å finansiere og transportere naturleg uran til Iran, slik at dei overskytande mengdene med opprika uran i landet vart erstatta. Dermed kunne forpliktingane i avtalen stå ved lag. Operasjonen var avgjerande for gjennomføringa av avtalen. Det at vi vart bedne om å støtte er ei anerkjenning av Noreg som ein solid og truverdig partner innanfor kjernefysisk ikkje-spreiing og nedrusting internasjonalt.

Eit anna døme på konstruktiv nedrustingsarbeid er innsatsen for verifikasjon av nedrusting. Noreg har

gjennom fleire år arbeidd tett med Storbritannia om slik verifikasjon, og dette samarbeidet held fram. Sist haust var Noreg vertskap for det internasjonale partnerskapet for verifikasjon. Dette arbeidet samlar både kjernevåpenstatar og ikkje-kjernevåpenstatar, og legg eit viktig grunnlag for framtidige kutt i kjernefysiske arsenal.

Noreg har òg ein leiande plass i det internasjonale samarbeidet om kjernefysisk tryggleik gjennom Nuclear Security Summit-prosessen. Initiativet vårt for å minimere høgopprika uran haustar anerkjenning, og det same gjer den omfattande innsatsen vår for å sikre ukrainske kjernekraftverk.

Seinare i vinter vil Noreg leie arbeidet i Nedrustingskonferansen (CD) i Genève. Noreg arbeider for ein avtale som vil forby framstilling av spaltbart materiale for våpenføremål, og for å få bygd ned dei eksisterande lagra. I år er det 20 år sidan prøvestansavtalen vart endeleg forhandla fram. Noreg er eit leiande land når det gjeld å fremje avtalen, og for at han må ta til å gjelde.

Regjeringa arbeider systematisk for å nå målet om ei verd som er fri for kjernevåpen. Her må vi arbeide konkret, langsiktig og langs fleire spor. Ein konvensjon mot kjernevåpen er først aktuelt etter ei gjensidig, irreversibel og verifiserbar nedrusting. Å fjerne kjernevåpen vil ta tid. Det finst ingen snarvegane gjennom ein forhastad konvensjon eller eit forbod. Ein slik politikk verkar polariserande, vil kunne undergrave ikkje-spreiingsavtalen (NPT) og føre til større uvisse. Eit forbod slik enkelte resolusjonar i FN tok til orde for, ville til dømes heller ikkje ha hindra den nordkoreanske prøvesprenginga 6. januar.

SPØRSMÅL NR. 416

Innlevert 12. januar 2016 av stortingsrepresentant Hårek Elvenes

Besvart 20. januar 2016 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Når vil de to nevnte avtalene bli operative slik at utveksling av informasjon vil skje?»

BEGRUNNELSE:

Kriminalitet blir i økende grad grenseoverskridende og personer som begår kriminelle handlinger i Norge kan være registrert tidligere av politiet i ett eller flere land hvor Norge har signert avtaler om utveksling av informasjon for å sikre effektivt politisamarbeid. Prüm og

Preventing and Combating Serious Crime (PCSC)-avtalen med USA er to slike eksempler.

Svar:

De to avtalene spørsmålet gjelder, henholdsvis Norges avtale med EU om deltakelse i det såkalte Prüm-samarbeidet og vår avtale med USA om styrket samarbeid om forebygging og bekjempelse av alvorlig kriminalitet (PCSC avtalen) er begge undertegnet av partene. Hensikten med å inngå disse avtalene er å gi norsk

politi og påtalemyndighet større tilgang til verdifull informasjon som ledd i arbeidet med å forebygge og oppklare kriminalitet. Begge avtalene gir adgang til å kunne foreta automatiserte søk i samarbeidspartners elektroniske registre som inneholder relevante opplysninger for norsk politi. Prüm-regelverket åpner dessuten for ytterligere former for internasjonalt politisamarbeid.

For å kunne ta avtalene i bruk må de først ratifiseres. Regjeringen har utarbeidet en proposisjon med anbefaling om ratifisering. Denne vil bli oversendt Stortinget i løpet av få uker.

Deretter skal det fullføres en igangsatt IT-teknisk gjennomføringsfase som Politidirektoratet er ansvarlig for.

Videre skal EU, når det gjelder deltakelse i Prüm-samarbeidet, evaluere om vår tekniske saksbehandlingsløsning oppfyller kravene til personvern og datasikkerhet som er nedfelt i rådsbeslutningen. Vi må også få på plass en ordning, kanskje i form av en tilleggsavtale, med amerikanske myndigheter hvor partene anerkjenner hverandres tekniske løsninger for registersøk.

SPØRSMÅL NR. 417

Innlevert 12. januar 2016 av stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen

Besvart 19. januar 2016 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Hvor stor andel av nedgangen i antall som venter på spesialisthelsetjenester skyldes at sykehusene faktisk har behandlet flere pasienter, og hvor stor andel av nedgangen er resultat av at foretakene er pålagt eller på eget initiativ har gjennomgått og kvalitetssikret sine ventelister?»

BEGRUNNELSE:

Antall ventende er et øyeblikksmål som forteller hvor mange henvisninger som er registrert for elektiv behandling på et gitt tidspunkt. I følge Helsedirektoratet påvirkes antall ventende totalt av flere forhold og er alene ikke et godt mål på behandlingsskapasitet.

Det er kjent at avvikling av pasienter fra ventelister i mange tilfeller ikke skjer rutinemessig knyttet til ordinære arbeidsprosesser, men ved hjelp av dugnader der man rydder i ventelistene. I tilfeller hvor ventelistene ikke er oppdatert, vil volum av ventende være for høyt. Ventetid til behandling påvirkes spesielt i de tilfeller hvor pasientene er blitt behandlet, men ikke blitt avviklet fra ventelistene.

De senere år har de fleste ventelister fått bedre kvalitet og inneholder færre ventende som ikke er reelle. Dette kan måles ved å se på utviklingen av gjennomsnittlig ventetid over år og måle nivået på ventetid dersom man tar vekk langtidsventende. Våren 2014 fremmet Arbeiderpartiet forslag i Stortinget om økt kapasitet i sykehusene og kortere ventetid for pasientene (Dok. 8:62 (2013-2014)).

Der ble det foreslått at regjeringen skulle påse at ventelistene i foretakene ble gjennomgått på en hensiktsmessig måte og at de pasientene som sto på ventelistene ble kontaktet for å avklare om tilstanden er uendret, forverret eller om de har fått behandling et annet sted. Samtidig ba Stortinget regjeringen om at pasientene skulle gis aktiv informasjon om mulighet for kortere ventetider gjennom fritt sykehusvalg i de tilfellene der det er aktuelt. En slik kvalitetsgjennomgang av ventelistene ved helseforetakene ble bedt forelagt Stortinget senest i forbindelse med statsbudsjettet i 2015. Dette ble ikke fulgt opp, og regjeringspartiene stemte mot dette forslaget.

Svar:

Siste ventetidsrapport fra Helsedirektoratet Ventetider og pasientrettigheter 2. tertial 2015 viser at antallet som venter på helsehjelp i spesialisthelsetjenesten har gått ned fra om lag 273.000 ved utgangen av 2. tertial 2013 til om lag 239.000 ved utgangen av 2. tertial 2015. Dette er en nedgang på 34.000 ventende. I samme periode gikk gjennomsnittlig ventetid ned fra 71 dager til 67 dager. Gjennomsnittlig ventetid er et bedre mål på tilgjengelighet enn antall ventende, da det for den enkelte pasient er ventetiden til utredning/behandling som er avgjørende.

Helsedirektoratet oppgir at det er vanskelig å beregne hvor mye av en gitt nedgang i antall ventende som kan tilskrives ulike faktorer, som økning i pasientbehandling og rydding i ventelistene. Avvikling av pasienter fra ventelister kan av og til skje som følge av

dugnader der man rydder i ventelistene. Omfanget av slike ryddinger er mindre i de senere årene enn tidligere, jf. 2. tertialrapporten. Dette skyldes at de fleste ventelister har fått bedre kvalitet og inneholder færre ventende som ikke er reelle som følge av stor oppmerksomhet rundt ventetider.

Helsedirektoratet mener det er indikasjoner på at størstedelen av reduksjonen i ventende er knyttet til at flere blir henvist til spesialisthelsetjenesten og mottar helsehjelp. Antall henvisninger til spesialisthelsetje-

nesten har økt med om lag 10 000 i 2. tertial 2015 sammenlignet med 2013. I samme periode har antallet som har fått påbegynt helsehjelp (ordinært avviklede) økt med om lag 20 000.

Regjeringen arbeider for å redusere ventetiden for pasientene. Dette er viktig for å skape pasientens helsetjeneste. Tallene viser at vi er på rett vei. Fra 1. november 2015 trådte også en rekke nye pasient- og brukerrettigheter i kraft, og fritt behandlingsvalg ble innført.

SPØRSMÅL NR. 418

Innlevert 12. januar 2016 av stortingsrepresentant Åse Michaelsen

Besvart 20. januar 2016 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Er påstandene om at bylufta i de store byene faktisk er blitt verre i den senere tid riktige, eller er debatten basert på muligheten for å skaffe seg billige politiske poeng uten å basere seg på fakta?»

BEGRUNNELSE:

Det har i den seneste tid, blitt en debatt om regjeringen har iverksatt nok tiltak for å sikre renere byluft. Det har blitt stilt spørsmål om kommunene som lokal forurensningsmyndighet har de virkemidler de trenger for å kunne håndheve disse utfordringene og om regjeringen har satset nok på alternative transportmidler til bil.

Svar:

Luftkvaliteten har gradvis blitt bedre i de største byene.

Kvaliteten på bylufta kan måles gjennom konsentrasjon av nitrogendioksid (NO₂) og svevestøv (PM10).

Konsentrasjoner av nitrogendioksid (NO₂) er trolig svakt nedadgående. Konsentrasjonen var trolig litt høyere omkring 1990, men gikk nedover fram mot ca. år 2002. Deretter økte nivået av NO₂ fram mot ca. år 2012. Måledata de siste årene kan tyde på at nivået av NO₂ etter ca. 2012 igjen har vært på svakt nedadgående trend. Det er imidlertid usikkerhet knyttet til dette ettersom naturlig meteorologisk variasjon gjør det vanskelig å trekke ut trender i tidsperspektiv på bare tre år. Mens det tidligere år har vært overskridelser av årsmiddelet for flere byer, tyder foreløpige data på at det kun var i Oslo det var overskridelser i 2015. Bergen, Trondheim og Stavanger hadde ingen timemiddel over 200 µg/m³ i 2015. Oslo hadde brudd både på timemiddel og årsmiddel for NO₂ i 2015.

Når det gjelder svevestøv (PM10), har konsentrasjonen i Oslo blitt gradvis bedre. Spesielt etter år 2006

har det vært bedre i Oslo. Dette skyldes at det på 2000 tallet ble iverksatt en rekke tiltak som piggedekkgebyr, miljøfartsgrense, støvbinding og renhold. Etter dette har nivået stort sett vært stabilt, men forurensningsforskriften ble brutt i 2013, for første gang etter 2006. I Trondheim har svevestøv tradisjonelt vært et problem, men de siste tre årene (2013-2015) har forurensningsforskriften blitt overholdt. I Bergen og Stavanger har konsentrasjon av svevestøv vært varierende de siste årene, og det er ikke mulig å trekke noen trend ut av måledata for svevestøv i disse byene.

Situasjonen i 2016 fram til 14. januar 2016

Luftkvaliteten har stått høyt på agendaen etter nyttår. Dette skyldes at det har vært en inversjonsperiode med tilhørende høye konsentrasjoner for NO₂ i Bergen. Til sammen er det registrert 9 timer over 200 µg/m³ i Bergen på målestasjonen på Danmarks plass. Det er ikke målt overskridelser på de andre stasjonene. Forurensningsforskriften tillater maksimalt 18 timer over 200 µg/m³ pr kalenderår. Det har dermed ikke vært noen overskridelse av kravene i forurensningsforskriften for NO₂ i Bergen. Det er tidlig på året og mye kan skje resten av året. Samtidig er det fem år siden Bergen hadde siste periode med overskridelser. Det er ikke registrert noen timesmiddel over 200 µg/m³ NO₂ i de andre største byene, heller ikke i Oslo.

For svevestøv har det vært to døgn i Trondheim og ett døgn i både Oslo og Bergen hvor døgnmiddelet av PM10 har vært over 50 µg/m³ på en eller flere av målestasjonene. Forurensningsforskriften tillater maksimalt 30 døgnmiddel over 50 µg/m³ for svevestøv pr kalenderår.

SPØRSMÅL NR. 419**Innlevert 12. januar 2016 av stortingsrepresentant Tone-Helen Toften****Besvart 19. januar 2016 av klima- og miljøminister Vidar Helgesen****Spørsmål:**

«Vil statsråden bekrefte at en reetablering av Vefsnavassdraget også skal finansiere etablering av nye laksetrapper som erstatning for de som har forfalt eller blitt fjernet da rotenonbehandlingen ble iverksatt?»

BEGRUNNELSE:

Vefsna har vært ett av landets viktigste laksevasdrag. Samlet har vassdragene i regionen potensial til å bli et av de aller beste områder i landet for fiske etter laks og sjørret, med den betydning dette har for både rekreasjon og lokal næringsutvikling. Dessverre ble Vefsna vassdraget infisert av Gyrodactylus Salaris allerede i 1978.

I forbindelse med Rotenonbehandling av Vefsnavassdraget som startet opp i 2011, ble flere av de eksisterende laksetrappene fjernet og noen har forfalt eller blitt ødelagte. Nå går gyrobehandlingen av vassdraget mot slutten og reetableringen av vassdraget vil kunne iverksettes. Oppgradering og etablering av nye laksetrapper vil være en helt nødvendig del av reetableringen av Vefsnavassdraget.

I forbindelse med gyrobehandlingen av vassdraget har det blitt utarbeidet en rapport i regi av Sintef som omhandler laksetrappene i Vefsna. Rapporten tar for seg behov, prioriteringer og kostnader. For at Vefsnavassdraget skal kunne åpnes for laksevandring fra 2017 er det en forutsetning at laksetrappene blir satt i stand.

Svar:

Regionen omkring Vefsna er et viktig område for villaksen i Norge. Det har derfor vært gjennomført et betydelig arbeid for laksen i Vefsna. Gyro-behandling er gjennomført, og Mattilsynet vil vurdere en friskmelding av Vefsna i 2017. Jeg er innstilt på at staten også skal bidra til andre tiltak for å få laksen tilbake i Vefsna, slik som restaurering av fisketrapper. Dette er i tråd med handlingsplanen mot Gyrodactylus salaris, der det heter at det i tilknytning til bekjempelsesaksjoner mot G. salaris skal legges til rette for at fiskebestandene i størst mulig grad tilbakeføres til det de var før vassdraget ble infisert av parasitten og bekjempelsestiltak gjennomført.

Ved behandlingen av statsbudsjettet for 2016 viste et flertall i Energi- og miljøkomiteen til at Vefsnavassdraget har totalt 13 laksetrapper med et varierende behov for reetablering, og pekte på at behovet for tilskuddsmidler er stort.

Miljødirektoratet har i 2015 bevilget midler til Mossjøen og omegn næringsselskap til arbeid med en plan for restaurering av laksetrappene i Vefsna. Restaureringsplanen i form av en rapport fra SINTEF foreligger nå i januar 2016. Miljødirektoratet gjennomgår nå rapporten. Blant annet vil det bli vurdert på hvilket tidspunkt ulike restaureringsprosjekter bør gjennomføres og hvordan de kan finansieres.

En restaurering av laksetrappene i Vefsna må sees i sammenheng med friskmeldingen av vassdraget etter gyro-behandlingen. Restaureringsarbeidet vil derfor måtte strekke seg over flere år.

SPØRSMÅL NR. 420**Innlevert 12. januar 2016 av stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg****Besvart 22. januar 2016 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Storflommen "Synne" i Dalane regionen viste at jernbanebroen på Launes fungerer som en demning og forsterket flomskadene i flere områder.

Vil statsråden sikre at det bygges en ny brokonstruksjon som er tilpasset flom og store vannmasser, når jernbaneverket likevel må bygge ny bro?»

BEGRUNNELSE:

I 2014 ble det påvist at den gamle jernbanebroen på Launes hadde rust og sprekker, og måtte skiftes ut. Jernbaneverket har vurdert saken, og ny bro skal etter planen på plass sommeren 2016.

Erfaringene fra storflommen i Rogaland høsten 2015 fikk jernbaneverket til å revurdere planene. De

første signalene var at ny bro skulle slippe gjennom mye mer vann, og slik bli et effektivt flomsikringstiltak. Dette har en nå gått tilbake på, med det som virker som kortsiktige argumenter. Det er avgjørende at en ikke går glipp av denne muligheten til å løse to problemer samtidig; både bytte ut en gammel brokonstruksjon, og sikre et effektivt flomsikringstiltak.

Svar:

Det er viktig at vår jernbaneinfrastruktur er robust og fremtidsrettet. Etter veldig mange år med økende vedlikeholdsetterslep, er vi nå i gang med å redusere forfallet. Jeg er opptatt av at dette skjer samtidig som vi

avvikler den daglige jernbanetrafikken på en best mulig måte.

Eksisterende jernbanebru over Launessundet har overskredet sin levetid. På grunn den dårlige forfatningen til brua, er tillatte hastighet satt ned fra 100 km/t til 40 km/t. Dersom bruene fortsatt blir stående, er neste varslede grep at tillatt aksellast må settes ned fra dagens 22,5 tonn til 20,5 tonn. Dette vil ha store konsekvenser for godstrafikken til og fra Stavanger. Jernbaneverket antar at reduksjon av tillatt aksellast vil føre til overføring av gods fra bane til veg. Det vil være svært uheldig.

Jeg skal lørdag 23. januar reise på befaring til området og diskutere situasjonen med Jernbaneverket. Jeg er opptatt av å finne løsninger som best mulig ivaretar både kortsiktige behov og langsiktig utvikling.

SPØRSMÅL NR. 421

Innlevert 12. januar 2016 av stortingsrepresentant Ola Elvestuen

Besvart 20. januar 2016 av utenriksminister Børge Brende

Spørsmål:

«På hvilket grunnlag mener regjeringen at det norske Olje for utvikling-programmets rådgivning i Uganda for tildeling av oljelisenser, inkludert Ngaji-blokken, er i samsvar med Norges forpliktelser i henhold til UNESCO-konvensjonen?»

BEGRUNNELSE:

Virunga nasjonalpark er Afrikas eldste og kanskje mest biologisk verdifulle. Den ligger i Den demokratiske republikken Kongo, og fikk verdensarvstatus i 1979. Den huser noen av Afrikas mest ikoniske og truede arter, inkludert elefanter, flodhester og noen av verdens siste gjenværende fjellgorillaer.

Regjeringen i Uganda planlegger å tildele seks nye oljelisenser i områder i Albertine Graben i Uganda, på grensen til Virunga nasjonalpark. Alle lisensene befinner seg i områder som er vernet, og Ngaji-blokken er av spesiell bekymring siden den dekker den ugandiske halvdel av Lake Edward og deler av Queen Elizabeth nasjonalpark. UNESCO har skrevet brev til regjeringen i Uganda for å minne Uganda på sine forpliktelser i henhold til Verdensarvkonvensjonen, inkludert å beskytte Verdensarvsteder i og utenfor dets grenser. UNESCO understreker at Verdensarvkomiteen har klargjort at oljeleting er uforenlig med verdensarvstatus.

Det norske Olje for utvikling-programmet har hatt tilstedeværelse i Uganda i mange år og gir råd og støtte til den Ugandiske regjeringen på deres nåværende konsesjonsrunde som omfatter tildeling av lisensen for Ngaji-blokken.

Deler av dette arbeidet kan stride mot Norges forpliktelser i henhold til verdensarvkonvensjonen.

EU-parlamentet har vedtatt en resolusjon som blant annet inneholder klare advarsler mot oljevirksomhet i og rundt Virunga.

Svar:

Olje for utvikling (Ofu) er et etterspørselsdrevet program som bistår samarbeidsland slik at de kan forvalte petroleumsressursene på en god og bærekraftig måte. Den norske støtten er basert på våre erfaringer med petroleumsforvaltning, der bl.a. miljø- og klimautfordringer tillegges stor vekt. Gjennom programmet bistår norske myndighetsinstitusjoner sine samarbeidspartnere i å utvikle politiske og juridiske rammeverk og sette institusjoner i stand til å implementere og håndheve dette. I tillegg gis det støtte til parlamentarikere, til sivil samfunn og til media for å bidra til at befolkningen kan holde myndighetene ansvarlige.

Norge har hatt olje for utviklingssamarbeid med Uganda siden 2006. Gjennom Ofu-programmet har norske miljømyndigheter (Klima- og miljødeparte-

mentet, Miljødirektoratet og Kystverket) bidratt til å sette fokus på ikke ubetydelige miljøutfordringer, slik at ugandiske myndigheter skal være informert om de miljømessige konsekvensene av planene for petroleumsvirksomheten. Den norske støtten har bl.a. omfattet kapasitetsbygging på en rekke områder som miljøårbarhetskartlegging, miljøkonsekvensvurdering, lov- og regelverksutvikling, miljøtilsyn og oljevernberedskap.

Vurderingen på norsk side har så langt vært at vår bistand, basert på erfaringer og kompetanse utviklet over flere ti-år i forvaltningen av petroleumsvirksomheten i Norge, vil kunne bidra til å trekke den miljømessige forvaltningen av Ugandas petroleumsvirksomhet i positiv retning.

Det er alltid samarbeidslandet som tar avgjørelser når det gjelder hvor man skal åpne for petroleumsvirksomhet, og eventuell videre utvikling. I dette tilfellet har norske miljømyndigheter ikke blitt spurt eller gitt råd om konkrete tildelinger av leteliser og har således heller ikke hatt innsikt i prosessen for utvelgelse av disse. Olje- og energidepartementet og Oljedirektoratet har bistått ugandiske myndigheter i forberedelse og

gjennomføring av pågående lisensrunde. Norske institusjoner har imidlertid ikke vært involvert i utvelgelse av konkrete lisensområder.

Utenriksdepartementet har fått opplyst at av de seks utlyste letelisensene, er det Ngaji blokken som har grense (hovedsakelig sjøgrense) mot Virunga nasjonalpark i Den demokratiske republikken Kongo. Alle letelisensene er forøvrig tidligere tilbakeleverte lisensområder hvor det ikke ble gjort funn. I Ngaji blokken er det tidligere gjennomført seismiske undersøkelser, samt leteboring. Uganda har selv to nasjonalparker på UNESCOs verdensarvliste, og det er ikke lyst ut leteliser innenfor grensene til disse parkene.

Både UNESCO-sekretariatet og Ofu-programmet har i dialog med myndighetene i Uganda understreket de forpliktelsene staten har overfor UNESCO. Man vil fra norsk side fortsatt arbeide for at slike hensyn og forpliktelser blir lagt til grunn når myndighetene i Uganda fattar beslutninger om petroleumsvirksomhet og vi er selvsagt imot skritt som skulle bryte med forpliktelsene knyttet til verdensarvkonvensjonen. Norge vil løpende vurdere innretningen av engasjementet hvis noe slikt skulle skje.

SPØRSMÅL NR. 422

Innlevert 12. januar 2016 av stortingsrepresentant Ola Elvestuen

Besvart 20. januar 2016 av klima- og miljøminister Vidar Helgesen

Spørsmål:

«Anser statsråden at både reach-forskriften, forurensingsloven og naturmangfoldsloven er oppfylt for kraftlinjestrekningen Risøyhamn-Dverber, og vil statsråden tillate konsesjoner med bruk av kreosot i kommende saker?»

BEGRUNNELSE:

NVE ga i 2007 tillatelse til Andøy Energi for bygging av en 132 kv linjetrase på strekningen Risøyhamn-Dverberg. Grunneierne ble informert om at det skulle brukes trykkimpregneret materiale i stolpene i kraftraseen, og impregneringsmiddelet som ble brukt i stolpene i traseen var kreosot.

Traseen går igjennom sensitive våtmarksområder for trekkfugl, beitemark, dyrkamark, innmark, kloss ved naturreservat for sjeldne sjøfugl, nært skole og fritidsområde, tett ved boligområde. Det er også fare for at traseen forurenser lakse- og ørretvassdrag. Stolpene

ble montert i 2011-2012, etter at naturmangfoldsloven var trådt i kraft.

REACH-forskriften gir mulighet til å gi konsesjon for bruk av kreosotstolper i høyspent-traseer og kaifundament.

Svar:

Tiltaket berøres av flere myndigheters regelverk. Når det gjelder miljømyndighetenes ansvar viser jeg til at kreosot er regulert i forskrifter med hjemmel i produktkontrollloven (REACH-forskriften, og biocidforskriften). I tillegg er kreosot og kreosotbehandlede materialer å anse som farlig avfall når det ikke lenger brukes. Dette innebærer blant annet at slikt trevirke må behandles og leveres som farlig avfall i henhold til avfallsforskriften.

REACH-forskriftens vedlegg XVII post 31 regulerer bruken av kreosot og kreosotbehandlede materialer. All privat bruk av stoffet kreosot er forbudt. Trevirke impregneret med kreosot etter 31. desember 2002 kan

kun brukes av profesjonelle, og da til yrkesmessig og industriell bruk, f.eks. ved jernbaner, til transport av elektrisk kraft osv. Alle impregneringsmidler med kreosot til industriell eller profesjonell treimpregnering i Norge skal være søkt godkjent innen 1. mai 2013 som

omtalt i biocidforskriften. Det er søkt godkjent og benyttes ved impregneringsverk i Norge.

Så lenge bruken skjer i tråd med REACH-forskriften og produktene er lovlig etter biocidforskriften er det tillatt å bruke kreosotimpregnerte stolper på kraftlinjestrekninger.

SPØRSMÅL NR. 423

Innlevert 13. januar 2016 av stortingsrepresentant Helga Pedersen

Besvart 19. januar 2016 av innvandrings- og integreringsminister Sylvi Listhaug

Spørsmål:

«Hva er bakgrunnen for at det ble kuttet i bevilgningene til antivoldskurs for å forebygge seksuell vold mot kvinner, og når vil kursene igjen være pålagt i asylmottakene?»

BEGRUNNELSE:

I media 12. januar framkommer det at kutt i den økonomiske støtten til tolkeutgifter har ført til at asylmottak har sluttet å tilby såkalte antivoldskurs som skulle forebygge vold, seksualisert vold og seksuelle overgrep mot kvinner.

Det er viktig med et langsiktig og systematisk arbeid overfor asylsøkerne for å tydeliggjøre hvilke normer, verdier, lover og regler som gjelder i Norge. Arbeidet med å forebygge overgrep mot kvinner må ikke bli skippertak styrt av hendelser. Det er derfor viktig både å få innsyn i hvorfor det ble kuttet i bevilgningene til dette arbeidet, og få fastslått når antivoldkursene blir pålagt gjeninnført i mottakene.

Svar:

Alle former for vold og overgrep er uakseptable, og arbeid med holdninger og forebygging i asylmottak er

viktig. Utlendingsdirektoratet (UDI) har i dag et obligatorisk informasjonsprogram for beboere i asylmottak. I dette programmet er det tre moduler som spesielt omhandler trakassering og vold. Disse heter «Norske verdier og levesett», «Leve sammen» og «Lover og regler». I tillegg til dette informasjonsprogrammet har kurset «Alternativ til vold» siden 2013 vært utviklet og gjennomført i mottak. Dette er et program som har vært et supplement til modulene i det obligatoriske informasjonsprogrammet. I utviklings- og etableringsperioden var mottakene pålagt å gjennomføre enkelte kurs i egne mottak, men i fortsettelsen har det vært frivillig for mottakene å gjennomføre slike kurs. UDI har gitt mottakene kompetanse og verktøy, men har ikke dekket utgifter til gjennomføring av programmet.

Programmet representanten viser til ble utarbeidet og iverksatt som en følge av direktoratets vurdering av at dette var viktig. Vurdering av videre ressurser til dette arbeidet har vært gjort som del av UDIs helhetlige prioriteringer på området.

Det er tidligere ikke gitt føringer fra departementets side om å prioritere slike kurs. Jeg mener det er behov for å prioritere dette arbeidet, og vil derfor i løpet av kort tid gi UDI føringer som skal sikre at kurs for å forebygge vold og trakassering blir gjennomført i alle ordinære asylmottak.

SPØRSMÅL NR. 424**Innlevert 13. januar 2016 av stortingsrepresentant Kari Henriksen****Besvart 20. januar 2016 av innvandrings- og integreringsminister Sylvi Listhaug****Spørsmål:**

«Hva er kapasitetsutnyttelsen fra 01.09.2015, frem til d.d. for de forskjellige typer mottak?»

Svar:

Den store økningen i ankomster i fjor høst skjedde på svært kort tid. Kapasiteten i mottakssystemet ble satt under et stort press, og det var nødvendig å skaffe mange mottaksplasser i løpet av svært kort tid, for å sikre at alle som kom fikk tak over hodet.

Under følger tabeller som viser kapasitet og belegg fordelt på ulike typer mottak per 1. i hver måned, med unntak av januar 2016, da tallene er per 4. januar og 13. januar. Tallene er hentet fra Utlendingsdirektoratet (UDI).

Det er knyttet usikkerhet til tallene for belegg i perioden oktober-desember 2015. De høye ankomsttallene i denne perioden medførte en sprenget kapasitet i transittsystemet, og det ble opprettet en rekke akuttinnkvarteringsplasser. Dette skjedde i meget raskt tempo, og de høye ankomstene førte til forsinkelser i registreringen av beboere på rett sted. Det reelle belegget i akuttinnkvarteringene var dermed betydelig høyere enn det som fremgår av rapportene for belegg som ble hentet ut på det tidspunktet.

Tabellene gir uttrykk for øyeblikksbilder. I situasjonen med høye daglige ankomster endret bildet seg fra dag til dag, både med hensyn til kapasitet og belegg, særlig i akuttinnkvarteringene.

Når det gjelder kapasitet og belegg i ordinære mottak, vil reelt ledig kapasitet alltid være noe lavere enn det som fremgår av rapportene. Dette skyldes at noen plasser i mottakene av ulike årsaker er utilgjengelige. Eksempelvis kan en familie på fem bli innkvartert i

et familierom med sengeplass til seks beboere. Dette medfører at én plass i dette rommet blir utilgjengelig.

Kort forklaring av plasstypene i tabellene:

Ankomstsentre:

- Første stoppested for samordnet registrering av asylsøkere
- Forventet oppholdstid på noen få dager
- Transittmottak/avlastningstransitt:
- Mottak der asylsøkere er innkvartert til de har gjennomført asylintervju
- Asylsøkere får informasjon om asylprosessen
- Akuttinnkvartering:
 - Plasser som er etablert for å sikre alle asylsøkere et tilbud når det ikke er plass i ordinære mottak
- For eksempel hoteller og konferansesentre
- Midlertidige mottak:
 - Plasser som er etablert for å sikre alle asylsøkere et tilbud når det ikke er plass i ordinære mottak
- Større løsninger med noe lengre avtaletid enn akuttinnkvartering (eksempelvis Forus i Stavanger og Landås i Bergen)
- Ordinære mottak:
 - Asylsøkere flyttes til ordinære mottak etter asylintervju hos UDI
 - Asylsøkere bor i ordinære mottak mens søknaden blir behandlet og fram til bosetting/retur
- Transitt enslige mindreårige:
 - Egne transittmottak for enslige mindreårige asylsøkere mellom 15 og 18 år
- Ordinære mottak enslige mindreårige:
 - Egne mottak eller avdelinger for enslige mindreårige asylsøkere mellom 15 og 18 år som er tilpasset deres behov

Kapasitet og belegg fordelt på mottakstype per 1. september 2015

<i>Plasstype</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Belegg</i>	<i>Kapasitets- utnyttelse</i>
Ankomstsentre	- *		
Transittmottak/avlastningstransitt	2 118	1 838	86,8 %
Akuttinnkvartering	- *		
Midlertidige mottak	- *		
Ordinære mottak	14 030	11 881	84,7 %
Transitt enslige mindreårige	678	673	99,3 %
Ordinære mottak enslige mindreårige	909	819	90,1 %
Sum	17 735	15 211	85,6 %

* Felt med liten strek betyr at det denne måneden ikke fantes kapasitet, ev. at typen mottak ikke eksisterte. Dette gjelder alle tabeller under.

** Tallene er noe usikre på grunn av ankomstsituasjonen som omtalt foran. Det er i anslagene tatt utgangspunkt i daglige innrapporteringer over belegg i akuttsteder. Dette gjelder alle tabeller under.

Kapasitet og belegg fordelt på mottakstype per 1. oktober 2015

<i>Plasstype</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Belegg</i>	<i>Kapasitets- utnyttelse</i>
Ankomstsentre	- *		
Transittmottak/avlastningstransitt	2 398	1 816**	75,7 %
Akuttinnkvartering	3 581	2 275**	63,5 %
Midlertidige mottak	- *		
Ordinære mottak	15 329	13 023	85,0 %
Transitt enslige mindreårige	828	745	90,0 %
Ordinære mottak enslige mindreårige	1 377	913	66,3 %
Sum	23 513	18 772	79,8 %

Kapasitet og belegg fordelt på mottakstype per 1. november 2015

<i>Plasstype</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Belegg</i>	<i>Kapasitets- utnyttelse</i>
Ankomstsentre	1000	431	43,1 %
Transittmottak/avlastningstransitt	2068	2 000**	96,7 %
Akuttinnkvartering	7 271	6 100**	83,9 %
Midlertidige mottak	- *		
Ordinære mottak	15 597	14 391	92,2 %
Transitt enslige mindreårige	968	941	97,2 %
Ordinære mottak enslige mindreårige	2 209	1 761	79,7 %
Sum	29 113	25 624	88,0 %

Kapasitet og belegg fordelt på mottakstype per 1. desember 2015

<i>Plasstype</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Belegg</i>	<i>Kapasitets- utnyttelse</i>
Ankomstsentre	1 600	702	43,9 %
Transittmottak/avlastningstransitt	1 928	1 782**	92,4 %
Akuttinnkvartering	15 434	11 100**	71,9 %
Midlertidige mottak	1 000	325	32,5 %
Ordinære mottak	18 359	14 375	80,2 %
Transitt enslige mindreårige	1 318	1 116	84,7 %
Ordinære mottak enslige mindreårige	2 529	2 326	92,0 %
Sum	42 168	31 726	75,2%

Kapasitet og belegg fordelt på mottakstype per 4. januar 2016

<i>Plasstype</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Belegg</i>	<i>Kapasitets- utnyttelse</i>
Ankomstsentre	1600	86	5,3 %
Transittmottak/avlastningstransitt	1 878	1 205	64,1 %
Akuttinnkvartering	15 548	8 177	52,6 %
Midlertidige mottak	1 400	765	54,6 %
Ordinære mottak	19 911	15 433	77,5 %
Transitt enslige mindreårige	1 178	950	80,6 %
Ordinære mottak enslige mindreårige	2 864	2 452	85,6 %
Sum	44 379	29 068	65,5 %

Kapasitet og belegg fordelt på mottakstype per 13. januar 2016

<i>Plasstype</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Belegg</i>	<i>Kapasitets- utnyttelse</i>
Ankomstsentre	1 600	63	3,9 %
Transittmottak/avlastningstransitt	1 728	1 328	76,9 %
Akuttinnkvartering	15 198	7 955	52,3 %
Midlertidige mottak	1 400	907	64,8 %
Ordinære mottak	20 327	15 904	78,7 %
Transitt enslige mindreårige	1378	806	58,5 %
Ordinære mottak enslige mindreårige	2 975	2 526	84,9 %
Sum	44 606	29 489	66,1 %

Det er grunn til å påpeke at når kapasitetsutnyttelsen i akuttinnkvarteringen er svært lav i januar, skyldes dette at UDI nå er i ferd med å avvikle de dyre akuttplassene og erstatte disse med ordinære mottak til langt lavere pris. Dette innebærer at mottak blir stående tomme i påvente av at avtalene går ut (som oftest 1-3 uker). Dette er nødvendig av logistikkhensyn.

Det er også viktig å merke seg at nedgangen i ankomstene var meget stor og kom svært raskt. UDI må nødvendigvis ha en noe lengre tidshorisont i sine avtaler, normalt to måneder for akuttinnkvarteringen. UDI må også ha beredskap for å kunne innkvartere personer som kommer, men samtidig i så stor grad som mulig unngå å betale for plasser som ikke benyttes.

SPØRSMÅL NR. 425

Innlevert 13. januar 2016 av stortingsrepresentant Sveinung Stensland

Besvart 20. januar 2016 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Hvor mange nye legemidler fikk refusjon på blåresept i 2015 grunnet økningen i bagatellgrensen fra 5 til 25 millioner kroner?»Begrunnelse:

Stortinget vedtok i statsbudsjettet for 2015 å øke bagatellgrensen til 25 millioner kroner fra og med 2015. Det innebærer at legemidler hvor merutgiftene for folketrygden vil være mindre enn 25 mill. kroner om 5 år, kan komme på blå resept uten at det må behandles i Stortinget. Dette ble vedtatt av Stortinget for å sikre norske innbyggere raskere tilgang på legemidler på refusjon, forenkle hverdagen for norske pasienter, fjerne byråkrati samt gjøre det enklere for legemiddelprodusenter å få legemidler godkjent til forhåndsgodkjenning. Denne endringen ble godt mottatt av både pasient- og bransjeorganisasjoner. I ettertid vil det være interessant å bli opplyst om hvilke følger dette fikk

første året etter økningen og i hvilken grad dette har gitt norske pasienter raskere tilgang på nye legemidler på blå resept.

Svar:

Stortingets vedtak om å øke den såkalte bagatellgrensen fra 5 til 25 mill. kroner har medført at Legemiddelverket i 2015 har kunnet innvilge forhåndsgodkjent refusjon for fjorten nye legemidler. Ti av disse er legemidler til behandling av diabetes type 2.

De øvrige fire legemidlene er til behandling av henholdsvis schizofreni, alvorlig håndeksem, infeksjoner og høysnue.

Hevingen av bagatellgrensen er et viktig tiltak for å sikre likeverdig og rask tilgang til legemidler på blåresept. Disse legemidlene ville tidligere år ha måttet vente til ordinær budsjettbehandling i Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 426

Innlevert 13. januar 2016 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 20. januar 2016 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Som stortingsrepresentant er jeg kjent med at det er stor uro hos en rekke arrangører innenfor kultur og idrettsarrangement. Dette begrunnes i at ny mva-sats for kultur gis tilbakevirkende kraft der billettsalget ble gjort i 2015.

Hvordan vil finansministeren rydde i den urimeligheten som har oppstått?»

BEGRUNNELSE:

Etter regjeringens forslag ble det vedtatt i Stortinget å øke mva-satsen for kultur, transport og overnattings-

tjenester. Dette skaper store utfordringer der eksempel kulturarrangører har solgt sin tjeneste i 2015, men leveres i 2016. Dette er relativt vanlig for store musikk- og kulturfestivaler samt idrettsarrangement.

Svar:

Utgangspunktet er at det skal betales merverdiavgift ved omsetning av alle varer og tjenester med 25 pst. Den reduserte merverdiavgiftssatsen på 10 pst. gjelder persontransport-, overnatting- og kringkastingstjenester, samt adgang til kino, museer, fornøylesparker og store idrettsarrangement. En rekke tjenester innen kultur- og idrettsområdet er unntatt fra merverdiavgiftsloven. Dette gjelder for eksempel musikkfestivaler.

Skatter og avgifter vedtas av Stortinget for ett år av gangen slik at de avgiftspliktige må påregne endringer i avgiftsregelverket fra ett år til et annet. Regjeringens forslag om å øke den reduserte satsen fra 8 til 10 pst.

ble lagt fram 7. oktober 2015, i god tid før iverksettelsen 1. januar 2016. Merverdiavgiftspliktige har kunnet foreta et påslag for økt merverdiavgift for tjenester solgt etter dette tidspunktet. Det ble ikke foreslått eller vedtatt noen overgangsordning. En eventuell overgangsordning ville måttet gjelde generelt for alle tjenester som illegges redusert sats.

Ved endringer i merverdiavgiftsregelverket skal merverdiavgiften beregnes etter de regler og satser som gjelder på tidspunktet for levering av varen eller tjenesten, jf. merverdiavgiftsloven § 22-1. Levering anses skjedd når tjenesten utføres, dvs. når persontransporten foretas, idrettsarrangementet avholdes mv. Kjøps- eller betalingstidspunktet er dermed ikke avgjørende. At tjenester som er solgt i 2015, men leveres i 2016 skal avgiftsberegnes med 10 pst. merverdiavgift, er i tråd med merverdiavgiftens system. Det er et privatrettslig forhold om den avgiftspliktige ved en satsøkning krever betaling eller etterfakturerings av den økte merverdiavgiften fra kjøper av tjenesten.

SPØRSMÅL NR. 427

Innlevert 13. januar 2016 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum

Besvart 22. januar 2016 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Kan statsråden bekrefte at kommunale skatteoppkrevere skal beholde de samme arbeidsoppgavene- og verktøyene som i fjor også i år?»

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok i fjor at skatteoppkrevingen ikke skulle statliggjøres. Likevel har Finansdepartementet i tildelingsbrevet for 2016 bedt Skatteetaten om å utøve sterkere styring av den kommunale skatteoppkreverfunksjonen. Mange lokale skatteoppkrevere reagerer på det de mener er en prosess som bit for bit vil uthule den lokale skatteoppkreverfunksjonen. I Finansdepartementets tildelingsbrev til Skatteetaten er det et eget kapittel som heter "Spesielle tiltak - Sterkere faglig styring og oppfølging av skatteoppkreverfunksjonen". Her heter det blant annet at det skal utøves sterkere styring av skatteoppkreverfunksjonen fra Skatteetatens side. Det foreslås også en ordning der Skatteetaten skal overta utføringen av arbeidsgiverkontroller fra de kommunene som ønsker det, noe som vil innebære at de kommunale skatteoppkreverne mister en sentral arbeidsoppgave. I tillegg skriver departementet at man

ikke ser det som formålstjenlig at kommunene skal ha sin egen bankkonto for skatt, og at det skal utredes om det i stedet kan etableres en landsdekkende konto.

For leserne av brevet synes det som om regjeringen ikke har endret politikk etter Stortingets vedtak, men i stedet forsøker å statliggjøre med andre og mer indirekte verktøy.

Svar:

Jeg kan bekrefte at Finansdepartementet i Skatteetatens tildelingsbrev for 2016 har lagt til grunn at de kommunale skatteoppkreverne skal beholde de samme arbeidsoppgavene og verktøyene som i 2015.

Skatteoppkrevingen i Norge har en kompleks struktur, hvor Skatteetaten har ansvaret for den faglige styringen, mens kommunene har ansvaret for administrativ styring. Jeg mener fortsatt det ville vært fornuftig å rydde opp i denne strukturen, men legger til grunn at Stortinget i behandlingen av statsbudsjettet for 2016 vurderte saken annerledes.

Samtidig er det slik at også de senere års resultater og innspill fra sentrale høringsinstanser har vist at det er svakheter i dagens ordning som må tas tak i. Det

er finansministeren gjennom Skatteetaten som har det faglige ansvaret for skatteoppkrevingen og jeg kan ikke la være å gjennomføre tiltak jeg mener er nødvendige, selvfølgelig med utgangspunkt i den organiseringen Stortinget har forutsatt.

Formuleringene i Skatteetatens tildelingsbrev er ikke, som stortingsrepresentant Vedum hevder, et forsøk på indirekte statliggjøring av skatteoppkrevingen, men en føring til Skatteetaten med pålegg om å utføre sitt faglige styringsansvar for området på en bedre måte. Dette er et ansvar etaten har hatt siden innføringen av felles innkreving av kommunal og statlig skatt i 1957. Når sagt alle tildelingsbrev inneholder føringer om hvordan departementet mener etaten kan gjøre sine oppgaver bedre, så det ligger ingen dramatikk i dette.

Muligheten for at Skatteetaten kan utføre arbeidsgiverkontrollen vil, som representanten Vedum selv skriver, gjelde når kommunene selv ønsker det. Mange kommuner får i dag utført sin arbeidsgiverkontroll av andre kommuner. Andre igjen har ytret ønske om at Skatteetaten utfører kontrollen. Etaten har allerede, jf. skattebetalingsloven § 5-13, hjemmel til å foreta slike kontroller. Mange kommuner har en for dårlig kon-

trolldekning i dag, noe som skyldes både manglende prioritering og manglende kompetanse. 81,5 prosent av skatteoppkreverkontorene bruker mindre enn ett årsverk på arbeidsgiverkontroll. 82 kommuner gjennomførte i 2014 færre enn fem kontroller, mens 11 kommuner ikke gjennomførte en eneste kontroll. At Finansdepartementet ber Skatteetaten om å utrede en frivillig ordning, som enkelte kommuner selv ønsker og hvor lovgrunnlaget allerede foreligger, kan jeg ikke se at skal være problematisk.

Representanten Vedum skriver at Finansdepartementet ifølge tildelingsbrevet «ikke ser det som formålstjenlig at kommunene skal ha sin egen bankkonto for skatt». Departementet har ingen slik konklusjon i brevet, men viser kun til at det vil være en forenkling for skattytere med én landsdekkende bankkonto. Dette gjelder særlig næringsdrivende med virksomhet i flere kommuner, som i dag kan risikere å måtte holde styr på en rekke forskjellige kontoer. Jeg mener at et slikt forenklingstiltak for næringsdrivende er naturlig å utrede, uten at jeg kan se at det går på tvers av dagens organisering.

SPØRSMÅL NR. 428

Innlevert 13. januar 2016 av stortingsrepresentant Iselin Nybø

Besvart 15. januar 2016 av olje- og energiminister Tord Lien

Spørsmål:

«Er statsråden enig med høyrepolitikkerne på Stortinget i at Statoil bør vurdere utbyttepolitikken på nytt?»

BEGRUNNELSE:

I Dagens Næringsliv mandag 11. januar tar Høyres parlamentariske nestleder, Nicolay Astrup, og Høyres fraksjonsleder i Miljø- og energikomiteen til orde for at Statoil bør revurdere sin utbyttepolitikk. I en situasjon hvor oljeprisen er dramatisk lav, flere tusen arbeidstakere mister jobben og oljerelaterte selskaper kutter kostnader overalt hvor det er mulig bør det ikke nødvendigvis være sånn at Statoil opprettholder det høye utbyttet til eierne. Dette er undertegnede helt enig i.

Svar:

Det er naturlig at det er stor offentlig interesse om et så viktig selskap for nasjonen som Statoil, herunder selskapets finansielle utvikling hvor utbyttepolitikken

er et viktig element. Som Norges største selskap har Statoil en sentral rolle for verdiskapingen i landet. En forutsetning for størst mulig verdiskaping over tid er en langsiktig og forutsigbar eierskapspolitikk fra statens side. Dette er det bred enighet om i Stortinget.

Regjeringens eierskapspolitikk er forankret i Meld. St. 27 (2013-2014) "Et mangfoldig og verdiskapende eierskap" hvor det slås fast at målet med statens eierskap i Statoil er å opprettholde et kunnskapsbasert og høyteknologisk industrikonsern med hovedkontor-funksjoner i Norge. Selskapet skal drives på et forretningsmessig grunnlag og med sikte på å levere konkurransemessig avkastning. Dette er det også bred enighet om i Stortinget.

Jeg vil benytte anledningen til å minne om Statoils gjeldende utbyttepolitikk:

"Det er Statoils ambisjon å øke den årlige utbyttebetalingen, målt i USD per aksje, i takt med selskapets langsiktige underliggende inntjening. Statoil kunngjør utbetaling av utbytte kvartalsvis. Styret vedtar 1. kvartals- til og med 3. kvartalsutbytte basert på en fullmakt fra generalforsamlin-

gen, mens generalforsamlingen vedtar 4. kvartals (og samlet årlig) utbytte, basert på styrets anbefaling. Styret vil vurdere forhold som forventet kontantstrøm, investeringsplaner, finansieringsbehov og nødvendig finansiell fleksibilitet ved fastsettelse av kvartalsvise utbyttebetalinger og når totalt årlig utbytt nivå anbefales. I tillegg til å betale kontantutbytte, kan Statoil kjøpe tilbake egne aksjer som en del av samlet kapitaldistribusjon til eierne."

Generalforsamlingen gir altså styret fullmakt til fastsette det faktiske utbytt nivået fra 1. kvartal til og med 3. kvartal. 4. kvartals utbytte, og det samlede årlige, vedtas på generalforsamlingen etter styrets anbefaling.

Olje- og energidepartementet følger opp selskapets utbyttepolitikk gjennom faste møter med Statoil. Statens utbytteforventninger baseres på målene som er fastsatt i eierskapsmeldingen om størst mulig langsik-

tig avkastning. Utgangspunktet er at staten som eier støtter en utbyttepolitikk som fremmer langsiktig avkastning.

Forretningsmessige selskaper hvor staten er aksjonær skal kunne drive sin virksomhet under samme rammevilkår som selskaper de konkurrerer med og hvor staten ikke er aksjeeier. Utbytteforventningene gjøres innenfor rammen av selskapets samlede kapitalstruktur hvor elementer som kontantstrøm, gjeldsgrad, investeringsnivå, kostnadsutvikling og likviditetssituasjon inngår.

Det er selskapets styre og administrasjon sitt ansvar å vurdere selskapets samlede finansielle situasjon og ta stilling til hvordan den skal være for at Statoil best mulig skal kunne møte de utfordringene selskapet står overfor.

SPØRSMÅL NR. 429

Innlevert 14. januar 2016 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 21. januar 2016 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«I Stortingets spørretime 13. januar 2016 viste statsministeren flere ganger til tiltakspakken på 4 milliarder kroner. Det bes om en oversikt over hvilke poster som nå ligger inne i pakken og som utgjør beløpet 4 milliarder kroner?»

BEGRUNNELSE:

I svar på skriftlig spørsmål fra representanten Torstein Tvedt Solberg i dokument 15:296 (2015-2016) gir statsråden bare eksempler. Når statsministeren nå bruker tallet 4 milliarder så er det naturlig at dette er midler som det er mulig å identifisere og summere.

Svar:

Regjeringen er opptatt av å sikre høy sysselsetting og lav ledighet. Som en del av budsjettforslaget for 2016 la Regjeringen fram en tiltakspakke for økt sysselsetting på i alt 4 mrd. kroner. Hovedinnretningen av pakken var at den skulle bestå av midlertidige tiltak rettet mot områder som i særlig grad merker konsekvensene av lavere vekst. Det ble foreslått en rekke tiltak innenfor vedlikehold og bygg, samt innovasjon og næring. I tillegg ble det foreslått flere tiltaksplasser.

Etter det opprinnelige budsjettframlegget ble det nødvendig å legge fram et tilleggsnummer om økte bevilgninger som følge av økt antall asylkomster mv. I tilleggsnummeret ble det foreslått endringer på poster som berøres av tiltakspakken og i budsjettforliket ble det også foretatt endringer.

Jeg vil understreke at hovedlinjene i tiltakspakken for økt sysselsetting fortsatt ligger fast. Innretningen av tiltakspakken er endret etter tilleggsnummeret og budsjettforliket, men det samlede omfanget utgjør fremdeles om lag 4 mrd. kroner.

Sammenlignet med forslaget i Gul bok 2016, innebærer det vedtatte budsjettet for 2016 reduserte utgifter til enkelte tiltak i tiltakspakken. Dette gjelder bl.a. engangstilskudd til vedlikehold og rehabilitering i kommunene, vedlikehold og rehabilitering av bl.a. fengsler, sykehusbygg og universitetsbygg, samt vedlikehold i Sjøforsvaret. Samlet kan reduksjonene anslås til om lag 700 mill. kroner. Samtidig medfører flere asylkomster økte utgifter til bygg og vedlikehold på om lag 700 mill. kroner.

Budsjettet øker innsatsen på mange områder utover tiltakspakken som også vil stimulere aktiviteten og sysselsettingen i økonomien. Dette gjelder for eksempel satsingen på næringsrettet forskning, miljøteknologiordningen under Innovasjon Norge, tilskudd til bredbåndsutbygging og nye stipendiat- og rekrutteringsstillinger. Videre vil flere midler til mottak og om-

sorgssentre også øke sysselsettingen, utover sysselsettingseffektene av økte utgifter til bygg og vedlikehold.

Tiltakspakken bidrar til å møte utfordringene lav oljepris skaper. De delene av landet som nå opplever en vekst i arbeidsledigheten, skal føle seg trygge på at helheten i budsjettet for 2016 fortsatt ivaretar behovet for arbeid, aktivitet og omstilling.

Regjeringen har fremmet en skattereform som vil bidra til et bedre skattesystem og lavere skatter. Re-

duisert selskapsskatt vil fremme investeringer i norsk næringsliv og legge grunnlaget for økt sysselsetting. Budsjettet for 2016 inneholder en sterk satsing på investeringer i infrastruktur, forskning og innovasjon. Dette vil redusere næringslivets transportkostnader, styrke nyskapingen og heve kompetansen i befolkningen. Dette er viktige tiltak for å styrke Norges vekstevne og for å oppnå en vellykket omstilling av norsk økonomi.

Status for tiltakspakken (etter tilleggsnummer og budsjettforlik)	
<i>Vedlikehold og bygg</i>	2 518,0
Bygg og vedlikehold i tilleggsnummeret, hovedsakelig under JD og KMD	700,0
Vedlikehold og fornying av jernbanen, herunder Vossabanen og Jærbanen	480,0
Vedlikehold riksvegnettet – reasfaltering og øvrig vedlikehold	340,0
Forsering av vedlikeholdsinvesteringer i sykehusbygg	275,0
Fornyings- og programområdetiltak på riksveg	200,0
Statsbygg – vedlikehold og rehabilitering, herunder av fengsler	130,0
Tilskudd nasjonale kulturbygg	64,0
Tilskudd til vedlikehold av kulturhistoriske bygninger	57,0
Vedlikehold av fyrstasjoner og fjerning av eierløse blåskjellanlegg	50,0
Forsering av kartleggings- og flomsikringsprosjekter	45,0
Universitetsmuseet Universitetet i Bergen	40,0
Utbedring av stormskader på fiskerihavner Vestlandet/Nord-Norge	38,0
Oppgradering av universitetsbygg	30,0
Nytt museumsmagasin ved Norsk Oljemuseum	30,0
Regionale forskningsfond (Agder, Vestlandet)	19,0
Stiftelsen Arkivet i Kristiansand	15,0
Norwegian Pumps and Pipes, teknologioverføring fra olje- og gass til helsesektoren	5,0
<i>Næring og innovasjon</i>	941,5
Vedlikehold Sjøforsvaret	301,5
Vedlikehold og oppgradering av forskningsfartøy	100,0
Etablerertilskudd	100,0
Miljøteknologiordningen	100,0
DEMO 2020	100,0
Rekrutteringsstillinger forskning	50,0
Preså Kornfond	50,0
Brakerstyrt innovasjonsarena (BIA)	50,0
Forny 2020	50,0
Istandsetting av verneverdige fartøyer	40,0
<i>Tiltaksplasser</i>	589,0
Tiltaksplasser for ledige	589,0
<i>Sum tiltakspakke</i>	4 048,5

SPØRSMÅL NR. 430**Innlevert 14. januar 2016 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad****Besvart 28. januar 2016 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre at alle som jobber innen lokal, regional eller universitetssykehus, samt alle i kommunehelsetjenesten får tilgang til de samme internasjonale medisinsk-faglige tidsskrifter, for å sikre ny kunnskap og faglig oppdatering?»

BEGRUNNELSE:

Nasjonalt Kunnskapssenter har på vegne av hele Norge ansvar for Helsebiblioteket. Til og med 2015 har alt norsk helsepersonell fra regionsykehus, universitetssykehus, kommunehelsetjeneste og legevakt hatt full tilgang til de internasjonale medisinske fagtidsskriftene, inkludert slike som Lancet, BMJ, Circulation og flere.

01.01.2016 ble Kunnskapssenteret en del av Folkehelseinstituttet. Noe av det første som skjer er at Helsebiblioteket må si opp nasjonale abonnementer pga. dollarkursen. Det betyr at universitet og regionsykehus får tilgang til hele verdens kunnskap, mens lokalsykehus og kommunehelsetjenesten ikke har råd til dette. Summen som betales totalt i Norge blir større, men antall som får tilgang til kunnskapen blir færre.

Kunnskapssenteret og Helsebiblioteket har vært en nasjonal ressurs for hele helsetjenesten, og som til en lav kostnad har kommet alle pasienter og helsepersonell til gode. Nå er Norge kommet tilbake til gammel ordning, hvor det enkelte sykehus avgjør tilgang til kunnskap. Dette vil for mange av de små lokalsykehusene da være en umulighet pga. kostnad. Også hele kommunehelsetjenesten, i allefall de mindre kommunene mister hele tilgangen til internasjonal medisinsk-faglige tidsskrifter, noe som er viktig for oppdatering og ny kunnskap.

Svar:

Helsebiblioteket abonnerer på anerkjente norske og internasjonale kunnskapskilder som oppslagsverk, databaser og tidsskrifter på vegne av hele helsetjenesten. Abonnementsavtalene med utenlandske forlag og leverandører inngås i dollar, euro eller britiske pund. Den brå og kraftige svekkelsen av den norske kronen mot disse valutaene har de siste par årene ført til en betydelig økning i avtalekostnadene. I løpet av kort tid har svekkelsen av den norske kronen, blant annet opp mot

amerikanske dollar, blitt hele 40 pst. dyrere. Dette har ført til en betydelig merkostnad. I 2014 kostet Helsebibliotekets innhold totalt om lag 42 mill. kroner, i 2015 hadde prisen for det samme innholdet økt til over 48 millioner, og i 2016 ligger totalkostnaden an til å ende på drøyt 54 mill. kroner. Til tross for innsparinger på andre områder, har dette medført at Helsebiblioteket, nå en del av Folkehelseinstituttet, ikke har kunnet fornye to sentrale tidsskriftavtaler som omfatter om lag 150 tidsskrifttitler for 2016.

CRISTin, Current Research Information System in Norway, er etablert på oppdrag fra Helse- og omsorgsdepartementet og Kunnskapsdepartementet for å sikre nasjonal samordning av og tilgang til forskningsinformasjon for henholdsvis universitets- og høyskolesektoren, instituttsektoren og de regionale helseforetakene. CRISTin har som en av sine oppgaver å forhandle lisensavtaler på vegne av forskningsinstitusjonene for å sikre forskere fra alle forskningsutførende sektorer tilgang til elektroniske tidsskrifter, databaser og e-bøker. Jeg er kjent med at disse også opplever samme utfordring knyttet til økte kostnader for lisensavtaler.

Jeg er enig med representanten i at dette er en uheldig situasjon. Regjeringens langsiktige mål er at offentlig finansiert forskning skal være åpent tilgjengelig for alle, med en publiseringsmodell basert på åpen tilgang (open access) i stedet for dagens abonnementsbaserte system. I tråd med dette har Kunnskapsdepartementet denne måneden (21.01.2016) nedsatt en arbeidsgruppe, som skal bidra i arbeidet med utforming av nasjonale retningslinjer for åpen tilgang til forskningsresultater. Her deltar også flere representanter fra helsesektoren.

Helsepersonell og forskningsinstitusjoner har behov for tilgang på oppdatert forskning gjennom norske og internasjonale tidsskrifter. Gitt dagens situasjon, er det viktig med nasjonal samordning ved inngåelse av lisensavtaler for å sikre rask og likeverdig tilgang til forskningsdokumentasjon til ulike formål. Jeg er kjent med at Folkehelseinstituttet, som ansvarlig institusjon for Helsebiblioteket, vil invitere de regionale helseforetakene til dialog om eventuell samfinansiering av nasjonale lisensavtaler. Jeg er kjent med at flere sykehus og andre helseforskningsinstitusjoner også har inngått lisensavtaler gjennom CRISTin, det er derfor viktig at også CRISTin trekkes inn i den videre dialogen for å gi best mulig nasjonal ressursutnyttelse.

SPØRSMÅL NR. 431**Innlevert 14. januar 2016 av stortingsrepresentant Marit Arnstad****Besvart 20. januar 2016 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Hvordan vurderer justis- og beredskapsministeren nødstrømbereidskapen i politiet, og hva vil statsråden eventuelt foreta seg noe for å øke beredskapen ved langvarige strømbrudd?»

BEGRUNNELSE:

Teknisk Ukeblad har i vinter skrevet om en rapport utarbeidet for Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) om nødstrømbereidskapen i tre kommuner i Nordland og to i Vestfold. Denne avdekker alvorlige mangler, hvor det i de tre kommunene i Nordland kun er halvparten av de viktige samfunnsområdene som har nødstrøm.

50 prosent av politiet som deltok i utredningen viser til at et strømbrudd ville få «store konsekvenser», og at det ville gå spesielt utover proaktivt politiarbeid, drivstofftilgang til kjøretøy, sivile gjøremål og etterforskningsfunksjonen.

85 prosent av basestasjonene i det nye nødnettet har reservestrom i 8 timer, mens 15 prosent skal ha 48 timer reservestrom. I utredningen står det at:

«Politiets samband er sterkt avhengig av strøm, og dermed sårbare ved strømbrudd som varer lengre enn den beredskapen basestasjonene er dimensjonert for».

Svar:

Det er Politidirektoratet (POD), i fellesskap med politidistriktene, som har ansvaret for å sørge for at nødstrømbereidskapen for politiet er tilfredsstillende. Jeg har tillitt til at politiet har tilstrekkelig nødstrømbereidskap for å ivareta kritiske funksjoner ved strømbrudd.

Operasjonssentralene i politidistriktene er avgjørende både i den løpende operative ledelsen av politijenesten og i håndtering av ekstraordinære situasjoner. Det er svært viktig at operasjonssentralene fungerer også ved strømbrudd. POD opplyser å ha god oversikt over nødstrømsbereidskapen knyttet til operasjonssentralene.

Politiet har nødstrøm dvs. både UPS (batteripakker for å holde systemene operative mens nødstrømsaggregatene starter opp) og nødstrømsaggregater ved samtlige operasjonssentraler, stabsrom og tekniske rom knyttet til operasjonssentralene. Nødstrømsanleggene er dimensjonert i forhold til størrelsen på operasjonssentralen, i henhold til ett oppetidskrav på 99, 95 %. Nødstrømmen dekker både kommunikasjonsløsningene og IT-systemene som benyttes til operativ ledelse. De fleste politihus har også en backupløsning i tilfelle nødstrømsaggregatet stanser ved at det er gjort klart for tilkobling av eksternt strømaggregat.

Av sikkerhetsmessige årsaker ber jeg om forståelse for at verken POD eller jeg kan gå nærmere inn på detaljer knyttet til politiets nødstrømbereidskap.

SPØRSMÅL NR. 432**Innlevert 14. januar 2016 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 22. januar 2016 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«I svar på skriftleg spørsmål Dokument 15:1133 (2013-2014) viser statsråden til at planlegginga av E134 Haulikelfjell skal skje etter standardklasse H2. Det vil seie smal veg og smal tunnel.

Vil statsråden etter val av E134 som hovudveg gje Statens vegvesen region vest og sør lov å planlegga med høgare standard slik dei i 2014 vart nekta?»

Svar:

På bakgrunn av Statens vegvesen si aust-vestutgreiing har Samferdselsdepartementet etter drøftingar i regjeringa gått inn for at E134 skal vere ein av dei to hovudvegane mellom Austlandet og Vestlandet.

Dette inneber at trafikken på E134 kan auke, men det er usikkert kor fort den vil auke og til kva for eit nivå. Mellom anna vil omfanget av framtidige investeringar på strekinga ha mykje å seie. Planlegginga av vegen må derfor vere robust med omsyn til ulike

alternative utviklingsbaner for trafikken. I tillegg må det takast omsyn til det ekstreme vêret som av og til oppstår på høgfjellsovergangane. Detaljløysingane må ta omsyn til at delar av dagens veg er freda.

For å unngå at snø samlar seg må vegen planleggjast utan rekkverk. I staden bør vegen ha forsterka midtoppmerking som også har vist seg å ha svært god verknad på trafikktryggleiken. Vegen vil derfor bli bygd med 9 m vegbreidde. Ein høgfjellsveg som denne, bør også liggje lett i terrenget og ha slake skråningar mot sidene. For å vere robust med omsyn til trafikauke og eventuelle føringar om auka fartsgrense, bør

vegen planleggjast med ein kurvatur som gir rom for fartsgrense 90 km/t.

Når trafikken når eit visst nivå, må vegen ha to tunnellop, og reguleringsplanane må ta høgde for det. Tunnelane skal byggjast ut i to etappar. Første etappe inneber bygging av eitt tunnellop med tunnelprofil T9,5. Andre etappe inneber bygging av eit nytt tunnellop med same profil når kravet til nødutgangar slår inn. To tunnellop med tunnelprofil T9,5 er den standarden som blir lagt til grunn på motorvegar.

Dette inneber ein standard som er noko høgare enn det som i vegnormalane er lagt til grunn for dimensjoneringsklasse H2.

SPØRSMÅL NR. 433

Innlevert 14. januar 2016 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt

Besvart 25. januar 2016 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide

Spørsmål:

«Vil forsvarsministeren etablere regler hvor det gjøres klart at befal ikke kan beordre unge kvinnelige og mannlige vernepliktige til å bade nakne sammen mot deres vilje?»

BEGRUNNELSE:

Befalet som beordret en kvinnelig soldat til å bade naken mot sin vilje handlet ikke i strid med Forsvarets regelverk. I et flerkulturelt samfunn, hvor begge kjønn er representert, er det viktig med klare regler for hva som er akseptabelt og ikke. Likevel vil ikke Forsvaret etablere regler på dette området. Assisterende HR-sjef sier til NRK at:

"Eg kan ikkje spekulere på korleis slike saker blir behandla disiplinært i framtida, dei må sjås ut frå situasjonen."

Dette er et politisk spørsmål, hvor jeg ønsker Forsvarsministerens syn.

Svar:

Jeg viser også til mitt svar til representanten Huitfeldt på lignende spørsmål 13.november 2014.

La meg først presisere at det ikke er akseptabelt at noen blir tvunget inn i ydmykende situasjoner i Forsvaret, verken kvinner eller menn. Både forsvarssjefen og jeg har uttalt klart at ingen skal tvinges til å bade naken mot sin vilje. Det følger av dette at jeg mener at måten denne konkrete handlingen ble utført på er

uakseptabel. Jeg er opptatt av at soldatenes personlige grenser blir ivaretatt, både på øvelser og i daglig tjeneste. Samtidig må soldater, som del av sin utdanning, akseptere at deres komfortsone utfordres der dette er nødvendig, så lenge øvingsmomenter gjennomføres på en etisk forsvarlig måte.

Jeg er opptatt av at både kvinnelige og mannlige soldater skal føle seg velkomne, godt ivaretatt og respektet. Nettopp derfor har jeg en kontinuerlig dialog med Tillitsmannsordningen og Forsvarets arbeidstakerorganisasjoner for blant annet å fange opp eventuelle bekymringsmeldinger.

Jeg tar til etterretning at forsvarssjefen mener at dagens lov- og regelverk er tilstrekkelig. Forsvaret har foretatt en gjennomgang av de direktiver og retningslinjer som regulerer denne type aktivitet. Forsvaret evaluerer og reviderer kontinuerlig sine øvingsdirektiver og retningslinjer, og det normative grunnlaget er integrert i de vurderinger som gjøres.

Forsvaret ilet befalet refs, og det var en uavhengig klagenemd som senere opphevet refsen i denne konkrete saken basert blant annet på bevisvurdering. Forsvarssjefen er tydelig på at dagens regelverk ikke er til hinder for at refsen kan ilegges dersom tilsvarende handlinger skulle finne sted i fremtiden. Det vil imidlertid bero på en konkret vurdering i den enkelte sak.

Regler og rutiner er en side ved denne saken. En annen side av saken er at ledere skal utvise godt skjønn og god vurderingsevne i tråd med Forsvarets verdier for å unngå at slike hendelser skjer. Adferd kan ikke detaljreguleres, og en handling vil alltid finne sted i en kontekst og med ulike formål. Forsvaret har identifisert

ledelse og organisasjonskultur som et fokusområde når allmenn verneplikt nå er under innføring. Gjennom pilotprosjekter bygger Forsvaret god kompetanse på å lede avdelinger med en jevnere kjønnsbalanse, og på kvinnelige soldater i nye roller. Der lykkes de godt med å skape arbeidsfellesskap hvor både kvinner og menn mestrer tjenesten, trives og motiveres for videre tjeneste. Gjennom lederutdanningen drives veiledning av unge ledere, også for å lede et mangfold blant soldater. Arbeidet med holdninger, etikk og ledelse (HEL) fortsetter i Forsvaret, med vekt på lokale handlingsplaner. Årets soldataksjon - «Gjensidig respekt - et felles ansvar» vektlegger bevisstgjøring omkring mobbing og trakassering. Det foregår forskning på kjønn i Forsvaret, samt på mobbing og trakassering. En veileder for håndtering av saker om mobbing og trakassering er utviklet.

Representanten Huitfeldt er i sin begrunnelse for spørsmålet opptatt av tydelige og eksplisitte rammer for relasjoner mellom kjønnene i et flerkulturelt samfunn. Forsvaret har lang erfaring med soldater som representerer et bredt mangfold. I soldatutdanningen tas det ikke for gitt at alle soldatene har samme referanseramme, og befal som leder soldater tar derfor dette med i opplæringen. Dette er en hovedgrunn til at spesialistkorpset er så viktig; vi trenger gode og erfarne befal som har lang erfaring med å lede soldater.

Det arbeides godt i Forsvaret for å utdanne ledere med godt skjønn og vurderingsevne når det gjelder å tolke reglene. Jeg mener denne saken, som nå ligger nær fem år tilbake i tid, har økt bevisstheten omkring ledelse av mangfold og at Forsvaret dermed står bedre rustet enn før badehendelsen inntraff til å forhindre at slike hendelser skjer igjen.

SPØRSMÅL NR. 434

Innlevert 14. januar 2016 av stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien

Besvart 20. januar 2016 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Har statsråden mottatt anmodning fra Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap om å gi statlig pålegg til kommunene om regionalt samarbeid om brann- og redningsoppgaver, hva er begrunnelsen for et slikt forslag og når vil eventuelt statsråden ta stilling til om et slikt pålegg skal gis?»

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet (JD) ga 9. juni 2015 Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) i oppdrag å utarbeide et beslutningsgrunnlag for ny organisering av brann- og redningsvesenet. JD mottok rapporten fra DSB 1. desember 2015. DSB anbefaler i rapporten at JD gir sin tilslutning til utarbeidelse av et statlig pålegg til kommunene om regionalt samarbeid om brann- og redningsoppgaver med hjemmel i brann- og eksplosjonsvernloven § 15 annet ledd, og at

de geografiske yttergrensene til de nye politidistriktene skal være bestemmende for hvilke kommuner som skal samarbeide.

DSB påpeker i rapporten at kommunene har blitt oppfordret til kommunalt samarbeid gjennom flere tiår. Det har over tid vært en utvikling i retning av færre og større brann- og redningsvesen, gjennom etablering av ulike former for interkommunalt samarbeid. Samtidig er det slik at denne utviklingen går sakte. I dag er det totalt 279 brann- og redningsvesen, mens det for ti år siden var cirka 400. Det er fortsatt for store variasjoner mellom de ulike brann- og redningsvesenene, både når det gjelder organisering, kvalitet, effektivitet og evne til å forebygge og håndtere branner og andre hendelser.

Hele rapporten er offentlig tilgjengelig på hjemmesiden til DSB: <http://dsb.no/no/Ansvarsomrader/Brannvern/Aktuelt/Farre-og-storre-brann--og-redningsvesen/>. Forslagene i rapporten, herunder plan for videre oppfølging, er nå til behandling i departementet.

SPØRSMÅL NR. 435**Innlevert 14. januar 2016 av stortingsrepresentant Marianne Aasen****Besvart 21. januar 2016 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

«Mener statsråden at det er nødvendig med en evaluering av databasen CRISTin, og hva er statsrådets syn på denne form for teknologisk infrastruktur?»

BEGRUNNELSE:

Universitets- og høyskolerådet (UH-rådet) ønsker en evaluering av databasen. Det er omfattende misnøye blant institusjonene som bruker CRISTin, i følge leder av UH-rådet, professor Vidar L. Haanes.

Forskningsdatasystemet har ennå ikke blitt lasta inn på en ny teknologisk plattform, slik det ble lovet da CRISTin ble lansert i 2010. «Laging av rapporter og bibliografier fungerer ikke. Formidling er mest uråd å registrere. Forskarar som formidlar i blogger eller på ulike nettsteder, får ikke dette registrert i CRISTin», er av momentene Haanes trekker frem til Uniforum, gjengitt i avisen Khrono.

Utviklingen av informasjonsteknologi er en av driverne i økonomien og samfunnsutviklingen. Det gir store muligheter også for norske forskningsinstitusjoner. Skal norske miljøer klare å hevde seg også internasjonalt, må digital infrastruktur og nasjonale støttefunksjoner, som CRISTin er, være oppdatert og velfungerende. Hvis ikke vil dette hemme forskerne våre i sitt daglige virke, og kan være en hemsko i den internasjonale konkurransen forskerne kjenner på og blir oppfordret til å hevde seg i.

Derfor er det problematisk når flere peker på at dette systemet fortsatt har flere sentrale utfordringer.

Styreleder i CRISTin, Curt Rice, mener, i følge Uniforum, at «det må vera opp til eigaren vår korleis CRISTin skal styraast».

Svar:

CRISTin 2.0 er forsinket, og skal etter planen ferdigstilles i løpet av 2017. Årsaken til forsinkelsen er at oppdraget med utvikling av systemet er blitt mer komplekst enn først antatt. Blant annet må det nedlegges et betydelig arbeid i å utvikle et mer brukervennlig grensesnitt og mer fleksible muligheter for integrering og utveksling av data med andre systemer. Alt dette gjøres for at CRISTin 2.0 skal bli et så enkelt og godt redskap for brukerne som mulig.

Når det gjelder muligheten for at brukerne selv skal kunne lage rapporter i CRISTin-systemet, så har en stor oppmerksomhet på å finne bedre og mer brukervennlige løsninger i neste versjon av CRISTin. Muligheten for å legge til rette for å registrere blogg vil også være et selvsagt element i CRISTin 2.0, men en vurderer nå om det vil være mulig å legge dette inn allerede i dagens system.

Dialogen mellom CRISTin og departementet er åpen og god, og departementet har god kunnskap både om årsakene til forsinkelsene og de tiltak CRISTin iverksetter for å korrigere disse. En evaluering av CRISTin på det nåværende tidspunkt vil neppe tilføre prosessen noe nytt. Jeg mener det mer fruktbart å vurdere en evaluering etter at CRISTin 2.0 er iverksatt.

Det er viktig at Universitets- og høyskolerådet (UHR), som representerer sentrale brukerne av CRISTin, opplever at dialogen er god. CRISTin har jevnlig kontakt med de råd og utvalg under UHR som har berøringsflate mot CRISTins arbeid. Jeg har i tillegg bedt CRISTin om å ta initiativ til et særskilt møte med ledelsen i UHR for å drøfte den videre utviklingen av det nasjonale forskningsinformasjonssystemet. For øvrig vedtok CRISTins styre i desember 2015 å utvide styringsgruppen for CRISTin 2.0. nettopp for å sikre brukerne bedre innflytelse i prosessen.

Regjeringen er opptatt av modernisering av offentlig sektor. Vi ønsker en effektiv forvaltning av forskningsresultater som grunnlag for å utvikle vårt nasjonale kunnskapssystem. Vi ønsker også at systemet skal være et redskap for å forenkle arbeidsdagen for forskere, ved at data knyttet til forskningsaktiviteten deres kan gjøres enkelt tilgjengelig og kombineres med andre datasystemer. Ikke minst ønsker vi et system som hjelper forskere i søkeprosedyrer til både Norges forskningsråd og EU. CRISTin er verktøyet for å få til dette. I internasjonal sammenheng er vi langt framme. Flere land har kontaktet oss for å lære om hvordan CRISTin-systemet fungerer og hvordan det kan utvikles videre.

Rapporter fra brukere som opplever systemet som utilfredsstillende bekymrer oss. Ut fra den kjennskapen vi har til CRISTin, er vi imidlertid trygge på at vi er på rett vei, men utvikling av komplekse systemer er krevende og tar tid. Derfor er det viktig at CRISTin har en god dialog med brukerne som opplever problemer i utviklingsperioden.

SPØRSMÅL NR. 436**Innlevert 14. januar 2016 av stortingsrepresentant Kari Henriksen****Besvart 28. januar 2016 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Under behandlingen av budsjettet for 2016 i justiskomiteen, i flertallsmerknad (se begrunnelse) fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Fremskrittspartiet, hevdet det at i perioden 2005-2013 ble det kun opprettet rundt 100 nye fengselsplasser. Flertallet viser til at denne informasjonen er gitt av departementet.

Hvordan er departementet kommet frem til dette tallet?»

BEGRUNNELSE:

Merknaden lyder:

"Flertallet mener dette er et anslag som bør modereres. Ifølge tall fra Justis- og beredskapsdepartementet ble 400 fengselsplasser nedlagt i samme periode. I tillegg var 250 av plassene soning med elektronisk kontroll, og dermed uegnet til varetekt eller soning for mer alvorlig kriminalitet. Flertallet visser til at det dessverre bare ble opprettet et netto på 100 lukkede fengselsplasser i perioden 2005-2013."

I Prop. 1 S (2013-2014) skriver den sittende regjering i statsbudsjettet for 2014:

«I perioden 2006-2013 er det etablert soningskapasitet tilsvarende om lag 890 fengselsplasser. Det er etablert 657 nye fengselsplasser. Etableringen av straffegjennomføring med elektronisk kontroll har gitt 237 plasser. Det er også gjennomført stengninger av enkelte fengselsplasser slik at den samlede netto tilveksten i fengselsplasser fra 2006-2013 er på 516 plasser."

Tabell 2.12 i "Kapasitet i fengsel og for elektronisk kontroll" i samme dokument underbygger dette.

I flere dokumenter, senest i statsbudsjettet for 2016 (Prop. 1 (2014-2015)), bekreftes disse tallene.

Svar:

Jeg legger til grunn at spørsmålet tar utgangspunkt i lukkede fengselsplasser. Dersom en korrigerer for lukkede fengselsplasser som ble besluttet av regjeringen Bondevik II, men åpnet av Stoltenberg II-regjeringen, viser våre tall at det ble opprettet netto i underkant av hundre lukkede fengselsplasser vedtatt bygget og åpnet under forrige regjering.

I tillegg ble det opprettet åpne fengselsplasser og bruken av straffegjennomføring med elektronisk kontroll økte også.

SPØRSMÅL NR. 437**Innlevert 14. januar 2016 av stortingsrepresentant Line Kysnes Vennesland****Besvart 25. januar 2016 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å sørge for at kommuner som ligger høyt på statistikken over barnefattigdom bruker de midlene de har fått tildelt fra fylkesmannen for å gjennomføre tiltak for å hjelpe barn som vokser opp i fattige familier?»

BEGRUNNELSE:

I 2014 fikk en kommune i Aust-Agder tildelt 240 000 kroner fra fylkesmannen for å gjennomføre et prosjekt man kalte "Tidlig innsats barnefattigdom". Det anslås at ca. 17 % av kommunens barn og unge vokser opp i familier som ligger under EU sin fattigdomsgrense (2013 tall). Kommunen klarte ikke å bruke opp mid-

lene i 2014 og fikk de derfor overført til 2015 for å gjennomføre tiltakene. Heller ikke i 2015 klarte kommunen å bruke disse midlene og i desember ble pengene overført tilbake til fylkesmannen. Kommunen sier at endringer på enhetsledernivå, samt flyktningssituasjonen høsten 2015 er årsaken til at tiltakene ikke ble gjennomført.

Svar:

Representanten Vennesland tar utgangspunkt i en konkret tildeling fra tilskuddsordningen for å forebygge og redusere fattigdom blant barn og barnefamilier som er i kontakt med de sosiale tjenestene i arbeids- og velferdsforvaltningen over statsbudsjettets kap. 621 post

63. Departementet har innhentet opplysninger fra Arbeids- og velferdsdirektoratet, som forvalter ordningen.

Evje og Hornnes kommune søkte i 2014 om et tilskudd på 600 000 kroner for å etablere og styrke tiltak på systemnivå for å forebygge og redusere fattigdom og sosial eksklusjon blant barn og unge i kommunen, samt til å utvikle et felles verdigrunnlag for å løfte barneperspektivet. I søknaden fremgikk det at prosjektet var forankret i kommunale handlingsplaner. Det forelå også en plan for videreføring av prosjektet etter tilskuddsperioden. Arbeids- og velferdsdirektoratet innvilget, i samråd med Fylkesmannen i Aust-Agder, 400 000 kroner i tilskudd til prosjektet. Permisjon samt langtidsfravær medførte at deler av prosjektet ikke ble slutført i 2014, og kommunen søkte om overføring av ubrukte midler (240 000 kroner) til 2015. Søknaden ble innvilget. Midlene ble heller ikke benyttet i 2015, på grunn av endringer på enhetsledernivå samt prioritering av andre oppgaver i kommunen. Kommunen la etter dette prosjektet på vent, og midlene er tilbakeført til Fylkesmannen.

Jeg anser det som viktig og ønskelig at kommuner som har store fattigdomsutfordringer blant barn benytter muligheten til å søke om tilskudd for å styr-

ke forebyggende arbeid og tiltaksutvikling lokalt. Fylkesmannen bistår Arbeids- og velferdsdirektoratet i prioritering av søknader fra kommunene i fylket ut fra kjennskap til den enkelte kommune. Fylkesmannen skal følge opp og veilede kommuner som har mottatt tilskudd, for å sikre forankring, framdrift og faglig kvalitet.

Tilskuddsmottakers faktiske bruk av tildelte midler er et ansvar som primært ligger til tilskuddsmottaker. Tilskuddsmottaker skal rapportere på bruk av tildelte midler i tråd med forutsetningene i søknaden og vilkårene for tildeling. Det vil av ulike årsaker, som i dette eksempelet, kunne oppstå forsinkelser, eller forhold som gjør at tiltaket ikke kan gjennomføres som planlagt. Det følger av tilskuddsregelverket, fastsatt av departementet, at tilskudd som ikke er benyttet ved årets slutt, kan søkes overført til neste år hvis tiltaket videreføres. Midler som ikke er benyttet når tiltaket er avsluttet, skal tilbakebetales til Arbeids- og velferdsdirektoratet/Fylkesmannen. Disse reglene har kommet til anvendelse i dette tilfellet.

Arbeids- og velferdsdirektoratet opplyser at det er få tilfeller innenfor den aktuelle ordningen der tilskudd blir tilbakebetalt fordi tiltak ikke er gjennomført i henhold til plan.

SPØRSMÅL NR. 438

Innlevert 15. januar 2016 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen

Besvart 22. januar 2016 av kulturminister Linda C. Hofstad Helleland

Spørsmål:

«Utredningen av hvordan den kalde krigen best kan dokumenteres og formidles foreligger nå og er oversendt kulturdepartementet. Utredningen konkluderer med at det er et behov for styrking på området og at dette best kanskje i nær tilknytning til Norsk luftfartsmuseum.

Når og på hvilken måte vil statsråden følge opp tilrådningsen i utredningen?»

BEGRUNNELSE:

I Innstillingen fra familie- og kulturkomiteen om bevilgninger på statsbudsjettet for 2013, kapitler under Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Kulturdepartementet og Kunnskapsdepartementet (rammeområdene 2 og 3) Innst. 14 S (2012–2013), skriver en samlet komite:

«Norsk Luftfartsmuseum.

Komiteen har merket seg det arbeidet som over flere år er nedlagt ved Norsk Luftfartsmuseum i Bodø for å etablere en utstilling om den kalde krigen. Prosjektet «Isfronten» har både militære og sivile dimensjoner; komiteen legger derfor til grunn at dokumentasjon og formidling av dette viktige temaet fra vår nære fortid blir utviklet i et nært samarbeid mellom de samlokaliserte museene, det sivile Norsk Luftfartsmuseum (under Kulturdepartementet) og det militære Luftfartsmuseet, som er en avdeling av Forsvarets museer (under Forsvarsdepartementet). Komiteen er kjent med at det er skissert to alternativer for permanent lokalisering av «Isfronten» – et nybygg i umiddelbar nærhet av det allerede eksisterende museumsbygget eller bruk av Anlegg 96 på Bodø Hovedflystasjon. Komiteen legger til grunn at begge alternativene vurderes i det videre arbeidet for derigjennom å få en best mulig analyse og sammenlikning av museumsfaglige og kostnadsmessige aspekter ved disse planene.»

Blant annet på bakgrunn av dette satte forsvarsdepartementet høsten 2013, i samarbeid med kulturdepartementet, av midler til en ekstern utredning av hvordan kald-krigshistorien best kan ivaretas. Hensikten var å

se på ulike alternativer for hvordan historien fra den kalde krigen best kunne dokumenteres og formidles.

Den landsdelen som ble mest berørt under den kalde krigen, var Nord-Norge. Med grense mot Sovjetunionen i øst og Nord-Atlanteren i vest var det uunngåelig. Hele regionen opplevde en kraftig militær utbygging i denne perioden, men også den største velstandsøkningen i vår historie. Dette handler både om vår forsvarshistorie og vår sivile historie. Alle tilgjengelige alternativer skulle gjennomgås, herunder "prosjekt Isfront" i Bodø.

Forsvarsministeren viste i sitt svar på mitt spørsmål i dokument nr. 15:811 (2013-2014) til at en rapport fra en utredning skulle foreligge på nyåret 2015.

Kulturminister Widvey varslet en ny utsettelse i sitt svar på mitt spørsmål av 16. januar 2015 dokument nr. 15:464 (2014-2015), og opplyste at utredningen skulle foreligge 31. desember 2015.

Svar:

Historien om den kalde krigen har både militære og sivile dimensjoner. Det er også mange kulturminner rundt omkring i landet som dokumenterer historien om den kalde krigen og som bør formidles på en god måte til et bredt publikum. På bakgrunn av dette har involverte departementer – Kulturdepartementet, For-

svarsdepartementet og Klima- og miljødepartementet – initiert en ekstern utredning om dokumentasjons- og formidlingskonsept for historien om Den kalde krigen. Sluttrapport for utredningen ble levert til Kulturdepartementet 22. desember 2015.

I tråd med mandatet har utrederen vurdert de to skisserte lokaliseringalternativene for prosjektet "Isfronten", utarbeidet av Norsk luftfartsmuseum, samt presentert et tredje alternativ som innebærer mindre investeringskostnader.

Utredningen konkluderer med å anbefale det rimeligste alternativet "som formidler den kalde krigen på en god måte med distribuert formidling rundt om i landet."

Utredningen foreslår at et utvalg av museumsinstitusjoner bør delta i distribuert formidling av den kalde krigen rundt om i landet med Norsk Luftfartsmuseum som nav for koordinering og utvikling av formidlingskonseptet. Det anbefalte alternativet omfatter også et tilbygg til det eksisterende museet i Bodø.

Kulturdepartementet vil nå sende utredningsrapporten på høring til de respektive institusjonene for å få deres uttalelse om prosjektet. Kulturdepartementet vil også drøfte videre oppfølging av prosjektet med Forsvarsdepartementet og Klima- og miljødepartementet.

For øvrig vil Kulturdepartementet komme tilbake til saken på vanlig måte i budsjettssammenheng.

SPØRSMÅL NR. 439

Innlevert 15. januar 2016 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen

Besvart 20. januar 2016 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«I statsbudsjettet for 2016, jf. innstilling 13 S (2015-2016) ble det vedtatt at prisen på månedskort og årskort på NSB reduseres med 20 prosent, i første omgang til områder hvor det ikke er et eksisterende takstsamarbeid mellom kommunale eller fylkeskommunale kollektivselskap og NSB.

Når kan kundene forventet at vedtaket effektueres?»

Svar:

I forbindelse med Samferdselsdepartementets oppfølging av budsjettvedtaket om å redusere NSBs priser på månedskort og årskort med 20 % i områder hvor det ikke er et eksisterende takstsamarbeid mellom kommunale eller fylkeskommunale kollektivselskap og NSB,

sendte vi en formell bestilling til NSB 16.12.2015. NSB har frist 1. februar med å utrede ulike modeller for prisreduksjon iht. vedtaket. Modellene skal ta utgangspunkt i en kostnadsramme på 41,4 mill. kr og at sluttresultatet og gjennomføringen må være logisk for kundene. Så raskt det foreligger et beslutningsgrunnlag og det er tatt en beslutning om modell, vil vi gi NSB beskjed om hvordan takstreduksjonen skal gjennomføres.

Jeg minner om at omprogrammering av takster i NSBs salg- og billetteringssystemer har en ledetid på om lag tre måneder. Vi gjør imidlertid hva vi kan for at budsjettvedtaket blir effektuert så raskt som mulig.

SPØRSMÅL NR. 440**Innlevert 15. januar 2016 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 25. januar 2016 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Ifølge Bergens Tidende den 13. januar ble det i 2015 født 34 barn i Norge med LAR-abstinenser. Barna blir behandlet ved at de får suge på sprøyter med morfin-dråper 4-6 ganger i døgnet. De fleste graviditetene i LAR er ikke planlagte.

Vil statsråden sørge for et tilbud om gratis og ubyråkratisk tilgang til prevensjonsmidler for kvinner som starter opp i LAR?»

Svar:

Slik det fremgår av Helsedirektoratets Nasjonale retningslinje for gravide i Legemiddelassistert rehabilite-

ring (LAR) og oppfølging av familie frem til barnet når skolealder kap. 6.1.1 Prevensjonsveiledning og planlegging av graviditet anbefales at kvinner som begynner i LAR bør tilbys gratis prevensjon. Jeg legger derfor til grunn at de relevante klinikker og institusjoner følger denne anbefalingen.

For øvrig viser jeg også til mitt svar av 4. mars 2015 til Stortingets president på representantene Kjersti Toppe og Per Olaf Lundteigen sitt representantforslag Dokument 8:102 (2014-2015). Her fremkommer det også at det er anbefalt å gi kvinner i LAR tilbud om gratis prevensjon.

SPØRSMÅL NR. 441**Innlevert 15. januar 2016 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 26. januar 2016 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Vil statsråden sikre at Helsedirektoratet sin gjennomgang av LAR-retningslinjene for gravide kan føre til at kontrollert nedtrapping og avrusning i svangerskapet, eller aller helst før svangerskapet, blir eit klarare alternativ, og vil statsråden sikre at det vert prioritert midlar til meir kunnskapsinnhenting når det gjeld LAR-behandling og langtidseffekt for borna?»

GRUNNGJEVING:

Sterke fagmiljø er i dag kritisk til helsedirektoratet sine retningslinjer for LAR-behandlinga av gravide av di konsekvensane for borna er for store. Kunnskapsgrunnlaget er mangelfullt når det gjeld utviklinga for barn eksponerte for LAR-medisin i svangerskapet.

Svar:

Jeg har merket meg at det har vært flere oppslag i media den senere tiden der noen er bekymret for at barn av mødre i LAR fødes med abstinens og at det er for lite kunnskap om utviklingen hos disse barna. Jeg er enig i at det er behov for å få mer kunnskap om utvik-

lingen hos barn født av mødre i LAR. Nettopp for å kunne stimulere til mer forskning og for å dermed få mer kunnskap på dette viktige området, er det i årets tildelingsbrev til Forskningsrådet tatt inn følgende føring:

"Det er mangelfull kunnskap om hvordan barn som er født av mødre i LAR (legemiddelassistert rehabilitering) utvikler seg frem til skolepliktig alder og senere. Dette må også sees i sammenheng med familiene disse barna vokser opp i. Det vil derfor være behov for at det innenfor programporteføljen stimuleres til forskning på dette området."

Behovet for slik forskning er også trukket fram av Helsedirektoratet i Nasjonal retningslinje for gravide i LAR.

Når det gjelder kontrollert nedtrapping og avrusning i svangerskapet viser jeg til Helsedirektoratets nasjonale retningslinje for gravide i LAR. Her åpnes det også for nedtrapping av LAR-medikamenter under svangerskapet. Samtidig vil jeg også nevne at det kan være bra dersom kvinner også før et eventuelt svangerskap – forutsatt at de selv ønsker dette – å få kontrollert og god hjelp til å trappe ned på LAR-legemidler, slik det også er omtalt i nevnte retningslinjer.

Som det framgår av retningslinjen vil en nedtrapping under svangerskapet medføre at fosteret kan få abstinenser uten at man har medisinske muligheter til å overvåke fosterets reaksjoner under nedtrappingen.

Samtidig er det grunn også til å understreke at den nasjonale retningslinjen legger vekt på at det bør være kvinnen selv som tar avgjørelsen om nedtrapping.

SPØRSMÅL NR. 442

Innlevert 18. januar 2016 av stortingsrepresentant Sveinung Stensland

Besvart 25. januar 2016 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Hva vil helseministeren gjøre for å bedre tilgangen på psykiatere og psykologer i Helse Fonna, og hvordan kan man sikre at kommunenes helsetjeneste bedrer lokalbefolkningens tilgang på psykolog?»

BEGRUNNELSE:

Oppslag i Haugesunds Avis beskriver at avtalespesialistene innen psykiatrien i Helse Fonna har så lang ventetid, at det for tiden nesten er nytteløst å sende henvisning til dem. Lederen i allmennlegeutvalget i Haugesund uttaler at både gamle og nye pasienter blir avvist på grunn av fulle lister, nesten uansett hvor syk man er. Det fortelles videre om stor frustrasjon over situasjonen blant fastleger i regionen. Det er lang ventetid for å komme til psykolog og store forskjeller kommunene mellom. Fra legehold antydes det at kommunene har forskjellig praksis mht. bruk av andrelinjetjenesten, noe som kan vitne om at kommuner som prioriterer ned psykisk helsevern i større grad henviser til spesialisthelsetjenesten.

Svar:

Regjeringen har en klar ambisjon om å bedre tilgjengeligheten til psykiske helsetjenester i kommunene og til ulike tilbud innenfor psykisk helsevern. Som representanten Stensland er kjent med ble både ordningen med fritt behandlingsvalg og styrkede pasientrettigheter innført 1. november i fjor, bl.a. for at pasienter skal kunne velge mellom flere tilbydere av behandling og raskere få vurdert sitt behandlingsbehov innenfor psykisk helsevern og tverrfaglig spesialisert rusbehandling. Behandlingsstedenes ventetider blir jevnlig publisert og oppdatert på helsenorge.no, slik at denne informasjonen fortløpende kan inngå i den enkelte pasients vurderinger og valg.

Tjenestetilbudet i psykisk helsevern består av distriktpsikiatriske sentra, sykehusavdelinger og avtale-

spesialister. Hvert av disse tre elementene er viktige, men fremfor alt er det viktig at de samvirker til et godt helhetlig spesialisthelsetilbud.

Med utgangspunkt i det konkrete spørsmålet om tilgangen på psykiatere og psykologer i Helse Fonna har departementet innhentet informasjon fra Helse Vest. Det regionale helseforetaket opplyser at antall avtalespesialister i foretaksområdene varierer. Det har ulike årsaker, bl.a. hvor enkelt det har vært å rekruttere psykiatere og psykologer. I de to minste foretakene er det bl.a. av den grunn færre avtalespesialister, da det har vært riktig å sikre en basisbemanning i foretakene i første omgang. Helse Vest viser til at selv om ventetiden til avtalespesialister kan være lengre enn ønskelig er ventetiden i helseforetakene relativt kort.

I Helse Fonna har ventetiden for behandlede pasienter i de tre siste månedene i 2015 vært fra 32-34 dager. Styret i Helse Vest har satt et ventetidsmål på 45 dager i voksenpsykiatrien, og alle helseforetakene oppfylte det i desember 2015. Helse Vest opplyser også at når det gjelder ventetid til avtalespesialister i Helse Fonna-området varierer også denne.

Helse Vest understreker at det er viktig at fastlegene, hvis de mener at pasientene er alvorlig syke og trenger rask hjelp, henviser til DPS. DPS skal vurdere pasientene innen 10 dager og, dersom de vurderes å ha rett til nødvendig helsehjelp i spesialisthelsetjenesten, få en dato for oppstart innen samme tidsfrist.

Helse Vest gjør ellers våren 2016 en samlet vurdering av hvor det kan være aktuelt å opprette flere avtalehjemler innen alle fagområder.

Vedrørende spørsmål om tilgangen på psykologer i kommunene, viser jeg til at kommunene har plikt til å tilby nødvendige og forsvarlige helsetjenester til alle som oppholder seg i kommunen. Dette inkluderer også psykisk helse- og rustjenester. Regjeringen har styrket det kommunale psykisk helse- og rusarbeidet, blant annet gjennom Opptappingsplanen for rusfeltet og i de årlige budsjettene.

I Stortingsmelding nr. 26 om fremtidens primærhelsetjeneste, ble det varslet at vi vil innføre en plikt

for kommuner til å ha psykologkompetanse tidligst fra 2020. I budsjettet for 2016 la vi om og styrket rekrutteringstilskuddet slik at det blir mer forutsigbart for kommunene. I år er det rom for 150 nye psykologsverk i kommunene. Jeg håper kommunene i Helse

Fonna-området benytter seg av muligheten som ligger i rekrutteringstilskuddet, slik at innbyggerne kan få et best mulig tjenestetilbud og at kommunene generelt er godt forberedt når kravet om psykologkompetanse blir innført.

SPØRSMÅL NR. 443

Innlevert 18. januar 2016 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 21. januar 2016 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Avisen Glåmdalen melder i dag om en mann som ble påkjørt av en ATV på en gangvei og ble alvorlig skadet med 8 brudd. Føreren stanset, men forlot den påkjørte i hjelpeløs tilstand i kulda, uten å varsle nødetater. Etter 1 time fikk mannen hjelp av en trafikant. Politiet har etter 3 uker ikke vært på åstedet, og har måttet purres på for å hente bevismateriell fra åstedet. Politiet skylder på lav bemanning og prioriteringer.

Er det gitt instruks eller prioriteringer som nedprioriterer så alvorlige saker?»

BEGRUNNELSE:

Hendelsen skjedde juleaften. Vedkommende ble funnet av andre trafikanter etter en time. Mannen kunne ha omkommet om ikke andre hadde funnet ham. Det er gitt signalement på gjerningspersonen og det er deler fra skader på kjøretøyet som er funnet på åstedet. Men politiet har ikke vært der og måtte purres flere ganger for å hente bevismateriale. En kan jo også spørre seg hvor vanskelig det kan være å finne en ATV, når mannen selv hadde sagt han bodde i nærheten og ATV-en var skadet.

Å forlate noe skadet er svært alvorlig kriminalitet og det skaper stor utrygghet når politiet ikke sørger for at så farlige trafikanter tas og blir straffet.

Svar:

Trygghet i trafikken er noe som daglig angår de aller fleste i samfunnet. Det handler om å kunne ferdes trygt og vite at veier og kjøretøy er tilrettelagt for trafikanter. Antall hardt skadde og drepte har gått ned, men det skal uansett jobbes for at enda færre rammes. Når ulykker skjer skal man være trygg på at politi, vegmyndigheter og andre ansvarlige følger opp, etterforsker og iverksetter tiltak for å minske risiko.

Slik spørsmålet er formulert, og fordi behandlingen av enkeltsaker på straffesaksområdet hører under påtalemyndigheten som ledes av riksadvokaten, og fordi enkeltsaker ikke er gjenstand verken for instruksjon fra eller rapportering til Justis- og beredskapsdepartementet, må jeg besvare spørsmålet generelt uten å kunne gå inn på det saksforhold som ligger til grunn for spørsmålet.

Veitrafikkloven 18. juni 1965 nr. 4 § 12 fastsetter at «enhver som med eller uten skyld er innblandet i trafikkuhell, skal straks stanse og hjelpe personer eller dyr som er kommet til skade, og for øvrig delta i de tiltak som uhellet gir grunn til». Dersom denne hjelpeplikten ikke overholdes, vil dette kunne vurderes av påtalemyndigheten som et lovbrudd som straffes med bøter eller fengsel inntil ett år etter samme lovs § 31 første ledd uavhengig om uhellet som sådan vurderes som et straffbart forhold.

Det er ikke fra departementet eller Riksadvokaten gitt retningslinjer om at denne type saker skal nedprioriteres. Riksadvokaten har derimot i Rundskriv 1/2015 Mål og prioriteringer fra straffesaksbehandlingen i 2015 – politiet og statsadvokatene kapittel V Prioriteringer ved iverksettelse og gjennomføring av etterforskning angitt at «Alvorlige trafikklovbrudd, herunder dødsulykker, ulykker med betydelig personskaade og trafikkatferd som bærer preg av at gjerningspersonen bevisst har tatt en risiko som har innebåret nærliggende fare for alvorlig ulykke» er blant de sakstypene som er prioritert av riksadvokaten. Mål- og prioriteringsskrivet gir også anvisning på at «Politimesteren har ansvaret for at alle saker som faller innenfor riksadvokatens prioriteringer gis forrang dersom det er knapphet på ressurser, uavhengig av hvilken organisatorisk enhet som i utgangspunktet er tildelt etterforsknings- og påtaleoppgaver».

Det er behov for et løft og kontinuerlig utvikling av etterforskningsfeltet. Justis- og beredskapsdepartementet har, som en oppfølging av Anmodningsvedtak 642, mottatt et utkast til en handlingsplan for et løft for

etterforskningsfeltet. Utkastet er til behandling i departementet.

SPØRSMÅL NR. 444

Innlevert 18. januar 2016 av stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås

Besvart 25. januar 2016 av innvandrings- og integreringsminister Sylvi Listhaug

Spørsmål:

«Kan statsråden forsikre om at Norge ikke returnerer asylsøkere til land hvor de risikerer å bli utvist videre til utrygge tredjeland i strid med non refolement-prinsippet og hvordan har Norge sikret seg at asylsøkere som returneres til Russland ikke returneres videre til Syria eller andre områder der de ikke har trygt opphold?»

BEGRUNNELSE:

Norge er bundet opp av internasjonale avtaler som skal sikre at asylsøkere/flyktninger ikke blir sendt tilbake til land hvor flyktningen/asylsøkeren risikerer å bli sendt videre til utrygt tredjeland. Det vises til § 73 i utlendingsloven som omtaler et absolutt vern mot utsendelse og hvor det videre i lovteksten står at vernet gjelder også utsendelse til område der vedkommende ikke ville være trygg mot å bli sendt videre til et slikt område som nevnt i § 28 første ledd i Utlendingsloven. Da Stortinget sist høst hurtigbehandlet endringer i Utlendingsloven for å kunne returnere asylsøkere med trygt opphold i Russland tilbake til Russland, lå det som et premiss i regjeringens lovproposisjon at non-refoulmentprinsippet skulle ligge fast. For Arbeiderpartiet ble det understreket at en forutsetning for vår støtte var at non-refoulment skulle ligge fast.

Svar:

Prinsippet om non refoulement er nedfelt i utlendingsloven § 73 om absolutt vern mot utsendelse. En utlending kan ikke sendes til et område hvor det foreligger en reell fare for at vedkommende blir utsatt for dødsstraff, tortur eller annen umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff. Vernet gjelder også utsendelse til et område der utlendingen ikke ville være trygg mot å bli sendt videre til et område hvor vedkommende risikerer slik behandling. Denne bestemmelsen gjelder ved alle former for vedtak etter loven, jf. bestemmelsens fjerde ledd. Tilsvarende forpliktelse

følger av Den europeiske menneskerettskonvensjon (EMK) artikkel 3.

Med virkning fra 20. november 2015 trådte endringer i utlendingsloven § 32 i kraft. Bestemmelsen regulerer når norske utlendingsmyndigheter kan nekte å realitetsbehandle en søknad om beskyttelse (asyl). Lovendringene innebærer at norske myndigheter i flere tilfeller enn tidligere kan nekte å realitetsbehandle en asylsøknad; personer som har oppholdt seg i trygge tredjeland før de ankom Norge, kan returneres dit. I etterkant av lovendringene (24. november s.å.) instruerte Justis- og beredskapsdepartementet Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE) om behandling av asylsøknader fra personer som har hatt opphold i Russland, herunder om anvendelsen av utlendingsloven § 32 i disse sakene.

I instruksen legges det til grunn at Russland for de fleste tredjelandsborgere er et trygt land, og at utgangspunktet er at en asylsøknad skal nektes realitetsbehandlet dersom utlendingen har hatt opphold i Russland. Utlendingsmyndighetene må likevel foreta en konkret vurdering i den enkelte sak; utlendingsloven § 73 må også vurderes her, jf. lovens § 32 tredje ledd. Dersom det er konkrete holdepunkter for at søkeren risikerer behandling i strid med EMK artikkel 3 ved retur til Russland, skal asylsøknaden likevel realitetsbehandles i Norge. UDI opplyser at de har identifisert noen slike saker.

SPØRSMÅL NR. 445**Innlevert 18. januar 2016 av stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien****Besvart 26. januar 2016 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Hvordan vil samferdselsministeren sikre like konkurransevilkår mellom eksisterende løyvehavere i taxi-næringa og nye taxi-aktører som Uber og Haxi?»

BEGRUNNELSE:

Siden deltjenesten Uber startet opp med persontransporttjenester i Oslo i november har det kommet sterke reaksjoner fra mange hold. Uber ble politianmeldt i Oslo, og i Stavanger etterforskes den mer nasjonale persontransporttjenesten Haxi. Flere av sjåførene har fått forelegg og bilbruksforbud fordi tjenesten ikke tilfredsstiller norske lover og forskrifter. Dersom man transporterer folk for betaling skal man ha løyve eller kjøreseddel.

Uber og Haxi utfordrer den bestående taxi-næringa, men sier selv at de ønsker å bli en del av det ordinære persontransportmarkedet. Alt tyder derfor på at disse tjenestene er kommet for å bli om vi liker det eller ikke fordi tjenestene de leverer oppleves som godt tilgjengelig for publikum. Forutsetningene for å unngå konflikter og bråk er at konkurransen foregår på like vilkår. Taxi-næringa må for eksempel betale moms, ha taksameter, betale skatt og registrere turer. Regjeringen arbeider med nytt regelverk for taxinæringa, men det er svært beklagelig at dette ser ut til å trekke ut i tid. For den bestående taxi-næringa er dette uakseptabelt. Dette handler om å sørge for et lovverk som sikrer like konkurransevilkår og til syvende og sist om levebrødet for mange taxisjåfører.

Svar:

Det er ingen tvil om at delingsøkonomien, der folk kan møte hverandre og utføre tjenester for hverandre via nye elektroniske plattformer, har mange positive sider. Nye tilbud vokser frem, og ressurser kan utnyttes bedre.

Innenfor drosjemarkedet får vi imidlertid illustrert at det også kan oppstå utfordringer mot den etablerte næringen. Fra myndighetenes side skal vi som et minimum sikre at sikkerheten til passasjerer og sjåfører er ivaretatt. De som kjører bil mot vederlag skal betale skatt og avgift. Det er også viktig å legge til rette for et godt drosjetilbud i hele landet.

Dagens regulering av drosjemarkedet skal ivareta disse hensyn. Derfor operer vi med både løyver for de som driver drosjevirkosomhet, og kjøresedler for sjåfører. Flere av de nye tjenestene opererer på utsiden av disse reguleringene. Dette kan skape en konkurranse-situasjon som oppleves ulik.

Jeg er opptatt av å ha et sikkert, sunt regulert og godt fungerende drosjetilbud i hele landet. Vi ser for tiden på ulike deler av drosjereguleringen, herunder spørsmål om hvordan, og på hvilke vilkår, vi kan innlemme de applikasjonsbaserte tjenestene i yrkestransportregelverket. Det er også aktuelt å se på dagens regulering av drosjenæring om den er hensiktsmessig. I dette arbeidet har vi dialog med de ulike partene. Vi har foreløpig ikke trukket noen endelige konklusjoner.

SPØRSMÅL NR. 446**Innlevert 19. januar 2016 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 27. januar 2016 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«De siste 15 årene er det født flere hundre barn med rusabstinenser. Både internasjonale og nasjonale myndigheter anbefaler at mor fortsetter på LAR under graviditet. Praksisen er omstridt og fagfolk etterlyser mer kunnskap om hva som skjer med barn senere i livet. Barneklubben ved Haukeland Sykehus

sammen med relevante fagmiljø søkte om et nasjonalt forskningsprosjekt, men ble stoppet av Helse Vest.

Vil helseministeren sørge for systematisk forskning på graviditet i LAR og ev. senskader av barn født i rusavhengighet?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge tall fra Folkehelseinstituttet ble 54 barn født med rusabstinenser i 2014. 34 av dem ble født av mødre i LAR-behandling. Siden starten av 2000-tallet regner en med at flere hundre barn er født med rusabstinenser.

Ifølge Hallvard Reigstad på Barneklubben ved Haukeland Universitetssykehus blir de fleste av disse spebarnene født med kraftige abstinenser. For å dempe abstinensene får de morfin fire til seks ganger om dagen de første ukene etter fødselen. I intervju med Bergens Tidende gir han uttrykk for at det er ingen som vet hvilke konsekvenser dette har for barna senere i livet.

Både norske og internasjonale myndigheter anbefaler å la gravide fortsette med LAR-behandlingen under svangerskapet.

I januar i år søkte Barneklubben ved Haukeland Universitetssykehus sammen med Kvinneklubben, Avdeling for rusmedisin og Psykisk helsevern for barn og unge, om et nasjonalt kompetansesenter for å forske på om det er trygt for gravide å fortsette på LAR, og eventuelle senskader for barna.

De gravide er også opptatt av hvor trygt et slikt svangerskap er for barnet. Helsemyndighetene fraråder gravide å innta alkohol og røyke men sier at det er faglig forsvarlig å fortsette med metadon eller andre sterke medisinske erstatninger for opiatavhengighet.

Reigstad har etterlyst forskningsinitiativ fra Helse-direktoratet i mange år. Seksjonsoverlege Irene Elgen ved Psykisk helsevern for barn og unge har siden 2002 arbeidet med barn født rusavhengige og uttrykker i samme avis at et slikt forskningssenter kan være livreddende og sikre god kvalitet for barna. Av de 107 barn hun har fulgt opp fra fødsel til skolealder, har de fleste større omsorgsbehov enn andre barn og flertallet bor i fosterhjem. Hun viser til at vi ikke vet om det skyldes omsorgssvikt eller at barna er blitt utsatt for rus i svangerskapet.

Helse Vest mener det er et viktig forskningsområde, men ifølge Bergens Tidende mener de at et nasjonalt kompetansesenter ikke nødvendigvis vil være det beste virkemiddelet, i tillegg har Helse Vest i samråd med de andre helseregionene bestemt seg for å ikke sende søknaden videre til departementet.

Det er kjent at forrige regjering ga i oppdrag til Helsedirektoratet å ta en gjennomgang av kunnskaps-sentre innen helse. Manglende avklaring på sentre som virkemiddel må ikke være et hinder for etablering av gode tverrfaglige forskningsmiljø på områder der det er åpenbart at vi mangler kunnskap, der barn blir ut-

satt for store lidelser og mulige senskader, der mødre er usikre, der fagmiljøet stiller betimelige spørsmål og det er allment aksept for at rusforskning må prioriteres.

Forskning som er initiert nedenfra, av de som har konkret erfaring og kunnskap og er tverrfaglig, gir erfaringsmessig de beste forskningsresultat.

Svar:

Jeg er kjent med behovet for mer forskning på både LAR-behandling av mødre og morfinbehandling av barn av LAR-mødre, herunder studier på langtidseffekter av barn av LAR-mødre, slik også fagmiljøene selv påpeker. Jeg har mottatt 3 spørsmål til skriftlig besvarelse fra Stortinget om barn av mødre i LAR, der også økt behov for kunnskap har vært løftet. I spørsmål til skriftlig besvarelse nr 441 fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe om kunnskapsbehov skriver jeg blant annet følgende:

"Jeg har merket meg at det har vært flere oppslag i media den senere tiden der noen er bekymret for at barn av mødre i LAR fødes med abstinens og at det er for lite kunnskap om utviklingen hos disse barna. Jeg er enig i at det er behov for å få mer kunnskap om utviklingen hos barn født av mødre i LAR. Nettopp for å kunne stimulere til mer forskning og for å dermed få mer kunnskap på dette viktige området, er det i årets tildelingsbrev til Forskningsrådet tatt inn følgende føring:

"Det er mangelfull kunnskap om hvordan barn som er født av mødre i LAR (legemiddelassistert rehabilitering) utvikler seg frem til skolepliktig alder og senere. Dette må også sees i sammenheng med familiene disse barna vokser opp i. Det vil derfor være behov for at det innenfor programporteføljen stimuleres til forskning på dette området."

Behovet for slik forskning er også trukket fram av Helsedirektoratet i Nasjonal retningslinje for gravide i LAR."

Denne typen forskningsstudier kan og bør fagmiljøene selv søke om finansiering til gjennom forskningsmidler utlyst enten regionalt gjennom de regionale helseforetakene eller nasjonalt gjennom Norges forskningsråd (NFR). Som nevnt over, har departementet lagt føringer for at forskning på barn født av mødre i LAR skal prioriteres innenfor Forskningsrådets helseprogrammer. Forskningsprosjekter som finansieres gjennom konkurransebasert utlysning vurderes for både forskningskvalitet og nytte for tjenesten og pasienten, og det stilles krav om brukermedvirkning i hele forskningsprosessen. Dette bidrar til å sikre at forskningsprosjekter har nødvendig kvalitet og ikke

minst at prosjektene er nyttige for tjenesten og pasientene. Videre kan det være ønskelig her at fagmiljøene fra ulike helseregioner og sykehus samarbeider om studier for å sikre et tilstrekkelig pasientgrunnlag. Det kan i sakens anledning opplyses at Helse Vest RHF har en egen forskningsenhet for legemiddelstudier av barn, som også er sentral i det nasjonale NorPedMed og nordiske NordicPedMed nettverket.

Representant Ruth Grung viser til opprettelse av en nasjonal kompetansetjeneste for å stimulere til økt

tverrfaglig forskning på området. Formålet med nasjonale kompetansetjenester i spesialisthelsetjenesten er å utvikle og heve kvaliteten på kompetansesvake områder ved å spre tilgjengelig kunnskap til hele tjenesten. På områder der det ikke finnes tilstrekkelig kunnskap, slik som tilfellet er i denne saken, vil derfor ikke en nasjonal kompetansetjeneste være det riktige virkemiddelet. Regjeringen vil igangsette en helhetlig evaluering av system for nasjonale tjenester i 2017.

SPØRSMÅL NR. 447

Innlevert 19. januar 2016 av stortingsrepresentant Jonas Gahr Støre

Besvart 26. januar 2016 av utenriksminister Børge Brende

Spørsmål:

«Hvordan vurderer utenriksministeren den aktuelle politiske utviklingen i Polen, særlig med tanke på mediefriheten og domstolenes uavhengighet?»

BEGRUNNELSE:

Nyheter fra Polen etter regjeringsskiftet har skapt debatt og bekymring i og utenfor landet. Den nye regjeringen utgått av partiet Lov og rettferdighet blir beskyldt for å svekke grunnleggende demokrati- og rettsstatsprinsipper. Konkret retter kritikken seg bl.a. mot lovendringer for å styrke regjeringens kontroll over allmennkringkasting og utnevning av en rekke nye dommere til forfatningsdomstolen. 13. januar vedtok også EU-kommisjonen å iverksette en granskning av hvorvidt den polske regjeringens reformer er i strid med EUs rettsstatsprinsipper.

Svar:

Den nye polske regjeringen har fått vedtatt flere lovendringer som har vakt bekymring. Særlig gjelder dette endringer i loven som regulerer arbeidet i forfatningsdomstolen og den midlertidige loven om hvordan allmennkringkastingen ledes. Europakommisjonen, medlemmer av Europaparlamentet og polske og utenlandske politikere er blant dem som har uttrykt uro over de mulige konsekvensene for rettssikkerhet, mediemangfold og pressefrihet.

Vi vil følge utviklingen nøye. Norge har et omfattende og godt bilateralt forhold til Polen, som i løpet av kort tid har etablert et stabilt og velfungerende demokrati. Siden den kalde krigens slutt er landet blitt et

sentralt EU-medlem og en viktig NATO-alliert. Vi vil i tiden fremover legge stor vekt på å fortsette en tett politisk dialog med Polen.

Europakommisjonen vil vurdere utviklingen under den såkalte rettsstatsmekanismen og har innledet en strukturert dialog med Polen. All relevant informasjon samles inn for å vurdere om det foreligger klare indikasjoner på systematiske trusler mot rettsstaten. I tillegg har Polen bedt Venezia-kommisjonen se på den nye loven om forfatningsdomstolen.

Veneziakommisjonens vurdering vil antagelig foreligge rundt midten av mars, og Europakommisjonen har uttalt at de vil ta denne med i sine vurderinger av situasjonen.

Norge vil følge de ulike prosessene i multilaterale fora tett. Polen er tilsluttet en rekke traktater og avtaler om demokrati, menneskerettigheter og pressefrihet. Vi legger til grunn at landet fortsatt vil overholde sine forpliktelser i henhold til dette.

SPØRSMÅL NR. 448**Innlevert 19. januar 2016 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein****Besvart 27. januar 2016 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Kjenner statsråden til tilfeller der politiet i Norge har foretatt politiske vurderinger vedrørende formidling av objektive beskrivelser av kriminelle forhold eller gjerningsmenn til allmennheten, og hva vil statsråden gjøre for å hindre at dette skal skje i Norge?»

BEGRUNNELSE:

Den siste tiden har det i Sverige blitt avdekket at politiet har tilbakeholdt eller bevisst feilformidlet informasjon til allmennheten i saker der gjerningsmannen har en annen bakgrunn enn etnisk svensk. Politisjef Peter Ågren uttalte følgende som en forklaring på at politiet har tilbakeholdt informasjon om gjerningsmenn med en annen etnisk bakgrunn enn svensk: «Det er et ømt punkt, iblant våger vi ikke å si det som det er fordi vi tror det spiller Sverigedemokratene i hendene.» For det første er det en skandale at politiet tar partipolitiske hensyn i sin kommunikasjon. For det andre, og langt mer alvorlig, er dette et hån mot ofrene. Spørsmålsstilleren er også kjent med at svensk politi unnlater å opplyse media og befolkningen om åpenbart relevante forhold ved beskrivelse/etterlysning av antatt gjerningsmann. Blant annet opplyses ikke allmennheten om etnisk eller kulturell bakgrunn. Spørsmålsstilleren vil anta at hudfargen til en etterlyst gjerningsperson vil ha vesentlig betydning for muligheten til å få inn relevante tips, og i siste instans, muligheten for å oppklare saken.

Svar:

Det er et grunnprinsipp i Norge at politiet skal være politisk nøytralt. Dette er av vesentlig betydning for at politiet skal ha stor tillit i alle deler av det norske samfunn.

I spørsmålet fra representanten Leirstein vises det til situasjonen i Sverige der politiet skal ha tilbakeholdt informasjon om kriminelle handlinger av partipolitiske hensyn. Med forbehold om at jeg ikke kjenner de konkrete hendelsene i Sverige annet enn gjennom det som er presentert i norske medier, vil jeg karakterisere en slik håndtering som uakseptabel. For å opprettholde høy grad av tillitt i befolkningen er det av avgjørende betydning at den informasjonen som formidles fra politiet er korrekt.

Politiets oppgave er å formidle objektiv informasjon om kriminaliteten og utviklingstrekkene innenfor de ulike kriminalitetstypene. Det skal ikke foretas po-

litiske vurderinger ved formidling av beskrivelser av kriminaliteten og utviklingstrekkene.

Når det gjelder situasjonen i Norge har jeg har fått opplyst fra Politidirektoratet at de ikke er kjent med tilfeller hvor en slik håndtering har forekommet. I enkelt-saker kan imidlertid etterforskningsmessige hensyn gjøre det nødvendig å begrense hvilken informasjon gis til offentligheten. Årsaken til dette er blant annet å hindre at eventuelle medskyldige får innsikt i hvilken informasjon politiet sitter på og på den måten forhindre at de tilpasser sine forklaringer, fjerner bevis eller på annen måte motarbeider etterforskningen.

Politiets offisielle kriminalstatistikk baserer seg på antall anmeldte forhold, kriminalitetstype, utvikling innenfor de ulike kategoriene, og utvikling når det gjelder saksbehandlingstid, oppklaringsprosent og restanser. Kriminalstatistikken inneholder ikke informasjon om gjerningspersoners alder, kjønn eller etnisk bakgrunn.

Analysen og rapporter om spesifikke forhold, som års- og trendrapporter, kan inneholde mer detaljert informasjon om for eksempel gjerningspersoners kjønn, alder, statsborgerskap og landbakgrunn. I all hovedsak er slike rapporter offentlig tilgjengelig, som for eksempel SALTO-rapporten om ungdomskriminalitet i Oslo, og årlige trendrapporter fra politidistriktene.

Når det gjelder signalement ved etterlysninger vil politiet gi en så detaljert beskrivelse som mulig av alle kjennetegn ved den etterlyste for å sikre gjenkjennelse.

Jeg har tillit til at norsk politi formidler objektiv informasjon til allmennheten uten å ta partipolitiske hensyn.

SPØRSMÅL NR. 449**Innlevert 19. januar 2016 av stortingsrepresentant Hårek Elvenes****Besvart 27. januar 2016 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Hvilke eventuelle endringer vil nærpolitireformen medføre for Alminnelig tjenesteinstruks for politiet?»

BEGRUNNELSE:

En politimann plikter å bosette seg på tjenestestedet eller i rimelig nærhet av dette med mindre annet er bestemt. I ethvert tilfelle må avstanden mellom bopel og tjenestested være tjenstemessig forsvarlig i betraktning av tjenesteområdets utstrekning, tjenestestedets beliggenhet og de stedlige forhold for øvrig.

Svar:

Etter politiinstruksen § 4-2 skal politifolk bosette seg «på tjenestestedet eller i rimelig nærhet av dette med mindre annet er bestemt». Det fremgår videre av in-

struksen at avstanden mellom bolig og tjenestested i ethvert tilfelle må være tjenstemessig forsvarlig i betraktning av tjenesteområdets utstrekning, tjenestestedets beliggenhet og de stedlige forhold for øvrig. I forarbeidene til bestemmelsen er det vist til at politiets oppgaver innebærer behov for en høy beredskap hos de ansatte (Ot.prp. nr. 22 (1994-95) punkt 6.6). Det fremheves imidlertid også som en verdi at tjenestemennene bor spredt i politistasjons- og lensmannsdistriktene, og at bopliktkravet ikke skal praktiseres slik at det kreves at de tilsatte nødvendigvis skal bo i eller rundt det tettstedet der politistasjonen eller lensmannskontoret ligger. På denne bakgrunn vil det også kunne etableres individuelle ordninger med at tjenestemannen bor andre steder enn «i rimelig nærhet» av tjenestestedet.

Eventuelle endringer i politiinstruksen for å ivareta formålet med Nærpolitireformen, særlig i forhold til bosetting og tilstedeværelse fra politiet i lokalsamfunnet, vil bli vurdert i den videre oppfølging av reformen.

SPØRSMÅL NR. 450**Innlevert 19. januar 2016 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal****Besvart 28. januar 2016 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Stortinget vedtok før jul en jordvernstrategi med målsetting om at det innen 2020 skal omdisponeres under 4000 dekar matjord årlig.

Hvilke konsekvenser vil dette ha for det planlagte dobbeltsporet for jernbane mellom Sandnes og Nærbø, og hvilke hensyn vil statsråden ta til jordvern i sitt valg av trasé?»

Svar:

Det er vedtatt å planlegge dobbeltspor mellom Sandnes og Nærbø. Jernbaneverket er nå i slutfasen av arbeidet med en utredning om trasealternativer. I utredningen redegjøres det for en rekke forhold som må hensyntas for å få et velfungerende dobbeltspor på strekningen. Dette er en utredning forut for den formelle planleggingen etter plan- og bygningsloven.

I den videre planleggingen av nytt dobbeltspor kommer kommunene til å ha en viktig rolle. Planlegging etter plan- og bygningsloven sikrer at lokale og nasjonale hensyn ivaretas, og at konsekvensene ved de ulike alternativene er tilstrekkelig utredet før endelig trasé vedtas.

Planleggingen av nytt dobbeltspor skal selvfølgelig følge opp politikken som Stortinget vedtar. Hensynet til dyrket mark er et viktig kriterium i vurderingen av ulike konsekvenser i et jernbaneprosjekt. I St. meld. nr. 26 (2014-2023) Nasjonal transportplan 2014-2023 er det også en rekke andre viktige mål, blant annet på miljøområdet. Dette betyr at konsekvenser for blant annet matjord, klima, naturmangfold og støy, samt eventuelle avbøtende tiltak, vil være godt utredet før en utbygging kan starte.

